ברא בגוף האדם כו' לגוף כו' ועליה כדמיון סימן למעשה
מרכבה ולו יופה אר יחז' מאיברין יח. יח. אותו האבר למין
מסורה בידך וש
כסא לאותו ענין בכינוי הנקרא בשם זה אם עין עין אם
יד יד אם רגל רגל אם אוזן אוזן וכן כל שאר איברים כיצד כגון ש
שנזהר אדם שנשמר ונזהר מהראות עיניו שלא יביט בדבר ערוה
ולא בגנאי אלא בקדושת השם ועבודתו אז אותו עין נעשה
כמו כסא לאותו דבר הנקרא עין וכן כל האיברים ועל זה אמרו
חז"ל האבות הם הם המרכבה כיצד אברהם אבינו ע"ה לקח בטהרה
עד הימין וירש הימין שלמעלה שהוא מדת החסד וע"ז נאמ'
ויסע אברם וג' ויצחק לקח בטהרה מדת צד שמאל שהוא הפחד
של' וישבע יעקב בפחד וג' ויעקב לקח בטהרה קו האמצעי ועליו
נאמ' אותם וישב אוהלים נמצאו ג' האבות כסא למרכבה.

ועתה יש עלי להאיר עיניך בענייני פנימיות ע"כ המדות הם
תלוין באיברים כיצד מדת הראות היא כעין מדת השמע היא
אוזן מדת המישוש היא ביד מדת ההליכה היא ברגל הנה
המדות נמשכות אחר האיברים ולפי שהגידו ז"ל בלפי מה והמשכו
לשון מדות יש לך לכוין ענין עין ואוזן ויד ורגל שלמעלה ובוא ד'
ולמו שאין ערך בינינו ובינו בעניין האיברים כך אין ערך ביניהם
בענין המדות ולפי שאנו צריכים להשתמש בחיבור זה בלשון המדות
השמר לך ושמור נפשך מאד כן תבשל ותאמר שיש בעי' מדה
מוגבלת ומשוערת שאין הדבר כך אלא שאין לעין ואוזן שיעור
וגבול ודמיון כן הוא הדין במדותיו והנה רז"ל קראו שמותיו הקדושים
מדות כדגרסי' בג"ה בשם רב יהודה ברית כרותה לי"ג מדות שאינן
חוזרות ריקם שנ' הנה אנכי כורת ברית וי"ג מדות הם יו' יו' של

אברהם ויצחק ויעקב
שאין

רחום וכו' והכלל שיש עליך לשמו [illegible] דך בין מדותיו ית'
ומדותיו זולתי בדרך הזכרת השמו [illegible] זה אמרו ז"ל בכל
מקום בוא וראה שלא [illegible] מדת הקב"ה כמדת [illegible] אחר שמסרנו
בידך מפתח ההקדמה הזאת יש לך להכניסך בביאור כל שם ושם
משמות הק' הכתו' בתורה להאיר עיניך בכל מקום ומקום שתמצא
כתו' א' מהם תבין ותשכיל מקור מים חיים שהוא נובע בכל אמותיו
ית' וכשתגיע דבר זה אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל בעה"י ית' ית'.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך יסוד התורה
ועיקר הקבלה לאמונת השי"ת אם דרך נכוחה ידריכו מ"מ
מחשבותיך אז תלך לבטח דרכך והלך לאורך י"י אמ' שלמה
הע"ה שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים הודיענו בפסוק זה
שצריך אדם לבדוק עצמו ולהזהר בשירצה להתפלל לפני
השי"ת ולראות ולהבין אם יש לו מקטרי' ומעכבי' מלקבל תפלתו
ויש לו לסקל המסלה ולהרים המכשול מדרכו משל לאדם
שהולך לחצר המלך להפיק שאלתו צרי' לו להזהר ולדעת [illegible]
[illegible] מלך זו לפעם [illegible] וכל השוערים הממוני' לשמור
[illegible] ולהיות אוהב אצל כלם ויראה הבגדים שהוא לובש
אם ראוי להכנס בהם בחצר המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ויבדוק עצמו אם הוא הגון לדבר לפני המלך
והשרי' והסגנים אשר לפניו ואם יש בהם מי שיערער על שאלתו
וראוי לו שיתעכב בשער המלך שלא ורצו [illegible] עירו [illegible] ותנו על
זה ואמרו בכל גדול חלבות דרכא כגון אכבותא דרקיע ואם
במלכו' כן יש לו לאדם להזהר בכל אלו הדברי' כ"ש בהיותו נכנס
לפני ממ"ה הקב"ה לכי שיש לו לאדם להתבונן ולדעת בין

האדם

[illegible] כלול כלוה מבריכה [illegible] ואינו נוטל אלא על דרך

[illegible] מסורה בידך [illegible] ולפי אמרו ז"ל [illegible] שון [illegible]

[illegible] אדני [illegible] אברהם באמרו יהוה [illegible] לי [illegible]

ערכיו [illegible] אברהם ירשה יצחק [illegible] אחרי מות [illegible] כיצד

[illegible] יצחק [illegible] והכל

[illegible] הגבורה [illegible] והוא השם

[illegible] אדני [illegible] כי שם

אדני הוא סוד הייחוד האמתי [illegible] כמו [illegible] נברא בע"ה

ומשם ולמטה הוא עולם הפירוד וסוד נהר יוצא מעדן וכו' ואלו

[illegible] המחנות השכינה [illegible] תחת אדני [illegible] כל [illegible]

[illegible] ייחוד השם המלא והשם הזה הנקרא אדני הוא כדמיון [illegible]

[illegible] שבעה [illegible] לכל ההויות הנמשכים [illegible]

יהוה ית' בדרך כל הצנורות עד [illegible] שמות מכוונים זה כנגד

זה אדני למטה יהוה באמצע אהיה למעלה, ומשם אהיה [illegible]

[illegible] המקור הנקרא אין סוף בדרך המעלות

[illegible] ומשם יהוה [illegible] כל הצנורות [illegible]

[illegible] אדני [illegible] הוא אוצר שבו כל [illegible] המלך והוא [illegible]

[illegible] לכל [illegible] יהוה

[illegible] כל הבאים להדבק בשם יהוה ית'

[illegible] להדבק בו [illegible] אדני ולפי זה השם הוא אוצר השם

[illegible] והוא [illegible] שבו [illegible] יהוה ית' ועל כן [illegible] תמיד בתורה

יהוה [illegible] אדני כל המבקש יהוה ימצאו בשם אדני ולפי שהדבר

[illegible] לדעת [illegible] שם אדני [illegible] על השלחן

כיצד [illegible] שבו הוא סוד [illegible] שהוא למעלה [illegible]

יהוה שהוא [illegible] שבו סוד רבוע בצירוף יהוה [illegible]

לחשבון [illegible]

רחום וכו' והכלל שיש עליך לשמו[illegible]דך בין מדותיו ויתי'
ומדותיו זולתי בדרך הזכרת השמו[illegible] זה אמרו ז"ל בכל
[illegible] בוא וראה שלא [illegible] מדת הקב"ה כמדת [illegible] אחד שמסרנו
ואו' כי מפתח ההקדמה הזאת יש לי להכניסך בביאור כל שם ושם
א' הנה ג' הק' הכתו' בתורה להאיר עיניך בכל מקום ומקום שתמצא
בה ויוד' לך תבין ותשכיל מקור מים חיים שהוא נובע בכל אותיות
[illegible]
באהוה והם [illegible] נשמה על אותיות שהם בויסע ויבא ויט
ובתוך או' [illegible] שמות נכללים כל דבר הדברים שבעולם ואלו הם והסד
המספיק צורך [illegible] הנבראו' בהמצאת למד. כל המחשבה והשולטנות
הוא ביד אדני וכפי' הוא מורה לשון אדנות שזה השם הוא אדון כל הארץ
בכח יהו"ה השוכן בו וכפי שאין לכל נברא בעולם דרך להכנס לשו'
לא על ידו וכל שאלה ותחנוני' ובקשה אינן נכנסו' לא על אדני הצרכנו
לקבוע בראש כל התפילות שבעולם אדני שפתי תפתח ופיו' כי
פסוק זה כתו' אדני אלף דלת נון יוד וזהו העיקר ועל זה נכונה
התפלה לפני יהו"ה ית' לפי שהוא משפיע בו [illegible] שפע ואצילות
בשם אדני ובו כל גנזי המלך וכל מיני [illegible] יבואו ובו ית'
יתכנסו כל הכנויי' השם [illegible] צורך כל [illegible]
כדמיון הברכה שהנחל נמשך להובה וזהו הברכה שמתקין [illegible]
את הגן וכפי' מכנין בתורה שם אדני בכנוי ברכה כי [illegible]
מלשון ברכה וזהו השם שבו בירך יעקב ע"ה לבניו שירש אותו מיצחק
ויצחק מאברהם והש' מסר זה השם לאברהם לפתוח שער אדני
ולקח כל מה שצרי' לו [illegible] כל בני העולם ומסר בידו ברכה זו
[illegible] ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה. לומ' כי הברכה מסורה
[illegible] כפי רצונך וזהו ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך

כלומ'

ז

ישראל כלול בכח הברכה וזהו גואל את עשירך

והיא מסורה בידך ושלש היו נקבל' אמרו ז"ל [illegible] שון עד [illegible]

[illegible] אדני ה' [illegible] אברהם באמרו יהוה מה תתן לי כי ממגו שאל

ערכיו ו[illegible] אברהם ירשה יצחק שנ' ויהי אחרי מות אברהם ויברך

אלהים את יצחק בנו [illegible] עשו ויעקב וזו

[illegible] הברכה [illegible] וקיים את הברכה

כששלחו לפדן ארם ואמ' לו ואל שדי יברך אותך וגו' ויתן לך את

ברכת אברהם וגו' הרי שנים דהא ברכה ירשה ליעקב לבד שנ'

לך ולזרעך אתך הרי נתיחדה ירושת ברכתו ליעקב לבד

וכשבא יעקב ליפטר מן העולם כתה ברכה זו לי"ב שבטי' שיקח כל

א' מהם חלקו מברכה זו לירושה שנ' כל אלה שבטי ישראל וגו' שנ'

[illegible] מרעתו בירך לא' מהם אינו כן אלא לכל שבט ושבט נתן לו

חלקו הראוי לו מן הברכה הזאת ולפי מדעתו אלא מדעת הבריכה

עצמה [illegible] הברכה זו בירך את ישראל קודם שיכנס לארץ

[illegible] וזאת הברכה אשר בירך וגו' נמצא שם אדני הוא סוד

ברכה וזו היא הברכה המעשרת לכל הרבקי' בו בלי עצה ודאגה עכ"ל

וסוד [illegible] היא [illegible] השם אדני הוא כדמיון אוצר

[illegible] הברכו' וכל [illegible] והוא כדמיון הברכה. וכית קבול

[illegible] אדני [illegible] שבהם נכנסו' העמודי' ותמצא כי מאת

אדני שלכסף נעשו במשכן ולו מאה אדני שנעשו במשכן הם

כדמיון ק' בריכות מתמלאות מן הבריכה הגדולה הנקראת אדני

[illegible] לומ' ק' ברכות בכל [illegible] למשוך מכל אחד

[illegible] ואם חסר ברכה א' כוגם [illegible]

שהוא סוד כהן לוי וישראל והוא סוד נפש ורוח ונשמה [illegible]

סוד כהן לוי ישראל כהן אומן לוי [illegible]

ישראל באמצע וזהו סוד ישראל [illegible]

בך יתפאר וזהו באמרו לך יהו'

הגדולה והגבורה והתפארת

[illegible] אור [illegible]
נפש רוח נשמה
בסוד ישראל
לוי כהן נפש
מלכות רוח
תפארת נשמה
בינה [illegible]

[illegible]

זה סוד המלך [illegible] כי נפשו [illegible] ולא תלה [illegible]
[illegible] העשר [illegible] צריך לברך ק' ברכו' והיו [illegible]
ומן הם יגיעו [illegible] המעשר לרוח שהוא בלוי ומן הו' [illegible]
רוח יגיע א' לנשמה שהיא כנגד כהן נמצא לפי שאם לא
יברך נפשו של [illegible] לנשמה פרפה א' [illegible]
ולא תגיע לרוח [illegible] הכוהי' שלוקח' מישרא' [illegible]
המעשר והוא' ונותנין לכהן א' מהעשרה שנטלו וזהו סוד
פרשה מעשר הלוי' [illegible] בתורה כי תקחו בני ישרא' וכו' וסוד סוד מעשר
מעשר [illegible] המעשר הוא סוד [illegible] שהם אין ק' אין [illegible] ולפי
[illegible] אדם [illegible] צריך לברך ק' ברכו' בכל יום ואם חסר אפי'
[illegible] או המאה ברכות הם כדמיון מאת אדני כסף שהם
אדני המשכן לכל' למאה ברכו' ולפעמי' נקרא בתורה
שם אדני באר והטעם כי הוא באר מים שבו נתכנסו כל מימי
שפע ואצילות של מעלה ועליו נא' מעין גנים באר מים
חיים ונוזלי' מלבנון ובזמן שישרא' צדיקים ומברכי' ק' ברכו' בכל
יום כהוגן הבאר הזאת מתמלאת מים חיים [illegible]
ולפעמי' נקראת גם באר שבע [illegible] עולם
יסוד עולם מן מעלות עליונות וכנגד באר זו [illegible] ישראל באר
אחרת עם שאר כמה בארות מלאו' נחשי' ועקרבי' ונקראו בארות
נכריות ועליהם נא' כי שוחה עמוקה זונה ובאר צרה נכריה וכל
אותם שהם רשעי' גמורי' אין להם זכות לשאוב מבאר שבע
[illegible] לבאר שחת [illegible] שם אדני כשחטאו ישרא' [illegible]
[illegible] הנביא כי שתים רעות עשה עמי וכו' בורות נשברי'
[illegible] יכילו המים כלומ' באר צרה אין לה קרקע כי כולה שברי'
[illegible] מקיימי' בה [illegible] נחשים ועקרבי' [illegible] אמר
[illegible] ואל תלשר עלי באר — פיה

ולפעמ'

ע״פ סדר כל צורות בית המקדש והשכיל להתבונן דבר על פי [illegible]
תבנית המרכבה כסא ומעון לשכינה וע״פ [illegible] בנה וצוה את הבית [illegible]
כל המשכנו׳ והצורו׳ כפי שמסרם לו דוד [illegible] ירדה שכינה למטה [illegible]
ושכנה בבית עולמי׳ וזהו שאמ׳ הכ׳ אז אמ׳ שלמה וכו׳ בנה בניתי וכו׳ וכתי׳
ועתה יי׳ אלהי ישראל יאמן נא דברך וכו׳ הנה השמים וכו׳ ועתה קומה
יי׳ למנוחתך וכו׳ וככלות שלמה להתפלל [illegible] ירדה מן השמים ותאכל
העולה והזבחי׳ וכבוד יי׳ מלא את הבית נמצאת השכינה חוזרת למנוחתה
בבית עולמי׳ ואז חזרו כל הצורות והמחשבו׳ כולם לדרך קבלה. שכ׳ כטל
חרמון שיורד על הררי ציון וכו׳ וכתי׳ מציון מכלל יופי וכו׳ ומכ״ה היו
כל הצורות נמשכות לכל הארצות ולשבעים משפחות כנגד עשרים וירושלם
היו נוטלים כרם של׳ ונברכו בך כל משפחות האדמה לפי שהיה שלמה
יודע דרך המשכת השפע מירושלם לכל המקומות אמ׳ עשיתי לי גנות
ופרדסים וכו׳ ואומר במקומו [illegible] הפעולה
היה שלמה יודע אי זה גיד נמשך לכוש ונטע בו פלפלין וכן לכל גיד וגיד
והיינו דכתי׳ מציון מכלל יופי וכו׳ ואע״פ נתעלית השכינה משלחת
ברכה כפי השיעור הראוי לכל הארצות ועתה יש לנו להודיעך כי השכינה
המיוחדת לישראל לבד והיינו דכתי׳ ועשו לי מקדש וכו׳ וכתי׳ אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים לשכני בתוכם וכתי׳ ונתתי משכני בתוככם
והסוד כבר הודעתיך כי זהו היכל שם השם שוכן בו והעשית׳ אותו׳
לישראל לכם משכני שאני יי׳ שוכן בו ולא אפרד מכם לעולמים
ואעפ״י שאתם מקבלי׳ טומאה אין שכינתי נבדלת מכם של השוכן
אתכם בתוך טומאתם וכשנתן הקב״ה [illegible] הזאת לישראל [illegible]
השכינה ביניהם נמצאו כל אוצרות הש״י וגנזיו וחדריו [illegible]
שפע ואצילות וברכה נמצאו ביד ישראל [illegible] בידם [illegible]

ועוד לקבל שפע ברכה נקראת השכינה וזהו ונתתי משכני בתוככם
והייתי לכם לאלהים כלו השכינה משכונו של הקב"ה ביד ישראל ובשעה
שחטאו לפניו ונחרב הבית הרי זה המשכון מתמשכן עם ישראל והולך עמהם
בגלות והיינו דאמרי' חביבין ישראל בכל מקום שגלו שכינה עמהם
גלו למצרים שכינה עמהם של' הנגלה נגליתי לבית אביך במצרים
גלו לבבל שכינה עמהם של' למענכם שלחתי בבלה, גלו לעילם שכינה
עמהם של' ושמתי כסאי בעילם גלו לאדום שכינה עמהם של' מי זה בא
מאדום ובשעה חוזרין שכינה עמהם של' ושב יי' אלהיך את שבותך והשיב
לא נאמ' אלא ושב ואומ' אתי מלבנון כלה וכו'. ר' אמ' משל למלך שאמר
לעבדו אם תבקשני הריני אצל בני של' השוכן אתם וכו'.. ונקראת מדה
זאת אהל מועד בכל התורה ופי' הדבר כי זהו בית יהו"ה ובו שוכן
והיינו דכתי' ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל מועד מדבר עמו כל מי
שזוכה לדבר עם יי' [illegible] בתוך האהל ויתפללו
יהו"ה כי לפנים של' ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אתו וכו' ותרגו'
אהל משכנא הוא סוד השכינה. וענין מועד מלשון בית ועד ווימון
כלומ' שהשם מוועד תמיד בו והוא בית הועד שלו והיינו דכתי' ונועדתי
לך שם.. ולפעמי' נקרא צדק ולפי שהשכי' היא תמיד כי משלם-
מעת שנבחר בית עולמי' של' צדק ילין בה וענין צדק צריך אתה
לדעת כי המדה הזאת נקראת צדק בית דין של מטה מקבלת שפע
מבית דין של מעלה שהיא מדת הגבורה, והפחד הנקרא אלהים..
ולפעמי' נקרא המדה הזאת אלהי' כשהיא מתמלאת ושואבת ממדת הגבורה
והפחד שהיא עושה דין ומשפט בעולם אם לחרב אם לשלום אם לרעב
לרעה אם לשבע אם למות אם לחיים אם לחולי אם לבריאות וכן שאר
כל הדינין שבעולם תלויין במשפט וזו היא הלוחמת מלחמות

יי' שם

יוכיח וכו' וכתי' אשרי הגבר אשר תיסרנו י"ה ונא' וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו וכו' ולפי שהמדה הזאת היא צד' של ישראל והיא נקרא' נקמתם נקרא' בכל המדה בלשון אדנ"י אני וכמ"ש פעמים מהדרת את ישר' שלא יחטאו ויעמדו לפניה בדין של' ויראת מאלהיך אני יהו"ה כלומ' יש לך לירא ולפחד מן הדין שלי ושלפי שהוא דין מ מעורב ברחמי' והסוד אם הלכו עמי קרי והלכתי אף אני עמכם בקרי ויסרתי וכו'. ונקרא' באר שבע ויש באורו מלאות כחד וגבורה ודין והם בארות יצחק דכתי' ויעל משם באר שבע ויצחק הוא המושך למדת אדנ' דינין שהם בשבעה נחלים מה"ם בדין ומהם ברחמי' והיינו דכתי' אני אמית ואחיה וכו' ולפי שהמדה הזאת נוקמת נקמתם של ישראל ומחמת מלחמותיהם היא עשתה מ"ב במצרי' והוציא אותם ממצרי' בכח תרם עליון שעליה ונקרא יוב"ל ובשעשתה מ"ב לא בא עמה מלאך ולא שרף ולא דבר אחר של' ועברתי בארץ מצרי' וכו' ודרשו חז"ל אני ולא מלאך וכו' עד אני ולא אחר ולפי' מזהיר את ישראל אל' במדה הזאת גאלתי אתכם והיא אני דן אתכם שלא"ני יוצא להיכם אחר לרחמי' ואחד לדין ולפי שהמדה הזאת היא מושלת על כל הנבראי' בעולם והיא הכרעם הגדול שבכל היצורי' צריכי' לה נקראת בלשון מלכות לפי שכל עניני המלך יו' וכל העניינים נעשי' ע"י מדה זו והיינו דכתי' כי ליהו"ה המלוכה ומושל בגוים וענין מלוכה ואדנו' כלם מורי' על השולטנו' של ענין שם אדנ"י שם האדנות ומורה ומעיד על קבלת השפע והכח משם אהי"ה יהו"ה יה' ולשון מלכו' מעיד על דין ממשלה בכח הדין היוצא בכח שם אדנ"י כי באותיותיו ד"ן שהם בתוך ד"נ שמות הקויה בשם אדנ"י דן דין עמו ולפי שהמדה הזאת נוקמת [illegible] ולא גמר [illegible] בו ונמסרה לדוד [illegible] מלכות בית דוד

מדת אדני

יהו"ה כליה

צדק עליון היא מדה בינה ולדין התחתון היא מדה מלכות בסוד יהו"ה ואדנ"י

יובל חירות [illegible]

והיא היתה הולכת תמיד עם דוד ועשה מלחמותיו ומנצחת אויביו
ועל"ז ארדפה אויבי ואשיגם וגו' ובמדה הזאת היה דבוק דוד המלך
ע"ה ומטעם זה ירש המלכות ולא היה מתחנן ומשתבח אלא במה אך לאד"ני אד"ני
אקרא וגו' אד"ני אתחנן ובה היה לוחם עם אויביו באומרו העירה
והקיצה למשפטי אלהי ואד"ני לריבי ראית אד"ני אל תחרש אד"ני אל
וגו' ואליה היתה תשוקתו באמרו אד"ני נגדך כל תאותי וגו' וכתי' כי לך
אד"ני הוחלתי אתה תענה אד"ני אלהי ועתה מה קויתי אד"ני וכו'
ובכל עת צרותיו במדה הזאת היה מתדבק באומרו ביום צרתי
אד"ני דרשתי וכתי' חנני אד"ני כי אליך וגו' ולפי שהמדה הזאת היתה
בגלות עם ישראל אנו אומרים ומלכות בית דוד משיחך במהרה תחזירנה
למקומה. לפעמים נקראת המדה הזאת נש"ר והטעם כי
לפעמים היא עשירה מלאה כל טוב בהיות ישראל צדיקים מושכים אליה
מכל המעלות העליונות כמה מיני שפע ואצילות וברכה וחסד ורחמים
מכל הספי' עליה ובהיות ישראל נסוגים מדרכי השם אז המדה הזאת
בעונ' נשארת חסרה ודלה ושכלה והיא בעצמה נובלת עליה ואין לה מים
והיא כאילן שנשר פירותיו והיו ישראל דלים ושפלים דלים שגולים
לחרבה לפי שאין המדה הזאת יונקת מלמעלה אינה יכולה להניק
את ישראל ונקראת נשר מלשון אילן שנשר פירותיו והסוד הזה.
הנני מעירך עליו כבר הודעתיך כי עיקר שכינה בארץ וסימנך
והארץ הדום רגליו ובשאינה מקבלת מלמעלה נקראת יבש"ה וסימ'
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים ובשהמדה הזאת
יבשה וחסרה ויהיו ישראל ברעב ובצמא ובעירום ובחוסר כל והם
נושרין ממנה שהרי ישראל כמו עלה האילן וזהו סוד כנשר יערקנו
על גוזליו ירחף ובאו ישראל חוזרין בתשובה מחדשי' מעלה ומתקנים
הצנורות,

ענין המלכות הנקראת נשר

ולמה נקראת נשר כי שר נ' כי המשגחה והשפעה מן ב"ה הידוע הוא בכח נ' שערי בינה שהם שלמים רמוז בעולם העליון לבינה

כי למה נקראת יבשה

האילן

המנורות ומשכיעי' לוי, הנדכו' ומתחלקות על כל גדודיה. ועל כן יתאחז
כאשר נעורייכי והמדה הזאת הנקרא' אשר וכלם מגינו' על ישראל נ
ומגינו' אותם מכחות צרות והנשר הזאת עם שאר מחנותיה הנקרא'
שרי המרכבה הגינו על ישרא' במצרי' והוציאו אותם מתחת סבלותם
והוציאותם ראיתם אשר עשיתי במצרי' ואשא אתכם על כנפי נשרי'
וכל אלו המחנות הנקרא' שרי המרכבה מעלותם ומלואם בהיות
ישרא' מתעסקי' בתורה ובמצות ויצורכים וחסרונם בהרחק ישראל
מן התורה, ומן המצות ולפי שהמדה הזאת צריכה להיותה נקשר' עם
המעלות שעליה כדי שיבוא לה שפע וברכה [illegible] נותן בהם כח ביעוד
לקשור אותה עם המעלות שעליה. וזהו סוד תפילין של יד ועל כן וק'
וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך והקורא ק"ש בשחר
בלא תפילין כלו מעיד עדות שקר בעצמו ואין לו דרך להגיע תפלתו שיוצי
התפלה תלויה בתפלין כמו' תפלת הש"ץ תלויה בתפלת יד ותפלין
של יד פותחת השערי' בשחר לרבנו כל תפלת אותו היום לבני השי"ת
ולכן צריך תפילין בק"ש של שחרית והתקינו לקרות ק"ש [illegible] ואהבה
יתפלל לפי שהתפילין של יד בק"ש פותחת שערי תפלה, ובשבתות
וימים טובים אין צרי' תפילין שהרי ענייני' אחרי' גדולים ושבאותן
הימים והשערי' כלם פתוחי' לפי ימות שבתות וימים טובים שהם
בעצמם אות ועל"ז וקשרתם לאו' והמדה הזאת נקרא' בכמה מקומות
כה, לפי שהמדה הזאת היא פתח לכל המעלות והיא סוד רוח הקדש ו[illegible]
ומשם נכנסי' הנביאי' לענין הנבואה, ובה משתמשי' הרבה, באומרם
כה אמר יי' והמדה הזאת כמו [illegible] פרעה התחיל להזכירה
למטה, והוא התחיל לקרא בשם ה' אני באמרו אדני אלהים מה תתן
לי והשיבו הש"י כה יהיה זרעך לפי שהמדה הזאת גבל מערכו' הכבו'
אשר כל צבאו' עולם עליוני' ותחתוני' אין להם [illegible] בזולתי המדה

ענין תפילין

ענין התפלה הכה תלויה בתפלת יד ותפלת של יד פותחת שערים

ענין מעלות הנקראת כה

הזאת הנקראת כ"ה שהיא שער התפלה ובה יכוין כל שואל שאלתו לשנות
כח המזלות והיא המהפכת מ"ה לזכ' ונקבה תחת מות חיים ותחת
חולי רפואה, ותחת עקרות זרע לפי שהכל תלוי בה, והיא פותחת עולם
ולפי' שבראת כ"ה, והודיע השם לאברהם כי מן המדה הזאת הכנס לחקור
החקורו' ומעין כל התולדות עם מקום הנקרא חז"ל כל המזלות שמשם
עולים מים חיים לכל המזלות ובכך יה' לך זרע ולא בחשבון שה
החושבים כי על מזל הכוכבים הוא ומה שאמרו חז"ל בני' חיי שהחליך
לו נדרך צא מאיצטגנינו' שלך שאין מזל לישר' מאי דעתך דקאים
צדק במערב מהדרנא מוקימנא ליה במזרח והיינו דכתי' מי הע'
העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו ובמה ענייני' נוראו' נפלאו' כלו', ו
בהם ולפי שהמדה הזאת ירש אותו אברהם באמרו והיה ברכה, ובסוד
וה' ברך את אברהם בכל הודך חש"ו ית' למסור ביד ישר' המפתחות
לפתוח הברכה הזאת ומסר ביד הכהנים מפתחו' עליוני' לברכה הנקר'
כ"ה ועוד נברכת כהנים במדת כ"ה תברכו וכו' ונשמרו, הזאת מתברכת
ומתמלאת מן יבא השפע והעינוי' לישר' ואם אברהם ולסוד ברכת
כהנים במדת כ"ה אמ' דוד וחסידיך יברכו כ"ה מלא בה"א כלומ' יברכו
כ"ה וזו היא תפלין של יד שאמרו ועליה נאמ' והיה לאות על ידכ"ה
מלא בה"א ומה שאנו קושרי' תפלין של יד בשמאל לפי שמדת שמאל
שהיא מדת הגבורה, וממנו נמשך הכח למדת כ"ה ולפי שמדת כ"ה היא
עושה מלחמותיו של דוד אמר כי בכ"ה ארוץ גדוד כי' בכח מדת כ"ה
הכה דוד כל אויביו והי' הגסה, שעשה מלחמותיו של אברהם עם
המלכי' כמו שכתו' במדת צד"ק והיא המחדשת אותות ומופתי' בעולם
והיא עשתה י' מכות במצרי' וצריך אני להאיר עינך בטעם זה, דע שכבר
אמרו ארץ מצרי' שניה לג"ע ושר של מצרים גדול מכל שר האומות
עד שנטל חלקו במזלו ראש הגבורי' והוא טל"ה ואומ"ה בניסן שקויז

ראש

עיין החדש הזה ראש חדשים

ראש החדשי' והוא כדמיון בכור לי"ב חדשי' בסוד החדש הזה ראש חדשים
לכי שבראשה היה דבוק בסוד שבו נעשה היה. לו חלק בשם יהו"ה לכי שהחדש לו
מיוחד לו והוארך הש"י לשלוח לו ביד מרע"ה שיודיעהו שיש בעולם אדון
מושל על כל הבריות ועל כל צבאות עולם והוא יהו"ה ית' ויתע' ושישראל חלקו ו
ונחלתו ושהוא מקרא בו לשלוח אותם לכי שישראל אינם חלק מזל וכוכב
אלא חלק יהו"ה ית' ואמ' למשה שאין דרך להכנס לו עם שם יהו"ה אלא אם
פותח לו השער הראשון שהוא אד'. ומתוך כ"ה יתגלה שם יהו"ה ית' כי הוא
היכלו וביתו וזה שאמ' ויאמר אל' אל משה כ"ה תאמ' לבני ישראל אהי"ה ש־
שלחני אליכם ומפני כמה שנייך ואח' ויאמר אל' אל משה כ"ה תאמר אל
בני ישראל יהו"ה אלהי אבותיכם זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר ועכ"ש אנו
זוכרים עקרים ובמה סודות האמונה זה שמי יהו"ה ולכי לעלם חסר וא"ו
כלומ' אהו"ה שמי להעלים שם זה בקריאתו שאסור להזכירו באותיותיו
רק במקדש וזה זכרי אד"ני שהוא היכלו של יהו"ה והוא לקריאתו כלומ'
בכל מקום שאתם מוצאים שם יהו"ה הזכירו אותי בכנוי אד"ני וזהו שאמ'
לא כשאני נכתב אני נקרא לא נכתב יהו"ה ואני נקרא יהו"ה אד"ני והנה
כשכתב בכאן לשון כ"ה בב' מקומו' שבהם יהו"ה אה"יה הודיעשו מכה
הוא הפתח להכנס בשניהם וכבר הודעתיך שג' שמו' אה"יה למעלה יהו"ה
באמצע אד"ני למטה ולכל הנזכרת יהו"ה נקרא אד"ני שהוא היכלו ולכן
הכו' בב' הפסוק' של אהי"ה אד"ני בלשון כ"ה ושאלך משה לפתח בשליחו'
הש"י התחיל בחולת כ"ה לכי שהיא הפתח להכנס לשם יהו"ה ית' וזהו שכתו'
ואחר באו משה ואהרן ויאמרו לפרעה כ"ה אמ' יו' ויאמר פרעה מי יו' אשר
אשמע בקולו וג' אמ' לו משה אם אינך יודע את יו' דע כי הפתח ראשון
שבו נכנסי' לידיעתו היא המדה הנקרא כ"ה וזה נבראו שמים וארץ והיא
המחוללת מכות גדולים לכל הפושעים והמורדי' וזהו סוד והנה לא שמעת
עד כה כ"ה אמ' יו' בזאת תדע כי אני יו' הנה אנכי מכה ומלכה היא מקורת

יהוה

פה והיא של המכות באמת כינוי הדין והמדה הזאת עשתה מכת בכורות
כי אלהי מצרי' במז' בכור הוא לשאר כל השרי' וכן הכפתור וירשו הספי'
ולפי המדה הזאת מזומנת להכות ולהנקם עבירות וזוהו הש' להלקותו
בכ"ז שלנו על כל עבירו' מלקו' מ' כדי שלא יבואו ישראל למלקו' כ"ה שהוא
חזק ואמיץ יותר משלנו ולפי שידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו
כשמלקה את החוטאי' מלקה אותם על ידי שור וחמור שהרצועות
שבהם מלקי' הם משור וחמור וכשהמדה הזאת שואבת הגבורה ופח"ד
ומתמלאת חוקם היא מחרבת מדינות ומשלחת מכות לכל בני העולם
ולפי' צוה הש' את ישראל ואמר השמרו במדת כ"ה פן תמשו ית' וחמה
מדת הפח"ד והגבורה ואתם צריכי' למשוך אותה רחמי' ובדרכי' כן את'
תהריג עולם וזהו כ"ה תברכו את בני ישראל וכ"ה דכ המשיכו אותה את הברכו'
החסד והרחמי' כדי שתתברכו אתם וכן הרמון הזה סדרי המלקות שלה
קשה ושדר"ל מ' יכנו לא יוסיף מאחר לא יוסף ר"ל אם יקבל החוטא מלקו'
מיד ישראל לא יבא לידי מלקו' מדת כ"ה שהיא כה תוספת על מלקות
שלכם וזהו כן יוסיף להכותו על אלה, כלומר אם לא יקבל עליו מלקות
בעולם הזה יבא לידי מלקו' עה' מכה רבה וזהו שאמרו ז"ל ויקרי
מכה רבה לא מכה רבה, ושיתלרבה רמז שלקו' שבתורה ועוד אמרו
חמש מ' יכנו לא יוסיף להסרים והגלתו וכשבא משה עה' להודיע
מה רמז כי היא במדת כ"ה שנ' כה אמר יי בחצו' וכ' וזהו שאמר ועברתי
בארץ מצרי' עני וכו' והמדה הזאת נקראת במעשה בראשי' עץ
הדעת טוב ובה חטא אדם הראשון ונתלקה לפי שהיא שמקבלת
כל הכחות כמו שהודענוך והיא כוללת התחתוני' כפי אותו הכח הנמשך
אליה מן המעלו' שלמעלה היא מנה אם חיים אם מות אם טוב לפי אותו
תורה ועץ הדעת טוב ורע אם טוב לחה רע ואם רע למה טוב
לא נקראת עץ הדעת ליודעי הנעלמו' ושם יהו"ה ית' הוא הדעת והחכ'

הזאת

ענין הנקרא עץ שחטא בו אדם

יהו״ה ברבוע עולה
עץ כזה ה׳ פעמים
ה׳ פעמים ה׳
דרי ק׳ וה׳ פעמים
ך׳ וששה פעמים
ה׳ סך הכל
קס״ה דרי עץ
וסימנו ויורהו
ה׳ עץ הקדוש
עץ בגוף
היכל ...

הזאת היא עץ של יהו״ה הנקרא דעת שהוא היכלו וביתו ובה מעלה שנא׳
יפה ונרדה ואילנו׳ ושם יהו״ה ה׳ יבא לעץ הדעת כל טוב על ידי שירק
המלאכות ואם חסוע׳ יכסקו הצורו׳ הנא׳ על ידי צדי״ק יסוד תהיה
מועכת מהדת הדיקנה ומצד השמאל יש דברי׳ שבה״ס מתחרשת רעה
בעולם ונקרא טוב ורע ואדם הראשון ... חטא במחשבה, ונענש חייקה
וסימנך ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב וגו׳ ובתי׳ והמה,
כאדם עברו ברית והמדה הזאת נלקחת נקם ברית והיא הנקראת על
כל עובר בחוקות העריות כמו שעדיין נעורדך בעה״י ובגיות החדה
הזאת שאשבת ברכו׳ עליונו׳ ומוני שפע ואצולו׳ על ידי החדה הנקרא׳
[illegible] שקראת ארץ החי׳ והמתי׳ הנקבר׳ בארץ הזו והדת לא יחיו
תחלה, וכל עושה טוב ושומר תורה ומצות ונדבק במדה הזאת עו״ד
טהרת האיברי׳ כמו שה ודעתך בהקדמה נקרא ג״ב ה׳ אחרי ...
וסימנך ובניהו בן יהוידע איש חיל רב פעלים כתי׳ חי וקרי חיל ושניהם
צדיקי׳ ... כל הנדבק במדה הזאת נקרא להחיים ... ואתם
הדבקים בה׳ אלהיכם חיים כלכם היום ... נבכסו׳ ...
להדבק בשכינה ... בין ... אל הש״י ...
להיך תירא ... ותרגום ... כי יש ענין בסוד
זורת טהרת האיברים שאפשר לאדם להדבק בש״י, ...
אוכלה, היא ... נר הנשמה ... ונעלוי, ...
והשוקה כמו שעדיין ... בעה״י והמדה הזאת נקרא ספר
חיים והטעם לפי שהוא האוצר שבו ... החיים מהחיים עליונים
הנקרא׳ חיי העוה״ב ע״י אל חי והיא כדחזין ... שבו ... קן
המדה הזאת בה המשתיירים כל הזורו׳ לחייהם אם למות ...
לחיים שלא ... ונכתב כל הכתו׳ לחיים בירושלם שהוא
גם היא נקרא׳ על המדה הידועה ובעה״י במדת אל חי נברא כל הדברי׳

אחר
מדת
יסוד
וארץ החיים
תקרא גב
חנב

(והטמין)

על סדר הכוונה, כי מבואר והמדה הזאת היא מסויימת בתורה בגלה
מיוחדת, להודיע שעל ידיה ישראל מקבלים כל טוב והיא המכנסת את ישראל
ואת שלוחיהם לפני יו"ו ית' ונקראת בלשון זה, אולם לפי שישראל יראו המדה
הזאת ומתייחדת להם חלק השם והיא עושה עמהם ומעמידה אותם
לפני האל תמיד, כגון ביום הכפורים שהוא יום מיוחד ליכנס לפני לפנים
להפיק לישראל מחילה וכפרה וברכה ומזונות לכל השנה, אינו ראוי ליכנס
אל המדה הזאת של בזאת יבא אהרן אל הקדש ומפני הרעה לא יבא בכל.
לאהל מועד לדבר עם השם, אם על ידי זאת והסוד ויקרא אל משה וכל מי קורא
זה הקורא אל משה, אף זעירא דויקרא וכבר הודעתיך כי זאת היא לשון
בית הועד לשם וכן שוכן תמיד והמדה הזאת היא שעומדת ומגינה
על ישראל תמיד בעת צרתם ועליה נאמר אם תחנה עלי מחנה וג' עד
בזאת אני בוטח והיא הקדושה קוממת המרכבה של זאת קוממתך דמתה
ישראל להורה שבעתיו ותורה שבעל פה של זאת התורה אדם כי ימות וכו'
לתמר וכו' ועל זה יזכו ישראל לנחלת הארץ לפי שהמדה היושבת בארץ היא
לפי שהמדה היושבת בארץ הישנות של זאת הארץ וכו' והיא הטובה הגדולה
שהמכונה אנו נכנסים לחיי הבא, של זאת נחלת עבדי יו' ושלו על ידיה
ומתברכין ישראל הברכות של' וזאת אשר דבר להם וג' וכן מרעה שלו וזאת ה'
הברכה וג' והיא המדה המיוחדת למלכות דוד, וכן יהודה של' וזאת ליהודה
והשם מזהיר את ישראל ומזרז אותם שיהיו שומרים המדה הזאת להנהיג
עמה בטהרה שלא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך שבילו זאת
ופי' הפסוק כי ימשיכו למדה זאת ממקור החכמה שכל טוב על צדיק
יסוד עולם זאת יחזיקו ושל טוב ויאכלו מפרי צדיקים יבינו
לאחריתם ימשכו [illegible] ב"ה לדרת זאת ונקראת אחריתם
ועליהם נאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
[illegible] לאחריתך וכו' ונקרא בלשון [illegible] ויאמר יו"ו
ולשון לעבר לשון [illegible] הכל הוא לשון המדה הזאת והנני מפרש במה

דערי

ענין ונקראת זאת

היושבת עם ישראל בגלות ומנחמתם [illegible] [illegible] בעניי [illegible] הקדושה

דע כי לשון דיבור בכל התורה הוא מדת הגבו״רה והוא מעסקי תורה שבכ׳
ולשון אמירה היא מדת המלכו״ת והוא מעסקי תורה שבעל פה ולפי שתורה
שבכ׳ ותורה שבעל פה שהיהן צריכו׳ זו לזו ואין זו מתקיימת בלא עם זו
הוצרך לרמוז בתורה בכל מקום כשמזכיר של וידבר ה׳ אל משה לאמר וידבר
בתחלת הפסוק סוד תורה שבכת׳ ולאמ׳ בסוף הפסוק סוד תורה שבעל פה ושתי
הלשונות הדיבור והאמירה נגד לתבוע ותבונת התורה וסימנך כתוב
לך את הדברי׳ האלה כי ע״פ הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל הרי ברית כרותה על התורה
שבכת׳ כשהיא נדרשת על׳ תורה שבעל פה הנני מוסר לך כלל לזה והוא
הברית בארון של׳ ואת הארון לפי שהיא כל התורה שבכת׳ היא תורה שבע״פ
וסימניך על פי שמתי לשם יהו״ה ושתי התורות מתדבקות בשני עברי האמ׳
צבית והמכריע ביניהם עליו נאמ׳ ודגן מכריע לוקח ודומה כמו לשון
כו אלוף ולפי בכל מקו׳ שהזכיר בתורה וידבר מסיים לאמר והוא
אומר ישקני מנשיקות פיהו והם יראו גם בלשון דיבור לגבו״ה
ולשון אמירה למלכו״ת של וידבר אלהים למשה ויאמר אליו וכו׳ ובכל
מקום שאתה מוצא בתורה וידבר אלהים הוא מדת הגבו״רה ובמקו׳
שאתה מוצא בתורה ויאמר אני ה׳ היא מדת מלכו״ת יחד שבו דרך
הענין במלת ויאמר התבונן כי המדה הזאת נקראת תורה שבעל פה
והטעם כי תורת אדנ״י שהיא תורה שבעל פה כמו כלל ופרט בתורה
שבכת׳ ולפי שתורה שבעל פה בה יתבארו כל הסודות והסתרי׳ והעמוקי׳
הנעלמים בתורה שבכת׳ ועל כן כי יפלא ממך דבר וכו׳ ועשית על פי התורה
אשר יורוך לא תסור מן הדבר אשר וכו׳ ונאמ׳ לך לה. בין מה שפירשנו בענין
תורה שבעל פה במלת ויאמר ובמלת זאת ולסדר הכל כמו כך ויש לי בה
להעמידך על יסוד רקדע כי אין לתורה שבעל פה שפע והשגות אלהי׳ ואצילות
מאת תורה שבכת׳ ואין דרך להכנס לתורה שבכת׳ אלא על׳ תורה שבעל פה
והסוד כמו שאין לשם אדנ״י שפע וברכה למעלה מאת יהו״ה ית׳ כן אין דרך להכנס

נודיעתשם יקו"ק אע"פ שם אד"ני והרי הכל מבואר ואחר שעוררנוך על
כל זו העקרי' והסודו' העלו' במדה הזאת הנקראת שם אד"ני יש לנו לעורר
הענין ביסוד מוסר גדול וגדול יהיה שמור בידך והוא שתדע כי המדה
הזאת הנקר' שם אדנ"י לפי שהיא מקבלת כוחות גדולות מן המעלות
העליונו' אשר עליה מהמרכבה לכמה גווני' להחיות ולהחיות להעלות
ולהוריד לרבות ולרפוא' לפי כחה הנמשך לה מן המעלו' שעליה. וכפי כח
מה שהיא מקבלת כך היא פועלת בנבראי' כלם והכל על פי הדין הישר
במשפט אמת אין עולה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד ולפי
שהמדה הזאת מתמלאת שפע מאותן המעלות שעליה נקרא' לפעמ' מתמלאת
בשם אותה המעלה שהמדה מתמלאת באותו הזמן כיצד כי אנו יודעת
כי השם הידוע למדת הגבורה והפחד הוא הנקרא אלה"ים והוא עד למעלה
מעלה ובו כל הנבראי' כלם נידונו' ואין שום על פי הדין באמצעו והכל
באמת ובישר וכשהמדת הגבורה גוזרת דין על התחתונו' להשחית
להרג ולאבד אזי מדת אד"ני שהיא האוצר לכל הדברי' היורדי' מלמעלה
מתמלאת מאותו הדין שגוזר אלה"ים ונקרא גם היא אלה"ים באותה שעה שעל
שגזרה הדין על אותם הנדונו' ובזו השליח נקרא ע"ש המשלחו ולפי דרך
זה נקרא' המדה הזאת לפעמי' יהו"ה ולפעמי' אד"ני ולפעמי' אלה"ים ולפעמי'
שד"י הכל כפי אותה המדה המשפעת בה כחה אם רחמי' אם דין ובאמת
המדה הזאת מתמלאת מן המקור נקראת שד"י כלומר שאומרי ושלמות
ומזון וכשהיא נקראת שד"י אז יברחו מפניה כל מיני משחית ומזיקי'
והסוד יושב בסתר עליון בצל שד"י יתלונן ולפי שהמדה הזו היא שער
להכנס לשם יהו"ה קבעו לכתו' במזוזה שד"י מבחוץ כנגד פרשת והיה
אם שמוע ושימנוך והיה שד"י בעדי' וצריכי' אנו להודיעך כי המדה
הזאת מתלבשת אותיות כנגד ג' שמו' הנקראת בהם והם שד"י אלה"ים
אד"ני והכל ב"ה שם יהו"ה ית' שהוא הנושא הכל והפועל בכל

כשנקראות

כשנקרא' שד"י מתלבשת מראות אש אוכלת ויבראו מכנה כל מיני ה'
משחית ורוחות רעות וכוחות' ורועי' בהם חילות וכמה המוני' מזיקין
הנבראו' הטמאו' ואין בהם כח לעמוד לא כולם כיכוזי' ובאים להם בחחלו'
עפר וכשנקרא' אלהי"ם מתלבשת גוון אש אדומה מראה, אש אוכלה ועורפת
ומכלה לעשות דין בחוק למעלה ולמטה גורמת דין בצדיקי' וברשעים
ומתמעט לוקחי' רשות על בעלי דינין וכל שלוחי מעלה השלוחי' לעשות דין
נבראי' ובחרה הזאת עומדת להחית ולהחיות להכות ולהרפא להשפיל
ולהרים בכח שם יהו"ה ית' אשר בקרבו ·· וכשנקראת אדנ"י מתלבשת גוון
אש אשר אמנה יראים ונכללי' כל המונה כסא הכבוד כל החוני
מעלה ומטה רגע והלו מפנה והיא מתנהגת בטבעים מלכות העליונה
אדון השלום ורכבת וחושלת על המרכבה' ושולטת על הכל בשם בן מ"ב
ועליה אמר' אדני אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ ושמספרו כינן לו
המכתות' באורה הנקרא' אדנ"י יש לנו לרמוז לך כי כמו שהם ג' שמות
בקשר הייחוד האמיתי באמר אדנ"י יהו"ה אהי"ה כך מג' השרי' האלו נחשבו
באדם נפ"ש רו"ח ונשמ"ה וצריך אדם לקשור הנפ"ש ברו"ח ורו"ח בנשמ"ה
והנשמ"ה באדנ"י והוא סוד והיתה נפש אדנ"י צרורה בצרור החיים ולפי
שזה השם הנקרא אדנ"י היא המדה האמצעית מלמעלה למטה והראשונה
ממטה למעלה הוא סוד ה"א אחרונה של שם יהו"ה ית' והוא מתיחד עם תשעה
מעלות שעליו ולפי' צרי' כל אדם להשתדל בכל כחו להתחזק ולהדבק בשם יהו"ה
והדיבוק הוא ע"י אדנ"י כמו שאמרו תדבק והשם למען רחמיו וחסדיו יורנו
דרך להדבקנו ויסייענו לעשו' רצונו כדי שנזכה לחיי עה"ב. ובראש העיקרי'
שמסרנו בידך יש לנו לרמוז בדרך קבלה. כי בכל מקום שתמצא הג' מזכירי'
כנסת ישראל תדע כי היא המדה הנקר' אדנ"י ונקרא' שכינה ושאר כל השמות
שאמרנו והיא המחזקת הכל קהל עדת ישראל ובה מתגלגל ומתחננים' ועל
ידה נבדלו ישראל מן האומות של' ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי והסוד

בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבולות ולפי דרך זו נקראת
ארץ ישראל לפי שהיא חלק [illegible] לשנים עשר שבטים ולפי שהוא
עתידה [illegible] עניני [illegible] אין [illegible] צריך במקום הזה [illegible]
בשיר השירים [illegible]. ואין אנו עכשיו מאריכים בטעם הזה. נמצא המקום
והנני מוסר בידך כלל גדול דע כי זה השם הנקרא אדנ״י הוא [illegible] כלי גדול
שבו יבאו כל מיני השפע והאצילות מראש הכתר הנקרא אהי״ה דרך הת״ת
הנקרא יהו״ה ית׳ ובו יתחברו כל הנחלים הנמשכים מן מעלת הכתר ומן
ל״ב נתיבות החכמה, ומן נ׳ שערי בינה. ומן ע״ב גשרים הבאים של חסד
הגדולה. ומן מ״ב מיני אש לבנה הבאים מן הגבורה. ומן ע׳ הצינורות
הבאים דרך קו האמצעי וכל אור המעלות והנתיבות והשערים והגשרים ומיני
האש והצינורות כולם מתגלגלים ובאים דרך נצח והוד ומתחברים יחד
במדת אל חי הנקרא יסוד [illegible] עליונים
בבריכה העליונה הנקראת אדנ״י [illegible] כי על כל אלו הנזכרים באים
כאחד כי בהיות השם על מילואו ונקרא יהו״ה אחד [illegible] והמעלות הנזכרים
נמשכים [illegible] ונקרא שם אדנ״י מתברך מכולם וכפי שפע
[illegible] אדנ״י מן הספירות [illegible] יהיה כל העולם כולו מתברך
משם אדנ״י [illegible] מלאים טובה וכל שפע וברכה
ובעת [illegible] הצדיקים והחסידים [illegible] צינורות הדין [illegible] צינורות
החסד והרחמים [illegible] החוטאים [illegible] צינורות החסד והרחמים
ומתרבים צינורות הדין [illegible] קשה לשם אדנ״י ויהיה
העולם כולו בצער ובחסרון [illegible] נגע ומחלה [illegible]
כל הצינורות העליונים ונמשכו צינורות החיצונים הנקראים [illegible]
ומים רעים ויהיו כל המקומות בצער וחורבן [illegible] ועקירת [illegible]
וגליות קשות ורעות סוף דבר [illegible] השם הנקרא אדנ״י [illegible]
הנמשך [illegible] מבחוץ כן [illegible] לטוב [illegible]
לחיים

יהוה ברבועו
עולה עץ ביה
דפעמים יוד
עשרה פעמים ה
הרי ק' והפעמים ו
ושער פעמים ה
סך הכל עולה
עץ וסמך

אם להיים אם למות אם לשועה אם לנגע והוא סוד הדעת טוב ורע אם
המשפט מצד החסד נקרא טוב ואם מצד הדין יש עץ שנקרא טוב מעצי
מצד
שהוא מצד הדין אם יהיה הדין המתנוה בפנימיו' וזה וסוד עוא יומוני
עם זבה עינים נטוב רואי ואם יהיה הדין מצד הכוחו' החיצונו' נקרא
רעה חולה והבן זה מאד מאד כי בשעה ששם אדנ"י מושך מצד החס"ד נקרא
מן הפנימיים
טוב ואם מצד הדין נקרא רע וזה וסוד ברוך דיין האמת וזה שתקנו על הרוני
ביותר הטוב והמטיב אבל אם הדין בא מצד הכוחות החיצונו' שהם חוץ
לשורה אז נקרא רע ובשמורה הזאת מתלבשת ברוח חן ותחנוני יהיו
כל העולם מתחדשי' בחסד וברחמי' וסוד זה ליוו אהינו הרחמי' והסליחו'
ושמור זה העיקר הגדול והבין כי כפי שהשפע נמשך לשם אדנ"י כך
הכנים שמו [illegible] ברחמיו יאר עינינו במאור השגתו אמן סלה
השלמתו הפנים האמצעי מלמטה למעלה בסוד חי שושב על כסא
כבוד ומעלה: ולתקן הכינויי' של זה השם אדנ"י בשה"ב"ר רבע"ו וס"
יה"ס וק"ה יס"ה הלל"ה. ט"ל א"ון ספ"יר: א"בן הר"אש"ה. מ"ש"כן בית המקדש
שכינ"ה: א"הל מוע"ד. צר"ק. ת"הה ח"רב נוקחת: מע"פ"ט צ"ד"ק שע"ש ח"ד"ר יצח"ק
בשוש מחנו" מל"ש"ת מלכ"ה ב"ית"ו נש"ר: פ"סול"ין ש"ל יד ב"ה, עץ הד"עת
ט"וב ור"ע א"רץ ה"חיים ס"פר ח"יים ג"את יר"קי"דה ת"ודה, שב"על"פה י"הוה אדנ"י
ש"די כנס"ת יש"ר א"רץ יש"ר"ל כו"ה' לבי העולם שבועה ולפי המקום
המשכה כך מכני' אותה, נשלמו הכינויי' הקבלה להודיע לו כלם בגלויים"
צמא"ה: פשוט לא"ה' לא"ה' מתי אבוא ואראה פני אהים" השם
השני מצמ"ו' הקדו עד המעלו' והוא השם הנקרא אה' והטעם
שנקרא אה' לפי שהוא סוף תשע המעלות הנקראו' מספקלריאות
והוא המושך מכל הספי' תנה אשר נקרא אה' נכשה ואמשיך הכח
הזה במדת אדני נקרא גם הוא ארץ החיים כלומר הארץ שבה מתקבצין
החיים. "אוני ומתום זה מושך שם אדנ"י החיים בכל הנבראי' שבעולם

למיניהם במלאכי' ובכל צבא הארץ ועצמיה. וזהו תוצא הארץ נפש
חיה למינה. כי הפסוק הזה כולל בדרך החכמה העליונה כל מתנועע וכל
רומש עליה, ונפש המלאכי' וצבא השמי' והכוכבי' ובכלל זה נפש העליונה
אשר באדם הקדוש ע"ה, וזהו נפש חיה למינה זו נפשו של משיח ומה
חנוך ודומיהם ומה שנחו ראשיהם שכללו הפסוק הזה כל מיני נפשות
ואפי' נפשו של משיח תדע לך כי הכל נכלל בפסוק זה, בדיבור אחד שאמ'
למינהו ומאי למינהו כלומ' נפש כל מין ומין אם עליון עליון אם אמצעי
אמצעי אם תחתון תחתון ואפי' נפשו של משיח הכל נכלל במלת ל'
למינהו ואל יקשו עלי בעלי הפילוסופי' ויאמרו יש נפש למעלה ועשיה
להם כי נפשות היא השגתו מה שעליו וכל הנפשות הנחצבות משם אדני ה'
הנקרא ארץ החיים בכח אלהי' ית' שהוא משפיע בשם אדני כח החיים
האמצעי' עץ החיי' ולפי' כל בעלי חיים מקבלי' חיים מאלהי' על ידי אדני
ולפי' אנו שואלין בר"ה זכרנו לחיים ואנו מכווני' לאל חי ומגן אתכוון
כי הרוצה להשיג חיי העולם הבא יכוין במדת אלהי שימשיך לאדני בכל
תפלתו ועל זה היה דוד מתאוה למדת זו ואמ' צמאה נפשי לאלהי' לאל חי
ובהיות המדה הזאת קשורה עם אדני יפיקו ויצאו כל צרכם ושאלתם
וינצחו כל אויביהם ואיש לא יעמוד בפניהם ולזה רמז יהושע ואמ'
בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם ולפי שאנו צריכי' לקשור קשר הספי'
והמעלו' במדת אדני אנו אומרי' הברכה הסמוכה לפסוקי דזמרה
הבוחר בשירי זמרה חי העולמים וכל הרוצה לבקש חיים וטובה יתכוין
למדת אלהי ובהיות האדם נדבק באדני בטהרה הוא נדבק באלהי' ועל זה נאמ'
ואתם הדבקים בי"י אלהיכם חיים כולכם היום ולפעמי' נקראת
מדה זו אלהים חיים כאמרו הוא אלהים חיים ומלך עולם והעובד בה ית'
במדת אדני הנקר'
חי הדין חיים ~~[illegible]~~ ובשמחה אותה חיים נקרא כל
אחת משני הצדדים בחיים והנזכרו' יתמלאו חיים ומדעה כשעלה
להדוב

למרום המשיך מדת אלהי״ לאדני״ באחרון ועתה יגדל נא כח אדני״ וכח אדני״
הוא סוד החיים הנמשכי׳ לה מאלהי״ מה כתי׳ בתריה סלחתי כדבריך ואולם
חי אני זהו סוד שהמשיך החיים מאלהי׳ למדת אדני״ ונמלא [illegible] מתו׳
כלם לפי שעה ולפי׳ החתין להם בחיים עד שעשו פרו׳ ופרי פירו׳ ואח״כ
נפרע מהם והמשכיל דבר זה יבין כמה הוא כח המשכת אלהי׳ באדני״
ומה שאמ׳ הכתו׳ אלהים חיים דעכי מדת אדני״ לפעמי׳ נקרא׳ אלהי׳ חיים
ומה טעם לפי שאינו נותן חיים אלא ע״פ הדין ואין שם משוא פנים ולפי
נ״ע אחי שהוכי׳ אלהים חי׳ שהוא מדת הדין עם אלהי׳ ולפי׳ אנו מזכירי׳ בראש
השנה שהוא יום הדין זכ׳ לו המרו׳ אלהי׳ חיי׳ ואחי ומזכ׳ בברכה ראשונה
שהיא זכרנו לחיי׳ וכו׳ [illegible]. שתי׳ אלו המדו׳ נכללות בברכה זו:
ומדת אלהי׳ נקרא׳ לפעמי׳ שדי׳ והטעם לפי שאמרנו ימשך הכח והשלמו׳
והשפע והאצילו׳ בשם בעקרו אדני״ עד שיאמ׳ די ולפי׳ אחז״ל במס׳ חגיגה
שדי שאמר לעולמו די ועל״ש שמשמע שאמרו שם שהיה העולם מרחיב
עצמו והולך עד שאמר לו די העיקר הפנימי הוא כי במדת אלהי הוא ית׳ נותן
מזון לכל הבריות ומשלח ברכותיו לאדני״ עד שיבלו שפתותיהם מלומר
די ובשמדת אדני״ מתמלאת מכח אלהי׳ נקרא׳ על שמו שדי׳ ואל שדי׳ וכיצד
הידענוך כלה ברכו׳ והטובו׳ הנשפעו׳ באדני״ למלאת צורך כל בריה ע״י אל
שדי׳ שנ׳ ואל שדי׳ יברך אותך וגו׳ והמדה הזאת האחרונה לכל דרה השוה
על הארץ ולפי׳ בתפלת יעקב אבינו נא׳ אל שדי ולפעמי׳ נקרא׳ מים חיים
והטעם לפי שהחיים הללו באי׳ ממעין עליון מן המקום הנקר׳ אין סוף אשר
ממנו נמשכי׳ החיי׳ לכל חי ולפי שהם מים אחרו׳ רעים הנקראי׳ מים
מתו׳ והם החיים הנשפעי׳ [illegible] מהביאות מים הגדו׳ שהם בארות
נבראות שיש בהם כחו מינים של חיים רעי׳ ומה [illegible] יצאו מי החיים המאררי׳
ולפי׳ הוצרך ית׳ להטעם על ישראל ואו׳ כי שתים רעות עשה עמי אותי
עזבו מקור מים חיים וכו׳ וכתו׳ כל עוזביך יבושו וסורי בארץ יכתבו כי

עזבו מקור מים חיים את י"י ושעם היותו נקרא מקור מים חיים
מבואר בזוהר שהמקור הזה יוצא מעדן העליון ובו יחיו כל בעלי החיים
ונבראותם שותים מן המים הללו לא ירעבו ולא יצמאו ויהיו חיים וקיימים
בעולם הזה כי כמו שהחי מתנועע לכאן ולכאן ועושה פעולות כן
המים הללו מתנועעים והולכים תמיד להשקות שדות וכרמים ופרדסים
ולישב מהם בני אדם כל ערביהם וכו' כי המבקש את החיים האמתיים
מלפני השם ית' המים הם [illegible] יודיעהו מקומם והוא בהיות האדם
הולך על שפת הנהר הזה ולא יפרד משפתו וסימניך וממתנה נחליאל
ומנחליאל במות ולפי דרך זו צריך האדם להתבונן במה שכתו' בתורה
ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע לפי
כי שנדבק באלהי' ימצא חיים וטוב והמתרחק ממנו ימצא מות ורע
שהרי אלו כנגד אלו נערכות על המערכות וסימניך גם את זה לעומת
זה עשה האלהים וכו' והמדה הזאת נקראת יסוד כלול כמו שהבית נשען
על היסודות כך מדת (יהוה) אדנ"י משענת עמודה יסוד הנקרא אלהי
חי
ובגמר' חגיגה אמרו העולם על מה הוא עומד על עמוד א' ושמו צדי"ק
שנ' וצדיק יסוד עולם ומה שאנו צריכי' לעורר עליו שאין כל היא
היסודות שוים כי יש יסוד שהוא למעלה ובנינו למטה ויש יסוד
שהוא באמצע בנינו ויש יסוד שהוא למטה ובניינו למעלה וסו'
עולם עליון עולם תיכון עולם תחתון והסוד חולם שורק חירק וכבר
רמזו ז"ל במאמר בוא וראה שלא כמדת הקב"ה אינו כן אלא הוא למעלה
ומשאו למטה שנ' בה אלהים ונישא ולפי ענין זה יש לך להתבונן
כי מדת אלהי' הנקראת יסוד היא למעלה ואדנ"י הנקרא בנינו היא
למטה הימנו וזהו הסוד המופלא בהיות אדנ"י משתוקק ונכסף להתעלות
בעילוי אלהי' והתאוה לעלות אל הגוף [illegible] שהרי יש דוגמתו בעולם
הזה הלא תראה האבן השואבת מושכת [illegible] והיא למעלה [illegible]

הוא למטה ממנו. וגם יסוד האש ויסוד הרוח ויסוד המים ג׳ עדים נזכרי׳
עליו הרבה׳ .. והמדה הזאת נקראת צד״ק בכל התורה כולה ולפי שנ׳
שנקראת יסוד נושא כל הדברי׳ אשר מתחתיו נבלה נמצאות ונקרא צדיק
יסוד עולם ולמה נקרא צדיק. שהוא משפיע לכל טוב וברכה. ונותן
במדת אדנ״י ועתה אני לעורר עליך עניין גדול דע כי שלשה שמות הם
צדי״ק צד״ק צדק״ה. מדת אלה״י נק׳ צדי״ק מדת אדנ״י נק׳ צד״ק ובהיות
צדי״ק משפיע ברכתו בצד״ק אותו השפע והחיבור נקרא צדק״ה נמצאו
ג׳ השמות הללו מתחברי׳ כאחד צדיק לבד וצד״ק לבד וצדק״ה הוא
סוד המתנה והזיווג והחיבור ולפי סוד זה אמ׳ זכר צדי״ק לברכ״ה
ועתה יש לנו להעיר עוד בעיקר גדול דע כי בהיות צדי״ק משפיע
ברכתו ונותנו לצד״ק נקראת ארץ החיים והיא מטיבה לכל ישראל
ואם חס ושלום יגרמו העונו׳ מזה הצדיק ולא יבואו למדת צדק אזי גבור
מתמלאת משמאל הגבורות הנקראו׳ מות והיא ממיתה. ועושה בעולם
מגפה והשחתה בעולם. ובהיות הצדי״ק מתחבר עם צד״ק ונותן מתנות
ברכותיו בזיווג וחיבור הנקרא צדק״ה מביא למדת צד״ק חיים תחת
מות וזהו וצדק״ה תציל ממות. בשורשה כמה היא מה הצדקה כי כמו
שאדם עושה צדקה כך ממשיך מדת צדי״ק במדת צד״ק ומביא גאולה
לעולם ומציל הן המות ואם הוא מציל העולם כ״ש עצמו ואפי׳ ממיתה
משונה ולפי דרך זה יש לך להתבונן פי׳ דויד, לירש ארץ החיים צריך
להדבק במדת צדיק כי כל הנדבק בו נקרא צדי״ק על שמו ונוחל ארץ
חיים ועליו נאמר ועמך כלם צדיקי׳ לעולם יירשו ארץ וכבר ידעת מה
שדרשו רז״ל כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא ועכשיו לעורר עליך
גדול שהוא יסוד ושורש להיות אדם יודע כמה הוא גדול עונש עוברי
עבירה. כי כבר הודענוך כי בהיות מדת אדנ״י מתמלאת מן המקור
[illegible]יון הנקרא א״ל ח״י וצדיק מתברכת ועומדת במלואה והיא משפקת

צורך כל הנבראי' ונמצא העולם שלם במלואו, ובשמחה, ובכל מיני מעדני'
ותענוגי' ולטעמי' הפך לזה הו' ממדת אדנ"י ונשארת יבשה, ומקנית חסרה
מכל טוב שבעולם ולכן אני צריך להודיעך היאך דבר זה, אשר לא היה דע
בי' מדת זו הו' העקר' צדי"ק עומדת להסתכל ולראות ולהשקיף על
בני אדם שהם עוסקי' בתורה ובמצות עם הכנ' לטהר עצמם ולהתנהג
בטהרה ובנקיו' אזי מדת צדי"ק מתפשטת ומתרחבת ומתמלאת מכל
מיני שפע וברכה ואצילו' מלמעלה להריק על מדת אדנ"י כדי לתת
שכר טוב לאותם המחזיקי' בתורה ובמצו' ומטהרי' עצמם והמצא
כל העולם מתברך ע"י אותם הצדיקי' וגם מדת אד"ני מתברכת על
ידיהם וזהו סוד דבר צדי"ק לברכה. ואם ח"ו בני אדם מטמאי' עצמם
ומתרחקי' מן התורה והמצות ועושי' עול וחמס מדת צדיק עומדת
להביט ולהסתכל ולהשקיף במעשיהם ונבראות לו המדות שבני אדם
עוסקי' בהם מתכנסת ומסתלקת למעלה למעלה, ונפסקו כל הצינורות
וההמשכו' ונשארת מדת אד"ני יבשה, ריקנית חסרה מכל וזהו סוד
כי מפני הרעה נאסף הצדיק ושלמה המלך ע"ה צווח ואו' יש צדיק
אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו והסוד כולו רמוז בפסוק זה משמי'
השקיף וכו' הכל סוד זה הלא הראיה היאך רמוז בפסוק זה, כי כח יו"ד ביד
התחתוני' לבנות כח. פנימי' למעלה, או להרוס ולהשחית והסוד עזר
לעשות לי"י הפרו תורתך וכתי' או יחזיק במעוזי יעשה שלום לי יח'
והמבין זה הסוד יבין כמה כחו של אדם לבנות ולהרוס וכמה כחות הצדיקי'
המחזיקי' בתורה ובמצות שיש בהם כח להתברך הספי' ולהטיל שלום
בעליוני' ובתחתוני' בהיות האדם הישר והטהור מחבר מדת צדיק
למדת צד"ק ואז נקרא יה"וה אחד ונעשה מתוך שלום בפמליא של מעל'
ושלמטה, ונמצא שמי' וארץ מאחד' ע"י אדם זה, אשרי חלקו ואשרי
יולדתו ועליו נאמ' ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך ואמ' ישר

במעשיו ואם היה אדם הפך מן המדו׳ הללו נקר׳ רשע ועליו נאמ׳ ורגן
מפריד אלוף ונמצא מחריב העולם ומקלקל סדר הנבראי׳ וע״ז הזהיר וחז״ל
במסכ׳ קדושי׳ ואמרו לעולם יראה אדם עצמו כאלו חציו זכאי וחציו חייב
ר׳ אלעזר בר שמעון אמ׳ לפי שהעולם נידון אחר רובו · עשה מצוה אחת אשריו
שהכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות עובר עבירה א׳ אוי לו
שהכריע עצמו והעולם כלו לחובה ועתה התבונן מה שאמרו ז״ל העולם
על מה הוא עומד על עמוד א׳ שעמודו׳ של׳ וצדיק יסוד עולם ·· ורע
כי המדה הזאת נקרא׳ כי טוב וסימנך אמרו צדיק כי טוב ואוי לרשע
על הגבר רע כי כל ההשפעו׳ היורדו׳ מלמעלה מאת כל הספי׳ העליונו׳ כלם
פועלו׳ עד המות והעלאו׳ ואחר מפני יורדי׳ דין לעולם ממדת הפחד
והגבורה ונגזר על ידי צדי״ק הכל נו עד הטוב הגמור ואין
רעה נוגעת בעולם כי אם לטובה אותו הנגע לפי שהדבר בא ע״י צדיק
והכל לטובה שוד אך והח׳ אין דבר רע מלמעלה ומה שאמ׳ הנביא
כי ירד רע מאת ה׳ רע כי יש מאן להתיעב הפך עוברו׳ נגעי׳ הנקראו׳
רע והם חוץ לספירו׳ קליפו׳ ומצד נקפו׳ ממדת אדני׳ ויורדי׳ לעולם הה
כי ירד רע מאת אד״ני ולא מאדני וע״ז בכל מעשה בראשי׳ וירא אלהי׳
כי טוב ובסוף נאמ׳ והנה טוב מאד ואמרו בבראשי׳ רבה והנה טוב
זה מות הלא הראה כי אפי׳ המות כשבא ע״י מדת צד״ק נקראת
זה המות חיים וטוב וע״ז הצדיקי׳ נקר׳ במיתתן קרויים חיים וזהו
סוד עץ הדעת טוב ורע כשמדת אד״ני הנקרא׳ עץ הד״ע שואבת ממדת
טוב כל מעשיה נקראי׳ טוב וכל מה שיבא לעולם טוב וע״ד זה הי׳ נחום
איש גם זו אומ׳ על כל מחלה הבאה עליו גם זו לטובה ורבי עקיבא הי׳
אומ׳ תמיד כל דעביד רחמנא לטב עביד מן עשיא לטב בהיותו מעשה דרכו׳ בפ׳ הרואה.
אבל אם ח״ו יפגמו העונו׳ שבעה״ז מלבא למדת צד״ק הנקראת עץ הדעת
היא עדה״ם חושבת לה מן הדברי׳ החיצוני׳ הנקראי׳ רעה חולה וכמה מיני משחית
מעשה יחלוים רעים לכל בני העולם כמו חיות משפטים וזהו עץ הדעת טוב
ומתוך עומדים מאבני מאשתה עד לה התבונן לעניין מרעה

שנ' וראה אותו כי טוב הוא שהיתה עמו מדה זו ולכך נתגלה אליו הקב"ה
והתבונן בברכת הטוב והמטיב שתקנו ביבנה על הרוגי ביתר הטוב שלא
הסריחו והמטיב שנתנו לקבורה, ודע והאמן כי מדת אד"ני עומדת תמיד
להפיק רצון כל שואל בריות האדם מתקנין לתקן ולהטיב דרכיו ועליו נאמ'
טוב וישר יי' על כן יורה חטאי' בדרך וכו' כי השם ית' מביא יסורי' ונגעים
ותלאו' על בני אדם כדי לעורר לבבם לחזור בתשובה ולהורות אותם שיש
בידם מעשי רעי' ועל אותם הנגעי' והיסורי' שמביא על בני אדם הכל
לטובתם כדי שיחזרו בתשובה ונמצאו אותם הנגעי' והיסורי' טוב גמור
שהם סבה שיחזרו בתשובה ויזכו לטוב העליון ולחיי העה"ב וזהו טוב וישר
יי' וכו' ודע והבן כי מדת אד"ני נקראת לפעמי' [illegible] לדין כל
הנבראי' במדת טוב נמשך בתוך טו"ב ומייניק ומזון כל הנבראים
ומזיור כל העולם במדת טו"ב [illegible] בראשי' וירא אל' כי טו"ב
והוא העיקר והאמת שמלבד מדת טו"ב אין אד"ני נקראת אלהי' במעשה
בראשי' [illegible] העולם ספוק כל הנבראי' [illegible] עקר מדה
זו שכל טוב לכי שמן המדה הזאת יכנס אדם לאספקלריא מאירה ובמדה
זו ישכל אדם דרך ליכנס [illegible] ולהתבונן ולהתחכם במראות הש"י
ובמדה זו העקר' שכל טו"ב עומדת עם האדם בהיותו מקיים התורה והמצוה.
וסימניך ראשית חכמה יראת יי' שכל טו"ב לכל עושי' והסוד הגדול משכיל על דבר
ימצא טוב ולכן [illegible] המלך דוד ע"ה דבוק במדה זו היה אומ' לדוד משכיל וכל
לשון משכיל במקום זה תלוי והיודע סוד הזה יודע שכל טוב יתקן ודע כי יש
בין משכיל ומבין כי סוד מבין הוא המשכת מקור בינ"ה ומשכיל הוא המשכת טוב
תחלה וסוף [illegible] נקרא' המדה הזאת שלום והטעם כבר הודעתיך כי בהיותה ישראל
צריכי' תהיה המדה הזאת [illegible] ובשלומו ובכל מיני שפע וברכה ואם ח"ו [illegible]
[illegible] השם [illegible] מדת הרחמי' הנקרא' יהו"ה ית' [illegible] אד"ני [illegible]
[illegible] המתעוררות בעולם לשוב בתשובה [illegible] המדה הזאת
נקראת שלום [illegible] טוב בין יהו"ה ובין אד"ני והוא המטיל שלום ביניהם [illegible]
אותם [illegible] יהו"ה [illegible] ודע [illegible]
אי אפשר לבוא ברכה בעולם זולתי המדה הנקר' שלום שאין כלי
להחזיק ברכה כמו השלום ע"כ יי' יברך את עמו בשלום [illegible]

ברכה אלא שלום והש' נתנו לישראל שנ' ישא יי' פניו אליך וישם לך שלום
ודע כי לכך שהשלום הוא סוף תשע ספירו' עליונו' והוא המריק ברכה
בשם אד"נ ולפי' נקבע בסוף ברכת כהנים ובסוף ברכה אחרונה של
תפלה והטעם כי על פיו יצאו ועל פיו יבואו כל הבאי' להדבק באור העליון
הנקרא העולם הבא ויש לך לעורר על סוד מ"ש רז"ל במדרש
כשעלה משה למרום אמ' לו הקב"ה משה אין שלום בעירך אמ' לו כלום
יש עבד שנותן שלום לרבו אמ' לו שהיה לך לסייעני באותה שעה
פתח משה ואמ' ועתה יגדל נא כח יי' וג' וזה כתי' בתריה סלחתי כדבריך
והסוד כי המדה הנקרא' שלום מריק חיים במדת אד"נ בהתחברם
כאחד ובהתלבש השלום במרומיו וכשאדם מחזיק בתורה ובמצות
כביכול כאלו הוא עושה שלום במרומיו של מעלה והסוד או יחזיק במעוזי
יעשה שלום לי שלום יעשה לי ודע כי המדה הזאת היא סוד זכרון
ובמקום זה נזכרי' כל באי העולם לכל מעשיו לטוב ולמוטב
וכפי הזכרת [illegible] המקום הזה כך הדין נגזר על בני אדם ולפי'
נקרא ר"ה יום הזכרון והסוד ר"ה סוד אד"נ יום הזכרון הוא סוד
ל' קו' ולפי שאנו עומדי' בר"ה לדין וכל מעשינו באי' בחשבון ובזכרון
לפני יי' אנו אנו מתפללי' לא' חי' שהוא סוד להעלות זכרוננו לפניו
לחיים וסוד אמרו זכרנו לחיים מלך עד אל חי ומגן והמדה הזאת
היא זוכרת כל הנשכחו' לכך אנו חותמי' בר"ה זוכר הברית ולפי שהוא
סוד זכרון וסוד הברית אנו חותמי' זוכר הברית ולפי שהיה דוד מתענק
במדה הזאת היה אומ' מזמור לדוד להזכיר וזהו אזכרתה ליי' וסוד מנחת
זכרון מזכרת עון הנאמ' על אשה סוטה במקום זה תלוי לכך עשי מנחת
קנאות היא ובמקו' זה היא הקנאה וסוד קנאות יי' צבאות תעשה זאת ופקדונות
הרי הן בזכרונות' לא שהפקדונות' על' אדני והזכרונות' על אלהי' אדני בהתאחדם
[illegible]

ענין שבת

ונקראת שבת מן שבע ספי' מאירות קשורה בינה עד ספי' אהי' : ונקרא

הזאת נתן השם לישראל סוד שבת ויש לי להודיעך דע כי נשלמת הספי' העליונ'
שהם כתר חכמה ובינה מתאחדו' למעלה ובגוף הספי' קשורי' זו בזו מתאחד
הבינה עם שש ספי' התחתית עם ספירה זו הנקרא' אהי' ונקר' שבת ועל
עיקר זה היתה בריאת העולם ששת ימים וביום השביעי שבת והשבת
היא כנגד ספי' יסוד שהיא ספי' אהי' ולכן נקר' יום שבת מקור הברכו' והקדוש'
של ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו ויום השבת מושך הקדושה
למטה והאדם השומר השבת בהלכתו אותו האדם כמו כסא למרכבה לשי'
ולכן נקרא' שבת מנוחה וכת' זאת מנוחתי עדי עד כלו השם ית' נח על
גבי האדם ושוכן עליו כמלך על כסאו וכו' ונח ביום השביעי וזהו אדם
כל השומר את השבת כלו קיים התורה כולה ושאל הנביא אשרי אנוש יעשה
זאת וכו' ודע כי השמש משמש חול ושבת [illegible] זוכה לבני' צדיקי'
כי שבת היא מדה צדי"ק ראוין לחיי העולם הבא ועליו נאמר אשר ברצוני
בשמו ועליו יגיל ויאמר כי כה אמר יי' לסריסי' אשר ישמרו את שבתותי
וכו' וכו' סריסי' ישראל [illegible] הם אינם שומרי' את השבת לא הסריסי'
ר"ל כי הצדיקי' כל ששת ימי החול הם כמו הסריסי' ולא ישמשו מטותיהם
אלא מליל שבת ללילי שבת ולשון ויבחרו מן האשר כמו ראה אנכי [illegible] מכל
אשר אמרתי לקיים בשמור ושם זכור ושמור בדבור אחד מה כתי' עליהם
והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי הר קדשי הוא סוד אהי' בית
תפלתי הוא סוד אדנ"י והלשון שמשו זוכה על מדת זכור ושמור והמחלל
את השבת כופר בעיקר לפי שהשבת עיקר האילן ממטה למעלה
ולכן נקראת מדה זו יסו"ד עולם כי הנושא כוחות השם יהו"ה והוא
עיקר העיקרי' ועיקר ידיעת השי' לשער הסמוך לשער הסמוך לכל
הנבראי' והוא סוד עיקר אות ואו [illegible] יסו"ד ממטה
למעלה ולפי שהשבת סוד המשכת הכח מהספירו' העליונ' בשם אדנ"י
והוא סוד האחדות כל הספירות כי אהי' נח בשם אדנ"י של [illegible]

הם

והשלום

הז׳ מדות הללו הם הקדמה למסך הרוחניה שהוא יסוד כנגד נוי הוא הד״ב
ולפי׳ כל השומר שבת הוא מקה״ב אלו ב׳ הטפחות נהנהו כל הספי׳ כוח
כלם מתאחדו׳ וזהו סוד המנוחה שאמרנו למעלה אדנ׳ כאמרו נחה רוח אליהו
על אלישע וזהו ויניח פיה השמש ולפי׳ נאמר כוכבים ושמור ולפי׳ שהוא נשמות
חירות ובו׳ אלה׳ וגם אדנ׳ בוא רמז לו כי נפשי יחידה נקראת באדם
ביום השבת נעולה ממנו למעלה שבת באחד וכס השבת שבת וינפש
וה׳ שישלם עינים יראה קבב מה והנ׳ ונלא׳ השבת קושרת ספירה
המרכבה שהיא אדנ׳ עם כל הספי׳ העליונו׳ ולפי׳ נקרא שבת ויום
ז׳ שהיא ספי׳ ז׳ מקבלה ומשפעת ונלאת כי אלה׳ הוא סוד הז׳ לעולם
הבא נבו נקשרת כל הגאולה והחירות ונבי׳ אנו צריכין על עיקר
גדול דעתי באחד מדת אלה׳ במדת אדנ׳ אז והיה אדנ׳ ושמה על
הלבנה על כל הגבוה׳ ונשלמה גדול ונסלק אורה אדנ׳ ונקרא׳ שפעה
הולכת בגלות ומשתעבדת בהם שאר הגולה הכתות הגבו׳ וזהו
סוד שצריך ליזהר בעניין ולפי׳ צ׳ אדם לסמוך גאולה לתפלה כי סוד
אלה׳ וסוד תפלה אדנ׳ וצריכים שניהם יחד לא יהיו הכל אחד ונשלמות
וכי סומך אדנ׳ לכל הגוים ואחר תפלה ולא הפסיק קום בתפלה שאמרה
ערבי׳ ישראל להקבוץ בכונה גאולה לסמוך גאולה לתפלה כי שיהיו נרו
ויתאחדו אלו השתי׳ ומשפיע אדם למעלה ולכך צריך לבוין כלם סוד
גאולה זו מה היא והיאך סומך אותה לתפלה עד שאחשו׳ אדנ׳ שהם ׳
כי בכאן הוא עיקר גדול והוא חכם שהיה משתבח שסומך גאולה לתפלה
לא עלה על דעתך כי שאר היום היה מפסיק והסמיך בין גאולה לתפלה
כי זה אפי׳ קטן שבישראל יודע שאסור לספר ולהפסיק בין גאולה לתפלה
והיאך יתפאר חכם זה במה שאסור לקטן וכי כל ימיו עובר עבירה
והיה מפסי׳ חלילה מחשו׳ כדבר הזה אלא סוד סמיכת גאולה לתפלה שהיה
מכוין בברכת אמת ויציב להמשיך כל הכינויי׳ אל גאל ישראל ומשם הי׳ ב׳
אדנ׳ שפתי תפתח ומחבר אלה׳ במדת אדנ׳ ומתיחדו כל הספי׳ ע״י חכם
זה וזהו דבר [illegible] שלא שנה מחשבה וכוונה להמשיך כל הכינוי׳ ולסדר כל

סוד גאולה לתפלה

הספי' עד שיגיעם כלם למעלת אה' ויריקו כלם במעלת אהרן' ולפי שדב
גדולה זו אין בה כח אדם להבין בו ולהשיגו מכל וכו הוצרך לו הקב"ה סמך
גדולה לקבלה לפי שהמשכות הזאת בדיבור ובמעשה היא שהיה יודע
להבין את הספי' ולהמשיך השפע דרך הצינור עד בואם כלם לאה'
ומשם הריקו לעם אהרן וזהו סמיכות גדולה לקבלה ואח' למטה לכנסת
ישראל אותו יום שסמך אותו אהרן גדולה לקבלה דעתו אדם אינו
יכול לסמוך לא כפי שיעור אדם א' אבל כל ישראל סומכי' כפי שיעור
כל השלשות והאילני המספיק להתחבר גדולה לקבלה ואז יהיו
שלמין כלם וגם שאמ' הנה מעשה אייבי' התשפע שאוב עד ייך
היותה כבשר נשדייבי' ואחר שהודענו כל הענין ראוי הטעם
שהיתה לגדולה את ישראל היותה חבר לה' הנקרא גדולה למעלת אהרן
הנקרא הקבלה והסוד ויאנחו בני ישראל מן העבודה וכו' ויזכור
וירא אלהים וגו' וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וכו' ולכן נקרא ס
נקראת מדת אהרן שהוא סוד גדולה וקבלה נגלה והשם בהתחבר לה'
עם אהרן שהוא סוד גדולה והקבלה קה אהרן והמלא משפע הגדולה
וגם מדת אהרן שעולה הגדולה משלשות אה' והקלה את הנהרים
ועלת אותם אבל לפענ והאלה ונקראת באותה שעה המלאך הגואל
לפי שמדת אהרן נקראת שבעה היתה הולכת עם יעקב בשלשות
לה' לגדול אותו אחר יעקב עד המלאך הגואל אותי מכל רע וכו'
ועוד שקרא לבורא הוא מלאך לפי שהיתה פועלת בשלשות גדולה
תמיד באחרית לא למעלה שכבר עם הם וכו' ובשאהרן פועל
גדולה בשלשות אה' ולכן נקרא מלאך הגואל כלו' נקרא בשם
המשלחו ידע כי מדת הזכר למעלה היא עלנות והיא סוד
הגדולה העליונה והחידות ומתנו הקבל לה' שהיא בגדולה ומה
גדולה לעולם מזו שמקבל מן היובל כח החיים וכו' עד

ודע כי מן היובל מושך לו הי׳ הגדולה ונמלאת הצדק׳ נשער
שהוא סמוך לאהל׳ נראה היובל שפעת שלינה והשבת
שהוא סוד שהי׳ ו׳ התחתונה ואנו סופרים ליובל שבע
וספרת לך שבע וג׳ שבתות שנ׳ וכל שבת עולים ונ׳ יום הן שבתות ואם תאמר
היובל הבלת השתנות באמרו שנת החמשים שנה דע כי
בעולם הזה נמסור בדרך עיקרים נכללים כהנגענו לבאור
יהו״ה יה׳ שהוא סוד הבינה ושם אהן את דודי לך ועתה
דע והאמן כי השבת היא ענין כל התורה ותיקון כל האצילו׳
לשם יקו״ק ולישראל הדבקים בו יה זו ומן השבת אדם נכנס
לחיי העולם הבא שהוא סוד היובל והעולם הנקרא שבת
הגדול נפתח לשבת שבת מתעה למעלה הב׳ שבתות שהם
ו׳ עליונה ואם הוא הסוד השבת שלמטה ומן הב׳ מוסף כל
האצלות ... הגדול והחיים והגדולה ואם תפקח עיניך
נראה היאך ... השבת אם אתה חפץ לזכות לחיים
ולגדולה להכנס לחיי העה״ב ... השבת שלגו כדמיון ... שער
להכנס לטרקלין ... שהם חיי העה״ב הנקרא שער הגדול והתקן
עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין ובשתכון דבר זה תקנ׳
לשבת שבתון ולקדוש יי׳ מכובד וכו׳ ודע כי הכפורים כלו מן
היובל וכו׳ ומשם סולח נמשכה לשם אדנ׳ ועל לשו׳ שהי׳
קרבנות והסליחות ונו׳ אדנ׳ שמעה ובעל אבחר לך הטעם
למה נקראת ... וכל שבת ועונן ו׳ ונ׳ נמצאת ... כי כל אדם
השומר שבת כהלכתה הוא ... ו׳ התחתונה ו... להכנס
כי ... הנקר׳ עולם הבא ואם ... אדם ... השבת ...
החיים ... ... נמצר לעיני ... שבו יכנס לחיי הב׳
... שבת ... שבת ... שכרה

לא עברה לאילנו׳ לפי שעבר הק׳ נגזו הוא ועונו עון לא יוחה׳
אלקים ולבך וגו׳ וכה׳ מהרב שוכך אשר [illegible] ולפי עיקר זה יש
לך לדעת שקשבה נגזרה לתשנו אתן שכרה אינו נגזר לא [illegible]
נתכנס הוא ואחר אין מן הנהיים לא אתלנו והוא לפי שהוא העונ הגדול
והאורה נגוה מן׳ ימי בראשי׳ שאין כל בריה יכולה להסתכל [illegible]
וצריך אדם להיות זהיר בקיום ג׳ משמרות בשבת שהם קשר היחוד וסוד
קשר השב׳ הגדול כמו השב׳ שאנחנו עושי׳ והמקיים ג׳ משמרות בשבת
הרי הוא כאלו היה מיחד את השם כסוד י״ג׳ ושמור [illegible] ובו׳ ואז
הוא ראוי להעלות תפלתו על משמרות הללו א׳ כנגד אר״ן שמתאחד
פנים בשבת ב׳ כנגד יהו״ה ג׳ כנגד כנס׳ הקשורה בסוד אהי״ה
וזהו סוד התחלות ה׳ ג׳ והסוד וקרא׳ לשבת [illegible] ונהר יוצא
מעדן להשקות את הגן וזהו סוד י״ו [illegible] קשור בסוד עדן ונהר גן
וכל המקיים ג׳ משמ׳ בשבת כאלו מיחד י׳ ספי׳ [illegible] יהו״ה אהי״ה
וכלם מתאחדות עם אלהי׳ למעלה למטה [illegible] וקשר כנס׳ שהוא סוד
[illegible] אהי״ה שהוא הכנס׳ וקשר [illegible] בסוד ג׳ ספי׳ למטה וקשר באד״נ
שהוא סוד י׳ ספי׳ [illegible] קושר כל הספי׳ למעלה ולמטה
ולפי׳ נקר׳ השב׳ זכור ושמור [illegible] כלל השמור את השב׳ וכתב
[illegible] בשבת [illegible] ומנוחה ושמחה וכבוד
[illegible] השב׳ [illegible] ג׳ ספי׳ ולפיכ׳ נקר׳ [illegible]
[illegible] [illegible] לא [illegible] שהם [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible]
[illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] והסוד [illegible]

והשלום

ודע

המילה וזהו סוד מה שנה המילה [illegible] ואמרו ז"ל מל ולא פרע
כאלו לא מל כלו' שהפרי' [illegible] סוד הכל ואם לא פרע הה"ק חס'
הספי' הראשונה [illegible] יכול יה' ואחר שהודעתיך
זה דע כי הט' [illegible] להשלים ולחבקם כל הספי' ואח"כ [illegible] לבני
ויה' החיים לפי שהיה נאחז במלכה [illegible] נותן ראש [illegible]
ונקר' בה' בשר באות' וזהו בה' [illegible] והיתה בריתי
בבשרכם זהו בה' בשר לברית עולם שהוא בה' הלשון שהוא סוד
התורה שנמשכה מן [illegible] בסוד ספי' ג' יום כנגד ג' של [illegible]
ולכן שקבלו ישר' בה' בשר לשם לא זכו לקבלה עד שירדו
בהם' לשון וזהו סוד שאמרו במכילתא כשבא אברהם אבינו ע"ה
וה[illegible] וראה וחקק וחקר וצרף והשיג וצלחה בידו נגלה עליו אדון
הכל וקראהו אוהבו וכרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו וזהו ברית
הלשון ובין עשר אצבעות רגליו וזהו בה' המילה ואח"כ פריעה לא ניתנה
[illegible] התורה שלו ולמטה היתה וביאתה אח"כ שהוא
ביהוה [illegible]
היה לו דרך שתבין כמה מעלו' טובו' וכמה עניני' נוראי' נקשרו'
הא' בהדריע ובן תבין מהודין המגלה ערוות או המקשר עצמו ודעת
או האוחז באמה ומשתין וכמה עניני' נעלמי' תבין מזה בתוך אלו
הדברי' שהזכרנו במי'. ולפעמי' נקראת מדה זו בתורה בלשון
אות לפי שבנברא בזאת תלויים האותו' והמופתי' בסוד אל חי בהתחברו
בשם אדני' שני מתחדשי' אותו' ומופתי' בעולם וכשנמשך גאולה לכלל
ביציאת מצרי' נתחדשו כמה אותו' וכמה מופתי' ונפלאו' בעולם שנ'
וירא אלהי' את בני ישראל וידע אלהי' ובסוד ואזכור את בריתי ועתה
יש לנו להודיעך כי הסבה שהיא מדת אל חי נקראת אות באמרו ביני
ובין בני ישראל אות היא לעולם וברית מילה ג"כ נקראת אות שנ' והיתה
לאות ברית ביני וביניכם וזה הסוד רמוז בברכת המילה וצאצאיו
חתם באות ברית קדש על כן בשכר זו אל חי; והקשת נקראת אות
שנ' את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית. וכבר הודעתיך כי ברית

כסוד נ׳ יום כמו שכתו׳ פרדס וכו׳ א׳ יובל אלף נשמרו
שהוא הבינה מתן יום נ׳ הנז׳ שהוא בחינה למעלה ולפי
שבינה תחילה הוא סוד אהי׳ והוא סוד ז׳ קבעו רז״ל בברכת
תחלה אהי׳ תקנו [illegible] וכו׳ כדאית׳ בפ׳ תפלה [illegible]
בברכת תחלה ועל זה אמ׳ ואתם הדבקים וכו׳ ודע כי תחלה היא
סוד שבת ותחלה והשעה סוד זכור ושמור זכור לכם ושמור
ללילה כנגד אהי׳ אדנ׳ ולפי שבת תחלה כוללת ב׳ ספירות
הללו אז״ל הכתו׳ אם לא בריתי יומם ולילה חוקות וכו׳ וסוד
חוקותיהם אהי׳ אדנ׳ והם סוד חוק וסוד חקה והם׳ את חוקתי
תשמורו וסוד חוקות אהי׳ אדנ׳ ודע כי הבינה הנקרא יומם
ולילה הוא סוד תחלה והשעה זכור ושמור אהי׳ אדנ׳ בנוק׳ [illegible]
והנוק׳ [illegible] שהם חקות שמים וארץ וזה כנגד זה נזכר וסוד
[illegible] יהוה יומם ולילה יומם הוא סוד [illegible] וסוד [illegible]
וסוד זכור וסוד תחלה ולילה הוא סוד הנוק׳ [illegible]
וסוד שמור [illegible] אהי׳ [illegible]
[illegible] הבינה נקשר [illegible] וסוד [illegible] למעלה [illegible]
שהוא סוד ז׳ [illegible] קושר כל הספי׳ למעלה ולמטה
ולפי נקר׳ הש׳ זכור ושמור [illegible] השמור את השבת וכו׳
[illegible] ושבת וכבוד
ואשתך [illegible] נקר׳ [illegible]
אהי׳ [illegible] שהוא [illegible] אהי׳
[illegible] הוא [illegible] ובחית הלשון [illegible]
[illegible] אהי׳ הוא הנקרא [illegible] שלום [illegible]
[illegible] לאהי׳ [illegible] הוא [illegible]
[illegible] אהי׳ [illegible]
לאהי׳ [illegible] והסוד [illegible]

[illegible]

כג

וסוד פריעה ולפי שאין בתורה מסורה לפי [illegible] ערל וזה אמ' ז"ל בברכת
המזון צרי' להקדים ברית ל[illegible] ברית ותורה וסוד על בריתך
שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדתנו והוא של מגיד דבריו ליעקב
לפי שהוא מקול יעקב וגוי ערל שעסק בתורה חייב מיתה לפי שברית
מילה ופריעה הוא סוד שבת וזכור ושמור ולפי' המילה דוחה את השבת
ביום השמיני שהוא סוד אד"ני שהוא סוד הפריעה הנעשית אחר
אחר המילה וכם סוד אד"ני יהו"ה נמצאת לומר שברית מילה דוחה את
השבת שהיא כמידה עצמה ועתה התבונן בכל מקום שתמצא לשון
ברית לאיזה דבר נקשר אם לברית הלשון או לברית הבשר או לפריעה
ואחר שדרכיך בכל העיקרי' הללו יש לך לשמור עצמך ולהזהיר
לכל הה' כוונו ותן המשמעו' אות ברית קדש שהרי כל הפרשיו' הכתובו'
בענין הוא הב' בכל התורה כלו' סבי' כלווי בא"ח' ובאד"ני וקצת יהו"ה
בשתי' סבי' הדבקו' עמהם הנקראו' יהו"ה צב' אלהי' צבא' ובעה"י עדין
אתן לך דרך שתבין כמה מעלו' טובו' וכמה עניני' נוראי' נקשרי'
במילת הברית וכן תבין מהודין המעלה עריות או המקשר עצמו לדעת
או האוחז באמה ומשתין וכמה עניני' נעלמי' תבין מזה בתוך אלו
הדברי' שהזכרנו במי'. ולפעמי' נקראת מדה זו בתורה בלשון
אות לפי שבמדה בזאת תלויים האותו' והמופתי' בסוד אלהי' בהתחברה
בשם אד"ני אני מתחדשי' אותו' ומופתי' בעולם וכשנמשך גאולה לתנלב
כי ביציאת מצרי' עמד שופטה אותו' וכמה מופתי' ונפלאו' בעולם שנ'
וירא אלהי' את בני ישרא' וידע אלהי' ובסוד ואזכור את בריתי ועתה
יש לנו להודיעך כי הסבה שהיא מדת אלהי' נקרא' אות באמרו ביני
ובין בני ישרא' אות היא לעולם וברית מילה ג"כ נקרא' אות שנ' והיתה
לאות ברית ביני וביניכם וזה הסוד ויתן בברכת המילה וצאצאיו
חתם באות ברית קדש על כן בשכר זו אחי; והקשת נקרא' אות
שנ' את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית. וכבר הודענוך כי ברית

הקשת הוא ברית אלהי' ודע כי בכל מקו' שתמצא בתורה אות הוא סוד
אלהי' שהוא סוד הזכרון שמזכיר אדני' לכל באי עולם ואות ברית שבת
וברית מילה מיוחדת בינו ובין בני ישראל לבד ואות ברית הקשת בינו
ובין כל בשר וגו' ודע כי לפעמי' נכללת מדת אדני' עם מדת אות כי
כבר ידעת כי שבת נקרא' אות והרי השבת כלולה בזכור ושמור וברית
מילה נקרא' אות והיא כלולה במילה ופריעה ופי' מילה אות עד הפעולה
היא סוד אות יוד קטנה הידועה לבעלי החכמה שהיא הקטנה התחתו(נה)
של יאו ונקרא' יוד זעירא ונקר' אות ברית קודש ועתה דע והבו(ן)
כל הדברי' האלו ותכתב' על לבבך ולא ילוזו מעיניך ועוד כי על סוד הספיר'
הזאת נתיסדה לשון שבועה והנני מפרש כל שבועה שאדם נשבע
תלויה במדה זו הנק' אלהי' לפי שכל לשון שבועה הוא לשון שבעה וסוד
הענין הוא כמה שאמ' אברה' לאבימלך כי את ז' כבשו' תקח מידי ועל על
כן קרא למקו' ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם הלא תראה ב'
לשונו' שהזכיר במקו' הזה כלו' מהם נשע נופל על הלשון אות בתחלה כי את
ז' כבשו' תקח מידי אמ' אחר כך על כן קרא למקום ההוא באר שבע ואח"כ
כי שם נשבעו שניהם : ופי' הדבר ז' כבשו' ובאר שבע ושם נשבעו שניהם
כל אלו ג' לשונו' נתאחדו באותה שבועה ולפי' אמ' על כן קרא למקו' ההוא
באר שבע מאי על כן כלומ' כי על ב' טעמי' ז' כבשו' והשבועה ובמקום
אחר קרא אותה שבעה על כן שם העיר באר שבע הלא תמה כי על שם
שבעה קרא העיר באר שבע ולא הזכיר בכאן שבועה והסוד העיר תלויה
בסוד שבעה ומקום הסוד תלוי בשבועה ועכשו יש לנו לברר ולב
הדבר דע כי כל הנשבע הוא נשבע בסוד שבע ספירו' שהם סוד ז' ימי
עולם והכל תלוי במדה אחד שהוא סוד השבת שהוא יום ז' וכל שבועה
תלויה בשביעי והנ[illegible]ס הז' שבת ויעש ולפי' הנשבע בשמיו והסוד
חי אני וחי נפשך כי [illegible] נפשך הוא סוד אחד שממנו נחצבו החיי' לכל
הנפשו' הפורחו' מארץ אדני' באמ' תוצא הארץ נפש חיה למינה והמינים

הידה

השבת שהוא יום השביעי ממנו נח שכ׳ חיה נפש באמ׳ וביום השביעי
שבת וינפש הרי חיי הנפש תלויי׳ בשביעי שהוא סוד השבועה וכל
הכופר בשבועה כאלו כפר בא״הי וכשבע ספי׳ שהם סוד ז׳ ימי עולם
והכופר בשבועה מאין לו חיי׳ וטובה שהרי לא נברא העולם אלא ע״י
אלהי׳ עם אלו ז׳ ספירו׳ ובהם מתקיימי׳ כלה נבראי׳ בסוד ז׳ ימי׳ ובסו׳
ז׳ ספי׳ ובסוד שבועה ואם הוא יעקר אדם בשבועה כאלו נעקר מאלו ז׳ ספי׳
שמהם סוד קיומו ונמצא נעקר מן העולם נמצאת למד כי השבועה
היא בא״הי שהוא סוד שבת וסוד חיי הנפש באמ׳ שבת וינפש ולפי שהשבועה
היא בא״הי אמ׳ בתורה בענין השבועה וירם ימינו ושמאלו אל השמי׳
וישבע בחיי העולם שהוא א״הי ונאמ׳ חי יי׳ אשר עמדתי לפניו אם
אעזבך ובהם רבו׳ ולפי׳ אמר ז״ל שבועה כנשבע מהר סיני אין נשבעי׳
לבטל את התורה או א׳ ממצותיה ואם נשבע לוקה ומקיי׳ את המצוה
שאין שבועה חלה על שבועה לכל שבועה ביו״ל ובל נדר ליו״ל עדיין
נפרש אותו במקומו בע״הי כי הנדר הוא סוד שבת הגדול שהוא סוד
ז׳ עליונה ואם תמצא בתורה אשר נשבע ליו״ל ולא אמ׳ ביו״ל כי דוד
המלך ע״ה נשבע לעשות דבר זה ליו״ל כלו׳ שלא ישקוט וינוח עד שימצא
מנוח לשכינה לבנות ב״ה נמצאת למד כי כל הכופר בשבועתו נעשי׳
לו ז׳ ימי בראשי׳ שהם סוד כל ימי עולם כמו אויבי׳ ומבקשי׳ רעתו
וכשכפר בז׳ ימי בראשי׳ נמצא כל יום ויום מז׳ הימים אויבי׳ ומקללי׳
אותו ולפי׳ כל הנשבע בארץ נשבע באלהי אמן ויש לו להזהר באהי אמן
ועונש השבועה גדול במסכת שבועו׳ באמ׳ ז״ל דברי׳ שאין האש מכלה אותם
שבועות שוא מכלה אותם והטעם זה ברור הוא בדרך היצירה הרי טבע
האש שורפת מיני עצי׳ ובגדי׳ וכל כיוצא בזה אבל האבני׳ והעפר אין
האש מכלה אותם ואפי׳ הם נשרפי׳ הם חוזרי׳ עפר אינה מכלה אותם
אבל שבועת שקר מכלה אפי׳ את העפר והטעם כי כל הנבראי׳ כלם
לא נבראו ואין להם קיום אלא בז׳ ספי׳ הנקראו׳ ז׳ ימים ובאותם ז׳ ספי׳ תלויי׳

שמי׳ וארץ וכל צבאות׳ וגם האש והרוח והמי׳ והארץ וכל מה שעליה
ולפי׳ כשאדם כופר בשבלו הרי הוא כופר בכ׳ מפי׳ שחייו וקיומו ואשרו
ובניו וממונו וכל מה שיש לו תלויי׳ בהם והרי השבע מכלו׳ גופו וכל
מה שיש לו שהכל תלוי בהם מאחר שבהם נבראו והם כמו האומן העשה
מלאכה שהוא יכול להרוס ולהשחית כך הכופר בשבועה כופר באומן
שעושה את העולם והאומן יכול להחריב אותו ואת ביתו ואת כל אשר
יש לו מפי׳ שבע׳ והעפר ולמחות זכרו מן העולם כמו שנ׳ לפני הארץ
יסדת ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמוד וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפם ויחלופו וסוד האומן הוא סוד האלף ולפי׳ העונה אמן
כנשבע והיסוד ישבע באלהי אמן כלומ׳ הנשבע באמון שברא את
העולם הוא נשבע וזהו סוד שדרשו כמסו׳ ואהיה אצלו אמון אל תקרי
אמון אלא אומן ולפי׳ אמ׳ שענין שבועה או העונה אמן אחד הוא וכעני׳
עדיין אמר לך סוד מלת אמן ע״ד המשכת השפע בדרך הבינו׳ והסוד
הגדול הזה כבר ידעת כי סוד שבעה סוד אלהי׳ והוא סוד כי טוב ולפי׳
נאמ׳ בכל מעשה בראשי׳ וירא אלהי׳ כי טוב וסימ׳ ואהיה אצלו אמון יסוד
ואהיה ו׳ הדבוקה עם אהיה הוא סוד ו׳ ספי׳ והאחרונה מן השש הוא
סוד כי טוב ולפי׳ כל הפעולו׳ שעשה אלהי׳ שהוא מדת׳ במעשה בראשי׳
על כל פעולה ופעולה נתיעץ בכי טוב ביום הראש׳ מה כתי׳ וירא אלהי׳
את האור כי טוב ביום הב׳ לא נאמ׳ בו כי טוב לפי שהוא סוד ההבדלה
והפירוד באמ׳ יהי רקיע בתוך המי׳ ויהי מבדיל בין מים למים ובכל מקום
שיש חילוק ופירוד אין טוב מצוי כי טוב לעולם בא להביא שלום
ולחבר כל הדברי׳ ולפי׳ כשנחלק ונבדל ונפרד כי טוב שהוא סוד אחד
ממדות ארנ״ו אמי כל העולם שלו חרב ואין טוב מצוי בעולם שנ׳ כי
מפני הרעה נאסף הצדיק ואמרו אמרו צדיק כי טוב ולפי׳ לא נמצא צדיק
לא מצוי שלום בין ב׳ חלקי׳ ונמצא הצדי׳ ב׳ מכריע וזהו סוד ב׳ כתובי׳ המכחי׳

דהאתנזה

דהאתדה עד שיבוא הכתו' הג' ויכריע ביניהם והסוד נצ"ח ימין והו"ד
שמאל צדי"ק כי טוב הוא מכריע ביניהם ולפי' לא נאמ' בשני כי טוב אבל
נאמ' כי טוב בג' בג' הא' כנגד אחי והב' כנגד אדנ"י שהוא סוד האר
וסי' ארץ חמדה טובה ורחבה והסוד הזה כולל מעשה בראשי' כי טוב
בכל דבר ודבר שהוא סוד האומן והבדיל הדברי' לא נמצא טוב אלא
בשעת חיבורו הלא תראה כשהיה אדם הראשו' לבדו נפרד בלי חיבור
בת זוגו מה כתי' לא טוב היות האדם לבדו וכשנתחבר אל אשתו
מה כתי' מצא אשה מצא טוב כלומ' מצא אותה הטוב שהיה אובד
ממנו ואם באדם ואשתו כך כ"ש בשער המעלו' העליו' כי בשעת
החיבו' נמצא כי טוב ובשעת הפירוד לא נמצא כי טוב ודע כי ג' ספי'
שהם נצ"ח והו"ד זה לעומת זה וטוב שהוא הכתו' הג' מכריע ביניהם וטוב
הוא שורש התחתון שלאילן שהוא קו האמצעי והוא הג' כנגד והוא סוד
שש ספי' ג' למעלה וג' למטה ג' למעלה הגדולה לצד ימין והגבורה
לצד שמאל והתפארת ג' מכריע וג' למטה מחצי הו נצ"ח מצד ימין
והוד מצד שמאל טוב ג' מכריע ולפי' תמצא כי טוב שהוא שוכן על גבי
אדנ"י שהיא הספי' האחרונה מעשר ספי': ונקרא ההר הטוב והלבנון
שיש טוב בתוך ארצ נקראת ארץ טובה על שם טובה שיש בתוך
ארצי וזהו סוד וברכת את יי' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך
וזהו לא תחסר כל בה ודורש יי' לא יחסרו כל טוב ולפי שיש נתלבש
מלבוש הגבורה במדת אלהי' ובעל המעשה בראשי' היה אלהי' מסתכל
ומתיעץ בכי טוב וזהו סוד אומ' בכל דבר ודבר כי טוב והתבונן סוד
ואהיה אצלו אמון שהוא האמון והאמן וזהו כי טוב וסוד השבועה
לפי' כל השבועה והשבעי' כולם קשורי' בו שהוא כולל השבע שהוא
סוד השבועה ומי שנשבע לשקר לא ישלו בשמי' ובארץ לא שורש ולא
ענף וזהו סוד כנשבע לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו את עציו ואת אבניו:

שהכל בלי שורש וענף ולפי שזאת השבועה הוא סוד ז׳ ספי׳ מי׳ ספי׳ הבלי׳
בשמו ית׳ נאמ׳ בתורה ובשמו תשבע כי בשמו הגדול הכל תלוי ועתה
בינה שמעה דעת והתבונן כמה הוא חומר השבועה ועונש אתי׳ היוצאת
עם שמו׳ לבטלה אעפ׳ שאינו נשבע בענס כש׳ הנשבע לשקר השם ברחמין
יצילנו מעונש זה. ולפעמי׳ נקרא המדה הזאת הר ומפ׳ אני לעוררך
על זה דע כי מלת הר הוא רמוז בתורה לענייני׳ הרבה ואפ׳ אתה לדעת
בהיותך מוצא לשון הר אוהר׳ לאיזה צד הטונה נוטה כי המדה הזאת
הנק׳ אלהי׳ נקר׳ בתורה הר ציון ומדת אדני׳ נקרא הר המוריה והר ענין הר
עשו היא המדה המקטרגת תמיד והנני מאיר עיניך בטעם זה דע
כי הר ציון בכל מקום הוא מדת יסוד והוא סוד אלהי׳ לפי שהר ציון הוא
המקו׳ אשר משם היתה התחלה לבריאת עולם כלומ׳ מציון מכלל יופי
אלהי׳ הופיע ואות הלא אדני׳ הוא בית שער הראשון הסמוך לנבראי׳ דע
כי אולי שיגיע אצילות של הר ציון אלוה אלהי׳ להר המוריה שהוא בירושלם
הנקר׳ אדני׳ לא יוכל אדני׳ לעשו׳ דבר וכיבר הוד עשך כי כל המעלות
שפועל אדני בהיותו נשפע ממדת אלהי׳ כי הענין כהר ציון שהוא סוד אלהי׳
והר המוריה שהוא סוד אדני׳ והוא סוד ירושלם ואין הבה משפע
טובו ושוכן בירושלם לא ע״י ציון ע״כ ברוך יי׳ מציון שוכן ירושלם
ואין ברכה באה לעולם אלא ע״י ציון שהוא מריק ברכותיו בירושלם של
כטל חרמון שיורד על הררי ציון ומשם יורד לירושלם והררי ציון
הם נצח והוד ומשם שמן הטוב נמשך על ציון ומשם יורד על
ירושלם והסוד ב׳ כרובי׳ עצי שמן שעשה שלמה המלך ע״ה מתבו
כדביר ומקרי׳ או נחנבו הרי נחושת כסוד ארץ אשר אבניה ברזל
ומהרריה תחצוב נחושת במדת הדין האדומה ובסוד וההרי׳ הרי
נחשת ולפי׳ דע כי הר ציון הוא סוד אלהי׳ והר המוריה סוד בית המקדש
וירושלם ואדני׳ בכללו הר עשו הוא יצר הרע המקטרג מצד שמאל

מבחוץ

מבחוץ וסוד מלחמה לה׳ בעמלק מדר דר וזהו המעכב בנין הר ציון
והכנת המזבח בהר המוריה עד שיגיע זמן פרענות שלאדום לקבל הנקמה
ממנה ואימתי בזמן שילכו צדיקים הרי ציון שהם יהוה אלהי׳ צבאות
ויתישבו על הרי ציון ואלו הנקראי׳ מושיעי׳ של ועלו מושיעי׳ בהר ציון מושיעים
יהוה צבאות אלהי׳ צבאות והר ציון הוא סוד אלהי׳ לשפוט את הר עשו זהו
עמלק בנו שלעשו שיש בו מלחמה לה׳ והוא סמא״ל המקטרג כנגד הר ציון
וסמא״ל שרו שלעשו ששלח ידו בבר ירושלים והכה׳ בבר׳ והיתה לזו׳
המלכה שהוא סוד המלכו׳ והיא הר המוריה והיא ירושלים שהם סוד אדני
ודע כי יחוד ממשלת אדני שהוא סוד המלכו׳ והשכינה וירושלים יש
ד׳ מחנות נושאי כסא אדני וכנגד׳ הררי אררט והם נושאי כסא מרכבה
ועד״ז והיה באחרית הימי׳ נכון יהיה הר בית אדני בראש ההרי׳ ונשא
מגבעו׳ ונהרו אליו כל הגוים בראש ד׳ מחנות שכינה וזהו סוד כל יושבי
תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו כשיעמוד
כס אדני שהוא סוד המזבח שעשה מרע״ה על מלחמתו שלעמלק
ויעמוד הנס על ראש ההרי׳ הידועי׳ ארבעתיות על ד׳ מחנו׳ ודע כי יש
עוד כמה הרי׳ אחרי׳ מהם גבנונים ומהם הרי נשף וכמה הרי׳ חיצוני׳
וכולם מקיפי׳ סביב להר המוריה בסוד אדני וזהו סוד ששים המה
מלכות ושמני׳ פילגשי׳ ועלמו׳ אין מספר אחת היא יונתי תמתי
ועל זה נאמ׳ ירושלים הרי׳ סביב לה וי״ל סביב לעמו מעתה ועד עולם
עיין ירושלים הרים סביב לה
ודע כי אלו ההרים שסביבות ירושלים הנקראי׳ הרי נשף וכיוצא בהם
כשישראל יוצאי׳ לחוץ מהר המוריה וירושלים מתנגפים רגליהם על הרי
נשף לפי שאין לישראל קיום ועמידה זולתי בהר ציון ובהר המוריה ולפי
עיקר זה את הש״י לישראל שנתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו והטעם
כי הר שעיר הוא סמא״ל ובו שוכני השעירי׳ אשר הם זוני׳ אחריהם ושעיר אל
רעהו יקרא כן עשו אחי איש שעיר וכנגדו שעיר המשתלח וכנגדו ולא יזבחו

עוד אמ׳ ובחיהם לשעירי׳ ודע עשו לקח בחלקו מן השעירי׳ העבלי׳ הקרובי׳
לארץ אל׳ ואלה בני שעיר החורי יושבי הארץ ונאמ׳ בעשו וילך אל ארץ
מפני יעק׳ אחיו וזהו של הנה קטן נתתיך בגוים וגו׳ והטעם כי שאר הגוים
יש להם שרים עליוני׳ בעדן והנה שרין בא ושר מלכו׳ כרם ובן ע׳ אומות
ובישמעאל י״ב נשיאי׳ אבל עשו חלקו ונחלתו השעירי׳ שהם השכלי׳ בכל
הנבראי׳ ולכן נקרא שעיר ומה שאמ׳ באדום אם תגביה כנשר ואם בין
כוכבי׳ שים קנך לפי שיש לו שר הנקר׳ סמא״ל והוא הנותן כח לשעירים
והנפש לגלגל מאדים אבל אינו מכלל ע׳ שרי׳ המקויימי׳ על עומדם
ולכן אמ׳ הכתו׳ מלחמה ליי׳ בעמלק מדר דר וסוד דר דר הוא סוד יי׳
שמך לעולם יי׳ זכרך לדור ודור וזה זכרי לדור ודור שדור הוא
השטן המקטרג למעלה כנגד ישראל והוא סמא״ל ובבא עת הגאולה מה
כתי׳ על סמא״ל אם תגביה כנשר ואם בין כוכבי׳ שים קנך משם אורידך
וכיצד יורידוהו ועלו מושיעי׳ בהר ציון שהם יהוה אלהי׳ צבאו׳ בהר ציון
הוא סוד אלהי׳ לשפוט את הר עשו שהוא הר שעיר ויפקוד יי׳ על צבא
המרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה ואז כי רותה בשמי׳ חרבי ואח״כ
הנה על אדום תרד ובהיות זה מה כתי׳ מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה
מדבר בצדקה רב להושיע ולכן דרך זו אמרו כי הר ציון נקרא הר יי׳
בהתחבר הר ציון והר המוריה כאחד בסוד ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יי׳ יראה וגו׳ ומעמד הר המוריה הם ע״י אצילות הר ציון כשפע
הברכה היא ולכן אמ׳ בי נשבעתי נאם יי׳ כי יען אשר עשית וגו׳ דע כי
ברך אברכך ובכל מקום שתמצא מי יעלה בהר יי׳ הוא סוד ציון
בחיבור ירושלם ; והר בית יי׳ הוא סוד הר המוריה וירושלם בחיבור
ולפעמי׳ נקרא׳ מדה זו בתורה בלשון חוק ויש לי להאיר עיניך
בדבר רב כי השי׳ חקק כל היצורים ותלה גבולם ושיעורם בשמו הגדול
ונתן קץ לכל הנבראי׳ עליוני׳ ותחתוני׳ ושמו הגדול אין לו קץ ולא

גבול

גבול שב׳ קץ שם לחושך ולכל תכלי׳ הוא חוקר שלכל תכלה ראיתי
קץ רחבה מצותך מאד ז״ל לפי כל הנבראי׳ יש להם גבול ותכלית שבל
אותו המדה הנקר׳ מצוה שהיא סוד ספירה העשירי׳ משמו הגדול
והיא הא׳ ממטה למעלה והאחרונה ממעלה למטה ונקרא׳ מצוה אין לה
גבול כי רחבה היא מאד והיא המקפת כל הנבראי׳ ונותנת להם שיעור
וקצבם שנקרא׳ מצוה כי כל עניין הש׳ נעשי׳ על ידיה ועל פי [מצותה]
מנהיגי׳ לכל הנבראי׳ שבעולם וזהו סוד התורה והמצוה התורה זו [תורה]
שבכת׳ והמצוה זו תורה שבעל פה כי התורה שבכתב יש לנו להתנהג
בה על צווי אדני הנקרא מצוה הנקרא׳ תורה שבעל פה לכ׳ אמ׳ הכתו׳
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד ועתה דע והבן כי כל החקים
הנזכרי׳ בספ׳ ישעי׳ שחקק הש׳ במעשה בראשי׳ כולם חוקקי׳ ע״י
אדנ׳ ובעבור זו השמות נתן קץ וגבול לכל אלו הנבראי׳ לבל יצאו חוץ
לגבולם ושלא ישנו את תפקידם וכל זה נכלל במלת חק וחוקק אדנ׳ [אדני]
[היודעו] שבהם נחקקו ונגבלו כל הנבראי׳ לבל יצאו חוץ לגבולם וזהו סוד
הללו את יי׳ מן השמי׳ וכשהזכיר הנבראי׳ העליוני׳ והתחתונים
אמ׳ יהללו את שם יי׳ כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד לעולם חוק נתן
ולא יעבור ואומ׳ אם לא בריתי יומם ולילה חוקו׳ שמי׳ וארץ לא שמתי:
ובברכות הלבנה אמ׳ אשר במאמרו ברא שחקי׳ וברוח פיו כל צבאם חוק
וזמן נתן להם שלא וג׳ ונאמ׳ נותן שמש לאור יומם חוקות ירח [וכוכבים]
לאור לילה כלו׳ גבול יום היום וגבו׳ לילה הלילה ר״ל בסוד מדת יום
ומדת לילה ונאמ׳ האותי לא תיראו נאום יי׳ ואם מפני לא תחילו אשר
שמתי חול גבול לים חק עולם לא יעברנו: ונאמר גבול שמת בל
יעבורון וג׳ בכל מקום שתמצא חוק הוא עניין גבול הדברי׳ ושיעור
ובן ואכלו את חוקם: הטריפני לחם חוקי: ולפי שנתחקקו כל הנבראים
למיניהם וגבוליהם ע״י י׳ ספי׳ הללו הוצרך ית׳ וית׳ לזכור אותם

תורה שבכ׳ היא מדת תפארת

בתורה כפי׳ ידועו׳ בלשון חוק ובלשון חקק בכל מקום שאתה מוצא חוק
הוא מד׳ אחו והוא המכריע בנתיים שהוא הכתו׳ הג׳ וזהו סוד שאמ׳
בספר יצירה ולשון חוק מכריע בנתיים כי הלשון הוא באמצע כל איברי
הגוף ולפי׳ נקר׳ חוק ומדת אחו׳ נקרא חוק וזהו סוד תקעו בחדש שופר וג׳
כי חק לישרא׳ הוא וגו׳ וכבר הודענוך שהוא יום הזכרון ביום זכרון
לחיי׳ לפי׳ נאמ׳ כי חוק לישרא׳ הוא וגו׳ אחו נקרא חק ותפארת נקרא משפט
והשו סוד יעקב וסוד ו׳ וסוד הקצה האחרון שלו שהוא סוד משפט
ונאמ׳ שם שם לו חוק ומשפט ושם נסהו ומתוך חוק שהוא אחו׳ שהוא
יום הדל׳ אדם נכנס למשפט ולכך תמצא בתורה מצות הרבה שיש בהן
סימן חקה וביאור הדבר כך תוכל מקום שתמצא בתורה לשון חק אותה
המצוה דבוקה בא׳ח׳ו׳ שהוא סוד חוק של ושמרתם את היום הזה לחק
לך וג׳ וברית מילה שהיא מדת אחו׳ נאמ׳ וחק בשאר ושם ; ובכל מקום
שתמצא חוקה אותה המצוה דבוקה במד׳ אדנ׳ של ושמרת את
החקה הזאת למועדה ונאמ׳ זאת חוקת התורה וכן כל כיוצא בזה
נמצאת למד כי לשון חק וחוקה הוא סוד אחו׳ אדנ׳ והם מדת יום
ומדת לילה והם סוד זכו׳ ושמו׳ ועתה יש לך להתבונן כי בכל מקום
שתמצא בתורה חוקי׳ הם סי׳ חוק באמ׳ חוקי׳ ומשפטי׳ צדיקי׳ ובכל
מקום שתמצא חוקות הם סוד חוקה באמ׳ אם בחוקותי תלכו ואת
מצותי תשמרו אבל בכל מקום שמזכיר חוקו׳ ב׳ אלו המדות הם נכללים
בהם ואם תאמר מה הפרש יש בין חוקי׳ לחוקות דע כי חוקי׳ הוא סוד אלהי׳
בראשונה ובכללו אדנ׳ מלמעלה למטה וחקות הוא סוד אדני בתחלה
ובכללו אחו׳ ממטה למעלה והתבונן בעיקר הגדול הזה ואחר שהודענוך
זה יש לנו להודיעך הטעם שקרא קצת המצות חוקי׳ או חוקו׳ כבר
הודענוך כי לשון חוק הוא סוד חקקת הדברי׳ ושיעורם וגבולם ושאינם
יכולי׳ לעבור חוץ לגבולם וכן כל המצות הנקראי׳ חוקי׳ או חוקות הם

והמצה של נון התחתון נקרא מדת יסוד

מצות

מצות סתומו׳ ונעלמו׳ ועמוקי׳ עד מאד ומוציאה אותם התורה
בלשון חוק לומ׳ לנו שנקיי׳ אותם ולא נהרהר אחריהם ומה טעם
נתנו לנו שנשמור גבול חוק הרהור המחשבה בהם ושלא יצא חוץ
לגבול המחשבה וההרהור ולפי׳ נקראו חוקים וחוקו׳: וכבר גלו לנו
חכמי׳ דבר זה בתלמו׳ באמרם את חקתי תשמרו דברי׳ שהיצר הרע
מקטרג עליהם ואומות העולם משיבי׳ עליהם כמו אכילת בשר חלב
ולבישת שעטנז וחליצת יבמה והרבעת כלאי׳ ושור הנסקל ועגלה ערופה
וצפורי המצורע ופרה אדומה שהם תאו׳ מעשה תוהו הם ת״ל אני י״י
חקקתים ואין לך רשו׳ להרהר אחריהם והיסוד את משפטי תעשו
ואת חקתי תשמרו וג׳ ובכל מקום שתמצא בתורה מצות בלשון חוק
או חקה הואסור שאתה רשאי לקבל ולקיים ואין לך רשות להרהר אחריהם
ולצאת חוץ לגבול השכל ולפי׳ שטעם המצות הנקראי׳ חקי׳ עמוקים
בקיחה והיסוד את חוקתי תשמרו כמו פסח מצרי׳ שנ׳ ולקחתם אגודת
אזוב וג׳ ונאמ׳ בו ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם וכן
בענין כלאי׳ ושעטנז ושאר חוקי׳ נאמ׳ בהם את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאי׳ וכן בשעיר המשתלח והיתה לכם לחקת עולם וכן בפרה
אדומה זאת חוקת התורה: ועתה התבונן כי בהיות לשון חוק חקיקה
בל הדברי׳ בשמו הגדול לא נתן גבול לדעתו של אדם במצות העמוקות
הנקראו׳ חקי׳ ואמ׳ לנו לקיים אותם ולא להרהר אחריהם כלומ׳ עד פה
תבוא להרהר ולא תוסיף כמו שאמ׳ בגלי הים עד פה תבא ולא תוסיף
וכן הדין האמונה וההרהור והמחשבה בכל המצות הנקראי׳ חקי׳ ולפי
שענין ברית מילה הוא מן הדברי׳ הנסתרי׳ והנעלמי׳ בסוד א״ל חי שהוא
סוד חק קבעו בברית מילה וחק בשארו שם: והסוד הנכימו שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו ולפי דרך זה התבונן בכל מקום שתמצא בתורה לשון
חק הוא סוד א״ל חי ולשון חקה שהוא סוד אדני ועתה פקח עיניך וראה סתרים

נעלמי׳ גלויי׳ לעיני כל אדם צרי׳ להתבונן בהן בכל מקומו׳ שהוא
מפתבל בהם בכל התורה: ולפעמי׳ נקר׳ המדה הזאת ציון וענין
ציון וירושלם הוא סוד א״ח אדנ״י וזכור ושמור והחשך ציון שהוא סוד
ט׳ ספי׳ שוכן השם בירושלם שהיא סוד ספי׳ עשירי׳ המושלה למטה
כאמ׳ ברוך יי׳ מציון שוכן ירושלם: ואומ׳ כטל חרמון שירד על הר ציון:
ומשם הברכה נמשכת לירושלים ולכל העולם וכבר הודעתיך כי א״ח הוא
המריק
סוף ט׳ ספי׳ והוא המדריק ברכה באדנ״י ובהיות הצדיקי׳ נמצאי׳ בעולם
השי׳ מאציל ברכותיו למטה ועי׳ רמז ע״י ציון וכן הוא אומ׳ מציון מכלל יופי
אלהי׳ הופיע ואם ח״ו ישראל עושי׳ שלא כהוגן מפני רע נאסף הצדיק והצדיק
הוא מדת ציון של ובדי׳ יסוד עולם וכשנאסף הצדי׳ נחרב הר ציון ר״ל
כהסתלק א״ח מהר ציון שב׳ על הר ציון ששומם שועלי׳ הלכו בו
שועלי׳ הם שער בחוץ של טומאה של שועלי׳ קטני׳ מחבלי׳ כרמי׳
כד״א כי כרם יי׳ צבאות בית ישראל אבל לעתיד לבא מהרה בימי׳ ועלו מוש׳
ואז יתחבר ירושלם וציון כאחד כי ירושלם היא עיר המלוכה וזהו
והיתה ליי׳ המלוכה וזהו סוד גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה
מלכך יבא לך וגו׳ ובשוב הספי׳ לתיקונם מה כתי׳ ובאו האובדי׳ בארץ
אשור עד בהר הקדש הר ציון בירושלם היא עיר המלוכה: ורז״ל רמזו׳
בם האובדי׳ באמ׳ הצדי׳ אבד ואין איש שם על לב ומה אבד אבד ארק
צדק ולכ׳ ובאו האובדי׳ צדיק אבד לצדק וצדק אובד לצדיק וזהו ובאו
האובדי׳ צדק וצדיק הם הנקראי׳ הר הקדש ולפי עיקר זה קבעו בתפלה
המחזיר שכינתו לציון והסוד ברוך המחזיר אבידה לבעליה ואחר
שהודעתיך כל אלו העיקרי׳ דע כי המדה הזאת ג״כ נקר׳ על היותה כדה
הזאת
מיוחדת לאבות ועמה נכנסו ג׳ לקבל כל א׳ חלקו במרכבה וכסדה
נכללי׳ כל חוט שפע ואצילות הבאו׳ מכל ט׳ ספי׳ ונקרא בלשון כ״ל והטעם
לפי שבמדה הזאת נמשכת מכל הספי׳ העליוני׳ כל ההמשכות כולם למיניהם
ומקשר

ומביאה אותם בתוך הים ית' הנקר' אד"ני ולפי שהכל תלוי במדה זו העקר
כ"ל גם לפעמי' נקרא' העשירי' שהוא אד"ני כ"ל וע"ז הסוד אמ"י עושה
כ"ל נוטה שמים לבדי רוקע הארץ מאתי שהי' במדת כ"ל נבראו שמי'
וארץ וכל צבאו' מעלה ומטה למיניהם ויכלו הוא מדת לשון כ"ל והסוד
הגדול השבת הוא סוד כל ושתי המדו' כסוד זכו' ושמו' וזהו סוד
ויכלו השמי' והארץ וכל צבאם ויכל אלהי' ביום השביעי וג' אבות ירשו
מדה זו שהוא כ"ל אברה' כתי' ביה וה' ברך את אברה' בכל יצח' ואוכ"ל
מכ"ל יעקב וכי יש לי כ"ל וע"ז כל פקודי כל ישדודי ולפי שהמדה הזאת
ז' עד הבינה ולספי' בינה יש נ' שערי' ומאותן שערי בינה ינק אלהי'
ונקר' בלשון כלכי מ"ש נמשך הכל והמצא כל בגימ' נ' כי כל הדברים
הנמצאי' בכל הנבראי' מנ' שערי בינה יצאו וסי' הנבראים הוא כ"ל והסוד
הגדול וירא אלהי' את כל אשר עשה והנה טוב מאד וכבר הודענוך
כי המדה הזאת נקראת כ"ל ויש לי לעורר על סוד בנימי דם דע כי
בהתחבר מדת זכו' עם מדת שמו' אז כל העולם בהלוי ובשלמות
והסוד את הכל עשה יפה בעתו כי מדת זכור נקרא' כלומר' שמור
נקרא' עתו ובשזכור ושמור מתחברי' זה עם זה בסוד כ"ל ובסוד
עתו אזי את הכל עשה יפה בעתו ודע כי יש עתים לטובה ועתים
לרעה וכבר גלה שלמה ע"ה הסוד ואמ' עת ללדת ועת למות וכל הענין
ויש עת רצון ועת קצף כמו שדרשו בכ"חלק והנה מגלה לך הסוד:
דע כי מדת אד"ני נקראת עת וכשהיא מתחברת עם מדת צדיק הנקר'
טוב היא עת טובה שהרי טוב מתחברת עם עת ואם ח"ו טוב
מעת
נפרד ממנו הרי התחבר עם עת אחר שיושב חוץ לספי' ונקרא' רע
והיסוד עץ הדעת טוב ורע וכבר כ' זה בענין עץ הדעת שהיא מדת
אד"ני והבלכתי הדין היושר ומשפט אמת ואמ' שלמה ע"ה כי את כל מעשה
האלהי' יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע ולפי דרך זה אז"ל חייב

אדם צריך על... הרעה כמו על הטובה ודֹסֹ דבר אל אהרן אחיך ואל
יבא בכל עת והאי בכל עת שמא עת רעה שהדברים נקראים רע מחוברים
לעת או שמא אותו העת הוא מהעתים חיצונים הנקראים עתות טומאה
כי כמה עיתים חיצונים יש חוץ לפרגוד וכל אחד מהם מזומן לפרענות ואם
הם בכלל ולא יבא בכל עת אל הקדש ובאי זה עת ראוי לו לבא בזאת יבא
יבא אהרן אל הקדש במדה הנקראת זאת ולפי שמדת דוד לו שהוא טוב
מחובר לה ועל שמו נקראת זאת וכבר הודענוך כי ע׳ שם אדני היא
נקראת עתרצון והיא עיתו של צדק שהוא טוב ולפי שעל ידה מקבלים
כל היצור פרנסה ומזון כמו שנ׳ עיני כל אליך ישברו וג׳ והיודע לכוין
מדת זכור למדת שמור עליו נאמ׳ אשרי שומרי משפט עושה צדקה
בכל עת והמקריב מדת שמור אצל משפט הוא משפיע הברכה בכל
הדברים שבעולם בין בפנים בין בכל הדברים החיצונים שהם חוץ לבפנים כי
כשהבפנים הפנימיות נשפעו ונסדרו בכל הדברים שבעולם מקבלים שפע
ואפילו זהו וסוד עושה צדקה בכל עת וכי היאך יכול אדם לעשות צדקה
בכל עת מכל שעות היום אלא סוד הדבר כך הוא כשאדם מחבר מ[illegible]
כדברים
שמור אצל משפט הוא עושה צדקה בכל הדברים שבעולם ואפי׳
החיצוניים כ״ש בפנימיים שכלל הכל נקרא כל עת והמבין סוד עושה שלום
ובורא רע וסוד עת טובה ועת רעה כי מה ענין שלום אצל רע זה
הסוד ידוע אצל משיגי האמת כי המדה הנקראת שלום היא מדה
הנקראת טוב שהוא סוד כל ולפי׳ אומרי׳ עושה שלום ובורא רע כי הרע
הוא במחיצת המקום הנק׳ טוב שהוא סוד כל ולפי שנתחבר כל מעשה
בראשית בחותם הנק׳ טוב ולפי׳ כתו׳ וירא אלהי׳ את כל אשר עשה והנה
טוב מאד ׃ והמדה הזאת נקראת לפעמים אביר יעקב והטעם
כי מבינה יעבר כח בסוד שבת קטן ושבת גדול והטעם שנק׳ אביר
יעקב ולא אביר אברהם ולא אביר יצחק לפי שהמדה הזאת תלויה

ביעקב

ביעקב שהרי יעקב הוא קו האמצעי כסדר שלשם יה וסוד ו' היא ש
מיוחדת ליעקב בסוד תפארת נבה נאחזות מדות אברה' ויצח' אברה'
לימין ויצחק לשמאל ויעק' קו האמצעי וס' ויעקב איש תם יושב אהלים
וסוד איש תם בסוד תיומת שללולב שהוא קו האמצעי שללולב יושב

צדי הלולב ולפי
אכן אומרי' אהי' אב'
והסוד הגבור והנורא:
נקב הוא סוד ברית
וד שמים וחתים של
כי ג' ספי' התחתונות
ם נקראי' צבאות
וא אהי' שהוא אביר
וד וכן הוא או' הנה
שוכן בו אדני על
יצחק והוא מגן
רע כי מכח אביר
ה ונוצה ונאמר

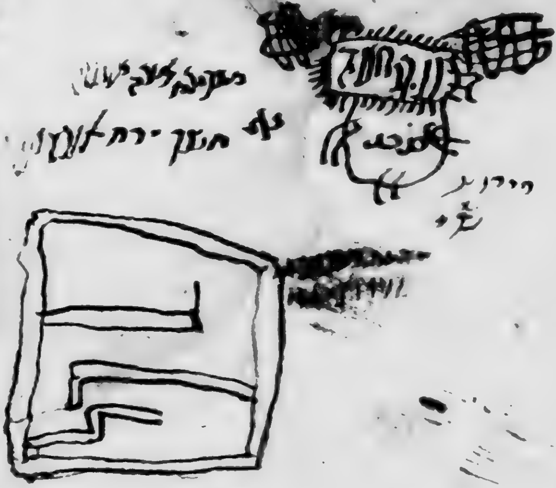
נותן י
ידוך רצונו ה' רוצי ביום שבת קודש
יום השביעי : ל ללל א אב
אאא אבם אסדר תכא
אסדר תכא לממ א יא
אם אסדר ידוך רצוני ה' רוצי ביום שבת
קודש יום השביעי א
א א
א אברהם א
א
א א א
ידיך א כל ל לל לל
א י א קדש
[redacted] א אב [redacted] ק נותנכי
סם נן תנדי ב ב נאמר

המכינתך יאבר ש ג וזהו סוד מדת החסד חסידה חסדי דוד הנאמני'
ובהתחבר בינה לאביר יעקב אזי יאבר כן יפרוש כנפיו לתימן כי
הבינה מדה ז' היא לשבי' יעקב ועל יובל ישלח שרשיו ובהתחבר אביר
יעקב הנקרא טוב למדה הנקר' כשר אז היא מתחדשת ומתמלאת
כל טוב ועליה נאמ' אברה חסידה ונוצה ועל כן המשביע בטוב
עדיך תתחדש כנשר פ' נעורייכי : והמדה הזאת יקרא' חסד
העליון
המחתן דע כי ג' מיני חסד הם הא' חסד עליון הבא מן המקור
שאין בו תערובת דין ונקרא' חסדי' טובי' והסוד יאמרו מאתך לא

ארס לדרך על... הרעה כמו על הטובה ודם דבר אל אהרן אחיך ואל
יבא בכל עת והאי בכל עת שמא עת רעה שהדברי' נקראי' דע מחוברי'
לעת או שמא אותו העת הוא מהעתי' חיצוני' הנקראי' עתות טומאה
כי כמה עיתי' חיצוני' יש חוץ לפרגוד וכל א' מהם מזומן לפרענות וגם
הם בכלל ולא יבא בכל וגו'

ז יורך פקתון לרבי ישראל
יודוך רעיוני ה' רועי יום שבה קרע יום
השביעי יום
קדשה בשבועות
ארגונים . מן יורוך

יבא אהרן אל הק
מחובר לה ועל
נקרא' עת רצון ו
כל היזור כרנס
מדת דבור לחד
בכל עת והמקר
הדברי' שבעולם
כשהספי' הפנימ
ואעפ"י והוו וסו
בכל עת מכל ע
שמור אל מש
החיצוני' כש ב
ובורא רע וסוד

הסוד ידוע אצל משיגי האמת כי המדה הנקראת שלום היא מדה
הנקר' טוב שהוא סוד כל ולפי' אומרי' עושה שלום ובורא רע כי הרע
הוא במחיצת המקום הנק' טוב שהוא סוד כל ולפי שנתחבר כל מעשה
בראשי' בחותם הנקר' טוב ולפי' כתו' וירא אלהי' את כל אשר עשה יהוה
טוב מאד ; והמדה הזאת נקרא' לפעמי' אביר יעקב והטעם
כי מבינה יאכר נצ בסוד שבת קטן ושבת גדול והטעם שנק' אביר
יעקב ולא אביר אברהם ולא אביר יצחק לפי שהמדה הזאת תלויה

ביעקב

כיעקב שהרי יעקב הוא קו האמצעי כמדו׳ שלשם יה וסוד וביאו ש
מיוחדת ליעקב בסוד תפארת שבה נאחזות מדות אברה׳ ויצחק אברה׳
לימין ויצחק לשמאל ויעקב קו האמצעי וסי׳ ויעקב איש תם יושב אהלים
וסוד איש תם בסוד תיומת שללולב שהוא קו האמצעי שללולב יושב
אהלים הם ב׳ אהלי׳ אהל אברה׳ ואהל יצחק כשני בדי הלולב ולפי
שסוד יעקב הוא הקו האמצעי והוא סוד ו׳ שלשם אנו אומרי׳ אהי׳ אב׳
אהי יצחק ואהי׳ יעקב ו׳ נתוספת כיעקב וכן הא׳ הגדול הגבור והנורא והסוד
הגדול וזכרתי את בריתי יעקוב מלא בו׳ וברית יעקב הוא סוד ברית
ישרא׳ ולפעמים נקרא אביר יעקב אביר ישרא׳ בסוד שמים וחתים של
לכן נאם האדון יה׳ צבאות אביר ישרא׳ וכבר ידעת כי ב׳ ספי׳ התחתונות
המאוחדות בשורש ו׳ שהם נצח והוד ויסוד ושניהם נקראי׳ צבאות
ותמצא נצח לימין והוד לשמאל ויסוד באמצע שהוא אהי׳ שהוא אביר
יעקב תמצא אביר ישרא׳ מבריח בין נצח והוד וכן הוא או׳ הנה
ארון הברית אדון כל הארץ והארון נקרא היכל ששוכן בו אדני על
שמו ולכ׳ אביר ישרא׳ ולא אביר אברה׳ ולא אביר יצחק והוא מגן
דוד העושה המלחמו׳ הגדולו׳ והוא אדון כל הארץ ודע כי מכח אביר
יעקב יתחדש הגשם הידוע בסוד אם אברה׳ חסידה ונוצה ונאמר
המבינתך יאבר נץ וגו׳ וזהו סוד מדת החסד חסידה חסדי דוד הנאמני׳
ובהתחבר בינה לאביר יעקב אזי יאבר נץ יפרוש כנפיו לתימן כי
הבינה מדה ד׳ היא לשבי יעקב ועל יובל ישלח שרשיו ובהתחבר אביר
יעקב הנקרא טוב למדה הנקר׳ נשר אז היא מתחדשת ומתמלאת
כל טוב ועליה נאמ׳ אברה חסידה ונוצה ועליה המשביע בטוב
עדיך תתחדש כנשר נעוריכי : והמדה הזאת נקראת חסד
התחתון דע כי ב׳ מיני חסד הם הא׳ חסד עליון הבא מן המקור העליון
שאין בו תערובת דין ונקראי׳ חסדי׳ טובי׳ והסוד ואחרי מאתך לא

ומוש ועליון כאמ' והמלך בוטח ביי' ובחסד עליון בל ימוט וה"ב הוא חסד
עולם והוא חסד אברה' שנ' תתן אמת ליעקב חסד לאברה' ולפי שפחד
יצחק שהוא מדת הדין מתערב עם חסד אברה' לפעמי' מתערב מעט
הדין כאמ' ושם חביון עוזו ואמ' ימינך יי' תרעץ אויב לפי' אין חסד
אברהם חסד פשוט לא עם מעורב עם דין כי לפעמי' מתגברת הגבורה
ומסתתרת בתוכה חסד אברהם ולפי' נקרא חסד אברהם חסד עולם
כי לפעמי' הוא מתעלם בסוד ב' מדות שבהם מתנהג עולם בסוד
גלוי ונעלם ובסוד מעלה ומטה ימין ושמאל פנים ואחור ולפי' חסד
עולם יש בו דין ורחמי' ה"ב נקרא חסד' דוד הנאמני' והם חסדי לחי
בבאי' מכח חסדי' טובי' וחסד אברהם נקראי' חסדי דוד בהגיעם
אצל מדתו ומתשפעי' לו החסדי' ובאי' דרך עיר דוד ונקראו' חסדי
דוד ומגיעי' לשם אדנ"י ונקרא שם אדנ"י בלשון חסידה ומי' אם
אברה' חסידה ונוצה ולפי שהיה דוד ע"ה שואב החסידי' העליונים
מלמעלה למטה הנקראי' חסדי' טובי' וחסדי ראשוני' אמ' הכתו'
איה חסדיך הראשוני' יי' נשבעת לדוד והיה דוד מכנה את עצמו
על שם חסידה אמ' שמרה נפשי כי חסיד אני ולפי המשכת תולדות
בצאצאי האדם מן המדה שלדוד אמ' הכתו' אמרתי עולם חסד יבנה
ולפי שבעמי' מסתלקת ונאספת למעלה למעלה המדה הזאת הנקרא'
חסדי דוד נאמ' כי מפני הרעה נאסף הצדיק לפי' אמ' הכתו' הושיעה
יי' כי גמר חסיד והיוד עם סוד חסדי דוד וסוד הודו ליי' כי טוב כי
כי לעולם חסדו כי המקו' ואדני ולמ' ראש וסוף ואמשע יבין כמה
עניני' עמוקי' נרמזי' במדה: ואחר שהודעתך זו העיקרי' הגדולי'
יש לנו להודיעך כי המדה הזאת הנקר' לח' היא דמיון מערך יותח
לקבל כל התפלות מאת אדנ"י ובהיכל זה עומדי' כמה שומרי' וכמה
חיילו' לבחון ולברר כל התפלו' הנכנסו' מהיכל אדנ"י ובהיכל זה בודקים כל
התפלות

התפלו' והצעקו' וכשהיחיד מתפלל ונכנסת תפלתו דרך היכל אדני בודקי'
אותה במקו' זה אם היא ראויה להכנס דרך מדת אלהי' אז כל שומרי
פתחי' מקבלי' אותה ומכניסי' אותה עד הגיעה לפני יהוה ית' ואם איננה
הגונה קורי' לאותה תפלה מלמעלה תפלה פסולה וקריו לכל דרכי אותה
תפלה פסולי' והכרוז קורא אל תכניסו אותה תפלה לפני יי' והקול מתריע
אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילי' ומיד הם ביאי' אותה
בכניסה ודוחי' אותה לחוץ ונועלי' השערי' לפניה וזהו סוד פנה אל
תפלת הערער כי במקו' הזה פוני' ובודקי' כל התפלו' היחיד ומודיעים
עליהן ואת נמצאו כל התפלו' היחיד נפסדו' כי אף מאה לא יכול לכוין תפלתו
עד שתהיה ראויה ליכנס אל המחשבה כן אבל כל אותן התפלו' הפסולו' שדוחי'
אותם לחוץ הש"י נותן להם מקום להכנס בו וכל אותן התפלו' הפסולו'
עומדות במקומן ואם חזר זה היחיד המתפלל אותם והתפלל תפלה
כשרה אותה התפלה הכשרה הולכת ונכנסת לאותו היכל שהתפלות
הפסולו' שם ומוציאה משם כל אותם התפלו' ועולות כלם עם אותה
התפלה הכשרה וכלן נכנסו' לפני הש"י ונמצא כל אותן התפלו' מקובלו'
בעבור אותה התפלה ואם לא חזר האדם בתשובה ולא התפלל כהוגן
כל אותן התפלו' מוציאי' אותן מחוץ לעיר אל מקום טמא ונועלי'
לפניו כל שערי התשובה ובהיכל זה הנקר' אלהי' יש מקו' שיש בו שערי'
ונקר' אלו שערי דמעה והש"י בעצמו פותח אותם ג"פ ביום והם מכוני'
לבעלי תשובה כשהם מודי' ומתנחמי' על מעשיהם הרעי' וכשבעל
התשובה בוכה ומוריד דמעה בתפלתו תפלתו ודמעתו נכנסו' בשערי'
הם ואעפ"י שנעלו' שערי תפלה לאותו אדם שערי דמעה לא ננעלו
בפניו כמו שאמרו אעפ"י ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו
שנא' שימה ד' מעתי בנאדך הלא בספרתך והרמז תפלת חזקיהו שלו' ויבך
חזקיהו בכי גדול ואמ' הש"י שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך ואעפ"י
שיש הפרש בדבר בעניין דמעה בין זמן שבית המקדש קיים ובין חרבנו בכל
זמן שערי דמעה פתוחי' ותדיר של בבכי יבואו ובתחנונים ולאחר שחרב
בכל לבבכם בצום ובבכי ובמספד ובא בחנה ובכה תבכה עד שזו הצדקת
כל שערי ההיכלות היתה יודעת וכל מעשיה בכונה ידועה לה בין לחדרי

סוד תפלת היחיד

סוד תפלות של ישראל

מרכבה מה כתי' בתרוה ותדור נהר ונמול יו"ל צבאו' הרי הגיעה עד
מקום העדר שהוא הבינה שהיא מושכת הבינה מן הכתר יו"ל צבאו' הוא מקו'
תולדו' הבינה כל הנבראו' נבנקה ונתכוונה : ובזה ההיכל יש מקו' אחד
שבו נכנסו כל תפלו' היחידי' שהקדימו תפילתם לתפילת הציבו' וכל
אותו' המשכימי' קודם שישכימו הציבו' וכשישלימו הציבור תפלות'
עומד [illegible] תפלו' אותם המשכימי' באותו היכל וישבאותו היכל ממונה אמר בן [illegible] יהושע וזה [illegible]
ידוע ולוקח כל תפלו' המשכימי' ומעלה אותם עם תפלו' הציבור לפני מכוונה טהרי [illegible] שמו בפקוד.
ית' ורח' ובזה העניין הם בתפלת היחיד אבל בתפלת הצבור אין לו רשות לבל בהכנות בהכנות הדרוש
מחוונה ובכל שוער לעכב אף כשהציבו' מתפללי' עבמת תפלתם על כל פנים העיין לס
וזהו סוד ובא בזה את תפלתם לתפלתו לא נמא' אל תפלתם ופי' הפסוק
פנה לתפלת הערער ה"ל כשהיחיד מתפלל בודקי' תפלתו אם היא ראויה
להתקבל כמה מעורערי' עליה אבל כשהציבו' מתפללי' לא בזה לתפלתם
אע"פ שאין תפלתם כלכך הגונה מקבלי' אותה מלחעבה ואז"ל מנין
שאין הקב"ה מואס בתפלתם של רבים שנ' הנה אל כביר לא ימאס ...
ועוד אמרו לעולם ישתתף אדם עצמו עם הציבור ועוד אומרו ואתם
עת רצון בשעה שהציבו' מתפללי' שנ' כי מי גוי גדול אשר לו אלהי' קרובי'
אליו וגו' ועתה דע והתבונן כי בה' יכלות לו שבאחד נקרא אדני וה"ב נקרא
להו"ה בה"ס נדבקו' כל התפלו' שישראל מתפללים וסוד תפלת הציבו' הוא סוד
אדני שהוא סוד כנסת ישראל ולפי' אינה נדחית ובלו הדברי' שאמר' בתפלת
היחיד ותפלת הציבור בהיות ישראל על אדמתם וכש"כ בירושלם וכשבבית
המקדש אבל כשישראל חוצה לארץ כמה מעוררי' ובזה משבבי' וכמה
מקטרגי' עומדו' על תפלת הציבור וכש"כ על תפלת היחי' לכן כשישראל חוצה
לארץ והם בגלות שהיא עומדו' ואין דרך לעולם תפלתם שאין שערי שמים נעלות
לא בארץ ישראל שנ' מה נורא המקו' הזה אין זה כי אם בית אלהי' וזה שער השמים
וכן בחוצה לארץ הכל סתום מעל שערי השמים ועוד שרי האומות אין
מניחין לישראל כלום שנ' ואין אחד עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם וכש"כ
סמא"ל שר אדום המקטרג תמיד ומעורער לאבד זכיותיהם וכל זכותם
המקטרגי'

המקטרגי' על ישרא' בארץ האומות כלם שעומדי' בין הארץ ובין השמי' כדמיון
כותל המחיצה להבדיל בין תפלת ישרא' ובין אביהם שבשמי' והם נקראי' ענן
המכסיק ועליו נאמר סכותה בענן לך מעבור תפלה. וכן במראות יחזקאל נא' וארא
והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונוגה לו סביב ומתוכה
כעין החשמל מתוך האש והאבן כאבן זה. יבין במה מחיצות מעכבות
בגלו' ועכשי' נאמ' כמו שעונותיכם היו מבדילי' ביניכם לבין אלהיכם וכל זה
בארץ ובפרט בחוצה לארץ אין להם דרך לעלו' לפני השם עולתי כי ישראל
מכווני' דעתם בחוצה לארץ נגד ירושלם וכשמגעת לירושלם משם הם
מסתלקות
מתעלות ועולות למעלה וזהו שאמר דניאל בהתפללו בגולה. וכוין פתיחן
ליה בעליתיה נגד ירושלם ושלמה המלך ע"ה אמ' כן זה בשעת בה"מ והיה
מתפלל על ישרא' ואמ' יתפללו כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם
לפני אויב וכו' עד והתפללו דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר
בחרת והבית אשר בניתי לשמך ושמעת השמים מכון שבתך את תפלת'
ואת תחנתם ועשית משפטם ועתה דע וראה איך גלה שלמה ע"ה שאין
תפלת חוצה לארץ עולה למעלה במקומה שמתפללי' עד שהולכת לא"י
משם לירושלם ומשם לבה"מ. ולפי' כל ישרא' שהם בגלו' הם בסביבו' ירושלם
בארבע כנפו' הארץ וירושלם עומדת באמצע לפי' ישראל שהם במערב
הופכי' פניהם עד המזרח נגד ירושלם נגד המערב נגד ירושלם ושהם
בצפון יכוונו לדרום ושהם בדרום יכוונו לצפון נמצא כל ישראל מכווני'
נגד ירושלם ובנגד בה"מ. ומשם כל התפלו' עולו' ת"ל לשם ית' ויתע' ועתה יש
לנו להודיעך מה בין תפלת חוצה לארץ לאותן שלא"י כי תפלת א"י דומה
למי שהוא צרי' לדבר עם המלך וביתו קרוב לבית המלך ואין שטן ואין
פגע רע ותפלת חוצה לארץ דומה למי שהוא צרי' לדבר עם המלך וביתו רחוק
מאד מבית המלך ויש בדרך כמה לסטים וכמה פגעי' וכמה חיות רעות

ושהם במזרח הופכי פניהם: נגד

סדר תפלה בארץ ישראל ובתפלה בחוצה לארץ

ודרך להודיע
כדי שימצא מקום [illegible]
הדרך והחרה [illegible]
[illegible]
תפלתו ראוי להתפלל
כמו שבארנו
רעכי כמה מקטרגי
ומעכבי' שלא תעלות
ישרא' כשהן הולכות
לירושלם [illegible]
הפוחות [illegible]
של אומות העולם
ולפי' שלא קבלה תפלתו
כמה מעכבין
לעורר עצמינו
להתכוין בתפלות
לפי שאנו בגלות
בארץ כדי [illegible]
ראוי להתפלל
לפני השם יתברך
ואחר שידעת

לו העיקרי' יש לנו להודיעך כי סוד אחי' הוא בריאת התפלות והבקשות
וכשהתפלה נדבקת במדת אחי' אז היא הנקרא' אדני שהוא סוד התפלה
מתקרבת עם אחי' ומתאחדו' כל הספי' ע"י התפלה וכשנדבקת התפלה באחי'
הרי התפלה נכנסת בכל החדרי' עד שהיא עולה עד מקו' הנ"ע מתדבקת
במחשבה הנקרא' רצון לפי' אנו אומרי' בראש התפלה אדני שפתי תפתח
שהוא שער להכנס ובסוף התפלה יהיו לרצון אמרי פי לפי שרצון הוא
סוף המעלו' ממטה למעלה והוא י' של שם המיוחד הנקר' רצון ותקר'
הרצון שהוא' שעלה בקודו של העליון ומתדבק בכתר העליון הנקרא
אין סוף נמצאת לכך כי התפלה מסודרת על שם הגדול אדני שהוא סוד
ה' אחרונה של שם והיא למטה מכל הספי' של שם ובסוף התפלה אנו
אומרי' יהיו לרצון אמרי פי שהוא סוד י' של שם שהוא סוף המעלות
ממטה למעלה ולפי שהתפלות עולות עד הכתר התקינו בתפלת ענין כתר וכבוד שיאמרו במוסף
מוסף כתר יתנו לך וגו' כלומ' כל תפלו' אחר שהתפללו ישראל עולו'
עד הכתר נלמה אומרי' כתר במוסף ולא ביוצר כי בתפלת יוצר עדיין
לא עלו התפלו' ולא הגיעו עד הכתר אבל בתפלת מוסף כבר עלו
התפלות שליוצר ועלו לכתר וא"כ מתוך עיקרי' לו עורנוך עליהם התפלות
יש לך להתבונן כי כשיהיה האדם מתכוין בתפלתו ויודע מיחד את השם
באותה תפלה ומתחיל באות ה' אחרונה של שם עד שהוא מיחד כל
הספי' ומגיע עד אות י' שהיא אות ראשונה של שם עד שנמצא' התפלה
דבוקה בכתר העליון ע"כ יש לנו להבין כי התפלה נקרא עבדה כמו
שאמרו חז"ל איזו היא עבודה שבלב הוי אומ' זו תפלה, והתכוון כי כל התפלו'
עומדו' במקו' הקרבנו' שהוא סוד קירוב הספי' וסידור המעלו' ותיקון
[illegible]
והסוד והיסוד ונחזור לכתוב ספי' של' והו"ד בע"ה
יהוה אלהים

יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי
יעקב סלה. גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה
את מזבחותיך יי' צבאו' מלכי ואלהי. בשער הקדש ג' וד' ע'
המעלות הם נקראו אלהים צבאו' יהוה צבאו' ושניהם נכללים
בפעמי' באחד כאמרו צבאות יי' אלהים שמעה תפלתי ולפעמי'
נפרדי' כל א' וא' בפני עצמו כא' יי' צבאו' עמנו וכה ובא' אלהים
צבאות השיבנו והזכרנו לך בזה כי השמות בשער א' וא' עכ"פ
שעיקר השמו' הנזכרות כלל וא' בשער המיוחד לו ולפי שב' שמות
הללו צריכי' ביאורים זה לזה וכשאנו מפרשי' א' יתבאר הב' עמו
הוצרכנו לבאר אותם יחד לפי ששניהם מתאחדי' זה בזה. וב' אלה
השמו' הנקראי' אלהים צבאו' יהוה צבאו' שניהם נלט' להודיעך בדרך
הציורי' כל המשכו' שפע אצילו' הספי' העליונו' להביאם במדת
אדני ושניהם פועלים כפי הדין הישר בכל צבאו' העולם הא' פועל
מצד החסד והב' פועל מצד הדין ושניהם מושכי' דין וחסד ורחמים
במדת אדני ושניהם פועלי' כפי הדין לפי שר' ועל כנו להודיעך שמות
יהוה צבאות היא המושכת חסד עליון וחסד אברהם וחסד עולם נא חי העולם
במדת אדני ומדת אלהים צבאו' היא מושכת כח הגבורה והדין והפחד
והעונש במדת אדני ולפי' מדת אדני כוללת הכל ונקרא' כל שהכל בה
וכל הספירו' משפיעי' בה חסד ודין ורחמי' ע"י יהוה אלהי' צבאו' וזהו
סוד אני יהוה עושה כל שהכל יוצא מן המדה הזאת הנקרא כ"ל בא'
וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ועל כל מקום כ"ל שהכל
בה ובשמדת אדני משפיע שפע ואצילות למדת אדני נקר' מדת אדני
כלשו' כ"ל לפי היא כלולה מן הכל והטעם כי שמי בקרבו ובשמדת אדני
כלולה מן הכל אז היא משפעת ברכותיה לכל הנבראים למיניהם נקרא

כלל הנבראי׳ בשם כ״ל עכ״ש מדה״ת ועתה יש לנו לשמור כללים
או בכל מקום שאתה. מוצא בתורה לשון כל שהוא מורה ג׳ ענינים
הא׳ מורה מדת אח׳ והשנית מדת אדנ׳ והשלישית כל הנבראים
והטעם כמו שהודעתיך כי מכח הכל יוצא הכל והתבונן בסוד ויו׳
ברך את אברהם בכל וביצחק ואוכל מכל וביעקב וכי יש לי כל
כי ג׳ במדה הכלולה מן הכל שנברכו נמצאת למד כי כל הטובה וה׳
והברכה באו למדת אח׳ עכ׳ יהו״ה אלהים צבאו׳ ולפי׳ אחי כלול מכל
הדברי׳ ר״ל חסד ודין ורחמי׳ ולפי שדוד המלך ע״ה נתלבש ממדת
אלה׳ והוא סוד הרגל הד׳ מרגלי המרכבה היה כלול בחסד ובדין ו׳
וברחמי׳ ועליו נאמ׳ והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי אדמוני
סוד המשפט הדין הנקרא אש אדומה עם יפה. עינים סוד חסד
אברהם שהיה עין העולם וטוב רואי תפארת יעקב שהטוב תלוי
בו ואות הלא ראית׳ בעשו הראשון אדמוני של עשו אין בו תערובת
טוב ולא יופי לא כלו כאדרת שער נמצאת למד כי עשו הרשע
ירש החרב ושפיכת הדם ודוד ע״ה ירש מדת המלכו׳ על מתכונתה
בעשו׳ חסד ורחמי׳ ודין ולהר׳ עכ״פ הדין דכתי׳ בו׳ ויהי דוד עושה
משפט וצדקה לכל עמו משפט מצד אדמוני שהוא דין וצדקה
מצד החסד והרחמי׳ שהוא יפה עינים וטוב רואי. ולפי שהיה מלבש
מדת אדמוני היה נלחם מלחמות יהוה באויבי יו״ל ולא תשוב
דרכו ריקם ולפי שהיה מתלבש יפה עינים היה מפרנס את ישראל
ועושה עמהם כמה חסדים לפי שהיה טוב רואי וכן הוא אומ׳ טוב
עין הוא יבורך כי נתן ללחמו לדל עוד אחר לכי שהיה וטוב
רואי ומסתכל בבתריה וכוסף לטעום טעמיה שנאמ׳ טוב לי
תורת פיך מאלפי זהב וכסף ועוד אומ׳ גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך

מתורתך ובתורה ז'את היה יורד בסתרי התורה לפי שג' מדו' הללו
נתחברו במדת אלהי' שהם החסד והדין והרחמי' ואחז דוד בג' ולפי'
אור התורה ג' רגלי' התוגלי' בשנה כנגד אברהם יצחק ויעקב והרגל
הד' הוא חג עצרת של' ביום השמיני עצרת ליי' אלהיך ואז"ל בסוף
סוכה שמיני חג עצרת לעצמו פז"ר קש"ב ואמרו שהוא רגל בפני עצמו
ואם הם ג' רגלים היך רגל זה בפני עצמו והרי הם ד' רגלי' אלו שהוא
כנגד דוד שהוא רגל רביעי לכסא המרכבה והסוד שאמ' ג' רגלים
אמ' ג' פעמ' לפי שנולד יהודה רביעי שהוא סוד מגן דוד והוא סוד
רגל ד' ושב"ד ה'. יהודה בן ד' מד' שאמרה לאה הפעם אודה את יהוה
על כן קראה שמו יהודה בודאי שהוא סוד פעם רביעי רגל ד' אודה
בודאי זהו דוד שעמד לפני השם בהודאו' ותושבחו' ונעימו' מלדת
עד כאן עי' מדת הסכ' מכאן ואילך הכירוד בהתחבר זכור ושמור
ומלכות בית דוד לדוד אני נהר יוצא מעדן להשקות את הגן ונה'
והשם יברך ודע כי ג' המדו' הללו הנקרא' יהו"ה אלהי"ם צבאו' והם נק'
נחשבות כל צבאו' העולם עליונים ותחתוני' כמוע"ה והם נחשבי'
כל מלחמו' העולם ובמקו' זה הוא סוד הקנאה ונהו"ל שאו' קנאת
יו' צבאות תעשה זאת ובאו' ויקנא יו' לארצו' ובמקו' זה ינקים
הנביאי' נבואה באמר כה אמר יו' צבאות ודע כי מעלת מרע"ה
לא נשתמש במדת יו' צבאו' לפי שמעלתו היא דבוקה ביהו"ה וא"ז
לו התגבל במראה הנביאו' ולפי' אמ' כי מרע"ה נסתכל באספקלריא
המאירה מעומדנה הה"ד וביד הנביאי' אדמה ונא' אם יהיה
נביאכם יי' במראה אליו אתודע ובו הוא סוד מראו' הנביאו' ולפי'
מראו' הנביאים משם יו' צבאו' שהוא מקו' יניקתם נמצא' למד
כי ג' מעלו' הם תורה נביאי' וכתובי' כנגד מקור נה"ל ובריכה מרע"ה

נאחז במקור שהוא מים זכים שאין בהם עכירו' לפי' נבו' מתאחדת
הנביאי' נאחזי' בעקרי הנחל למטה, ולפיכך נבואתם מעורבת כדמיונו
כמו שהנחל מעורב עם העפר ושאר הדברי' הכתובי' נאחזי' בבריכה, שהם
מקובצי' ואינם מתאחדי' כל כך ואחר שהודענוך עיקרי' אלו עד כאן
בשני שמות הללו יש לנו לכתו' בביאור כל אחד משניהם בכח סיוע
עליון לכתו' בספר זה בעז' הש' ית' והוא יורנו דרך האמת הנכון אמן
סלה׃ השם הנקרא אלהי"ם צבאו' הוא סוד המדה, המושכת מכל
מיני הדין והגבורה מצד השמאל ושואבת מן הבינה ומן הפחד ולוחמת
מלחמו' יי' צבאו' מעלה ומטה, וזהו שכתו' יפקוד יי' על צבא המרום
במרום ועל מלכי האדמה באדמה וצרי' אני להודיעך עיקר הדבר
כבר הודענוך כי שם הנקרא אדנ"י הוא מושל על כל המוני מעלה
ומטה, והוא הפרנס הגדול על כל הנבראי' ובידו כל גנזי המלך וכל
גבורי המלחמה, וכל כלי המלחמה וכל כלי זין [illegible] וחרבו'
וקשתו' וחיצי' ואבני בליסטראו' ושרביט איש המלחמו' ושלטי גבורי'
סביב לה, כלם אחוזי חרב מלומדי מלחמה, וכל מקבלים כח גבור' מצד
הפחד והסוד איש חרבו על ירכו מפחד וכבר הודענוך כי השם הנקרא
אדנ"י שהוא מדת המלכות והוא מושל על כל הנבראי' והוא ממית ומחי'
מוריש ומעשיר משפיל ומרים מוחץ ורופא ועל אלו הדברי' אשר שם
אדנ"י פועל בכל הנבראי' כלם הם כפי השפע הבא לו מן המעלו' העליו'
ע"י אלהי' אם לטובה אם לרעה אם לחיים אם למות אם לשלום אם למלח'
אם לשבע אם לר[illegible] עתה, יש לנו להודיעך כי בהיות שם אדנ"י לובש
בגדי מלחמה, ומזדיין [illegible] לוחם בשמים ובארץ לעשות מהלבש כלי מלחמה,
על ידי אלהי' צבאו' שהוא מושך במדת אלהי' מדת אדנ"י ומשם נמשך
כח וגבורה, והמלחמה לשם אדנ"י והסוד למה אלהי"ם זנחתנו ולא תצא
בצבאותי'

בצבאותי' המבואר בבסו' זה. והמעשי אלקי"ם נפלאות בענין המלחמה. וכו'
יכסו למו. אלקים שהוא סוד המלכות והמלחמה נעשתה. ולא התלבש בבגדי קדש ני"ם
ומלחמה מיהו"ה אלהי' צבאו' שהם צבאו' שלנו כי לנו הם. אבל ואינן
לאומה אחרת חלק ביהו"ה אלהי' צבאו' כי אם לישרא' וכן הוא אומ' כי לקחו יו'
אלהיך בקרבך ולא בעם אחר ואמ' קדושתיו צבאו' העשה זאת ולכל אל' ולא
רשא בצבאותי' כלומ' באותן שמו' (אתו) הנקרא' יהו"ה אלהי' צבאו' שהם צבאותי'
לענין המלחמו"ת. הוא זה דעב שהם רעה. לעקור אומה או לה שבי לאומה
אינה מעכיל עד שמשכיל שר שלה תחלה במרו' וכו' אה"ל אין אומה נופלת
עד שיפול שרה תחלה. שנ' יפקוד יו' על צבא המרום במרום ואח"כ על
מלכי האדמה באדמה. ודע והאמן כי בשרדף פרעה אחרי ישרא' עליהם
נאמ' עליו ויקח שש מאות רכב בחור ואח"כ כל רכב מצרי' שרי' שר של
מצרי' נבחר עם סמא"ל ונתוספו לו שש מאות רכב מלבד רכב' מצרים
שלו. לא תאמ' כן כמו רבתי' ויקח ת"ר רכב בחור ואח"כ וכל רכב מצרי' שלו
שאתמה כן וכי לא היו כלם רכב מצרי' אם שהיה המלחמה למעלה והוצרך
אדו"ני ללבוש ג' מלבושי' לבוש מלכו' והיא התפארת גאון יעקב ולבוש
החסד מצד אברה"ם להציל את ישרא' ולבוש המלחמה מצד יצחק והיא
הגבורה להלחם עם מחנה מצרי' למעלה ובשעה שלובש בשלשת המלבו'
הללו בסוד ויס"ע ויב"א וי"ט שהן סוד ג' המלבושי' שאמרנו עשה מלחמ'
במצרי' שלמעלה ונצחם וזהו סוד ויסר את אופן מרכבותיו וכו' עד
כי יהו"ה נלחם להם במצרים וע"ש תורה יהו"ה ילחם לכם ואתם תחרישון
ואמ' וירא ישרא' את היד הגדול' אשר עשה יהו"ה במצרי' וזה שהזכיר
יהו"ה במלחמת מצרים ואינו מזכיר אדו"ני צבו' [illegible] הודעתיך כי כל
השמו' כלולי' בשם יהו"ה ובכל שם ושם ידוע נודע היא מלכתו ובשהוא אומ'
יהו"ה ילחם לכם ידוע הוא כי הוא סוד האותיות (אחרונה) של שם יהו"ה והיא הלוחמת

מלחמו' יהו"ה הנקרא אד"ני ובכ"ל והמלחמו' בכח מי נצח אותם אד"ני
בכח יהו"ה אלה"י צבאו' שנתלבש בהם ... בכח ג' מרכבות ... הידוע בסוד
וי"ט וי"ט וי"ט ולפי דרך זה תתבונן כי השם הנקרא אלהי' צבאו' הוא משפיע
כח בשם אד"ני ללחום מלחמו' יהו"ה והסוד אלהי' צבאו' שוב נא הבט משמים
וכו' שוב נא דל שוב לה משפיע כח בשם אד"ני הנקרא גפן זאת ועל כן
אתה פוקד גפן זאת על הפקיד שהוא אלה"י ולפי דרך זה אלהי' צבאו' שוב נא ה
השיבנו האר פניך ונושעה וכו' והמדה השנית נקרא' הו"ד שנ' לך יי' ה'
הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד והיסוד נקרא הוד בהיותו מתלבש
במדת הגבורה ופחד לה שבול אויבי' ולנצ' מלחמו' ולהנצל מאויבי' ...
... והסוד והוד נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח ולפי שזו מקום נצוח
המלחמ' ושם הנפי' והנכלמו' אל מקום זה שאמרו' כל ההודאו' וכל מיני
הודאו' שאמ' דוד בספר תהלים בסוד הודו ליי' כי טוב כי לעולם חסדו וכו' וסוד ד' צריכים
להודו' חולה שנתרפא וחבוש בבית האסורי' והולכי ימים והולכי מדברו'
מקום זה נותן לחייבי' טובו' כי בשתי מדות הללו יש מקומו' שבהם מזמני'
מחוץ לקרוע גזר דינו של אדם ואם נגזר עליו מיתה או שאר עונשים
ושאר מאורעים לו גזר דינו של שבעים שנה כי על שתי' עומדי' בד' העליון ה'
... כריע ... בד' שהותמי' עם עדיין יש לו רפואה במקו' זה ולפ"ד
צריכי' להודות כי זה מקו' ההודאו' ובכאן הוא סוד גומלו' חסדי' ולפי
שאומרי' הגומ' לחייבי' טובו' וסוד כריעה ומודים אל מקומות הללו
קבועי' וסי' כי לך תכרע כל ברך וסוד מודי' דרבנן במקו' זה קבוע כי יו"ה
אלהי' צבאו' הפסוד מדת ת"ח ועל"ז ת"ח מרבי' שלום בעולם וסודו ליודעי'
חן כי הם הזרע' שלו' וכן הוא אומר כי זרע השלו' הגפן תתן פריה והארץ
תתן יבולה והשמי' יתנו טלם וכבר ידעת כי טל חרמון יורד על הררי ציון
שהם ש"ה והו"ד ולפי שהם מקו' ההודאו' והם כי לך תכרע כל ברך אל"ל ...
לכרוע

לכרוע במודי' וכל הברכה וכו'. לעולם עי' שו בזה, ולפי זה כל מי [שאינו]
כורע במודי' שדרתו נעשה נחש לאחר ע' שנה וסוד ע' שרי' העומדי' בשורק
העגולה והנחש עומד מבחוץ כאורב כנגד נצ"ח והו"ד וכל מי שאינו כורע
בה' הכ' שהם [כנגד] נצ"ח והו"ד דומה לנשיכת נחש וז"ס שאומ' העובר על דברי
חכמי' ודע כי כשנתלבש השם הנקרא אד"ני לבוש נצ"ח והו"ד נלחם כל מלחמו'
של ישראל ונפרע לנו מצרינו ומשלם גמול לכל אויבי נפשינו ולפי' נרמז
בהודאה לפי שנתלבש לבוש נצ"ח והו"ד ונצח המלחמה, והסוד הוד והדר
לבשת. ונזהו להודאו' אדון הנפלאו' ולפי' התקינו בכל מקו' שתמצא לשו'
הודאה היא כנגד מקו' זה, ודע כי כנגד המדה הזאת עשה שלמה בבית
המ' העמוד הב' וקרא שמו בועז כי ב' עמודי' היו יכין ובועז והסוד שוקיו
עמודי שש מיוסדי' על אד"ני כן שוקיו עמודי שש הם נצ"ח והו"ד שהם
סוד יהו"ה אלהי"ם צבאו' והם עמודי' ספירו' וכנגדו עשה שלמה עמודי' ב' יכין
ובועז ומה שאמ' עמודי שש כבר ידעת כי קו האמצעי הוא סוד התפארת
שהוא סוד ו' של שם המיוחד ולשני העמודי' הם בתחתיו של ו' כי אותו הוא
סוד שלשים וכולל שש ספירו' גדו"לה. גבו"רה. תפא"רת נצ"ח הו"ד יסו"ד
ולפי' שוקיו של שם נצ"ח והו"ד הם עמודי שש שהם עמודי ו' ועלמי הם [עמודי']
על יסו"ד ויסו"ד יושב על הבסיס הנקרא אד"ני נמצא הסוד מבורר מיוסדים
הוא יסוד על אד"ני כן שהוא שאסור שם אד"ני נמצאו שבע ספירו' תחתונו'
קשורו' בבסיס זה, שוקיו עמודי שש הרי בכאן לספיר' גדו"לה גבו"רה תפ"א
נצ"ח הו"ד יסו"ד מיוסדי' היא הבסי' ה' שהיא יסו"ד על אד"ני כן זו היא [מדה]
ה' שהיא שם אד"ני ואחר שהודענוך הסוד הגדול הזה, דע כי מזון המקו' הזה
שהוא סוד נצ"ח והו"ד ויסו"ד שהוא יסוד שוקיו עמודי שש המזון נבראו השרפים
השני' הנקראי' בעלי שש כנפי' ונקראו' שרפי' שהם שורפי' לאותן שאינן [חוששי']
לכבוד קונם כשהם מזכירים בלי' במעשה מרכבה, ועוסקי' בסוד משכיליים

שורשי' לכל המשתמשי' בשמו' הכת"ר וזו הן הקודו' והמעינו' שמהם
נמשכו שיתא סידרי משנה עד שמגיעי' לחדתא"ד"ע ונקרא תורה שבעל
פה ולפי שאלו העמודי' הם עמודי שעליהם סוד ב' הלוחו' המחברי' בין תורה
שבכתו' שהיא ב' הלוחו' לתורה שבעל פה שהיא שיתא סידרי וסימ' שוקיו
שהם ב' עמודי שש הם מעמידי' שיתא סידרי משנה והרי לך ב' הלוחו' ושיתא
סדרי משנה ונמצא כאחד ושניהם קשורי' זה בזה ולכן העוסק בתורה שבכתו'
ובתור' שבעל פה הרי זה מחבר את האהבה להיות א' ומיוחד כשלו' והסוד
יכין ובועז ודע כי הם הדרה הנקר' בועז מקבלת שופע מגבור' ומחכמה
והוא הנותן עוז ותעצומות לעם ואז האמת הזה נחשבי' כלמינו כח א'
ואילו' וגבורה מנגד הדין והכהן זה יושבת החדרה הנקר' אדנ"י בסוד
הו"ד מלכו"ת ועתה בין ודע בכל מקום שאתה מוצא לשון הודאה או מודי'
שאתה צריך להוציא משפטם לאור ודע כי נצחו' אלו שהם נצח והוד
שהם יהו"ה אלה"י צבאו' נקראות שחקים ואלו הן ב' הרי בלו' המשפיעים מזון
לצדיקי' ונקראו שחקי' ועליהם אמרו ז"ל שחקי' שבהם טוחנים מן לצדיקי'
והרי לך כי בסוד שחקי' משך המן והטל וכו' וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן ובכן ידעת כי טל חרמון הוא יורד על הררי ציון ולכן הוא
טוחן לצדיקי' שהם צדק וצדיק ובכל צדיק וצדיק מקבלי' כח פרנסה וחיים
כל הצדיקי' הנקרא' על שמם ובזמן שישראל צדיקי' יהיו הם מסייעי' את
השם ומרכבה עליונה מסודרת עליהם ורוכב השם שמים בעזרתן של ישראל
מהו שכתוב שמתקנים להם נצ"ח והו"ד לעשו' עמהם כמה נסי' וטובו' ונפלאו'
בשם יהו"ה אלה"י צבאו' שנאמר אין כאל ישורון רוכב שמים בעזרך ובגאותו ש
שחקי' וכו' הפסוק כך הוא שהשם רוכב שמים בעזרך מה שצריך כשהוא מ'
מתגאה על ידיך מתקן שחקי' להוריד לך כל צרכו' בגנזי עליוני' כמו' ה'
הרעיפו שמים ממעל ושחקי' יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וכו' ה'

סוד בועז ויכין

הוא

הוא אומ׳ אשר יזלו שחקי׳ ירעפו עלי אדם רב ונמצ׳ ויען שהם למעל׳
ודלתי שמים פתח ויו״ד ופי׳ הפסוק הראשון שמ״ל התחתונה השמים
הנקרא׳ אש ומים ונקרא׳ גדו״לה וגבו״רה, ונקרא׳ ל אלהים התחתונה שמים
הם, להמשיך שבע האצילו׳ מהמעל׳ ר״ל מג׳ ספי׳ שלמעלה מהם ובשקיוה,
השמי׳ מקבלי׳ שפע מאותם שעליהם אז ישפעו טובו׳ על גופירו׳ שתחתיהם
שהם נצ״ח והו״ד יסו״ד ומשם תתברך הברכה הנקר׳ אדנ״י ונקר׳ צד״ק ועט״א
ושחקי׳ יזלו צדק נמצא׳ לחד כי סוד שמים הוא סוד גדו״לה וגבו״רה ו
ורקיע האמצעי תפאר״ת וסוד שחקי׳ נצ״ח והו״ד ורקיע האמצעי יסו״ד
מכאן ואילך הברכה לארץ ויפרו ישע נמצא׳ לחד ל אלהים נקרא׳ שמים
וב׳ שמות שתחתיהן שהם נצ״ח והו״ד נקראו שחקי׳ נשמים למעלה ושחקי׳
למטה מהם ולפי סוד ב׳ שמות הללו שהם ל אלהים שנקרא׳ שמים ויהו״ה
בינהם שסוד שלשתן ל אלהים יהו״ה נקרא השם היושבי בשמי׳ ואמר׳ כב
שמי׳ בעזרך ויקח השמי׳ שמי׳ ליהו״ה ועט״א ואתה תשמע השמי׳ מכון
לשבתך ויעקב אותם יושב אהלים ואמ׳ יהי רקיע בתוך המים ולפי
דרך זה בכל מקו׳ שאתה מוצא שמים הם סוד ב׳ שמות שהם גדו״לה וגב׳
וגבו״רה שהם ל אלהים שעניה׳ נקרא׳ שמים ואמצעיות באמצע והוא רקיע
בין המים ובכל מקו׳ שאתה מוצא שחקי׳ הוא סוד ב׳ שמות שהם נצ״ח והו״ד
שהם יהו״ה אלהי׳ צבאו׳ ואחד באמצע שניהם והוא הכתו׳ השנים הכרוב
בינהם ומזה השמי׳ ירד שפע לשחקי׳ ומזה שחקי׳ לאלהי׳ ומאלהי׳ לאדנ״י וסוד
כל זה הרעיבו שמים ממעל וג׳ נמצאו כל הפסוקי׳ מהמיימי׳ ודע כי לו
השמו׳ שהם יהו״ה אלהי׳ צבאו׳ שהם נצ״ח והו״ד נקראו׳ עצם השמי׳ ועליהם
נאמ׳ ובעצם השמי׳ לטוהר לפי שעצומים ובהם הוא בא מן המקום הזה
הנקר׳ שמי׳ והם בסוד ידוע בכי׳ ליודעי׳ שהם עצם השמי׳ ממש וקהם
מקבלי׳ כח כל העצמו׳ למיעהב ועצם היום הזה מהם מקבל כח והסוד על

עצמותי תאמרנה יו״י מי כמוך וממנו המקום יצמח החיים למתים
ישראל עי׳ אחי ובן הוא אות׳ ועצמותיך יחליץ זה כלומ׳ ויין מלשו׳ חלוצים
וחלוצי צבא שממקו׳ יהו״ה צב״או׳ הם חלוצי צבא ועצמותיך יחליץ דע
כי יש עצם א׳ בשדרה שלאדם ונקרא לוז והוא עצומו של אדם ועיקרו
ושרשו וממנו עקר תולדותיו שלאדם בלב ובמוח ובכבד ובמקו׳ הזרע
והעצם הזה הוא חסולת טיפת הזרע והוא עיקר עמידת כל עצמותיו
שלאדם ובשכחת האדם ונתפרקו איבריו ונרקבו עצמותיו אותו העצם
אינו נפסד ואינו נמוח אם יבניס ... באש אינו נשרף ברחיים
אינו נטחן והוא העצם הקיים לעולם ולעולמי עולמי׳ אפי׳ מכין
בו בפטיש אינו מתפוצץ כי הוא מקבל העונש אחר מיתת הרשעי׳
ועליו נאמ׳ ותהי עונותם על עצמותם והעצם הזה שרשו ועיקרו מעצם
השמים ומשם מקבל כח ועמידה כל גוף האדם ודע כי סוד הבריאה
באדם הוא בסוד עצם האדם ולפי׳ הוצרכו לרמוז עד שיתפקקו כל
חוליות שבשדרה וצרי׳ לכרוע במודי׳ וכבר ידעת כי מודי׳ בנצ״ח והו״ד
ולפי׳ שהקנאה היא מעצם השמים בכל מקו׳ שתמצא הקו׳ בתורה לשון
קנאה כלפי מעלה כמו כי אל קנא יו״ל אה׳יך והסוד קנאת יהו״ה צב״או׳ תעשה
זאת לכך נאמ׳ ורקב עצמו׳ קנאה ולפי שהקנאה היא תלויה במקום
הזה צוה׳ במנחת סוטה כי מנחת קנאות היא מנחת זכרון והיודעי׳
סוד קנאה וסוד זכרון יודעי׳ שהקנאה והזכרון סמוכי׳ לעד לעולם
ודע כי ב׳ שמו׳ הללו שהם נצ״ח והו״ד המקום יניקת הנביאי׳ ומן המקום
הזה שואבי׳ הנביאי׳ ומן המקו׳ הזה שואבי׳ הנביאי׳ כל מיני הנבואו׳
כל אחד מהם כפי כחו והשגתו מלבד מרע״ה שעלה לקבל התורה למעלה
מהמקום זה כי נבואתו ע״ה לא במראה ולא בחידות ולפי׳ תמצא הנביאי׳
רומזי׳ בנבואת׳ לד׳ ספירות הללו שהם אד״ני אה״י יהו״ה צב״או׳ אל״הי צב״או׳
ונכללים

סוד עצם
שיש באדם ונק׳
שמו לוז

ונביאים כלם נבואו בכה אמ׳ יו׳ צבאו׳ וזהו שאתה צריך לדעת ולהאמין
כי נבואת מרע״ה ונבואת כל הנביאי׳ היתה באותיות יהו״ה ית׳ ויתעלה אלא שנבואת
נבואת מרע״ה היתה על ידי יהו״ה ית׳ ונבואת שאר הנביאי׳ ע״י מלאך
הממונה וזה שאמרו מה הפרש יש בין נבואת מרע״ה לנבואת שאר הנביאים
דע כי נבוא׳ משה ע״ה נתאחדה בתכלית שהיא אספקלריא המאירה ושאר
כל הנביאי׳ לא נתאחדו בתכלית שהוא סוד יהו״ה אלא ע״י אמצעו׳ הספי׳ התחתו׳
שהם אדנ״י .. יהו״ה צבאו׳ אלהי׳ צבאו׳ ולא השיגו הנביאי׳ דיבוק יהו״ה
לבד מאמצעות הללו׳ ויסוד ונצח והוד וזהו סוד כה אמ׳ יו׳ צבאו׳ ומה
שהתחלת כל הנביאים מדבריה .. עם יהו״ה שינגוב יש באמצעות ספירו׳ תחתונות
... וכבר ידעת כי הספי׳ התחתו׳ הנק׳ אדנ״י נקרא׳ אספקלרי׳ שאינה
מאירה ולהיות ראו הנביאי׳ ע״י דמיון ולכך נאמ׳ וביד הנביאי׳ אדמה וזהו
אמרם תמיד כה אמר יו׳ צבאו׳ והסוד הוא שאמ׳ במראו׳ הצובאו׳ אשר צבאו
פתח אהל מועד ואהל מועד הוא סוד אדנ״י ומרע״ה היה נכנס לאהל מועד
ומדבר עם יהו״ה שהיא אספקלריא המאירה פנים לפנים ושאר הנביאי׳
מדברי׳ עם יו׳ ע״י אדנ״י שהיא אספקלריא שאינה מאירה וזהו סוד וארא
אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהו״ה לא נודעתי להם כלומר
לא נגליתי להם וכבר ידעת כי אל שדי הוא סוד אדנ״י כמו שהודענוך בסוף
שער ראשון נמצאת למד כי נבואת כל הנביאי׳ ע״ה היתה בדיבור שם יהו״ה
ית׳ ואין הפרש בין נבואת משה ע״ה לנבואת שאר כל הנביאי׳ אלא שנבואת מש׳
רע״ה על ידי יהו״ה בלי אמצעות ד׳ ספי׳ רק, שאין כן בשאר נביאי׳ ואם תאמר הרי
מצינו נבואות הרבה ע״י מלאך נאמ׳ באברהם ויקרא אליו מלאך יהו״ה מן
השמים ותבהל ברוחך במקומו׳ הללו וכיוצא בזה כי עוד תשמע בהם
דברי אלהי׳ חיים ועוד בנבואת זכריה ויען המלאך הדובר בי ובשאר מקומו׳
הרבה בשאר הנביאי׳ ותתבהל בדעתך בדבר שתשמע שאין נבואה אלא
בשם יהו״ה ית׳ ובוויקרא רבה אמרו ויקרא

ענין נבואת מרע״ה מאספקלריא המאיר׳ ונביאי׳ נתנבאו מאספק׳ שאינה מאירה

אשה ובמעשיהם ויקרא מלאך יי' ובי' המלאך קורא והדבור מדבר את
האל המשה קול הקורא אני הוא המדבר ולפי' במדבר כלם צריכי' להבין עצמם
ולהתבונן לנבואה קודם שתשרה עליהם בין עי' עצמם בין עי' מלאך אבל נ.
מרע"ה אינו צריך להכין עצמו לנבואה שהרי הוא מוכן ועומד בתמיד של'
עמוד ואש משה ואמ' ונגלה משה אל אהל מועד לדבר אתו ואחר כך התבונן
ותדע והאמן כי הנבואות כל הנביאי' בנצ"ח ובהו"ד ומה"ם יונקי' ואם תראה
בתורה מלאך מדבר אם נביא במראה הנבואה או עם אדם אחר יש לך
להבין ולדעת כי יש בלותו דבר ענין אחר כי תדע שהרי המלאך דבר עם
הגר של' ומצאה מלאך יי' ויאמר לה מלאך יי' וכל אותו הענין ותדע
לך שלא היתה נביאה וכן מנוח ואשתו ויאמר מלאך יי' אל מנוח ואל מנוח
עם הארץ היה שלא היה מבין שמלאך יי' היה המדבר עמו ומעת שדעה
את המלאך עולה בלהב המזבח כמראה ואמ' לאשתו מות נמות כי
אלהי' ראינו ומכאן תדע שלא היו נביאים מנוח ואשתו אבל ענין ראיית
המלאכי' לבני העולם יש בהם סוד מופלא שהרי ג' מלאכי' נראו לאברהם
בדמו' אנשי' של' וישא עיניו וירא והנה ג' אנשי' ונחלק א' מהם ונשארו
השנים הנשארי' אצל לוט נראו לו כדמו' מלאכי' של' ויבואו שני המלאכי'
סדומה וגו' ויעלה בדעתך כי לוט היה נביא אבל בדברי' הללו יש כמה עניני'
עמוקי' ומה' סודו' נסתרי' וצריכי' ביאור גדולה וענין דניאל שאינו נביא
והיה מדבר עם המלאך כענין של' והאיש גבריאל אשר ראיתי וגו' ודברי'
אלו עדיין תשמע בכמה דברי אלהי' חיים בע"ה ולכי רוך זה התבונן כי הנביאי'
יונקי' מנצ"ח והו"ד שהם יהו"ה אלהי' צבאו' כמו שכבר הודעתיך ולפי דרך
כי לפי שהם המראו' שבהם היו הנביאי' מסתכלי' תמצא כי בעת הנבואה
היה גוף הנביאי' רותע ונבהל ומזדעזע עצמותיהם בבהלות עד שמתהפכין
מענין שהיו בראשו' עד שנשמתן מזדקקת ומן רואי' במראה הנבואה

מי.

מה שהם רואים ולמעלה על יד חלום ובקש יהו"ה לידע ולהודיע בחלום אדבר
בו וכבר ידוע הרוחניים יתבו' החכ' ובחידו' וזהו בחלום אדבר בו ועל מראה
בלי אמצעי נצ"ח והו"ד הרי שנכנס לפני לפנים ולפי' אמר פה אל פה
אדבר בו ומראה ולא בחידו' ולפי' לא הזכיר הדעת בתורה שם יו"ד צבאו' לפי
שנבואתו היתה בשם יהו"ה והגיע עד מקור המעין וכל צבאו' מעלה ומטה
על פיוהם יוצאו' ובאו'   ודע כי כל הבא' להתפלל לפני הש"י ושואל
בשם מאת הש"י אל נצ"ח והו"ד היו מתכוני' להמשיך הכח לשם אדנ"י אשר
הם כל צבאו' שמי' וארץ נמשכי' למיניה' ומהם יבא השפע בכל המיני' להוליד
ולהצמיח ולהגדיל כל מין ומין כפי עניינו ומהם נמשך כח הצמיחה בצמחי'
ובאילנו' ובכל עץ עושה פרי למינו ומהם נמשך כח התולדו' בכל התולדות
שבעולם וספר תולדו' האדם במקו' זה תלוי ומהם נמשך כח הגדול בכל
הדברי' הגדלי' מכל בעלי חיים ובלא זה בהתחבר נצ"ח והו"ד אל יהו"ה ואל
חדה. זו היו מתכוני' לשאול לפני הש"י בשם והנה בתפלתה לא נתכוונה בתפלה
לא לאותו היכל שהיתה צריכה חנה כתי' ותדר נדר ותאמר ופי' מה ענין נדר
במקום זה לא עלתה בתפלתה עד מקו' בינ"ה הנקר' נדר והיא המחשבה
מן הכת"ר ומן החכ' הנק' מזל ובאי זה היכל נכנסה לפנים ממש
הנקר' יהו"ה צבאו' של יו' צבאו' אם ראה תראה הזכירה בתפלתה מקו' תולדו'
כל הנבראים ומשם עלתה עד הבינ"ה מקו' המחשבה בנים מזל הכת"ר שהוא
המזל העליון הידוע בסוד י"ג מדו' רחמי' הקבועי' בכת"ר כי באותו המזל בני
וחיי' ומזוני' תלויי' ואפי' ס"ת תלוי בו וזהו שאמרו חכמי' ז"ל הכל תלוי במזל
ואפי' ס"ת בהיכל ולא יעלה בדעתך כי במזל הכוכבי' ס"ת תלוי שהרי כל העולם
כלו תלוי בתורה ועד נברא העולם התורה תלוי במזל שבעמי' אלא סוד
זה שאמר הכל תלוי במזל ואפי' ס"ת בהיכל הוא המזל העליון הידוע בכת"ר
שממנו תלויי' הספירו' וכל הנבראי' כלם ואפי' התורה תלויה בו ונקרא מזל
כי ממנו נוזלים הכוחו' בכל הספירו'

סוד תפלת חנה ע"ה בהתפללה ז

סוד הכל תלוי במזל ואפי' ספר תורה בהיכל

וכל בני העולם וגם תורה מן המזלות שיש בו ומשם הוא מקבל וחיה
בכוונה עלתה בתפלתו למעלה למעלה עד מקום הכת"ר שהוא המזל הזה
וזהו שפתח בה והיא מרת נפש והתפלל על יהו"ה לא נאמר אלא על יהו"ה וכבר ל יהו"ה אל
ידעת כי ג' שמות הם למטה יהו"ה באמצע אהי"ה למעלה שהוא הכת"ר
ובו תלוי המזל שממנו שמשפיע הבני' זהו סוד והתפלל על יהו"ה שהוא
אהי"ה העומד למעלה משם יהו"ה כי עלתה תפלתה עד שם אהי"ה ומשם
הפיקה רצונה בדבר זה, ונשאל חיי בני ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא
אלא במזלא תליא מילתא ומקו' זכו' הוא כ"ד הגדול שלמעלה הנקרא כ"ד של
ע' שהוא הנקר' אל' שהוא מדת גבורה ופחד כמו שנפר' במקומו בכ"י
ואמ' במזלא תליא מילתא שהוא מקו' המזל הידוע שנותן משם החן והרחמי'
למי שמוצא חן בעיניו בסוד ונמצו הרחמי' הרמוזי' בספי' אהי"ה שהוא
סוד הכת"ר והרוצה להוליד בני' עם זה כנס עד מקו' זה עדי' לעלותו כן הרוצה
להשג חיי' טובי' בם כי' על ימיו וכן הרוצה להשיג מזונו' יותר על
מה שראוי לו לפי מה תולדותיו וחייו ובניו ומזונו' ג' חבורי' בחירה
שהן למעלה מכ"ד הגדו' הנקר' זכו' שהוא שמול להפיר' הנקרא יהו"ה
ואל שעון לן עלו הג' דברי' שהם חיי בני' ומזוני' שהם למעלה משם זה
הנקר' יהו"ה הם תלוי' ראויה לגורן גבתו' חיים דכתי' בחזקיהו הנני יו'
יוסף על ימיך ולא אמ' מוסיף לא יוסיף דל' כ"ד ה' גדול אמ' שש דרגי
את בריך אם ירצה המזל הידוע יוסיף עליהם בנים דכתי' בתפלה
חנה כמו שפירשתי משמעות דכתי' השלך על יהו"ה יהבך והוא יכלכלך ובן בו יהו"ה
בתפלת חזקיהו ויתפלל על יהו"ה והטעם לכי שכל הרוצה ג' דברים
הללו אינו יכול להשיגם לא שם הדין במקו' הנקר' זכו' שהוא כ"ד הגדול
שלמעלה ובשם זה מקו' יכול להשיג דבר זה עד' הוא לעלו' למעלה
שהוא למעלה מן העולם ובא עד מקו' הכת"ר שהוא אהי"ה שהוא אין

סוף

סוף במקו׳ י״ג מדו׳ אלא חמי׳ שהאחת מאותן י״ג מדו׳ נקרא׳ מזל ונקרא׳
אחז״ל בני חיי ומזוני לאו בזכות׳ תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא
ולפי דרכם או רע והבן שמעלו׳ שהוא עונ׳ שהרוצה להשיג חפצו מאת
השי׳ שיכוין כחות. השם יודע משאלותיו לאמור החכם שהוא צרי׳ אין
כוונתינו לומ׳ שיתכוין באותו השם בלבד ח״ו כוונתינו לומ׳ שיתכוין
באותו השם שהדבר שהוא צרי׳ תלוי בו וימשיך כונת אותו השם עד
י׳ הספי׳ שהוא סוד המקור העליון הנקרא מקום הרצון וכשיגיע למקו׳
הרצון אז יפיק רצונו ומשאלותיו וזהו שכתו׳ פותח את ידיך וגו׳ אל תיקרי
ידיך אלא יודיך ר״ל כשאתה פותח סוד יו״ד של שם יהו״ה שהוא מקום
הרצון אתה משביע רצון כל שאר נמצאת למד כשאדם צריך
דבר להבין לבני השי׳ צריך לו להתכוין בכל י׳ הספי׳ ולהמשיך החכם והרצון
ממעלה למטה וממטה למעלה עד סוף הרצון ונמצא הספי׳ מתברכו׳
על ידו ונמצא הוא מתברך על ידי הספי׳ וזהו שכתו׳ אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן וסוד אמן הוא סוד שפע המשכת הברכו׳ משם
אה״יה לשם יהו״ה ומשם יהו״ה לשם אד״ני נמצא׳ למד כי כל המתפלל
סוד תפלה שהוא מתכוין על דרך זו שאמרנו שהוא מייחד י׳ ספי׳ ומקריב אותם
זו לזו והתבונן במה שאמ׳ השי׳ לאברהם כה יהיה זרעך כלומ׳ אתה
צרי׳ לעלות מדרגת כ״ה שהיא התחתונה עד מעלת אה״יה שהיא העליונה
ואז תשיג זרע בעם ולפי שאדם צרי׳ להתכוין בתפלתו ולעלות מספיר׳
לספי׳ ומחכין לחכן עד שיגיע בלבו למקו׳ בכת״ר העליון הנקרא אי״ן סו״ף
אמ׳ דוד ע״ה. שיר המעלו׳ ממעמקי׳ קראתיך יו״י וכו׳ ממעמקי׳ כלומ׳ מן
מאותו המקור העליון הנקר׳ אי״ן סו״ף שהוא עמוק עמוק שהוא סוד
קוצו של יו״ד של שם יהו״ה ית׳ והיאך הוא מכוין על המעלו׳ ממטה
למעלה להכנס בה׳ אחרונ׳ של שם ולעלות מדרגה למע׳ ומספי׳ לספי׳ עד
שתעלה מחשבתו בקוצו של יו״ד בכת״ר הנקרא אי״ן סו״ף ולפי׳ אומ׳ שיר

סוד הרופאי׳ המעמיקי׳ קראתי׳ יו׳ ואתה שוב פילוסופן עומק הוא כל דבר
שהוא שכל ועומק למטה. ושהוא כלל דבר אחר לא כל דבר שהוא נסתר
ונעלם עד מאד וקשה להשיגו נקרא עמוק של עמוק עמוק מי
ימצאנו והסוד הגדול הכולל את הכל מאד עמקו מחשבותי׳ הנה
הנה תלה לשון עומק במקור המחשבה וכיבר ידעת כי סוד המחשבה
הוא אות יו״ד של שם ית׳ ובספר יצירה אמ׳ עומק רום ועומק תחת ועומק
ראשית ועומק אחרית עומק מזרח עומק מערב. ומה שהמציא כתו׳
שמים לרום וארץ לעומק אין בזה קושיא לדברינו כי באמת כל
הדברי׳ אינם יוצאי׳ מידי תכונתם כי ידוע שהשמים רמים על הארץ
ולפי שהשמי׳ מקיפי׳ סביב לארץ שמא תאמ׳ שהשמי׳ שהם מקיפי׳
ז למטה מן הארץ שהם עמוקי׳ יותר נמתחי׳ והם יותר למטה מן הארץ
אינו אמת שאין דבר בעולם שהוא למטה יותר מן הארץ ומציאות
כי השמי׳ שהם למטה מן הארץ רמים הם כנגד הארץ ואם תבין
סוד תכונת הארץ באמצע השמי׳ תדע שהארץ בתוך השמי׳ כמו נ׳
נקודה באמצע העיגול והשמי׳ רמים עליה מכל צד והיא למטה
למטה מכל גלגלי השמי׳ בהיות מקיפי׳ עליה מכל צד לכך נאמ׳ שמים
לרום והארץ לעומק ודבר זה צרי׳ בינה גדול׳ לאותם שאינם רגילים
בחכמת התכונה כי אם לבעלי התכונה דבר זה נקל ואחר שהודענוך
זה נחזור לענין שהיה בו המתפלל צרי׳ לכוין מחשבתו השלימה אל
מקור החכמה שהוא קוצו של יו״ד שהוא עומק המחשבה של מעמקי׳
קראתי׳ יו׳ ונא׳ מאד עמקו מחשבותיך ועתה התבונן ודע כמה הוא
כח התפלה ומאיזה מקום מתחילה ועד איזה מקום כי אם תשתלשלת
ונמשכת שפע הברכה העשויה כה. ונגמרת ומתאחדו׳ על י׳ ספי׳ והשפע נמשך
מלמעלה למטה נמצאו עליונו׳ ותחתונו׳ מתברכי׳ ע״י זה המתפלל

ונמצאות

ונחשות תכלתו מקובלות ונודע אשר למעלה. ונאמר למטה ומשה
חסיך גדעון ועשו׳ לו כל משאלות לבו נאה וגב׳ להפס׳ ועליו נאמ׳ קרוב
יהו׳ לכל קראיו וג׳ ונאמר מזכר הרע ואו׳ ישע. ונא׳ יתן לך כלבבך וכ׳ ודע
כי כ׳ אלו המדו׳ ערם נצ״ח והו״ד הם מקום העיצה בב״ד של מעלה. והסוד
כי יו׳ צבאות יעץ ומי יפר וג׳ וכשהשו׳ גוזר דבר בב״ד של מעלה בעצת
אלו המדו׳ שהם יהו״ה אל׳ צבאו׳ מתי יעץ שני׳ ואת העצה, היעוצה. על כל
הארץ שאעפ״י שתחלת העצה מתחלת הבי״נה סוף העיצה הוא נצ״ח והו״ד
והסוד הגדול את מי נועץ ויבינהו ונא׳ לי עצה ותושיה אני בינה לי
גבורה, והסוד ע״ד ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום
פלא זו חכמה כמו שאמ׳ בספ׳ יצי׳ פליאו׳ חכמה, יועץ זו בינה אל זו
גדולה, גבור זו גבורה אבי עד זו תפארת שר שלום זו יסוד שכללו
נצ״ח והו״ד ומה שאמ׳ הכתו׳ לי עצה ותושיה וג׳ בל דאמרי׳ סנהדרי גדולה
של מעלה הנקר׳ ב״ד הגדול הוא מקו׳ הגבורה וכשבאו׳ לגזור דין על שום
בריה מתלכין ומתיועצי׳ בבי״נה. שהיא למעלה ובנצ״ח והו״ד שהם למטה
וזהו סוד לי עצה ותושיה, אני בינה לי גבורה ולכן אמ׳ מי יפר כי הבורר
נדרי׳ בבי״נה שהוא מקו׳ הנדר והכל תלוי בבינה. ולפי שהיו הנביאי׳ יודעי׳
הסוד הגדול הזה היו מבטלי׳ כל גזירות שגוזרי׳ בב״ד הגדול של מעלה
וזהו סוד צדיק מושל ביראת אל׳ אמ׳ הקב״ה אני מושל באדם ומי מושל
בי צדיק שאני גוזר גזרה והוא מבטלה. וזהו סוד ויחל משה את פני יהו׳ אלהיו
שהעלה מחשבותיו עד מקו׳ ביטול הגזירה, שהוא מקו׳ הבי״נה שהיא תחלת
שבעה הסכי׳ והחל מתחיל לגזר דין שהוא מתקרב של מי כי אל היינו בכל
קראינו אליו וזהו ומי ישיבנה. ופי׳ הפסוק כך הוא יהו׳ צבאו׳ יעץ עם סנהדרי
גדולה של מעלה לגזור הדין ולהתו׳ אצל הבי״נה שהיא סוד התשובה יכולה
להפר וזהו מי יפר וידו הנטויה שהוא סוד הגבורה, מי ישיבנה כלומ׳ הבינה
שהיא עומדת למעלה ממנה יכולה להחזירה וזהו יהו׳ צבאו׳ יעץ

סוד צדיק מבטל גזירה של ב״ד הגדול וג׳

ומי יכפר כי הוא הנקר' מקו' החס' נקר' כי במקו' ההוא הנדר תלוי וזהו סוד
את מי נועץ ויבינהו שהוא סוד מקו' בודאי עם מי נתייעץ הקב"ה והוא ע"ס
הבי"נה שבראה עולם ונבראו בה והוא סוד מקו' התשובה ולפי שעפ"י
שנחתם גזר דין למעלה יכולי' ישרא' לבטלה בכח התשובה הנקרא מי
יכפר ומי ישיבנה מי בודאי יכול לכפר מי בודאי יכול להשיב מי בודאי
ידו נטויה והטעם כי ידו מקבלת שפע וכח מן המדה הנקר' מי והסוד
שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה מי בודאי ברא אלה כי אלו למטה
שנקראי' ברא אלהי' עולם בכח אהי' של מעלה שהוא סוד הבי"נה ונקר' מי
וע"כ אלה מי ברא אלה ולפי שהצדיקי' יודעי' סוד מי יכולי' לבטל הגזרה
והבן הדבר הגדול הזה והוא סוד שוב מחרון אפיך כי מקו' התשובה
הוא מי והוא המושל על החרון והאף וכן הוא אומר בשנת היובל
הזאת תשובו והכוון שבאו' שהוא בכס' יקי' שהעצה נגמרת בכליות
של לעשות העצה והוא מקו' שהעצה נגמר' ודעכי כל גזירה שנגזרי'
ב"ד של מעלה רוצה יכו' להתייעץ בבי"נה וגומרי' העצה במל"כ והו"ד שהם
סוד צבאו' ואעפ"י שנגזרה גזירה יכולה בי"נה הנקר' מי ונקר' תשובה
להפר ולבטל אותה וזהו כי יו"ה צבאו' יעץ ומי יפר והיודעי' סוד הללו
היו מתכוונים בתפלתם והיו מבטלי' כל גזרו' קשו' ורעו' והיו בידיהם מפתחו'
הקבלה והיו נכנסי' עד המקו' העדי' לפנים ואחר שהודעתיך זה דע ב"ש
כי דהכל נצ"ח והו"ד יהו"ה אהי' צבאו' יש מלאך ממונה על כל פסקי דינין
היוצאי' מב"ד הגדול על כל בני העולם ותחת ידו כ' סופרי' ויו"ד ש ידיו סוד יו"ד מלאך הממונה על כל גזר דין
אותם פסקי דיני' העולם יש בה כחות הממונה לקרוע או לתקן בה
והכל כפי כח תשובת הנגזר עליו וכפי שיבואו הרחמי' ממקו' מי
שהוא מכפר ונקרא תשובה כן נמ' אותו הממונה באותו גזר דין בין
לקרוע בין לתקן דבר ורע בהיכלו' הללו יש ממונה תחת יד

ה' ש"י

הש״י שיש בו גנזי׳ ואוצרו׳ לקבל כל הנשמו׳ מכל אותם שהם הרוגי ב״ד
או הרוגי מלכו׳ ושאר הרוגי׳ גוים במקומו׳ אחרים גשמי׳ ושמורי׳ ובהיכלו׳
הללו יש גנזי׳ נקראו׳ כוס תנחומי׳ שהם משלח הש״י עמהם לכל האבלי׳
ובעלי הצער ולכל הראוי לנחמה, ויש בהם גנזי׳ נקראו׳ כוס התרעלה
שבהם מתקבצים כל אותם שאינן ראויין והגונו׳ לפניו ובמקומו׳ של
היכלו׳ הללו יש בהם גנזי׳ שבהם כמה מיני מלבושי׳ יקרי׳ שבהם מתלבשו׳
הנשמו׳ הטהורו׳ שנכנסו להקביל פני הש״י וכל נשמה ונשמה כפי המלבוש
הראוי לה כך מתלבשת בהיכלו׳ הללו ויש גנזי׳ שהם יונקי׳ מבעלי
חכמה להשיג פנימיות סתרי׳ עליוני׳ ומראו׳ וחזיוני׳ וחלומו׳ ודני׳
איש חמודו׳ באותן גנזי׳ נקשר ועל ידו נודע הבין בכל חזון וחלומו׳ ובהיכלו׳
אן ביה מסתכל במראו׳ נבאים לבריאות ומשם השיג והבין כל אותם הדברי׳
והעניני׳ הגדולי׳ והכתובו׳ וכל אותם המראו׳ שהשיג שמפורשי׳ בדני׳
וכמה עניני׳ גדולי׳ ונוראי׳ יש בהיכלו׳ של נצ״ח והו״ד שצריך לעורר
לך עליהם בע״ה ידע כי השם הנקרא יהו״ה שהוא סוד אותן הימין הוא
הנקרא נצ״ח שכ׳ לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד וזהו
הנצ״ח שמעורר חסדו לישראל באמ׳ [?] לנצ״ח חסדו וזהו המקו׳ שעוזר
גדרו׳ שונו׳ על ישראל בהדבקו בכת״ר העליון ואינו חוזר בו לעולם וזהו
סוד וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם ולפי שישראל צריכי׳ להתדבק כ׳
ולהתחזק במדת נצ״ח שהוא סוד הימין העומד להכריע את השמאל ולכך
נצ״ח ולפי׳ שהוא מנצחת מלחמות ישראל ולפיכך הוצרך דוד המע״ה לומ׳
תמיד בספר תהלים למנצח ולפיכך שהוא מזכיר למנצח כנגד מדת
נצ״ח וכל מקום שהוא מקים הזכיר ל״ו למנצח כנגד מדת נצ״ח וכל
מקום שהוא המזכירי׳ הודו לה׳ כי טוב ופותח בו והוא כנגד מדת
הו״ד וסימן שניהם הנצ״ח וההו״ד נקראין אני לעורר שמן גדול ובחוץ
דעבי ג׳ נדו׳ ואירו מלובן הרשגחה נקראת [?] ונקראי׳ נצ״ח

תרעלה פי׳ כוס של רעדה

חס״ד ותפא״רת ושא״ן ג׳ נרות מאירי׳ מסתכלי׳ בספי׳ אז כל העולם
כלו בשמחה ובגילה. ובשלימו׳ ואין שטן ואין פגע רע כי עין הטובה
משגחת על כל היצור׳ וכל העולמו׳ כולם עומדי׳ בשלימו׳ ולפעמי׳
המדה הנקרא׳ נצ״ח ונקר׳ יו״ו צבא׳ כשהיא עומדת במקומה למטה
ואיפשר לגזור דין לטובה. ולפעמי׳ חוזרת המדה הזאת ב״ל
לעונש והכל כפי המעשה שבאים עליה. מדת נצ״ח דרך הצינורו׳
ונדבקה בנצח העליון אשר בעין הרחמי׳ ובמצח הרצון בראש
הכ״תר ונגזרה גזרו׳ טובו׳ על ישראל אעפ״י שהם חטאו ישראל ואין
ראויין לאותה טובה אינה חוזרת בה והטעם לפי שכבר עלתה
מדת נצ״ח למקו׳ שאינו נקרא אדם והוא המקו׳ הנקר׳ כת״ר וזהו
סוד וגם נצ״ח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם והטעם
שהרי המדה הזאת עומדת במקו׳ שאינו נקבל בכלל אדם וזהו כי
לא אדם הוא להנחם להנחם אבל אם מדת נצ״ח עומדת למטה
בעין התפא״רת איפשר להתנחם שהרי במקו׳ הנק׳ דמו׳ כמראה
אדם עליו מלמעלה הדבר עומד אבל במקו׳ הכ״תר כי לא אדם
הוא להנחם ולפי דרך זה התבונן כי הנצ״ח עומד להטיב ולעשו׳
חסד עם ישראל ולפי דבר זה התבונן בכל מקום שתמצא לשון נצ״ח
דבת׳ שהוא המנצח אויבי ישראל והוא עומד לימין להטיב לישראל
וכן הוא אומ׳ נעימות בימינך נצח ואמ׳ גם נצח ישראל ודע כי בתי
דינין יש למעלה סוד השפה נקר׳ נצח וכלם נקראי׳ נצחו׳ והם
המתגברי׳ בגבול ישראל ומנצחי׳ את כל העומדי׳ לצד שמאל וכל
המקטרגי׳ ולפי׳ אמ׳ הכת׳ כנגד הצד המקטרג מדור ודור תחרב
לנצח נצחי׳ אין עובר בה. כלומ׳ כל עוד שבתי דינ׳ של נצח נצחי׳
בקיומם ובמעלתם אין לצד המקטרג סיוע בכל צד וקיום אלא
חרבן ודע כי לנגד המדה הנק׳ נצ״ח ונקר׳ יו״י צבאו׳ עשה

המלך

נה״
ובנצח
הראשון

המלך שלמה העמוד הימני ויקרא שמו יכין וכן דע סוד ב׳ העמודי׳
שהם יכין ובועז יודע היאך סודו׳ הנשמו׳ והרוח׳ והנפש׳ ע״י אלהי
אד״ני בשכינה לו שני העמודי׳ וכן התאומים עמודי׳ שני׳ וגולות
הכותרות אשר על ראש העמודי׳ שני׳ והשבכות שתים שתים לכסו׳
שתי גלות הכותרו׳ אשר על ראשי העמודי׳ והנני רומז עמודי׳
ב׳ לו הן נצ״ח והו״ד וגלות הכותרו׳ אשר על ראשי העמודי׳ שתים לו
הן גדו״לה וגבו״רה והשבכו׳ שתי׳ לכסו׳ את שתי גלו׳ הכותרו׳ לו הן
חכמ״ה ובינ״ה ודעת על ידי לו ב׳ העמודי׳ ונז׳ אחי הנשמו׳ והרוח׳
והנפש׳ פורח׳ בסוד המשכתם ועינותם וב׳ עמוד הזה הנקרא
יכין תבנה ותכונן עיר ציון וירושלם וס׳ תבין בטובתך לפני
אלהים אם תבין ג׳ מלות לו שהן תבין בטובתך לפני תדע היאך יהו׳
צבאו׳ תכין ומלות הטובה במדת אלהי׳ להריק כל השפע והברכה
במדת אד״ני כשהיא ריקנית כמו העט שאין לו כלום וס׳ יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ודע והתבונן כי כל
תבונת כל הצורות והגולמי׳ ממקו׳ זה מקבלי׳ צורה ותבני׳ בהדבק
האצילו׳ בשם יהו׳ וכל האברים אשר בארם ממקו׳ זה מקבלי׳ צורת תבונתם
והסוד הוא שדך ויכוננך ואחר שהודעתיך זה בשם הנקרא יהו׳ צבאו׳
הסתכל בשאר ענייניו וסודותיו וסתריו שכבר רמזנו אותם בשער
זה ותמצא כמה מפתחו׳ וכמה גנזי׳ וכמה ענייני׳ פנימיי׳ עליוני׳
שאין ראוי לאמרם בכ׳ לא ברמז ובכבוד אלהים הסתר דבר ואמ׳
סוד יהו׳ ליראיו ובריתו להודיעם.   ואחר שהודעתיך כללים
לו במלת יהו׳ צבאו׳ ראוי לנו לבאר לך עכשו סוד החיות עד
הקדושה בסוד קק״ק י״צ הע׳ אמ׳ בנביא ש״נ ואראה את אד״ני
יושב על כסא רם ונשא הע׳ באמת כי השם הע׳ אד״ני שהוא

סוד
קק"ק יצ

סוד הספי' האחרונה הוא יושב על כסא וארבע חיות נושאות אותו
שרפי' עומדי' ממעל לו כלומ' לשם אדנ"י וה"ס ג' השרפי' בעלי
שש כנפי' המשמשי' לשם יה' צבאו' שהוא סוד ג' ספירו' תחתונו'
שלו של שם יהו"ה ית' כמו שכבר כתבנו למעלה ומכח ג' של שם
יה' ית' יצא להם שש כנפי' וקרא זה אל זה ואמ' קק"ק קדוש ראשון
הוא סוד השפעת אצילות הקדש מן הכת"ר העליון עד ספי' גדולה
ק' ב' הוא סוד השפעת אצילו' הקדש מחכמה עד ספי' גבורה. ק' ג'
הוא סוד השפעת אצילו' הקדש מבינ"ה עד ספי' תפא"רת הרי לך
ג' ספירו' אמורו' ג' כנגד ג' ג' משפיעו' הקדושה על ג' מה כתיב
בתריה יה' צבאו' הרי ג' ספי' של מטה מהן אמורו' שהן נצ"ח הו"ד
יסו"ד יבא להן השפע מאת הגדול"ה גבור"ה תפא"רת מאת כת"ר
חכמ"ה בינ"ה כדי שספירו' אמורו' ובמו הן מריקות ברכותיהן
ומשפיעו' כוחותיהן בספי' העשירית הנקראת אד"ני הנקר' ארץ
וזהו סוד שאמ' בסוף הפסוק מלא כל הארץ כבודו וגו' הודענוך
בסוד זה הפסוק בענין הקדוש' הזאת מהאחרו' ג' ספי' ודרך אצילו'
השפע מג' עליונו' שהן כת"ר חכמ"ה בינ"ה לג' אמצעי' גדולה
גבורה תפא"רת ומג' אמצעי' לג' תחתונות שהן נצ"ח הו"ד יסו"ד
והנה כל שפע זו השע ספירו' מריקו' על ספיר' עשירי' שהיא
אד"ני ונקראת ארץ וזהו שאמ' מלא כל הארץ כבודו ודע והאמן
כי הענין קדושה ומתכוין בדרך זה בעשר ספירו' חלקו במ' יס'
ואחדי כי ולדעון והוא בן העולם הבא ועניין שנתייחדה הקדושה
בפסוק זה בסדר זה והוא כי ק' א' כת"ר ק' ב' חכמ"ה ק' ג' בינ"ה מה
כתי' בתריה יהו"ה וס"ד יהו"ה כולל גדולה גבורה ותפא"רת מה
כתי' בתריה צבאו' וסוד צבאו' כולל נצ"ח הו"ד יסו"ד מה כתי'
בתריה

בתריה. מלא כל הארץ כבודו שהיא סוד הספי' הי' הנקרא אדנ"י שהיא
ארץ החיים שהוא אוצר החיים וכן הוא אומ' אתהלך לפני ה' בארצו' ה'
החיים וכן אחר אומ' להתהלך לפני אלהים באור החיים וס' שנקראת
ה' והארץ האירה מכבודו וכן הוא אומ' קק"ק יו"צ מלא כל הארץ כבודו
ומחרומה. לנוטי די במה שרמזנו לך עכשיו בענין זה והשם ברוב
רחמיו וברוב (וחסדיו) יורנו דרך האמת אמן (אמן) אמן ס"ס השלמנו הספירה הג'
וה' הנקרא' ה"ו ונ"ה בסיוע שוכן עד ושמו לנצח:
ובעזרו נתחיל הספירה החמישי' ולמען קדושת שמו הגדול אשר
הוא סוד הכל יאיר עינינו בדרך האמת. שנשיג השגתו ונייחד
את שמו בכל העולמו' ושנה להדבק בו ולהכיר גדולתו ולהחזיק בו
בלבנו שלם והוא ישפיענו חכמה מחכמתו ובינה מבינתו (העליונה) ויהיו שכל
שכלנו בלי שיבוש וטעות לא במחשבה ולא בדיבור ולא במעשה למען
שמו הוא ועשה למען אמן אמן סלה סלה סלה:

שמעה תפלתי יהוה ושועתי
האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי

עמך תושב ככל אבותי: השם הק' משמות הקדש ע"ד המעלות
הוא השם הנקר' יהו"ה ית' דע והאמן כי השם יהו"ה ית' הוא העמוד
שכל הספי' עליונו' ותחתונו' נאחזו' בו ומתאחדי' בו ממטה למעלה
ובו הם נשפעו' מלמעלה למטה. וזהו השם העומד כדמיון גוף האילן
וכל שאר שמות הקדש כדמיון ענפי האילן וכלם מתאחדין בו למעלה
ולמטה ולמטה ולשאר כל הצדדי' והוא המייחד כל הספי' באותותיו
ובו כל הנבראי' כלם קיימי' וכל המרכבו' שבעולם עליונו' ותחתונו'
בו נסמכו' ואין זולתו וכל סדרי עולם ויסודותיו ובניניו עליו תלויי'

ואין כל דבר בכל העולמו׳ כולן שאינו תלוי ומשוכלל בשם יהו״ה
ית׳ וקודם שנכנס בביאורו יש לנו להודיעך עיקר שבו תמצא מנוחה
ומרגוע לכמה עניני׳ דע כי זה השם הנכבד והנורא הזה שהוא
יהו״ה ית׳ תמצאהו בתורה בכמה שימושי׳ ובכמה ענינים כי לפעמי׳
תמצאנו בפני עצמו ברוב התורה כגון וידבר יו״י ויאמר יו״י ויעש
יו״י ושאר כמה עניני׳ כאלו ולפעמי׳ תמצאהו שמתחבר לו שם אחר
משמות הקדש כגון אחר מעשה בראשי׳ ביום עשו׳ יהו״ה אלהי׳ ולא
תמצא בכל מעשה בראשי׳ כי אם שם אלהי׳ לבד ומשהתחיל לדבר
בשלימו׳ הבריאה בפרשת אלה תולדות השמי׳ התחיל להזכיר יהו״ה
אלהי׳ וצריכי׳ אנו להודיעך הטעם כי בהיות שם יהו״ה משוכלל ומ׳
ומעוטר ומלא כל המדו׳ ובו מתאחדו׳ כל הספי׳ ובו נשלמי׳ ונגמרי׳
כל הדברי׳ וכל הנבראי׳ כמו שהודענוך לא הוצרך להזכירו במעש׳
בראשי׳ לפי שעדיין לא היה העולם ונבראי׳ בשלימו׳ ונגמר מעשיו
ולא היה העולם על תלונו אלא על הדברי׳ היו נעשי׳ ובאי׳ וכשנגמר
בריאת העולם ונשתכללו כל הדברי׳ בשלימו׳ ובתיקו׳ שלם אז הזכיר
יהו״ה אלהי״ם שהם ב׳ שמות מתאחדי׳ זה עם זה. כי אלהי׳ לפעמי׳ הרבה
מתלבש בשם אד״ני ואז נקרא אד״ני בשם אלהים כמו שהודענוך וזהו יחוד
יהו״ה אד״ני שהוא סוד יהו״ה אלהי׳ אז כל הדברי׳ בשלימו׳ גמור׳ ואעפ״
ששם אלהים הוא סוד הגבורה והדין כמש״ז״ל התחיל לברא עולמו
במדת הדין שנ׳ בראשי׳ ברא אלהים ראה שאינו מתקיים עמד ושתף סוד ביום
עמו מדת רחמי׳ שנ׳ ביום עשות יהו״ה אלהים ארץ ושמי׳ ואמת הדבר עשות יה׳
ניתן ונכון אבל בוא וראה עניני׳ נפלאי׳ ונוראי׳ [illegible] אור הכת׳ אלהים
שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה בודאי הדבר נקר׳ מי ברא אלה
שהוא סוד הבינה. שהיא סוד יום אחד ומהנו ועד יום השבת ששת

ימים

ששתי מים שבהם נעשו שמי' וארץ ועל שזה נבראו ובאמת כוללת
מי' למעלה ומלכות למטה ואותה מי ברא אלה היא תחלת התלבשו'
שם אהי' בסוד השם הנקר' יהו"ה אדנ"י כי היא נכתבת יהו"ה ונקר' בניקוד
אהי' בסוד יהו"ה אדנ"י ושתיהם סוד מ"י וסוד י"ם כל הנחלי' הולכי' אל הים
ומן המדה הזאת הנקר' מ"י והוא סוד התלבשו' אהי"ה בשם יהו"ה ממנו
יורשה מדת הגבור"ה הדין והפחד ונקר' מדת הגבור"ה אהי' מהם ומשתי
אלו המדות יצאה המדה הנקרא' אדנ"י שם אהי' ונתלבשה מלבושיו ומן נברא
העולם בסוד יהו"ה אדנ"י ואם תבין עיקר זה תמצא יהו"ה אהי' שהם
בסוד יהו"ה בצורת האותיות הוא ובצורת הניקוד אהי' ולפי' שהם בפסוק יהו"ה
הוא אהי' יהו"ה הוא האלהי"ם ב' פעמי' כנגד צדק עליון וצדק תחתון והסוד
וידעת היום והשבות אל לבבך וג' בשמי' ממעל זה צדק עליון ועל הארץ מתח'
זה צדק תחתון ואלו הכל רומז בשם יהו"ה אדנ"י נמצאת למד כי מדת
אדנ"י בבריאת העולם לבשה מ"י שהוא סוד בינ"ה שהיא סוד יהו"ה בכתיבה
ואהי' בניקוד ונברא העולם והמדה הצדק העליו' הנקר' בינ"ה ומדת
הגבור"ה ושאר הספי' השפיעו כחם בשם אדנ"י ונתלבש שם אהי' ונברא העולם
ההד בראשו' בר' אהי' ולפי שהשם הנק' אהי' לבעצמו הוא חסר ולבעצמו' מלא
הוצר' להזכירו בבריאת העולם בעוד שלא היה העולם במילואו ולא נגמרו
כל צורו' בריותיו אבל כשנגמר' בריאת העול' נזכר שם יהו"ה אהי' לפי
שהשם הנק' אהי' איננו שלם כי אם בשם יהו"ה והסוד אומרו ושום לב מחיש
מי פקיח או עור הלא אנכי יהו"ה הוא סוד אהי' שהוא חסר משם אהי' שהי'
אותיו' יהו"ה שהם י"ה נשאר אם בסוד אהי' אם י"ה. ולפי' שברא העולם בשם
אהי' וכשנשתכללו כל הדברי' וכל היצורי' כולו והיה העול' במלואו הוצרך
להזכיר יהו"ה אהי' ונשאר אל הנזכר ה"א שלעולם הלא ולפי' כשנגמ'
מעשה בראשי' התחיל להזכיר יהו"ה אהי' על מילואו של עולם ודע והאמן
כי סוד הייחוד כולו הוא סוד יהו"ה אלהים :

ופי' שמע ישראל יהו"ה אלהי' יהו"ה אחד לפי שיש לך לה' בכל מקום
שתמצא בתורה יהו"ה אלקינו יהו"ה שבא שם קדש ובכל הדברי' המתייחסי'
בשורת המרכבה שרמוזי' יהו"ה, שהיינו המשמשי' בכל המדו' הנגמרו' במדת
הדין ובמדת רחמי' כמו שתמצא בבריאת אדם הראשו' ובדינו ובגרושין
ובגאולות ה' בגייני' ותמצא שבאו כולם במד' ובמד' והכל בשלימו' בתורה
ברחמ' עם הדין הכל כפי הרצון בדין אמת ולפי עיקר זה אמרה תורה
הצור תמי' פעלו וג' ופי' הפסוק כך הוא הצור שהוא גוזר את הדין הי'
אינו לא עושה בחזקה ואינו גוזר הדין בשמגזרו' לא תמים פעלו כלומ'
הדין שגוזר קודם לכן מתייעץ בב' המדו' שהם חס"ד ודי"ן ולכן תמים
פעלו כי לשון תמי' הוא סוד ב' דברי' והוא כמו אומ' תאומי' או כי בלשו'
כמו והוא אמ' על ב' דברי' למעלה לשון תמי' ולמטה לשון תאומי'
וכן הוא אומ' והיו תאמי' מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו למטה
תאומי' ולמעלה תמי' לפי שלמטה הם שני' בב' דברי' דבר והפכו כמסייע
או מקטרג אבל למעלה הכל כוונה אחת בין המסייע ובין המקטרג של
שניהם כוונה אחת יש להם ואין שם שנאה ואהבה ואין שום משוא פנים
לא משפט אמת ולכך אמ' תמים פעלו בדין וברחמי' מתייעץ וגוזר הדין
ולכך משפט אמת ומה שאמ' כי כל דרכיו משפט וכבר ידעת כי משפט
הוא כלול בדין וברחמי' כי המשפט כנגד יעקב שהוא קו האמצעי שהוא
המתייחס בין ב' אבו' שהם אברה"ם ויצחק אברה"ם כנגד חסד יצח"ק
כנגד גבור"ה יעקב הוא מכריע ביניהם איש תם יושב אהלים והמשפט הכה"ד
הוא כנגד יעקב שהוא בין החס"ד אשר אברהם ומן הדין אשר יצחק וכן
הוא אומ' משפט וצדקה ביעקב אתה עשית והנביא אומ' יסרני יו' אך ב'
במשפט וג' ולמה אומ' אך במשפט אך חלק כלומ' בחצי מדת המשפט
שהוא חס"ד כי המשפט חציו דין וחציו חס"ד ולכך אומ' אך במשפט
ויאמר

ואם אהבה בעבור כן המשיתיני מה הסוד למען חסד ומשפט עד
היום וכמ׳ המשפט תלוי בשעה שהוא עם ישבטו׳ עד עשר גדולבנים
כשיגזור עליהם הקב״ה שיבקש עליהם רחמי׳ וצדקה והסוד ויגבה ה׳
צבאו׳ במשפט מה כתו׳ בתרי׳ והאל הקדוש נקדש בצדקה כשיגבה במשפט
מגיח הדין למדת שהוא סוד החסד של והאל הקדוש בלו׳ שיגבה יה צבאו׳
במשפט בזה מדת שהוא עומדת למעלה ועשה צדקה ועבד משפט
וגם שאמ׳ המשפט כלו לבד״ין וחס״ד יאה משפט וצדקה בעשות אתה
עשית יהסוד הגדול צדק ומשפט מכון כסאך כי כי צדק דין גדול בחוזק
שלבה שתפק עמו במשפט אז הכסא מתכונן ברחמי׳ וגם נבר ויגבה
משפט ויגיע עד חסד אז נעשה הכל ברחמי׳ הגדולי׳ וזהו סוד יקדמוני
כנף מלשון חדש ימינו כקדם כלשון אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם ואלו התבונן בכל חקים שתמצא בתורה יהו״ה אלהי׳ והבן כי מדת רחמי׳
מתלבשת עם מדה הדין וכן אמרו החכמ׳ שעלה במחשבה לדון בדין וקן לרחמי׳
והתבונן עיקר זה ושמור אותו תמיד והסוד תקיעת שופר ואומר
ותקעתם תרועה ונסעו המחנו׳ ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו
מפני לאחד כי השם יהו״ה אלהי׳ הוא שלוחו׳ ומספירו׳ במד׳ הרחמי׳ והדין ונקר׳
שם מלא על עולם מלא ולפעמי׳ תמצא שם יהו״ה מתאחד עם אד״ני בכפני׳
כעם מקדים יהו״ה ואחר אד״ני כמו שא׳ הכת׳ יהו״ה אד״ני חילי ואמ׳ הל״לו
למושעו׳ וליהו״ה אד״ני ואומ׳ כי אליך יהו״ה אד״ני [illegible] כך חסיתי ויש
לך לדעת כי כשמזכיר ב׳ שמות הללו כאחד נשתנה יהו״ה בקריא׳ ניקודו
ונקר׳ אלהי׳ ואעפ״י שכת׳ יהו״ה הוא נקר׳ בניקוד אלהי׳ והוא רוחו לומ׳ לחוץ
שהיא בינה שהיא מתאחדת למדת מלכו׳ הנקר׳ אד״ני ועו׳ מי הוא מה
מתאחדת עם יהו״ה ית׳ ודע והבן כי בהזכיר יהו״ה אד״ני כסדר זה השפע
יורד על הספי׳ כולן מראש ועד סוף מלמעלה למטה עד שמגיע שפע

הברכה והאצילות לשם אד׳ני ואז כל העולם כולו מתברך ברכה שלימה
וכשמזכיר אד׳ני בתחלה ואחריו יהו״ה כמ״ש ויאמר אברם אד״ני יהו״ה
מה תתן לי, אד׳ני יהו״ה אתה החלות, אד״ני יהו״ה אל תשחת עמך ונחלתך
דע והאמן כי הוא סוד עלייה מלמטה למעלה, ובהיות השם נזכר בסדר
אד״ני יהו״ה, זהו סוד התעלו׳ הספי׳ והתאחדו׳ זו בזו עד שעלו׳ הכוונה
למקו׳ החפץ כמו שרוצה להתייחד ולהדבק במקו׳ האור העליון כי תשוקת
אד״ני היא לעלות ולהתייחד בספי׳ בינה הנקר׳ יהו״ה ובניקוד אלהים
ובהיות כת׳ יהו״ה אד״ני הוא סוד שיפע בינה יורד עד העטרה ומגיע
אד׳ני על שם יהו״ה ואז כל העולם כלו מתברך והנה הודענוך כי יהו״ה אד״ני
בכל מקו׳ שאתה מוצאם הם סוד צדק עליון וצדק תחתון שכינה עליונה
ושכינה תחתונה וכשאלו ב׳ ספי׳ מתייחדו׳ אז כל העולם כולו בשלום, [illegible]
וזהו סוד יהו״ה אחד ושמו אחד. ולפעמי׳ תמצא שם יהו״ה מתייחד
עם אל כמ״ש אל יהו״ה ויאר לנו והכוונה בו כשהוא אל יהו״ה כל העולם כלו נדון
בחסד עליון וברחמי׳ גדולי׳ ואין שם דין כלל ולא מקטרג ולא משטין
ולא מורה קטיגוריא לא הכל הוא בחסד וברחמי׳ ואז כל מאורי הפני׳
כלם בשלימו׳ במורה גדולה ושמי׳ בטהרה והארץ באורה ונשמחה כי
סוד אל הוא סוד חסד עליון וממנו נשפע החסד לאברהם והסוד שאמ׳ באברהם
ויקרא שם בשם יהו״ה אל עולם כי מזה נאה אברהם להדביק מדת החסד [illegible]
בה ולפי׳ אמ׳ בברכת מגן אברהם אל עליון גומל חסדי׳ טובי׳ ואמ׳ ברוך
אברם לאל עליון וגם יהו״ה הוא שם הרחמי׳ ואעפ״י שיש בו קצת דין
כלול ברחמי׳ וכשיש יהו״ה כלל עם אותו אל יהו״ה ויאר לנו נמצא שם
יהו״ה מתרבה בחסד או ברחמי׳ ואין שם דין כלל וכשיש יהו״ה מתאחד
עם אלהי׳ באמ׳ יהו״ה אלהי׳ נמצא שם יהו״ה יושב לדין ודן את בריותיו
ברחמים ולדין בסוד יהו״ה אלהי׳ אעפ״י שראוי אבל נתחבר החסד
והרחמי׳

והרחמי' בסוד אל יהו"ה אשר כל הקבלו' בשמחה ובשלימו' ובלא הנבראים
מקבלי' חסד ורחמי' מלמעלה והשם אל יהו"ה אשר לנו והבינו בכל זה
מדו' של רחמי' שהכוי' א' ג' שמות לבד והם יהו"ה יהו"ה אל וג' ולפי שלשה השמות
הם כוללי' החסד ורחמי' הם נזכרי' בלא ינהרו' של רחמי' והתבונן זה מאד
וכבר אמרנו בריתברות לינהרו' שאין אורו' ויקם ואם התבונן כי אל
יהו"ה הם כוללי' החסד והרחמי' ועוד התבונן כי שם אל הוא כנגד אברהם
שהוא סוד הרחמי' נמצא השם שהוא כנגד יצחק שהוא אלהי' והוא מדת
הפחד אינו מצוי בזמן שהוכי' בתורה ליהו"ה ולכן התבונן בכל מקום
שתמצא בתורה אל וג' שמו' שהם ליהו"ה שהוא כנגד יעקב שהוא אלהים
סוד החסד והרחמי' ולפעמי' תמצא בתורה שם יהו"ה שמתחבר עם
אל עם אלהי' בסוד אל אלהי' יהו"ה כמו שכתו' מזמור לאסף אל אלהי' יהו"ה דבר
וג' וכמו שכתו' בענין בני ראובן ובני גד וחצי שבט מנשה אל אלהי' יהו"ה הוא
יודע וגו' כי בהתחבר ג' שמו' הללו אז כ"ז של מעלה יושב על הכסא ודן את
העולם ככי הראוי הן לטוב הן לעונש אם למות לחיים כי אל הוא סוד החסד
לראוי' אלהי' הוא סוד הגמול והעונש לראוי' יהו"ה הוא סוד משפט ומדה
לראוי' אלהי' הוא אם נמצאו ג' שמות הללו כוללי' כל המשפט והרחמי'
והדין והעד הגדול שהרי כשעשו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה המזבח
בעבר הירדן ורצו כל ישראל לעלות עליהם למלחמה וקודם שילחמו עמהם
שלחו להם ישראל אחיהם את פנחס ואת אלעזר נשיאי ישראל לדבר אתם
על עסקי המזבח שבנו והם השיבו להם תשובה בענין זה ואמרו אל אלהים
יהו"ה הוא יודע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל בה' אל תושיענו
היום הזה לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהו"ה וגו' הודיעו שבט ראובן
ושבט גד וחצי שבט מנשה להזכי' לג' שמו' כאחד אל אלהי' יהו"ה לענין
הזכרה הזכירו שם אל שהוא שם החסד והזכירו אלהי' שהוא שם הדין

והעותי והזכיר שם יהו״ה שהוא דיין אמת מכריע בין אל ובין אלהים שהוא
שהדין וכך אמרו שמעשינו המזבח לשם יהוה לזכרון לבד ולא לעולה
ולא לזבח קשו׳ ושפוע עלינו ברכותיו וטובותיו והפי׳ בחרת אל שהוא העד
והיודע כוונתינו במזבח הזה ואם עשינו המזבח הזה מצד רשע למרוד ול
ולמעול בו׳ [illegible] להיות מזבח זה לנו לעולה ולזבחים אלהים
שהוא העד והדיין ובעל דין יפרע ממנו ויענישנו על העבירה הגדולה
הזאת ושם יה״ והשי׳ הוא קו האמצעי המכריע הוא יכריע את הדין לפי
הכונה שעשינו מזבח זה אם לגמול טוב אם לעונש ולפי׳ הוזכרו להזכי׳
ג׳ שמות הללו שהם אל אלהי׳ יהו״ה שהם סוד הגדולה והגבורה והתפארת
וכן בבריאת העולם הנכיר אסף ג׳ שמות הללו אל אלהי׳ יהו״ה דבר ויקרא
ארץ בהיות השי׳ מתלבשת בבריאת העולם בג׳ מיני מלבושי׳ מלכות
דרחמי׳ הגדולי׳ ומלבוש הדין הגמור ומלבוש הממוצע בדין ורחמי׳
והכל בסוד בריא׳ הנבראי׳ כי יש מהם ברחמי׳ גמורי׳ ומהם בדין גמו׳
ומהם בדין ורחמי׳ וכפי החכמה והחסד והרחמי׳ והדין ביצירה כך הוא
הדין בעניין הבריאה לברואי שלם פעמי׳ מתנהג עמהם ברחמי׳
גמורי׳ ופעמי׳ בדין גמו׳ ופעמי׳ בדין וברחמי׳ והתבונן בסוד ג׳ ספרים
בר״ה של צדיקי׳ ורשעי׳ ובינוני׳ שהם כנגד אל אלהי׳ יהו״ה לפי׳ התבונן בכל
מקום שתמצא בתורה השם המיוחד יה׳ שהוא יהו״ה כשתמצאו מתחבר
עם אל או עם אלהי׳ ש ג׳ כאחד והתבונן לסדר הדברי׳ על סדר הישר
והנכוחה ולפעמי׳ תמצא שם יהו״ה מחובר עם שם צבאו׳ כאלו יהו״ה
צבאו׳ וזה לא תמצאו בתורה אלא בנביאי׳ ובכתו׳ באמו׳ בנביאי׳ כה אמר
יהו״ה צבאו׳ ובכתו׳ בכמה מקומו׳ יהוה צבאו׳ עמנו ודע כי כשהשם
הזה מתלבש עם השם הנק׳ צבאו׳ אז הוא גוזר משפט בכל העולם
לטוב ולרע בנבראי׳ ופי׳ יש יצא הדין בג׳ שמו׳ שהם אל אלהי׳ יהו״ה

כך

הוא יהו"ה שצורת האותיו' הן אותיו' יהו"ה וניקוד האותיו' הוא מאד
אלהי' ולפי שהדין עיקר התחלתו מן הבינ"ה היא נקר' יהו"ה בניקו' אלהים
כיחודת הגבול הנק' אלהי' לכן הוא מושכת מן הבינ"ה ולפי כללמוך
שתמצא בתורה יהו"ה אדנ"י כגון יהו"ה אדנ"י חילי או אדנ"י יהו"ה
כגון ויאמר אברם אדנ"י יהו"ה מה תתן לי יהו"ה העומד בכל הפסוקים
ובוודאי בהם הוא סוד הבינ"ה שהוא רחמי' ודין וממנה יומשכו כחות
הדין לפי נקו' שמה יהו"ה שהרי ~~שהשמות~~ זה זה שם צורת אותיות
רחמי' וצורת ניקודו דין ולפי דעתי התחלת הדין בספיר' היא מן
סוד הבינ"ה מהמשכת החכמה ומן הבינ"ה שואבת הגבורה כח הדין
נמצאת למד כי סוד אות ב' של שם שהיא סוד של"ה היא סוד הבינ"ה
והיא סוד השם הנכת' יהו"ה באותיות ונקרא בניקוד אלהי' בסוד יהו"ה שהוא
סוד יהו"ה אלהי' ונקבע נקר' הבינה בשם י"ה לפי שב' אותיו' י"ה הם סוד
ג' ספי' ראשונו' עליונו' קודם של' סוד אהי"ה שהוא הכת"ר י' מהם היא חכמ"ה
הנקר' י"ה על סוד היו"ד ה' של שם הראשון של יהו"ה היא סוד הבינ"ה
הנקר' יהו"ה על סוד ה"ה ה"ה לך מפורש כי ב' אותיות ראשו' של שם
שהם סוד י"ה כוללות ג' שמו' ראשו' הקדו' אלו הן אהי"ה י"ה יהו"ה
ועתה התבונן הדבר והתכוון בכל אות ואות מאותיות השם שתדע
לכוין וליחד כל שמותיו ית' וית' בסוד הנכבד הקדוש והנורא יהו"ה י"ה
סוד אות ג' מאות' השם היא רמז לג' ספי' למטה מן הג' הספיר'
העליונו' הראשונות ו' והיא סוד קשר של הספי' העליונות והתחתו' והיא
עולה עד הכת"ר ויורדת עד המלכו' ומתאחדת כל הספי' וכלן מתאחדו'
בה מהן למעלה מהן למטה מהן לימין מהן לשמאל והיא הנק' קו הא'
האמצעי וסוד האות הזאת שהיא אות ג' של שם שנקר' ו' שהיא כוללת
ו' שמות כנגד ו' ספי' שהן אל כנגד גדולה אלהי"ם כנגד גבור"ה יהו"ה כנג'
התפאר"ת יהו"ה צבאו' כנגד נצ"ח אלהי' צבו' כנגד הוד
אל חי כנגד יסו"ד

סוד אחר
אמר יצחק בן
משה כהן אדני
אמר לבי טוב
ורע דע דין
ורחמים מאח
כדאמרינן בזוהר
מגו דינא נפיק
רחמי מגו
דינא. הכהן
קמצא אדני
נפיק רחמי
קמצא הן החנא
רחמי דא
זוקית אמצעי'
הסעב כחשבון
הויה שה"א
רחמי דנפיק
מאדני וזהו
מגו דינא
נפיק רחמי
בגה אלף
דלת נון
יוד שאמבעים
של עם אדני
שהם עב
ויהיה שהוא
עב יודה
[illegible]
עב [illegible]
[illegible] ממני
[illegible]
כנומר אף
ולא עליהי
מלאך אני
יש בו חוכן
[illegible]
מואר כוון
דין שלא
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בשעה
דין אין הקבה
יעשה [illegible]

עם בנין כני כבוד ישראל כוון וגהו רחמי
אבא שני מרחמי ברא אבא דא קבה
ההד כי אתה אבינו ברא דא קשרא ההד
בני בכורי ישראל ודי בגה הב חריר
שנה [illegible] [illegible]

נמצאת לאחד כי סוד ו' של שם הוי' כלל ו' שמו' משמותיו של שם י"ב ולפי
שהמצא שם ע"ב שהוא ע"ב שם המפ' והוא שם הגדולה תמצא שם אחר
לנגד מדת הגדולה ונקר' אזה שהוא סוד הגדולה הנק' ימין וכן הוא
אות זה מה ימין יבא וכ' ובעזה' במדת ל' נמצא סוד אל וסוד אהי'
והמצא נפלאות תמים דעים בסוד ג' שמות בלשון אהיה שהם אל
אהי' אזה והמצא אסור שם החסד אהי' מדת הדין עם חצי שם יה"ה
יה שהוא יה אזה עם חצי יהו"ה שהו' וה ותראה גדולה ונפלאות ב
בתוכמור הללויה הללו לבקדשו הללוהו ברקיע עוזו ותמצא בראש
מזמור זה כלל סוד לאהי' אזה והלל עם כלם הללויה חצי השם המיוחד
הללו א בקדשו הללוהו ברקיע עוזו חצי השם האחרון נמצא לבסוף
עולה לבין ולבין כמו שתראה הנה פעמי' א' עם יה הוא סוד אהי'
ופעמי' א' עם יה הוא סוד אזה ופעמי' א' בפני עצמו ושלשתן
כלולין בראש מזמור זה כמו שכתבנו וסוד מזמור זה שאת מבין
ואילך הללוהו הללוהו עוד תראה בו נפלאות נמצאת לומר לאהי'
אזה כלם מתלבשי' בשם יהוה המיוחד ולכעמי' תמצא אלה באין
כמו יוצאו לשדים לאמה עוד תראה בו נפלאו' בעה"י נמצאת לומר
כי סוד שהוא אות ג' משמותיו השם כלולי' לו השמו' שהם לאהי' אזה
אל יהוה ואלוה אהי' צבאו' עם אלהי' ועוד לשדי שהוא אהי' ועכשיו
התבונן בגדולת השם הקדוש הזה שהוא יסוד ושורש לכל השמו' ואם
הוא יסוד ושורש לכל השמו' כש"כ לשאר כל הכנוי' על השמו' וכן
לשאר כל השמו' הכנוי' על הכנוי' וכ"ש לשאר כל משכחו' המדה
המשואל על השמו' סוד אות ה' של שם יהו"ה הזה היא סוד אות ה'
אחרונה שהיא סוד השלטנות שהיא סוד השכינה שהיא סוד חכמה
אחרונה שהיא סוד השפה שק' אדני כי השם הזה כמו שהודעתיך
הוא

דיפשר

מערניב
הוא סוד שלומו' הייחוד והיא אבן ישראל המושכת להם מלרחוקי
וטובר והצלחה וגדולה והיא הבדר עם ישראל כאומרו ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם ולא עוד מאומה לסוף הספני' יש אבן שהיא יקר' תפארת'
והיא המקיפת והסובבת על כפי' של מטה מחוץ ולפי שקרו' סוחרת
מלשון הקפת סביב סביב תרגו' של סחור סחור ולפי שהאבן הש' הספי'
הה' הנקר' בינ"ה יושבת למעלה למעלה והיא סובבת ומקיפת על הכל
נקר' סוחרת והאבן הזאת התחתונ' שהוא סוד שכינ"ה ונקר' מלכו"ת
אדנ"י והיא השוכנת עם ישראל תמיד נקרא דור והיא הדרה נוה ולפי הד"רה
כי אלו האבני' עליונ' והתחתונה נקר' דר וסוחרת העליונה סוחרת לפי
שהיא מקפת ומסבבת על הכל והתחתונה דר לפי שהיא דרה עם
ישראל תמיד ועל סוד זה היו ב' אבני האפוד אבני זכרון לבני ישראל
וזהו סוד ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהן שמו' בני ישראל
ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרי' על האבן
השני' כתולדותם ששה משמותם הזוכי' לכבוד השכינ"ה בעולם הזה
שהוא סוד ולמחדר יזכו לאבן הב' העליונה הנקר' סוחרת שהיא סוד
העולם הבא כתולדותם כפי התולדו' שיולידו אם טוב אם רע אם
מעט אם הרבה ולפי שאלו ב' החדר' נקר' ב' אבני' גם הם סוד ב' ההין של
שם יהו"ה כי האבן הנקר' סוחרת סוד ה' ראשונ' שבשם והאבן הנק'
דר סוד ה"א אחרונ' שבשם ולפי שהדו' ב' זו החדרי' בשם אחד כעמוד'
הרבה ה' ראשונ' שבשם שהיא האבן הנקר' סוחרת ונקר' צדק עליון
ה' אחרונה שבשם שהוא סוד האבן הנקר' ד"ר נקר' צדק תחתון ועליהם
אמרה תורה צדק צדק תרדוף כלומ' הוי רודף צדק תחתון שהוא סוד
שכינה כדי שתזכה לצדק עליון שהוא סוד חיי העולם הבא וסוד רודף
צדקה וחסד ימצא חיי' צדקה וכבוד וגם אלו ב' החדרי' הנק' אלהי' ה' ראשו'
ראשונ' שבשם שהיא העליונה נכתבת יהו"ה ונקר' אלהי' בסוד יהו"ה

סוד
שני אבני שוהם
הם סוד שני
ההי' של שם
יהו"ה
ועוד ...
דר ה"א אחר...
וסוחרת ה"א
ראשונה

אחר המעיין ...

ה' אחרונה. של שם נכתבת יודע אהי' ונקר' אהי' ועל שתיהן אמרה
תורה יהו"ה הוא אהי' בפ' ראשון כנגד ה"א ראשו' אחרון כנגד ה"א
אחרונה. ובכלל זו הזין יהו"ה אד"ני בכל מקום שנזכר בתורה יהו"ה
אד"ני הוי' אל"הי יהו"ה כמו. ודע שאע"פ לאחר כי סוד אות
ד' של שם שהיא סוד ה' היא הכוללת כל הספי' שלמעלה, הימנה
ונקר' אותה ספירה אחרונה של שם בשם אד"ני לפי שהיא אדון כל
הארץ ואחר שעוררנוך על אלו העיקרי' והתבונן בהם שהם
עיקרי' גדול' והתבונן ודע כי השם הגדול והנכבד והנור' שהוא
יהו"ה ית' הוא השם הכולל כל השמו' כלם בכל שמות הקדש הנזכרים
בתורה. ואין לך שם מכל שמותיו הקדושי' שאינו כלול בשם יהו"ה
ית' ואחר שידעת הדבר הגדול הזה יש לך להתבונן כמה אתה צריך
להזהר בשעה שאתה מזכירו שתדע כי בשעה שאתה מזכירו אתה
נושא על פיך כל שמותיו הקדושי' שאלו כלם ונמצא אתה סובל על
לשונך הש"י וכל שמותיו הקדושי' ועולם ומלואו וכשתדע זה תבין
סוד לא תשא את שם יהו"ה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהו"ה וגו' כי היאך
בריה שפלה ונקלה תהיה נושאת על לשונה השם הגדול ית' שכל
מעלה ומטה. נשואי' בו ובש' לעשותו גרון להתוך באופן שאתה
מזכיר השם ראוי לך לשבח ולרומם כאמ' כי שם יהו"ה אקרא הבו
גודל לאלהינו שקרוב לך בשעה שאדם מזכיר בה את הש"י ויקנ'
ומניע אותיותיו בתנועת לשון אני הוא מרעיש את העולם ומעלה
ומתקוממי' כל צבאו' מלמעלה ומלמטה ושואלין זה לזה ואומ' למה העולם
מרעיש. אומ' לפי שפלו' הרשע הזכיר את השם המפרש והניע
אותו בשפתיו ומפני התנועה שהניע אותו כך מתנועעי' כל השמו'
והכנויי' התלויי' עליו ולפי' מרעשו שמים וארץ ואני אומר

אלי הוא

מי הוא זה הרשע שהרשיע את העולם והזכיר את השם הגדו' לבזיון
הלא הוא זה הרשע שעשה עבירה פלוני' ביום פלוני' וחטא וכן וכך
ביום פלוני ואין הוא סיבה להזכיר כל עונותיו כי הרשע הלך במחשבתו
אילן כשאתה מנענע הגוף האמצעי שלו והשרש וכל הענפי' וכל העלין
מתנענעי' כן כשאדם מזכיר שם יהו"ה ית' יתרעשו כל צבאו' למעלה
ומטה לפי שכולן תלויי' בו וכל זה שלא במקדש אבל כהן גדול שהיה
מזכירו בקד' אז היו כל צבאו' העולם שמחי' ומקבלי' שפע לפי שהיה
מסדר היחוד ומריק ברכה לכל בני העולם ואחר שהודענוך כל זה
העיקר יש לנו לחזור ולהודיעך כיצד השם הגדול והקדוש יהו"ה ית'
הוא מנהיג את העולם כלו בכחו הגדול והיאך כל שמותיו הקדושי'
מתאחזי' בו והיאך שאר כל הכנויי' אשר בתורה כגון רחום וחנון ודומיהם
הם כדמיון מלבושי' שהמלך מתלבש בהם ואותן אינן מעצם המלך
ממש אבל הם כדמיון כלים ומלבושים שהמלך מתלבש ומזדיין
בהם כשהמלך מתלבש בגדי פאר למלכו' בהיות המלך בנחת ובהשקט
ובבטחה וכל אויבות מלכותו בשלום אין שטן ואין פגע רע אז המלך
שמח עם עבדיו ולובש בגדי' נאי' ומזדיין בכלי תכשיטין ולבש בגד
עדיו ולפעמי' המלך יש לו צער מלחמו' מכמה צדדי' צרי' ושודדי'
ובוזזים ארצו ומשחיתי' מלכותו אז המלך לובש בגדי' אחרי' שריונו'
וכובעי' ומגיני' חרבו' וקשתו' וכל עבדיו בהכנה עד עבור הזעם.
אז עד שיקח המלך נקם מצורריו ואויביו ויגמור חפצו בהם ולפעמי'
המלך יושב בביתו ואין שם מלחמה ופרשיו כי אם אנשי ביתו לבד
אחיו ובניו ואשתו הקרובי' לו ואז המלך מסיר עליו קצת המלבושי'
שהיה לובש בעוד שהיו עבדיו עמו ונשאר המלך עם בני ביתו
ומכירי' אותו וצורתו יותר משעה שהיה עם כל המלבושי' ופחד
עניני' הוא עושה עמהם ואינו מסתתר בפניהם כמו שהיה מתכסה

במלבושו בפני ההמון לפי שבני ביתו חשובי' עליו כאבר מאיבריו
ואינו חושש להסיר בפניהם קצת מלבושיו וכליו ולפעמי' המלך
מתייחד מכל בני ביתו ואינו נשאר עמו בבית מכל אנשיו כי אם
המלכה לבד ואין המלך מתבייש לפשוט בגדיו בפני המלכה
כמו שהיה עושה בפני שאר בני ביתו ·· ואחר ההקדמה הזאת
הנני למבואר דע כי השם יהו"ה ית' הוא מתלבש ומתפאר נא לא נכת יד
בשמות הקדש ובלשונו' הקדש כלם מהאחדי' באמתת זה השם
וכל א' מהם מורה על ענין אחד בפני עצמו כיצד כשהשם ית' רוצה
לרחם על עולמו ולחון עליהם אז הוא מתלבש במלבוש החסד
והחמלה ואז השם הגדול שהוא יהו"ה מוציא דגל החסד והרחמי'
וחוקק באותו הדגל שם לו ושמו' אשר על דגלו באותו' ובשמו'
מוציא דגל זה אז מטיב ומרחם וחונן על בריותיו והוא שמח
עמהם וזהו סוד יהי כבוד יי' לעולם ישמח יהו"ה במעשיו והסוד
בשם יהו"ה לעולם ואז הוא לובש ומתפאר במלבושי' החקוקי'
במדת אל והסוד למלך יושב על כסא רחמי' וזהו סוד יי' יי' אל רחום
וחנון וסוד כי אל רחום יי' אלהיך וסו' כי אל גדול יי' ומלך גדול על
כל אלהי' וכו' הפסוק כך הוא כי אל גדול יהו"ה מדת החס"ד ומלך
גדול על כל אלהי' מדת הדין כלומ' מדת החס"ד גדולה ממדת הדין
ומכאן תבין סוד והאלהים נסה את אברהם כי האלהים שהוא מדת
הדין נותן הנס והדגל ביד אברהם שהוא סוד מדת החס"ד וזהו
לשון נסה את אברהם מלשון הרימו נס וזהו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב ואלהי יצחק לפי שמדת הדין כבושה תחת מדת
החס"ד לפי שהדגל של יצחק שהוא מדת אלהי' מסור ביד אברהם
שהוא סוד מדת אל ובשהשם כועס על בני העולם מצד מעשיהם
הרעי' אז מוציא כלי זעמו וחקוק על דגל כלי זעמו צורת שם
אלהים

אלהים ואז משלם הדין ומקבל נקמה מבני אדם ומעניש על מעשי׳
הרעי׳ כשחוקק בדגלו שלו הוא צורת של שם אלהי׳ והסוד וקומה אלהי׳ יפוצו
ינוסו את קומה יהו״ה ויפוצו אויביך אם תקרא התחל׳ ראש׳
בפסוק זה יהו״ה ובסוף זה אלהי׳ הלא ידעת כי כל השמות תלויים בשם
יהו״ה והוא מתלבש במתלבש בהם ובשמה קומה ויפוצו׳ בא׳ יאמ׳ קומה
יהו״ה והוא כלי המלחמה ודגל שחקוק בו שם אלהי׳ וזה סוד יקום
אלהי׳ יפוצו כי משה רע״ה פתח בדבריו ובא דוד ע״ה וגלה והכי׳ ואמר
יקום אלהים וגו׳ ובשהשפיע מוציא דגל שחוקק עליו אלהי׳ אני מתלבש
בגדי נקם וסוד מי זה בא מאדום וגו׳ וילבש בגדי נקם תלבושת וגו׳
ובשהשפי׳ מביא בני עולם למשפט מתלבש בגדי׳ ממוזגי׳ בדין ורחמי׳
ומוציא דגל שהכל תלוי בו וחוקק עליו שם יהו״ה יה׳ ואינו לובש
לא בגדי רחמי׳ גדולי׳ גמורי׳ ולא בגד דין גמור שאינו דן את בריותיו
במדת הדין הגמור׳ אלא במד׳ הדין המעורבת עם מדת הרחמי׳ ועם
כל זה מד׳ הרח׳ מרובה ממדת הדין וסוד ארך אפים ורב חסד ואמ׳
הקב״ה רב חסד מטה כלפי חסד ומאחר שאמ׳ רב חסד משמע שיש
במקצת הדין שאם כלו חסד מדוע אמר׳ לומר ורב חסד מה לנו ל׳
רובא או למיעוט אלא ארך אפי׳ ורב חסד ואמת וגו׳ בפ״ק זה בקדוש
כשאדם חוטא אין השם נפרע ממנו מיד אלא מאריך אפו וממתין
אולי יחזור בתשובה לא חזר בתשובה דן אותו כפי מעשיו
וחטאי׳ שדן אותו ברב חסד דן אותו ומטה כלפי חסד
לא מצאו לו זכות נמרץ דינו על חטאו וזהו סוד
ואמת ואחר הקבוע ג׳ דברים בפסוק זה ואלו הן ארך
אפים ורב חסד ואמת כלומר ארך אפים בתחלה
כשחטאו ורב חסד בשעה שדן את האדם ואמת אחר׳

כשגומ' דינו אפי' לעונש כלומ' שמחמת חטא עונו העונש אשר הדין
היסרו משו, שאמ' צדוק דיין האמת ואמ' אל אמונה ואין עול הנה הודעתך
מכל זה, כי כשהשם דן את בריותיו הוא דן אותם במדת הדין מעורב
עם מדת רחמי' ורובו של משפט החסד ומיעוטו דין וזהו ורב חסד
ובשהוא ית' שופט את העולם לפעמ' נקר' במשפט יהו"ה ולפעמי'
נקר' אלהים והכל כפי שהדין יוצא כאשר אני הפר' כי יש שופט
וכ' ואמ' ישפוט יהוה ואך במשפט ואמ' וכו במשפט יבא הרי המשפט
סמוך לשם יהו"ה ולפעמי' נקרא במשפט אלהים באת מקום למשפט
אלהים ואמ' כי אלהי' שופט ואמ' כי את כל מעשה האלהי' יביא במשפט
והסוד הנה כפי נטית הדין כך נקרא השם בגמר הדין והמשפט אם
ומשפט יוצא לרחמי' נקר' יהו"ה ית' ואם יוצא לצד הדין נקר'
אלהי' וכפי דרך זה התבונן בכל מקום שאתה מוצא בתורה שם
הגדול שהוא יהו"ה ית' נקר' באחד מן השמות או באחד מן הכנויים למה זה
עד שתדע ותבין נוטה אם לחסד אם לרחמי' אם למשפט אם לעונש
ובאי זו מדה בא עם בריותיו וכשהוא נקרא באחד מן השמות או באחד
מן הכנויים לכך. ואז תבין כי שם יהו"ה הוא מתלבש בבגדי' ידועי' כפי
שהשעה ראויה, ושמור זה העיקר תמיד לכל התורה כלה, ומעתה
הנה' כל' עיקרי השמו' והכנוי' ואחר שידעת זה דע שכבר אחז"ל
ששמות הקדש אסור למוחקן אבל שאר הכנויי' מותר למחקן כגון
רחום וחנון חסיד גדול וכיוצא בהם והנני מאיר עיניך בעה"י דע
כי שמות הקדש שאינן נמחקין כגון אהי"ה אלהי' אל אלוה שדי וכיוצא בהן
הם אדוקי' בשם יהו"ה, והם קרובי' לו והם כדמיון שלשלת שהשרים
העליונים אדוקי' בהם ושאר הכנויי' שהם נמחקי' כגון רחום וחנון ודומיהם
הם כדמיון כלים לשמות הקדש ואלו הכנויי' הם משענת לכל אותם אשר
הם

הם המה המחשבות שבע' ספי' וכמו שהספי' הם זקו' בספור שמו' הקדש
מלבד מה שהוא יהו"ה כך הוא כל אותן השמו' מדותי' צבאותי' כמשפט ואחר
שמו' הקדש ואחר שידעת זה דע כי שאר הכנויי' בשמחקי' כגון רחום
וחנון וכיוצא בהם הם כמו כלים לשאר שמו' הקדש שפעולתם כגון
השם המיוחד על דגל ה' חסד שהוא אל הכנוי' שהם שמשרתיו ואלו
תמצאותיו הם גדול רחום חנון חסין ארך אפים רב חסד קדוש חסיד
סולח וזה שם הנושא כלי מלחמה שחזק על דגל של דין הוא אלהי'
והכנויי' שהם שמשיו וחייליו וצבאותיו ה.כ אדיר שופט דיין חזק גבור
איש מלחמה גבור פוקד עון משלם גמול. והשם הממונה על המשפט
שהוא כלול בדין וברחמי' הקוים על דגל יהו"ה ית' שהוא כלול משניהם
והכנוי' שהם עזרת חייליו וצבאותיו הם נורא נושא עון עובר על פשע
אמת מרום רם נושא חסד שוכן עד וקדוש שמו ואחר שהודענוך זה
צריכי' אנו להודיעך הטעם למה או הכנויי' המיוחדי' שופט ולמה או ה
מיוחדי' לשם אלהים ולמה אלו מיוחדי' לשם יהו"ה ... היא יבאו' שלכל כנוי
וכנוי ומקומו זה דבר שאתה הכנוי נמשך כבר הודענוך כי שם הגדול
שהוא עיקר הכל הוא יהו"ה ית' ובו כלולי' עליוני' ותחתוני' ובו נקשרים
כל שמו' הקדש כמו שהודענוך וגם בו שם הגדול נקשרי' ואחריו נמשכין כל
שאר הכנויי' כמו שהודענוך בראש הספר ואם צריך אתה לדעת כי מן
שהוא ית' נקרא באחד ובספר השמו' כגון אלהי' לוה שדי צבאו' וכיוצא
בהם באיזו מדה הוא עומד או באיזה מלבוש שהוא מתלבש ובשהוא
נקרא בשם א' מהם אתה לדעת מי הם מחשבותיו וצבאותיו וכן בשם אלהים
ובספור כל שמות הקדש כל א' וא' על דגלו ועל צבאיו ופקודיהם ובדרך זה תבין
וכל השמו' הכנויי' כלם תלויי' בשם יהו"ה ית' ואחר שידעת זה התבונן
כי בשעה שהשם יהוה נקר' רחום עם מי זה שלטון מלכות הכנויי' הוא
עומד וכן חנון וכן שופט ודיין ואחר שידעת זה התבונן ותדעה

ובצבאותיו
סוד מחנות
של אל ואלהים
יהוה

היא מדת רחום או מה היא מדת שופט ואחר שידעת זה צריך אתה
לדעת מאי זה מקום יוצא נמשכין זה מקור מושבי כל הכנויין כל כנויי א
הכנויים לפי מינו וכשתבין אלו הדברים עיין ושמור לבך והתעורר בכ
מן המוצא דבר מאי זה מקור יוצא כנוי הנקרא רחום ומאי זה מקור
יוצא כנוי הנקרא נושא עון ואחר שידעת זה תצטרך לדעת כי יש
הכנויים קשורים בשם יהו"ה ית' ובאי זה מקום מן השם קשור אותו הכנוי
ובשלשלין עליונים אז תבין מה היא המדה הנקראת אש ומאי זה מקום יוצאה
ומה היא המדה הנקראת מים ומאי זה מקום יוצא ומה היא המדה הנקראת ארץ
ושאר כל משפטיהן ואחר שתבין זה תדע מה הם הכנויים המשרתים מן ה
המדה הנקראת מים וכן כל מדה ומדה וכשתבין זה תבין פעולת כל
מדה ומדה וכמו כן צריך אתה להתבונן היאך אלו המדות מעורבות זו בזו
ויש לך להתבונן היאך הכנויים כולן בשמות הקדש ושמות הקדש כולן
בשם יהוה ית' וכשתבין זה תדע כי כל התורה היא כמו פירוש לשם יהו"ה
ית' ותבין סוד תורת יהו"ה באמת תורת יהו"ה נקראת ולפי דרך זה תמצא
כי שם יהו"ה נקרא לעצמו הכנויים ולעצמו בכנוי זה הכל כפי המדה
שהוא מנהיג בה את עולמו כמו שתמצא נקרא רחום וחנון יהו"ה וכשתבין
זה אז תבין היאך העולם וכל בריותיו כלם תלויים בשם יהו"ה ית' וכשתבין
שאין דבר בכל העולם יכול להתקיים אלא כי אם בשמו הגדול ית' ואז תבין
ותדע גדולתו ועצמו ממשלת שלטון מלך הקב"ה והבין שאתה בריה
שפלה וקלה ונבזה לפני גדולת תמים דעים ית' שמו וזכרו..

דע כי עיקר כל המרכבות וכל המערכות וכל צבאות העולם תלויים בשלשה
שמות ואלו הם ג' שמות השנים מהם תלויים בשם יהו"ה ונקראו אלהים מימין
יהו"ה כמו שעתיד לשמאלו נמצא כל העולם כולו ובריותיו תלויין באלו
ג' שמות וזה סוד ראיתי את יהו"ה יושב על כסאו וכל צבא השמים
עומדים עליו מימינו ומשמאלו וסוד השמות שבפסוק זה הם שאדני
אלהים

אהיה הנקר' שמו' וזה סוד עד די' תקרע די אליגון שמים וזהו סוד
היושבי בשמי' לו שמימין הס' זכאון השם הנקר' א' לו שמשמאלה ס' קנאל
ושם הנקר' אלהי' ועל כן כל' הם נושא' על שם יהוה ית' וזהו סוד ולמטה
השמי' עומדי' עליו מימינו ומשמאלו וזהו סוד מימינו' לגבורה בסוד
ספר ומשמאלו לחובה בסוד שם אהי' כי מדת א' לרחמי' וגבורות ומדה
אהי' לדין ולחובה ולפי' הרחמים סדר ג' שמו' לו שבהם קשר כל העולמו
כלם הרמוזים שלשה' בפסוק אחד והוא א' אהיה יהו"ה. דבר ויקרא ארץ
ושבעון בני ראובן ובני גד וחצי שבט מנשה בשעון המזבח כאן שבת'
וזכור ושמור זה הכלל והעיקר הגדול ואחר זה צריכין אנו להודיעך
להבנם ולפרש סודן כנויי' הרמוזי' בראש מרכבות יחזקא' ויהי בשלש'
שנ' שהם סוד א' כנויי' שהם סומכי' המרכבה ובהם העולם את בריותיו
לטוב ולרע לגמול טוב או לענוש לחיים או למות והכל כפי שהוא לפי רצון
ומעשי' שמשפטיו ית' כלם נוטים לרחמי' עדו בגמורין אינו קונה
ולא מותר כלום ומעש' שקוא מאריך אפו ומאתין בסוף הכל גומר הדין
ושאחלכל מן דאמר רחמנא וותרן יוותרו ליותן בני מעוי אלא מאריך
אפיה וגבי דילוה. ולפי' הצריך לדעת כי כל' אלו הג' שמו' שהם לאהי'
יהו"ה. להוא פועל פעולה מיוחדת. וכל א' מהם נושא ט' כנויים ועם כלם
מהם נגמרי' ל' עם השם שלו נחוש הכל ל' כו' ובלן תלויי' בשם
יהו"ה. יהוא כלול בהם ובלא' הכנויי' שקראי' כלם ובשהשם' דן כל בריות
העולם לכפי הדין הראוי כן יותם כאו הללו ואו הן השנויין שבבריות
משתנו' בהם בין טוב בין רע ומתוך הבריו' נדונו' בהם כיצד זה הצדיק
משוה. חן הרשע ובמושבו. משוה מגה כך דיניהם משוה' זה מזה
וכפי דיות השנויי' בבני אדם כך השנוי' הם בדיניהם הראוי' כיצד כנוי
רחום גומר דינו לטוב כנוי הנקר' איש מלחמה גומר דינו לעונש

עד כי כי המדה שמוציא הדרך היא גמר הדין בו ולכן היות לו הג'
שמות כלם מהם כלול בעשרה שהן כלם ג' שבהם הדינין משתני' בבריו' ע
לפי' כתו' ויהי בשלשי' שנה על שינויי' בא יחזקאל הנביא להודיע
ישראל גמרו וחטאו עד שלא נשאר כח על מעלה בכל זו הכנויי'
תקו' זכו' לישראל להגין על ירושלם שלא תחרב אבל גמר הדין הגמור
והסכמת אלהי' יהו"ה וכל הכנויי' שלהם כלם הוסכמו במשפט אמת
שתחרב ירושלם וזהו ויהי בשלשי' שנה אחר שנגמרו כל כנויי' אז
אין נחרבה ירושלם שהיא מדה רביעי' שהיא אות ד' של שם שהיא אות
ה' וזהו שאמ' ברביעי' בחמשה לחדש והמדה שביעי' שהיא אות ה'
אחרונה של שם הנקר' אני הולכת בגולה וזהו שאמר ואני בתוך הגולה
ואני כחמש החדש הה' אות ד' של שם ונשתלחו חביבי' ישראל שבגלותם
שגלו שכינה עמהם על הדין הגדול סוד ויהי בשלשים שנה שהם סוד
לכנויי' שהשם מתלבש בהם ונראה אתה להודיעך להבין כנויי' ובכל
א' מהם שורש זו משפחה הוא וכנויים שהם בביאורם קריב' אנו
להודיעך כי השם הגדול שם יהו"ה ית' הוא השם המיוחד ולמה נקרא
שמו מיוחד שהוא מורה לישראל לבד ואין לשאר כל האומות חלק
בו אבל הכנוי' של שאר האומו' דברי' כשאר שמו' הקו' וכנויי שהם
כדמיון כנוי' ודמיון הלבושי' לשדי ובאות הכנוי' והמלבושי' וכו'
מתאחזי' בהם שרי האומו' שחקם מזונו' שבעי' שרי' אבל אין אומה
שרי האומו' נוגעים ביהו"ה ית' כי אם בשאר השמו' ומלבושי' וכנויי'
שלו אבל יהו"ה ית' לבדו מיוחד לישראל וזהו ובך בחר יהו"ה להיות
וגו' וזהו כי חלק יהו"ה עמו וגו' ושם יהו"ה נקר' על ישראל לבד ואין לשאר
האומות חלק בו וזהו וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך ויראו
ממך ויהושע עליו השלום אומר כשהרגו אנשי העי בישראל ומה תעשה
לשמך הגדול

העולמי' הרי שהקדוש מיוחד לבד לישראל ואם יפרדו האומו' שהישראל
מן המשה לשמך הגדול שאין אומה בעולם שלא ישתקר' שמך וזה
יתבאר ויאמרו הכנעני' וכל יושבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו
מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול וזה כי שמך נקר' עליך ועל עמך
ואם תשלחו זה על עירך ועל עמך דע כי ישראל כעליוני' יש להם לנשוא
באלהים חלק א' בארץ באותו המקום שאותו השר הוא של' וחלק א' מן האומו'
שוכני האומה השוכנת באותו המקו' כל שר שבשבעי' שרי' יש לו
ידוע
חלק א' בארץ וחלק ידוע באומו' וזהו ע' משפחות בני נח כמ"ש בסוף הברית'
אלה משפחות בני נח לתולדותם ומאלה נפרדו שיירי הגוים ועוד נפרדו הוא
ענין הפלגה שבזמן דור הפלגה נפרדו הגוים ללשונותם בארצותם
כאמרו ומשם הפיצם יהו"ה על פני כל הארץ ובאותו הזמן של הפלגה
[illegible] לשר שלו ... ושר חלקו' פרס ויון שריון בו ובאותו
הזמן לקח כל שר ושר חלקו מן הארץ ומן האומו' והש"י לקח חלקו מן הארץ
ירושלם ומן האומות בני אדם לקח ישראל כאמ' בהנחל עליון גוים בהפרידו
בני אדם ואמ' כי חלק יהו"ה עמו ולפי היות חלק יהו"ה מן הארץ ירושלם
וחלקו מן האומות ישראל נקר' שם יהו"ה על ירושלם ועל ישראל וזהו כי
שמך נקר' על עירך ועל עמך ואם תקשה ותאמ' הא כתי' כי בחר יהו"ה בציון
בציון ולא בירושלם דע כי התחלה שירדה שכינה לשכון בירושלם עד
מכלל
ציון היתה שנ' ברוך יהו"ה מציון שוכן ירושלם הללויה ואומ' מציון יופי
אלהי' הופיע כלו' מציון הופיע השם לשכון בירושלם הרי לך ידוע בור
השם שהוא מיוחד לישראל וזהו כי לא יטוש יי' את עמו בעבור שמו
הגדול כלו' שאעפ"י שישראל אינם צדיקי' כלכך לא יטוש אותה ומה
טעם לפי שהם חלק שמו הגדול ולפי ששמו הגדול שאינו משתנה כך
ישראל אין להם כליון וזהו אני יהו"ה לא שניתי ואתם בני ישראל לא כליתם

ואחר שידעת זה דע כי כשהש"י מתדמה בפני האומות הוא כדמיון ה
המלך העומד בפני היכלו ובפני כל עבדיו שהוא עומד מלובש לבושי
מלכו' או לבושי מלחמ' כאיש ה' וזעמו למעלה ואינו נראה לפניהם
אלא מן מלבושיו ותכשיטיו דבכלל אין הש"י נראה לכל באי העולם
מרוב הכבוד והמלבושי' מכסה אותו ומעלימי' אותו כשהש"י עומד
עם קהל ישראל הרי הוא עומד עמהם כמלך עם בני ביתו ומסיר ממנו
קצת מלבושיו כמו שצריך להסיר קצת מלבושיו בהיותו עומד עם בני
ביתו וזהו סוד ג' פעמי' בשנה יראה כל זכורך ואמ' רז"ל בפ"ק חגיגה
כשם שבא לראות כך בא ליראות וזהו סוד גדול רמזו בכאן
וזה הכלל תבין ביאור, ואעפ"י שהש"י כשהוא מתייחד עם ישראל בקדש
נקראת פני' של מטה וזו צריך מסיר קצת הכנויי' שהם מלבושין
כאמור בענין סוד השם המפרש במקדש ככתבו: ובארץ בכנוי'
והרי ישראל רואי' אמתת שם יקו"ק ית' יותר משאר האומות ואעפ"י שעדין
הוא לבוש קצת מלבושי' וכנויי' והטעם לפי שאין כל ההמון ראויי'
להגיע לאמתת של שם יהו"ה ית' ואינן יכולי' לדעת תכלית עבודתו
אבל כשהש"י מתייחד עם הצדיקי' והחסידי' אנשי העולם ואיתנים
אז הוא מסיר ממנו כל הכנויי' ונשגב יהו"ה לבדו ביום ההוא ונמצא
שם הוא עומד עם ישראל הצדיקי' כמלך שפשט כל מלבושיו ומתייחד פשט
עם אשתו וזהו סוד בנים שובבים נאם יה' כי אנכי בעלתי בכם ואמ'
וארשתיך לי לעולם וזהו פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, ופי' כמו
זה היה הקב"ה מתרעם על ישראל ואמ' הרי פשטתי ממני כל אותן הכנויי'
הנקראי' כתנתי כדי שלא יתאחזו בי שרי האומות ונשארתי עם
ישראל לבד ומדועכתם חוטאי' ומחזירי' ללבוש אות' הכנויי' ויתאחזו
בי שרי האומו' בהם ויוליכו אתכם בגליות. לפי' אני פשטתי את כתנתי

חזי

חזר ואח' ורחצתי את רגלי וג' כלו' רחצתי את השכינה הנק' הדם
רגלי מטינוף ארץ העמי' פשה ונידחי שלחה, מן גלו' שגלתה עם ישראל
והיאך אתם גומרי' שאלך אותה בגלו' עמכם בארצו' העמי' ויטנפו
אותה בטומאת' וגו', סוד רחצתי את רגלי וג' ואח"כ התבונן כי כשגלו
ישראל בגלו' בבל לבש הקב"ה לו' הכנויי' שהם הכלות ואני נתמחווב
הראשו' וזהו לבו' בשו גוים בנהר ואני גלו לבבל פאות' ואני בתוך הגולה,
עד זה, בגלו' אבל לעתיד לבוא לכוונ"ת השכינה חוזרת למקומה, ופשוט הב"ה בדיות
כל אותן המלבושי' והכנויי' והכנפי' ואז ידעו ישראל את הש"י לעין וזהו
סוד לא יכנף עוד מוריך (את) וג' כלו' לא יתלבש עוד אותן הכנויי' הנקראי'
כנפים שבהם היה הש"י מתכסה ומסתתר מישראל ולא היו יכולין לראותו וזהו
סוד כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון וג' וכתי' ואמ' ביום ההוא הנה
אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יי' קוינו לו וגו' יהו"ה ית' בורא כל
ומ' מראה לו באצבע ואמ' זה יהו"ה אימתי בזמן שיפשיט המלבושי'
והכנויי' ויסיר הכנפי' ולא יכנף עוד ומנין שהכנפי' הם מסתירי' ומכסי'
פני' ומחה לרקיע כנביאים ישר' לאיש שתי' מכסות ולאיש שתי' חפפו'
את גויותיהם וכתי' שש כנפי' לאחד בשתי' יכסה ובשתי' יעופף עפיפה
ויסור צבי' באחת מן השכינה שכינה ועשתה לו כנפי' הלבה לה ולא
ראו אותה ישראל פתי' וירכב על כרוב ויעף וזה היתה מ' מעשר מסעות
שנסעה שכינה כדאמ' בר"ה, נמצא לאמר כי הכנויי שהם סוד הכנפי' והם
סוד הכתונת שאמר לבש בה שם יהו"ה ית' וכשמתלבש בכתונת אני נסתר
ונעלם ולכך אומ' כשתחזיר את ישראל פשטתי את כתונתי וג' וסוד
לא יכנף מוריך ואם תשאל ותאמר כי מאחר שהש"י יסיר לעתיד לבוא
הכתונות ואם נמצא השרי' עליוני' (אובדים) אותן העולם ונמצא עורך
המרכבה בגוף חסר איברי' ונמצא השורה חסרה, דע שאין הדבר

כן גם נמצא בשה״י דע כי הש״י סדר המדרגות העליונות וצורת המרכבה,
כסודה שר׳ שבהם שמו׳ מלכותו במעלה הגדולה, והשרי׳ הם כעבדים
העומדי׳ חוץ לבית המלך והם הממונים לעשו׳ המעשים מצות השרים
והמשמשי׳ והעבדי׳ נראי׳ גדולת המלך וממשלתו, כאמר׳ ברוב עם
הדרת מלך וג׳ ולפי כל ע׳ שרי׳ העומדי׳ חוץ לשורה הפנימי׳ כולם
הם כמו עדות לגדולת ממשלתו של שם יהו״ה ית׳ לי לא אודע מה יעשה,
לאדם טוב לחסו׳ בו ולמצוות קודם וכי השם הגדול ית׳ הוא משרש
עם אדם שהוא בריה נקלה רמה ותולעה, ומה שבח הוא לשם ית׳ שאות
טוב לחסו׳ וכי ראוי לו׳ בזה, והלא שוטה שבשוטי׳ מבין דבר זה דע
שאין הדבר כן אלא הוא דבר גדול ועמוק וסוד מסתרי המרכבה והוא שיש
לך לדעת כי המרכבה העליונה מסודרת סביב סביב ע׳ שרי׳ והם כולם
יודעי׳ הסודו׳ בסוד צורה הנקר׳ אדם וכשהם כלם מקובצי׳ בשמו׳
בתריהם כלם כאחד נקר׳ אדם וכלם עיניהם צופיו׳ לשם יהו״ה ית׳ לתת
להם כח ומזון וקיום ופרנסה במה שיתקיימו וזולו כל א׳ מהם לפרנס
אומה שלו ולכלם אין להם כח ולא אור מעצמן אם משם יהו״ה ית׳ שהוא
החק והמעין שממנו כלם שואבי׳ ומתפרנסי׳ והוא נותן פרנס לכל א׳
מן השרי׳ העליוני׳ ומאותו הפרנס שהוא נותן לכל א׳ מהם מגיע כל שר
ושר אומה שלו ומשפעת טובה לאותה החלק שיש לו בארץ ובאומה
שעלה בחלקו ובדרך זה, תלה״ה, שבעולם נותן השם חק לכל שר ושר
מן האומות במה שיפרנס ארצו ואומתו ולהוסיף ועל הדינו׳ בוימא
וג׳ ואין לאומה בעולם כח להוסיף לה על החק שנתנו לשר שלה בר״ה
ואעפ״י התפלל אותה האומה בר״ה כדי שיוסיפו לה טובה או מזון על
מה שגזרו עליה בר״ה כל תפלותם לריק אבל ישראל שהם חלק יהו״ה ית׳
אעפ״י שגזרו לדין בר״ה כל יום שיחזרו וקרעו אותו הדין ויחרטו על הב

וכלם הם כלולים בסוד צורת אדם ועליהם אמר דוד כפש אמן המעד וג׳ יהו״ה ית׳ ה׳ לי

ענין על המדינו׳ בויוא׳

טובה

טובה, וזהו שאמ׳ בהרג ושר גוי גדול אשר לו אלהי׳ קרובי׳ אליו כיהו״ה אלקינו
בכל קראינו אליו ההבדל מאד גדולה הבדל רבה, וכמו לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו על׳ בכל יום ויום יכולי׳ ישראל לקרוא
ה׳ שיעזור עליו׳ ברה״, ולהודאותו לטובה מה, שאין כן אומה בעולם
יכולה לעשו׳ שאין שר א׳ מכל ע׳ שרי׳ יכול להוסיף לאומתו יותר מאותו
השפע והחלק שנתנו לו ברה״, ולפי׳ תקנו בתפלה של ר״ה עלינו לשבח וכו׳ ענין עלינו לשבח
ושם תקנו הטב הזה שהזכירו בתפלה, וז פור ע׳ אומו׳ שהם משפחות
בני נח ולפי׳ הזכיר גויי הארצו׳ ומשפחות האדמה, ומה שאמ׳ שהם
מתפללי׳ לאל לא יושיע וכו׳ להיות לא שר של כל אומה, מהם שהוא אחד
גדולתו ומעלתו אינו יכול להושיע שאין שר א׳ מכל השרי׳ העליוני׳
יכול להוסיף ולגרוע על החלק הנותן לו ברה״ שגזר שר של כל אומה
ואומה עוצה, לחלק שנותנו לו מבית המלך הגדול יהו״ה ית׳ כאומר מכון
החסרי׳ שבעולם גם הוא מקבל חלק ולפי׳ לא יושיע שאין תשועה זו
זולתי בשם יהו״ה ית׳ ולפי׳ אל בכין לא לא יושיע לא יושיע בודאי כי
אין התשועה זולתי בשם יהו״ה ית׳ וזהו של ישראל שישענו ביהו״ה ולפי׳
יש לך להתבונן היאך כל השרי׳ העליוני׳ גם הם חסרי׳ ומעוטין עד שקשי׳
שתן להם מזונם ופרנסה, ונתן אות ראשונה, שליהו״ה ית׳ מקבלו כל השרי׳
וכל האומו׳ פרנסה, וזהו סוד פותח את ידיך ו׳ אותיו׳ ידי״ך יודיך בודאי
ולפי׳ הודיע שאמ׳ דוד בפסוק טוב לחסו׳ ביהו׳ מבטוח באדם כי תשועת
כל השרי׳ הנקראי׳ בשם אדם אין לבטוח בהם שרים גם הם חסרי׳
ומקבלי׳ פרנסה במינו ובמדרגתו לבטות באדון הנותן פרנסה לכל
הנמצאי׳ שבעולם עליוני׳ ותחתוני׳ שהוא יהו״ה ית׳ ולפי׳ אמ׳ טוב לחסות
ול׳ באדם הידוע שהוא כלל כל עדות מרכבה, וכל השרי׳ העליוני׳ הנקראי׳
בשם יהו״ה אדם חזר ואמר טוב לחסו׳ ביהו״ה מבטוח בנדיבי׳ וזהו

נתיבי׳ אם יש לך להרהר כי עשר׳ הם עומדי׳ בשורה סביב למרכבה מלמ
לימין והן לשמאל ואותן השרי׳ העומדי׳ לצד ימין יש להן יתרו׳ על
אותן העומדי׳ לצד שמאל שהעומדי׳ לצד ימין כולם נתיבי׳ ונקרא׳
על אותן העומדי׳ לצד שמאל שהעומדין לצד ימין קשו׳ כלם ואינן
נותני׳ מקו׳ למומה שלה זולתו בדין ובקושי ולפי׳ חזר ואמ׳ בפסוק זה
אולי תאחשוב שיש לו לאדם לבטוח בכל השרי׳ הנתיבי׳ העומדי׳ לצד ימין
גם לא אינם כולם לבטוח בו כי שאין להם תשועה זולתי מה שנותן כלוֹם
להם השם יהו״ה ולפי׳ פסוק ואמ׳ בנדיבי׳ אחר כל זה כי אומר ואומ׳ כי אל
אותן השרי׳ העליוני׳ כמו שהם מקיפי׳ סביב לשם יהו״ה ית׳ כך המשפחות
שלהם למטה מקיפי׳ סביב לישראל שהם חלק יהו״ה ית׳ ולפי׳ אמ׳ כל גוים
סבבוני בשם יהוה כי אמילם ראה כמה פי׳ בכאן טעם הפסוק את הנה
למעלה יהו״ה ית׳ באמצע והשרי׳ סביביו ולמטה ישראל באמצע וכל
הגוים סביביו נמה טעם ישראל באמצע לפי׳ שהם חלקו של יהו״ה ית׳
וידעו את הארץ שהיא חלק יהו״ה למטה שהיא ירושלם ולפי׳ אמ׳ ירושלם
בתוך הגוים שמתוך וסביבותיה ארצות וכל תרצה כי׳ עומדים
באמצע יהו״ה למעלה והשרי׳ סביביו כמו שאמ׳ ראיתי את יהו״ה יושב
על כסאו וגו׳ וישראל באמצע למטה וכל הגוים סביב וזהו שאמ׳ כל גוים
ארצות הגוים
סבבוני וירושלם שהיא נחלת יהו״ה והיא א״י מוקפת סביבותיה וזהו
שאמ׳ זאת ירושלם וגו׳ הרי לך שמבואר כי שם יהו״ה וישראל וירושלם
שלשתם באמצע וכל שאר השרים והמשפחות הם סביבותיהם ולפי׳ אמ׳
דוד כל גוים סבבוני כלומ׳ באו׳ לאבד אותי והוא רע למשבל אינו קרוב
מהם ולא מן העליוני׳ שלהם וזה טעם כי שחלק ישראל יהוה שהוא אדון
כלם והרגם את כלם ולפי׳ אמ׳ בשם יהו״ה כי אמילם וזהו לשון מחילם
הנני תגלה לעוניך סתרי עליוני׳ בעוה״י דע כי ע׳ שרי׳ נתנו להם ה׳

ראשון

ראשו׳ לעתיד ישראל ונעשה שישראל חוטאי׳ ה׳ ראשון נבראו׳ בארצם
ומבדילין בין יהו״ה ובין ישראל ונעשה שהם עומדי׳ בארץ העמים ישראל
לבוז ולגזל ולחרפה ולשממה כי שר של האומו׳ עומ׳ על המיגורות
שהיו באי׳ לישראל מכל העונו׳ השפעו׳ משם יהו״ה ית׳ הרי כלם נשחתי׳
ונשברו׳ שופכו׳ לארצו׳ שרי האומו׳ ועליהם עמק שלמה ע״ה נאמ׳ תחת
ג׳ רגזה ארץ תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם תחת עבד כי ימלוך
זו היא שרי העליוני׳ שלוקחי׳ השפע מן הצינורו׳ שבאי׳ לישראל שנשברו
ושופכי׳ להם ונעשי הממלכים בחלקי ישראל ונבל כי ישבע לחם זו האומו׳
של שרי׳ שהם שבעי׳ ודשני׳ מרוב הטובה הבאה להם מן השרי׳ שלהם
מן השפע הגדול שהיה בא לישראל ושנשברו הצינורו׳ וקבלו שרי׳ שלהם
אותו השפע ונעשה השרי׳ של האומו׳ מלאי׳ מטובתם של ישראל ונתן
האומו׳ שלהם עשירי׳ ושפעו׳ מלאי׳ כל טוב ולפי׳ כל תחת עבד כי שרי
האומות מתפ׳ מלחמותיהם עם ישראל ויבדלו שרי האומו׳ בין יהו״ה ובין
ישראל ויקבלו הם השפע שהיה בא לישראל מאת יהו״ה ועל זה בין יהו״ה ובין
ישראל אמר הנביא הן לא קצרה יד יהו״ה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע
כי אם עונותיכם היו מבדילי׳ ביניכם ובין אלהיכם ולפי׳ אמ׳ כל (גוים) סבבוני
בשם יהו״ה כי אמילם והוא לשון אחולם רע שאתן הד׳ ראשי׳ שעתנו
ע׳ השרי׳ להעד ולהרע לישראל ולהבדיל בין יהוה ובין ישראל בחוטאים
אותם הד׳ ראשי׳ נקרא׳ קליפו׳ ולגד׳ קליפו׳ נקראו׳ ערלה בכל מקום ואלו
ד׳ קליפו׳ השלש מהם קשות עד מאד והקליפה הד׳ הסמוכה לשם יהו״ה דקה
ולפי׳ אמ׳ יחזקאל במעשה מרכבה כשהיו ישראל בגולה ראו ישראל כי הד׳
קליפו׳ אני רואה שהן עומדו׳ ומפרידו׳ ביניכם ובין יהו״ה ולפי׳ אתם בגלות
בבל כי שר בתחלה אחר נפתחו השמים ואראה מראות אלהי׳ ואחר כך פי׳ ואמ׳
כי מראות אלהי׳ שראה לא ראה אותן מיד אבל ראה קודם לכן
זו הד׳ קליפו׳ המפסיקו׳ בינו ובין מראו׳ אלהים ומהן הרי פי׳ ואמ׳ וארא

סוד ד' קליפות

ונגה, רוח סערה, באה מן הצפון הרי קליפה א' ענן גדול הרי קליפה שנייה
ואש מתלקחת הרי קליפה ג' ונוגה לו סביב הרי קליפה ד' שאמרנו ואח"כ
נתחיל לומר סוד הש"י [?] והתוכחה בענין החשמל יבין ונסיף פי' ומחד
קוש חשמל דחות כבוד יהו"ה הרי לך ד' קליפו' המפסיקין בין ישראל
ובין יהו"ה ולו הנקראי' ערלה, ופי' את הפסוק כי כל הגוים ערלים
מן, עשו, וכו' אמר לאברהם אברהם בעו התהלך לפני והיה תמים אחר
לעניין דבון העולמי' והיות מעמוד לפניך תמים אם לו בשעה שתסיר

ענין התהלך לפני והיה תמים

הערלה, אשר בגופך שהוא חלק הגוים הנקראי' ערלי' ולפי' אתה ערל וכו'
אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההיא ומה עברת בברית
מילה, וזהו המול ימול יליד ביתך ולפי שהגוים כלם נקראי' ערלים גוים לפיכ'
אמ' כל סבבוני בשם יהו"ה כי אמילם כלומ' שכמו שבברית מילה
אדם כורת הערלה כך בשם יהו"ה אכרות ערלת ד' מחיצו' העומדות
בינו ובין יהו"ה, וזהו סוד בשם יהו"ה כי אמילם והרמז בפסוק זו שנזכר

ענין מילה ופריעה

ד"פ לשון סבבוני וסבבוני והזכיר ג' פעמי' כי אמילם והדוע אומ' ד'
פ' לשון סבוני וסבבוני לפי שד' קליפו' שהן מן הגוים המפסיקין בינו
שהודעתיך ובנגד ד' קלי' אומ' ד"פ סבוני סבבוני וכו' ומה שאמ' ג"פ
אמילם לפי שברית מילה באדם כורת את הערלה והוא המילה ב'
פריעה, ג' מציצה ולפי' אמ' ג"פ אמילם ועוד תשמע בזה בעה"י דברי
אלהים חיים בסוד מילה, פריעה, מציצה ובשקבל אברהם ברית מילה
נתגבר חכם ונבדל מן הגוים הנקר' ערלה ואח"כ נולד יצחק ואחר שהודעתי'

וסבבוני

זה הענין הגדול הנני מודיעך הטעם שאמ' בנטיעת אילנו' ונטעתם
כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים
ג' שנים של ערלה כנגד ג' קליפו' הקשו' של ערלה, ובשנה ד' אמרו' חלול
כרמי' [?] קדש הלולי' כלומ' חילול ברמ' כנגד קליפ' ד' הדקה שהיא נקר'
ונוגה לו סביב ובשנה ה' תאכלו את פריו שהרי מן הד' קלי' ולפנ' אנו
נכנסים

נכנס' להדבק בשם יהו"ה בגוף הוויות של שם עקיים עומדת לשער
גלפי' אלהי' השער לזה ומה יש ה' גרמון בסוד שמח ובשע החמשי'
המשלו את פניו מהמוסר' וראו שבע דאותן הערלה ודבקו בשם יהו"ה
יה' ואחר שהודעתיך זה העיקרי' הגדולים נחזור לכוונתינו ונאמר
כי שבל על שרי' הפרדסי' בשמו' הקדו' שאינן מתקי' מלבד סוד יהו"ה
יה' יהו"ה שאין להם חלק בזוהר כמו שהודעתיך בעוה"ז אבל בלחשי'
ידוקי' באמר שם' הקדו' וכנוי' בשמו' הקדושים לא אף' ולפי מיך
אומר לעתיד לבא כשיפשוט כל המלבושים והכנוי' שאבדו העורי'
אשר עבדו השרי' צורך גדולים בארבעה ונפשו לשם יי
ופני מאיר עינין בעוה"ז בסוד חותם וקרוב דע כי לעתיד לבא
כשיפשוט יהו"ה יה' לגאול את ישרא' ולקבל את כנסת ישרא' וכשיקבל
כנסת ישרא' ויתאחדו באחד אני יהו"ה ילבש כל המלבושי' וכל הכנוי'
על שניה' עליון ועל כנסת ישרא' והם כאחד מפני' כי ברא' שאינו נפרד
זה מזה, וכל אחד המלבושי' והכנוי' תופסי' על שערים מבחוץ כמין
המשמשין העובדי' אדוניהם וזהו סוד ושעת טבוך על אחיך כי
גול אתה נשעה שתכריש כבוד ומלבושיך על כנסת ישרא' נשערה
הגאולה, וכל השערי' תופסי' מבחוץ אני יהו"ה מקרא שכתו' והיה יהו"ה
למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד אני יתייחד
עם ישרא' לבד וכל שאר השרי' והאומו' יאבדו כלם מתחת השמים'
ועומדי' והשם הגדול יהו"ה יה' דבק עם כנסת ישרא' לעולם וזהו סוד
וארשתיך לי לעולם ולא יהיה עוד פירוד והגדול את השם בעצמו מאיר
את כנסת ישרא' ושניהם כשני אחוזי' אינן נפרדי' זה מזה, וזהו והיה לך
יהו"ה לאור עולם ואלהיך לתפארתך והשם יהו"ה יה' הוא בעצמו יהיה
כחומה סביב לכנסת ישרא' שלא יכנסו עוד בינים אות והקליפו'
הקשו' והסוד ואני אהיה לה חומת אש סביב, ואז יאבדו כל
השרים

כי כשיפשוט
יהוה [illegible]
[illegible]

העליונים מבחוץ עובדי' ומשמשי' לשם יקו"ק יה' ולכנסת ישראל ועל האומו'
של עשרי' שקם בארץ כלם ומשמשו גם את ישראל וזהו והיו מלכי' אומניך
ושרותיהם וכו' מהו ועפר רגליך ילחכו סוד מסורות האומות הוא ידע
כי כל הברכה היתה בתחלה באה מאת יקו"ק יה לכנסת ישראל ומכנס'
ישראל היתה באה לישראל ועל ישראל היו מתברכי' ומתברכים' ע"י אומו'
להטה ע"ז ונברכו בך כל משפחות האדמה, וכשחטאו ישראל נשברו
צינורי' הברכה שהיו באים לישראל ויושב אותו הנחשך מאותן הי'
כמו עבר
הצינורי' אומות העולם שעמ' תחת [redacted] כי יחלוק לבי שבעים אומן
הקליפו' המפסי' בין יקו"ק ובין ישראל אבל בשוב יקו"ק את שיבת ציון ויתאחדו
האומו'
השם וישראל ויוסרו כל המונעים' מבינים, אז לא יקבלו משרי'
לא שפע ולא ברכה ולא טובה, זולתי ע"י כנס' ישר' שהיא תהיה גבירת
על כלם והיא נותנת להם טובה בכל שרי' בכל האומו' והיו כרגעם
באותו השער בסוף כל החדשי' האחרונו' ומתחזית כנס' ישר' וזהו
סוד ועפר רגליך ילחכו ואז יהיו כל השרי' העליוני' משועבדי' לישראל
וכלם יקבלו ברכה ע"י ישראל וזהו סוד יחזיקו עשרה אנשי' מכל לשונו'
הגוים בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי בהתאחד השם
בכנס' ישר' ויתאחדו זה בזה אין קטרוג לשרי' העליוני' ויהיו כלם עושים
אגודה א' לעבוד את השם ולשמש את כנס' ישר' לפי שאחוזה קבלתם
הברכה, וכמו שהיה הפגם ותשוקתם על ע"י שרי' למעלה לשמש את
כנס' ישר' כך הגוים תשוקתם ע"י אומו' שלהם לשמש את ישר' למטה
ולהדבק בהם ויהיו כלם עובדי' את יקו"ק וזהו סוד כי אז אהפך אל עמי' ש
שפה ברורה לקרוא כלם בשם יקו"ק ולעבדו שכם אחד וזהו סוד ואמרו
עמי' רבי' לכו ונעלה אל הר ה' ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה
בארחותיו כי מציון תצא תורה ודבר יקו"ק מירושלם יבין סוד כלתה
שאחרנו ויבין וידע שלא ימשוך שום ברכה ולא טובה משום עד
בעולם

יזכין סוד בתרי'
לו שמא' בסוף
הבין כי מציון
דבר תורה ודבר
יהוה מירושלם:
יבין

בגולה בזמן הבית ולאומות שהם עליהם ציון וירושלם וכפי שיבא
לעולם הגדולה והשפע על ציון וירושלם ישתוקקו כל הגוים וכל האומות
לעבדו לפי שמשם תבא להם ההשפעה וזהו כי מציון תצא תורה ודבר
יהוה מירושלם וזהו סוד הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם וגו' וכשתבין זה
הפסוק תבין מה שאמרו רבותינו והיה יהוה למלך על כל הארץ אימתי יהיה
יהוה למלך אחד לא מאוחר בזמן שיתייחד השם עם כנסת ישראל ואז יה
תהיה שמועת כל אומות העולם על יהוה ית' ומתוך רוב חכמים להדבק
בשם יהוה ויעבדו את ישראל וזהו שתקנו בתפלת ר"ה ובכן צדיקים יראו
וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכו' ותמלוך
אתה הוא יהוה אלהינו על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך
ובירושלם עיר קדשך התבונן היטב שנזכרו ציון וירושלם שירמזו
למעלה ובכן תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואז כולו הכלם
תראה היאך רמזו בכאן כלומר ~~[illegible]~~ שכיורשנו אל דע והבן כי השם
עתיד להסיר כל הכנויים ~~[illegible]~~ בביאור לקבלת פני שדי
ובהיותו מתאחד עמה אז יהיו כל הכנויים משמשים השם והאומות
מבחוץ ושם י"א יהוה ית' וכנ"י שומרים מבחוץ שמחים ~~[illegible]~~ ושקטים
ואז ישקיעו ז' צינורות מן ספירות בכנסת ישראל וזהו סוד והיה אור
הלבנה כאור החמה וגו' וכשתבין סוד שבעת [illegible] בפסוק זה
תבין סוד נ' שערי בינה שיפתחו ותהיה יובל גובהת והגאולה
והחירות מצויים לישראל ואז יריקו כל הצינורות ברכה לכנסת ישראל
ויתרחקו כל אותן הקליפות הקשות והרעות והטמאות מכנסת ישראל
וזהו סוד ביום חבוש וגו' וסוד מחץ מכתו ירפא הוא מחץ מכת הנחש
הרע שהטיל זוהמא במקדש והוא ענין פגימתה של לבנה. ולפי הכוונה
הפנימית הכל בסוף הפסוק לסוד הלבנה שהיא מחיר מכל הכנויים
הלא כי השם הגדול יהוה ית' הוא לבדו העיקר והשורש ושאר כל השמות

ענין אור הלבנה

והכנויי' כולם מתאחדי' בו מבפני' ומבחוץ שע"ש שם אהו"ה הוא המקו'
נשמ' יהו"ה ית' הכל דבר' זקוק ונמשכי' למר כי שמו' הקדש שהם על
אמי' וכינויים בהם הם סוד הרגלי' שבם ית' מתלבש ומדבר ומתגל'
ולפי' שמו' הקדש אינן נמחקי' כגון רחום וחנון ארך אפי' וכיוצא — כד השרים המלו' בם בסוד המרכבה העליונה אינם נמחקים אבל שאר הכנויי' הנמחקי' כגון
בהם הם כלם כדמיון החלות שלעשר' והכנוי' אינם בקדושת שמו
הקדוש ולפי' הם נמחקי' אבל כנויי המלבושי' ואם תקשה ותאמ'
מאחר שמו' הקדש הם כדמיון מלבושי' ובשהוא מתלבש בהם הוא
נסתר ונעלם מושגל ע"כ מדוע אינן נמחקי' שהרי זו היא טובתן
של ישראל וגדולת השם כאמרו פשטתי את כתנתי וכו' דע כי ע"פ
שאנו אומרי' ששמו' הקדש השם מתלבש ומתכסה בהם יש לומר
בכנוים שם יהו"ה מתלבש בהם בהתרחקו מעם ישר' זו היא הרעה
הגלו' והצרה הגדולה שזו היא הסבה בהפסק הקליפו' בין ישראל
לאביהם שבשמי' אבל אם שם יהו"ה ית' יבחר בישר' ובירושל' ויתאחד
עם כנס' ישר' אין זר אותם בבית וכל אותן שמו' הקדש והכנויי'
והחופפי' סביבותם יהיו שרי' מבחוץ ושם יהו"ה ית' ועם ישר' חבבני'
זו המעלה והגדולה והגבורה והתפארת ובכל פני' תבין ששם יהו"ה
ית' מפשיט אותם הבגדי' כדי להתאחד עם כנס' יש' אבל אינו [illegible]
אותן המלבושי' מן העולם שצורך גדול הם אותם הם המלבושי'
להשתמש בהם בשמו' בפרט' כנבין ולפי' אינן נמחקי' והסוד בזה — סוד אהרן
אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבואו אל הקדש והניחם
שם ובשהוא יפשוט אותן המלבושי' מטמאו במקומן לבני עשרו'
האומו' ומתאחזי' בהם ושרי האומו' צורך גדול הם לשימוש המרכבה
ולפי' שמו' הקדש אינן נמחקי' אבל הכנויי' הנמחקי' כגון רחום
חנון וכיוצא בהם הרי הם כדמיון שאומות אשר תחת שרי אותן
האומו' שעתידי' להמחק מעולם הזה, ומהם לאומו' ולכ' סם

ותמחנו

והמאזין באמונות ישר' כמו שב' ולא תשאר אומה כופרת או מודה
בשה' בעה' כי אין אמונה אלקים הא' ולפי דר' הרמב"ם כי שמו' הקדש
של שרי' מהמאמינים בהם אי גם שמחק' השמו' שבו' שאר הכנויים
של אומו' שוב באמונות ישר' העולם ההויתי' גם שמחקי' שאר
אמונה על אומו' עבודה, כי מחק נער ? התבונן סוד שמוקי' ועניני'
נשלחו' בענין שמות הקדש והכנויי' ואין תראה דברי' אלו' חיים נראי'
לעין ואחר שהודעתיך זה הגלגל' וגדולי' בסוד שם יהו"ה ית' ובסוד
שמו' הקדש שאינן נמחקי' ובסוד הכנויי' הנמחקי' ישלש לחזור
ולהודיעך סוד זה הג' כנויים גם הם הע' מעוג ובראו' כבי הדיוק'
הראוי ולבאר לך כל א' מג' שמות אלו זה, עד הוא נוטה אל זה, כי אחדה
כל שם אומנותיהם או כינוי השמו' אדנות' בשם יהו"ה ית' ויתבאר
ובנויי' הנמחקי' ארוכי' בשמו' הקדש שאינן נמחקי' וסי' דגל מחנה
יהודה, ועבאו ופקודיו והמשא דגל והמשאמטה, והמשא צבאות
כן הם שם יהו"ה ית' והוא העיקר ושאר שמו' הקדש הם צורות הדגלים
ושאר הכנויי' הם צורות צבאותם ואלה הוא כמה עין ובמה הם של'
שהקדמנו להודיעך באור בענין שמו הגדול ית' ובענין שאר
שמו' הקדש והכנויי' ואחר שהודעתיך זה יש לנו להבנת לסוד ביאור
אלו ג' שמו' אלהי' יהו"ה היאך הכנויי' שהוני' צ"ס והיאך שם יהו"ה ית'
מתלבש בכולן או בקצתן ומה היא הפעולה שפעל בפי מלבוש
ומלבש ואחר שתדע זה תבין כי שם יהו"ה ית' הוא הכל שהכל צריכי'
לו וכל הפרטי' תלויי' בכלל וכל השמו' והכנויי' תלויי' בשם יהוה
ית' ומה שתצטרך לדעת כי ג' שמו' הם מלמעלה למטה אהי"ה
למעלה, שד"י למטה יהו"ה באמצע וכמו כן ג' שמו' הן אמיתין
אלהי' ושמו יהו"ה באמצע ולא תראה היאך שם יהו"ה ית' מכוון באמצע
וכל המדרי' ולפי' שלך להתבונן פי' זה הכל תלוי והוא השם שאת הכל
ית' והוא לבד המשפט שהו' ועדיפי' שנו להעורר עליו גדול

שהלבבות לא יכוונו, יהו״ה יתבר׳ ממקומו ואחז״ל יודע ממקומו יודע
מכל הד׳ וכמ״ש לו לבד דיין וכי מי א׳, כמקו׳ ישבו ועמי מדד בשעלו מים
ושמי׳ בזרת תכן וכבר אחז״ל הוא מקומו של עולם ואין עולם מקומו ופי׳
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך ומי זה מקומו והוא כתי׳ כי הנה
יהו״ה, יודע ממקומו אם כי׳ הסמוך כך כי הנה, יהו״ה יודע ממקומו
שהוא אהי״ה והוא מד׳ רח׳ הנזכרה, וכמ״ש לכל הדין שהוא סוד אד״ני
וכשתבין זה תבין סוד השפעת השם מלמעלה למטה, ותבין כי מקומו
של יהו״ה ית׳ הוא אהי״ה ואז יתיישב לך הכתוב מה שדרשו בו חז״ל שאמר
יודע ממדת רח׳ וכמ״ש לו לבדו הדין ובדרך זה תבין גם הכתוב הנז׳ יודע
ממדה שהקוין ברגלו׳ שהוא שוה הרחמי׳ וכמ״ש לו למדה שהקוים בדגלו
לה׳ שהוא שוה הדין כמו שפתי׳ איש על רגלו במקום ואחר שתוכל להבין
היאך שם יהו״ה ית׳ מתאצל מלמעלה למטה, ומלמטה למעלה תבין כי
השמו׳ והכנוי׳ המתאחזי׳ בו סביב ועל שדרכי׳ בו ומה שדרשו לך להבין
כי כל השמו׳ והכנוי׳ כל כבר אהי״ה יה׳ אינן עולין משם יהו״ה ית׳ כמו שנא׳
ושם שם זה הוא מכוון על הרחמי׳ בשם אהי״ה הוא בר רחמן צורת הדל
אבל המצטרך לדעת כי כל הכנויי׳ כלם עיקרם כמו לבוש החדות לשמו׳
הראשונים בעצמם וזה מסדר כל הכנויי׳ התלויי׳ בסדר לג׳ שמו׳ שהם

אלהים	יהוה	אל
שומר	מושיע	אמיץ
כביר	כביר	כביר
קדוש	חסין	גדול
חסיד	אדקמוני׳	רחום
סולח	רחום	חנון
נוצר חסד	אמת	נושא עון
שוכן עד	מרום	עובר על פשע
איש מלחמה	רם	שופט
קדוש	חזק	דיין
בוחר ציון	אביר יעקב	
מושל גדול		

להים: יהו״ה אמיץ כביר ה׳ אמיץ גדול רחום חנון חסיד ארך אפי׳ רב חסד קדוש חסיד סולח
יהו״ה מושיע נורא נושא עון עובר על פשע אמת מרום רם נוצר חסד שוכן עד קדוש אלהים שומר אדיר שופט דיין חזק כביר כח איש מלחמה גבור בוחר ציון מושל גדול
חבין

התבונן והתחזק סוד לג׳ שמו׳ כל א׳ מהם משפיע כנויו ועם השם ו׳ הנה, התחשב בכמן סוד ל׳ שנה, שאמרנו למעלה, שהם הכנוי׳ בסוד מרכבת יחזקאל כמו״ש ירי׳ בעלותי׳ שם, ובעלו נגמר כל דין שדונין בבד הגדול שלמעלה למעלה, ונשאר בו הדין שלמעלה, כאו׳ צ עניינה דע׳ שהוא ומה שהצטרך לדעת כי בסוד קדרה, כמו׳ ראיתי את יהוה, יושב על כסאו וכל צבא השמי׳ הנזכר הוא סוד ג׳ שמות הנקראי׳ שמים והם סוד אלהים אל ואלהים

התבונן והראה יהו״ה במחנה יושב על כסאו וכל צבא השמי׳ הנזכר הוא סוד ג׳ שמות הנקראי׳ שמים והם סוד אלהים

ומהם שקורא השם דרכו שמו׳ ואמר הושע בשמו׳ ועת״ ועינה תשמע השם׳
מפני שזכתך לשמע להשמע מן השמו׳ שוא תשקו׳ משמו׳ מחוש ולוהקל לאו׳
ועבא שלא ושל אה׳ עומד עלין מימינו ומשמאלו כמו שכתבנו כלוח זה
שעבר שאו הכנויין של אטוענ׳ ומהבכב׳ לגבל וזהו סוד מימינו ולו
של אה׳ מלחמ׳ חובה וזהו סוד משמאלו ושעתו״ל מימינו׳ לשבות ומשמאלו׳
כחובה ואחר שטוענין טענותם לו בהכהן׳ של ימין ושלשמאל דני׳ את
הנתבע בב״ד של מע׳ במקום שהוא מכוון בין השם הגדול יהו״ה ית׳ ובין השם
העקר׳ אה׳ ובין או ב׳ השמו׳ מורכבת למעלה לשבת הגוית במשפט
שרונ׳ את כל בני אדם ואח׳ שטוענ׳ לו של ימין ולו של שמאל ומתבע
השם הגדול העומד באמצע שהוא שמו׳ יהו״ה ית׳ לגמור הדין אם לחיי׳
אם למו׳ אם לטוב אם להפך ואז גומרי׳ ופוסקי׳ הדין ואז העד העקר׳ אה׳
גומר אותו פסק דין ושם עומדי׳ העדי׳ והספרי׳ והשוטרי׳ ומשרתי׳ לקיים
הגזר דין מה שגזר׳ הכתו׳ מיד ומלאכי׳ הנקראי׳ שוטרי׳ לב״ד של מטה הנק׳
אדנ״י ואז נגמר הדין בעולם התחתו׳ וזה אתה צריך לדעת כי האומר
שרגין בו הוא בין יהו״ה ובין אה׳ ורבו בחלקו של אה׳ ונקרא ב״ד של מע׳
ושעוד שם בתי דינין של עשרי׳ ושלשה במקומו׳ ידועי׳ שהם כדוג׳ בני
עולם שמל יש הבדל בין ב״ד זה לב״ד זה כי במקומו׳ ידועי׳ דני׳ מות וחיים
ובמקומו׳ ידועי׳ דנ׳ עושר ובב״ד ושלחעדין תשמע בעה״י כל הדברי׳ הא
הלו על מתבונתם שאין למעלה בב״ד א׳ כל הענויי׳ כלם לא מקומו׳ יש
למעלה מיוחדי׳ עבור דנין דינ׳ ידועי׳ ולא עוד ובעוה״י עוד שריך
סוד המקומו׳ שדנ׳ בהם ובו עוד יוצאי׳ השלוחים ופוסקי׳ הדינין בידיים
ומגיעי׳ לצבא השני׳ התחתו׳ שבה השמש וירח והכוכבי׳ עם צבא
המעלה היתך לו ואז גומרי׳ הדין על הבריות כפי מה שנגזר בב״ד של
מעלה ואין בכלם מי שיוכל לשנות דבר מה שפסקו בדין השם הגדול
יהו״ה ית׳ וזהו סוד את אשר חשבתיך יהו״ה קוינוך ואחר שהודעתיך

מעונג

זה ישלם לחזור ולהודיעך סוד זו הכונה שלא השמר לעיין מאד והדבר

הם נחשבין וכן סוד הכנויים של אלו העומדים למעלה מהם דברים נחשבים

וכן הכנויים העומדים במדת החסד מהפכים זכות הדברים המחקרים כנויי החסד

וזו היא המדה שירש אברהם אבינו ע"ה למעלה שזו היא מדת החסד וכן

דעו כי כל הדברים והסוד הרמוז ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע | סוד שאמ' אברהם אצה על ענין סדום אולי ימצאון

חלילה לך וג' אולי יש וג' וכן כל הכנויים שהם מדתו של אברהם מהפכים

בזכות הדברים ובענין שעשה אברהם ששאל אולי יחסרון וג' ויאמר לא אשחית

חוזרים כנויי החסד ועומדים זכות אולי ימצאון שם ארבעים עוד מוסיף

לחזור זכות עד שהגיע לסוף כל מדת החסד שהם עשרה כנויים אולי ימצאון

שם עשרה ואין שם כדי מה שטעם שהיא טענה מעשרה כנויים

שלחסד זה הדבר נענש וגומרים הדין כמו שגומרים הדין בסדום ועמורה | בסדום

כך גומרים כל הדינים למיניהם שאומרים כל הכנויים למקומן ואחרי זכו ושם

מסתלק מן הדין והדינים הנזכרים אחרי גמורים הפסק דין וזהו סוד וילך יי'

כאשר כלה וג' הרי חוזר ב' השמות למקומן שם יהוה ושם אל שהוא מדת אברהם

וזהו סוד וילך יי' וג' ואז השם הג' שהוא אלהים גומר הדין וזהו ויהי בשחת

אלהי' זה הוא הגומר את הדין שהרי מדתו של יצחק מדת אברהם נחה יהוה

שניהם ולמקומם ושארו אלהי' לגמור הדין ואם תשאל והרי כתי' ויהוה המ'

המטיר על סדום והרי כתי' יהוה במקום הזה והרי הוא גומר הדין דע

כי כל מקום שנ' ויהוה הוא ובית דינו והוא פוסק הדין ובית דינו שהוא אלהים

גומר הדין וזהו שאמ' בסוף ויהי בשחת אלהי' ואחר שהודעתיך זה התבונן

כי אלה הם שבתורה כדי נו בתורה לא נאה להודיעך משפט סדום ועמורה

ומה הרמוז על כל הדינים שגומרים בעולם בכל שלמעלה כי אברהם וכנוייו

שהם על עם כנוייו עומדים עם תמיד ומלמדים זכות על בני עולם ואחר שגומרים

תמיד ללמוד זכות חוזרים למקומן ושמור זה כי תמיד ולכל מקום שבתורה

וזהו שאמ' תתן אמת ליעקב חסד לאברהם מדת החסד מסורה לאברהם ללמד

זכו

שאמן לעשו בני ברכת העולם הזה, ויבא על המאכל והמשתה כדי שיהנו ו[illegible]
על ישראל מאחר שיחטאו ישראל ויגלו בגלות יותר טוב הוא שיגלו בגלות עם
אחיהם משיגלו בגלות עבדים שהם עובדי עבודה זרה ועוד יצחק מאחר שאינם
לא שבגבה מה הוא שלא חושדו יותר טוב הוא שבגבה הוא על אחיהם
יותר משתגבה, ואמן עליך עבדים וזהו סוד לא לאתעב אדומי ולפי שאהב
יצחק את עשו והבין שהוא תקון יעקב שלא יכלו בגיהנם וכשראה שנחלטו
בני יעקב מגיהנם והם ניצולים בגלות עשו שמח וזהו סוד כי ציד בפיו
ולפי שהענין כך אמר יצחק אין עושרותי לירד ברכה עליונה שכליית אבל
הוא וירד ברכה תחתונה גופנית ראוי לברכו על גופו שהוא דבר שמאף
נהנה בו וזהו המאכל והמשתה ולפיכך אמר יצחק לעשו ועשה לי מטעמים בעבור
תברכך נפשי בודאי שהיה קונה המקבלת החזון ולא הנשמה ולפי דין
שהבין יצחק ע"ה להקל על עונשו של ישראל בגלות ושלא ירשו דיני גיהנם
ואעפ"כ שלבנו מוחרת אבל בגלות צריך להקל מעליהם עול קשה של עשו
וזהו סוד ורבקה אוהבת את יעקב כי השיגה בזמן אברהם ע"ה עקרה שרה
ובזמן יצחק עקרה רבקה ובזמן יעקב עקרה רחל כי לאה היא סוד המבול וכו'
שורקעת
השפחות הם סוד ב' ערות של שכינה והשם תקן הכל ולפי זה ורבקה
אוהבת רבקה על יעקב לתקן המטעמים ולקבל ברכתו של עשו ולא כן
אין זה הישראל נחלט בגלות החרבו של אדום והתבונן מאד הנה הוא ענין
סוד ברכתו של יצחק ואהבתו של עשו ואחר שידעת זה יזכר שני לקורוש
של הלא נעקד יצחק על ידי אברהם ולקח אברהם בידו את המשואת המאכלת
המאכלת אין זה ישראל יכול להתקיים מפני דינו של יצחק ולא מפני יצחק
שונאית בני ישראל חלילה חלילה לא נשאר שאין ישראל ניצלין אומנויש
גיהנם ועונש גלות שמה לגמור דינם של ישראל בגלות וכשראה מדת החסד
שהיא מדתו של אברהם שאם נגמר דינם בגלות יהיו כלים כולם
ונשאר ולפי ונלקט אחד מעיר ושנים ממשפחה לקח מדת אברהם את המשואת
המאכלת שלא יכלו ולא יאבדו בני ישראל בגלות וזהו סוד ואף גם זאת בהיותם

ענין
עקידה.
פעם עקרה
שרה ופעם
עקרה רבקה
ועקרה רחל
ועוד [illegible]
והם שתי [illegible]
הם שתי נערות
של שכינה שהם
משבעה נערות
הראויות לה
שהם [illegible]
שב[illegible]

סוד ותכהינה עיניו וג'

וג' ואחר שידעת זה צריך אני להודיעך מהו הטעם שכהו עיניו של יצחק
מראות עפ"י הקבלה הוא ענין מה שלא תרגיש בכל העבירות וזהו סוד ותכהינה
עיניו מראות ונקרא שהיה זקן יצחק ואח"כ ותכהנה עיניו הנני מאיר
עיניך בעה"י דע כי יש למעלה למעלה מדת רחמים גמורה ונק' זקן והיא
רחמנות בלי תערובת דין וכשבא אדם חוטא ח"ו עומדת פתוחה כנגדם
ובשעומדו לדין ובשפי שהוא יהו"ה לדוגמא שאם יגמור הדין תהיה כליה
בכל העולמות ח"ו הנה היא עושה מסתלקת הדין למדת רחמים הנק' זקן ובשעת
דין מסתלקת לאותו מקום אין בה כח לדבר ולא לראות וזהו סוד ויגבה יהו"ה
צבאות במשפט וג' ועז"א ויהי כי זקן יצחק וג' ולפי הש"י בשעת הדין הקשה
מרחם על עולמו ואו' למעני למעני אעשה כי איך יחל וזהו סוד כלו יבך
לבן טהור הוא ועדיין התבונן שאין לפחד יצחק כח וממשלה בשער
שכבתר העליון מאיר בשו למטה לפי שאורו גדול ותכהה עיניו של
ענין [illegible]
פחד יצחק וזהו סוד ישא ה' פניו אליך ויחונך מהו ויחונך שאם אין [illegible]
ראוי לרחם בשעה שיאיר פניו העליונים יתן לך מתנת חנם והנני מאיר
עיניך עוד בעה"י דע כי בכל מקום שאמת מוצא אור פני ה' למעלה הוא סוד
שלש מאות ועשר
גדול והוא כי יש ש"י פעם של נעם ועל ידו בפחד יצחק ובשעה
הכתר מאירה בשה ומשתיר הרגל של רחמים שהקים בו מדה שהוא סוד
פ
המעשרות של פנים של נעם אז כל העולמות מוארות להאיר ובהם כנסת ישראל
וזהו סוד א' יהו"ה ויאר לנו וזהו אשרי העם יודעי תרועה וג' ועל זה תבונן
סוד ויהי כי זקן יצחק ותכהינה וג' ואז תשיג סוד תקעו בחדש שופר
בכסה ליום חגינו וסוד אשרי העם יודעי תרועה ותרועה מה הוא שופר
יסוד סוד איננו של יצחק ושופר
שאמרו של יצחק וכשתתבונן בעניינים אלו אז תבין לסוד שאנו אומרים יוצר
המאורות ובורא מאורי האש ואז תבין מה יש בין זה לזה כי יצירת המאורות
נחשבים מן הרחמים הגדולים של מעלה בסוד א' יהו"ה ויאר לנו ומאורי האש שאשב'
מחד אלהים ואחר החשך של' בה ומשך על פניהם ולפי מה שהמאירה לחשך הכלון
במדת אלהים שהוא סוד האש וזהו סוד יאר יהו"ה פניו אליך ואחר שהודעתיך זה בא
לו המדו' יש לנו להודיעך סוד מדת יהו"ה המכריע באמצע והיאך מנהיגות
עולמו

עולמו כינויו על יבו"ק ית' השמות באמצע השורה חיצונים ומשמאלם
דין והכלולים באמצע מן החסד ודין ולו הכנויים שבאמצע אלו פנוי
הרחמים ועליהם נאמר לו"ל אלהינו הרחמים והסליחות והנני מבאר באות י
דע כי כל שמות הקדש והכנויים והחדרים בין שבאמצע חסד או רחמים או דין
אין שום א' מכלם פשוט בלא תערובת ולא זה משם אה"יה ולמטה אבל
ועתה
ממנו ולמעלה הכל רחמים וחסד גמורים פשוטים בלי תערובת בעולם
פקח עיניך ותן לבך לראות עניינים עמוקים שהם כתובים בספרי המקובלים
וקשר הספר ובראותך זה תבין כיצד הספי' והשמות והמדות קשורים זה בזה
ומקבלים זה מזה ובישך כלם עשוים אגודה ובונה אי' בלי פירוד בעולם
הכתר
וכשתבין זה תבין סוד ייחוד הבורא ית' דע כי שמו הכתר העליון הכלם
פשוטים בלי תערובת דבר כיצד הרחמ' הידועי' הסמוכי' לשם אה"יה או חסד
ושם
לסמוך אה"יה כולם גמורים פשוטי' אין בהם תערובת דבר אחר וזהו שאמר
וברחמים גדולים אקבצך וכנגדה הם רחמים גמורים גדולים שאין בהם תערובת
לאמכנו שהרחמים הכלולים בקו האמצעי אינם רחמים גמורים שהרי דין
שם
מעורב בהם שהם כלולים מן החסד ומן הדין אבל רחמים של אה"יה הם נקראים
רחמים גדולים שאין בהם תערובת וכן חסד עליון באל ובחסד עליון בלי יחוס
שזהו החסד הפשוט הגמור שלשם עליון שהוא אה"יה אבל חסד אברהם
יהו"ה
יש בו תערובת דין ונקרא חסד עולם ואינו נקרא עליון נמצא הכלל משם יהו"ה
ולמטה נולדו הכנויים כלם פני' ואחור ימין ושמאל ולפי' אין לך שם אחד
משם אה"יה ולמטה שיהיה פשוטה בלי הרכבה ואחר שידעת זה דע כי כל
מעורבת
שמות הקדש והכנויים שהם מן הכתר ולמטה אין לך מדה פשוטה שאינה
עם חברתה כיצד חסד אברהם אינו חסד גמור שהרי מדת הדין שליצחק
מעורבת עמו ואין לך רחמים שאין בהן קצת דין ואין לך קצת דין שאין בו
קצת רחמים ואם תשיב והא' ועל כן אתה קורא מדת הדין משמר ושבו
רחמים דע כי המדה שעיקר רחמים ורובה מתלבשת ברחמים אעפ"י שיש בה
קצת דין אנו קוראים מדת רחמים ואנו קוראים אותה מדת הדין אבל אין
שם חדר ולא כנוי מאה"יה ולמטה שיהיה כלו דין גמור או רחמים גמורים

ענין אין לך מדה שאינה מתערבת עם חברתה ורחמים ודין

והמדה שרבה דין ושבה רחמים ...

שאם אתה אומר כך נמצא קוצץ בנטיעות ומפריד ביחוד שאם תאמר שמדת
רחמי' היא מדת רחמי' גמורי' לעולם לא תתחבר עם מדת הדין הגמור, ומשום
בשני הפכים שאין מתקרבי' זה לזה לעולם ואם לא יתחברו הרי היחוד
נפרד פרקי' פרקי' מדת רחמי' בפני עצמה ומדת הדין בפני עצמה ועוד
ודבר מפריד אלוף·· אבל סוד קשר הספי' והשמו' והכנויי' והמדו' לו לאו
הם כמו שאומר לך דע כי מדת הכ"תר העליון שכולה רחמים מתאחד הלה,
בסוד חכ"מה הבאה למעלה שהוא גב רחמי' ומן הצד הב' של חכ"מה הבאה
למטה ונקראת אחור נולדת מדת הדי' ומצד מדת הדי' של חכמה הבאה
מול הבינ"ה הנה אותו הדבר הנקר' דין להיותו נקר' רחמי' אצל מערכת
הבינ"ה כי יותר שמתרחקי' מן הכ"תר נולדת בה מדת הדין וע"כ האחוריים
של חכמה נקר' דין אצל הכ"תר ונקרא רחמי' אצל הבינ"ה ומשם לו הספי'
הנקר' חכ"מה ובינ"ה נמצא שכל כל השמות והכנויי' נמצא לומר כי כל ימין
הוא מצד חכ"מה וכל שמאל הוא מצד בינ"ה ואע"פ שהימין מצד חכ"מה אין
החכ"מה רחמי' גמורי' כמו שאמרנו שאפי' האחוריים של חכ"מה דין הם
נקראי' כנגד הכ"תר כל שכן הימין הנמשך מן החכ"מה שיש בו דין ורחמי'
אבל זה הכלל כל הספי' המשוכות מצד החכ"מה כולם נקראו מדת רחמי'
וכל ספי' המשוכות מן הבינה כולם נקראו דין ולפי' מערכת זו אלו ואלו
נקראו לו רחמי' ולו דין לא מפני שאלו שלצד ימין הם רחמי' גמורי' לא
בי"ל ד"ל שרופם ועיקר היא רחמי' אבל קצת דין יש בהם וכן מפני כל שלצד שמאל
הם דין גמור אבל קצת דין יש בהם ולא מפני כי זו של צד שמאל הם דין גמור
לא שרופם ועיקרם הוא דין אבל קצת רחמי' יש בהם וזהו סוד קשר הספי'
והמדרגו' שאלמלא העירוב שבמדות לעולם לא היו מתקרבו' ומקשרות
אף בזו נמצא לומר כי זו שהיא מדת החסד אע"פ שנקר' חסד ויש בה רחמי' ו
הרבה קצת דין יש מעורב בה, ומדת זהו' שהיא מדת הפחד אע"פ שנקר' דין
ויש בה מיני עונש הרבה קצת רחמי' מעורבי' בה, אבל מדת שם יהו"ה שהוא
קו האמצעי והוא עומד באמצע כל השמו' כמו שהוא דעתך ומכריע חסד
ומשמאילין כל ספק שם זה הוא כלול בדין ורחמי' מכאן ומכאן ולפי' הוא

פוסק

כופף הדין אם לחייב אם לזכות אם לענג אם לנגע ולפי' תמצא שם
יהו"ה שהוא סוד קו האמצעי וכי אמרתי יעקב ולפי' נקרא בו יושב אהלים
כלומ' יעקב הוא סוד מדה אמצעי' כמו התומית שבלולב שמכריע ענין יושב אהלים
ב' הצדדי' באמצעיתן יעקב' מכריע ב' האהלי' שהן אהל אברהם שהוא חסד
ואהל יצחק שהוא דין וזהו סוד יושב אהלים [illegible] יושב באהל אחר' דין
יעקב שהוא מדת בין ב' אהלי' ומכריעות ומתאחזות ימין ושמאל במדה
האמצע עד שנמצאו אבותם ויעקב נאחז' ביניה' וזהו סוד הכתו' הג' המכריע
בינ"א ובין זה' נמצא' למד כי השם הגדול יהו"ה ית' הוא כלול בחסד ובדין
וזהו עומד בב' הצדדי' מימינו חיים ושמאלו מות ואחר שידעת זה יש לנו
לעורר כי [illegible] כל השמ' וכל המדו' שאחוזי' לשם יהו"ה ית'
וזהו שאמ' בספר יצירה היכל הקדש מכוון באמצע וזהו סוד שם יה"א
שהוא באמצעית השמו' בין מלמעלה למטה בין מן הצדדי' וזהו בסוד
ראיתי את השם על כסאו וכו' ולפי' תמצא כי שם יהו"ה ית' מתלבש או
בכנוי הרצוי' לאותה הפעולה ושמור עיק' זה תמיד כי [illegible] תמצא שם
יהו"ה נקר' לפעמי' רחום ולפעמי' קנא ונוקם יהו"ה ומעולמת [illegible]
ואם הוא של רחמי' [illegible] אי אפשר לומ' כי אלו הכנויי' של דין קשה לא
באות [illegible] הדין שאמרנו שהוא מעורב עם מדת הרחמי' ומתאחזים
זו בזו [illegible] של דין ובכל המדה [illegible] הכנויי' מתאחזי' בו ומתלבש
בהם ונמצא שם יהו"ה ית' כלול ומשוכלל [illegible] בהתלבשו במלבוש הרצוי
לכל דבר ודבר ושמור העיק' [illegible] הגדול [illegible] שאינו משתנה
כלום כאמרו אני יהו"ה לא שניתי אבל השינוי הוא כפי הדין הרצוי
מתלבש בכנויי' הרצויי' לגמור הדין אם לטוב אם להפך ושמור זה
העיק' הגדול מאד מאד ותראה גדולת שם יהו"ה ית' ונורא מלכותו
ואחר שהודענוך אלו הכללים הגדולים יש לנו לחזור ולהודיעך כפי
מה שהתחלנו לבאר בשער זה. ולו' כבר ביארנו כי מן הכת"ר ולמטה
אין שם מדה פשוטה שאינה מעורבת עם חברתה כי [illegible] החכמ"ה
שנחשבת מן הכת"ר [illegible] כל [illegible] ובלא תערובו' וכל דרך האצילות

בכלה שמות ה'כנויי' ופועל כשלוחיו וכבי' הפעולה שעדי' לבשו כך התלבש בו בכנוי

וקשר המרכבו׳ שהוא החכמה סתומה. לפי׳ הב״ר ולבינ״ה. והמאור שהיא סגול׳
ביון ג׳ סגל׳ הרי יש לה פני׳ ואחור הפני׳ מגיעי׳ בחכמה מדר״ג זה שהרים
כנגד הבינ״ה והמאו׳ שיש לו״ פנים ואחור הרי היא סבת כל ההפכים ג״ה
והשנויי׳ והתמורו׳ שבעולם ולכן נולדו כל פני׳ ואחו׳ ולבן ושחור וימין
ושמאל ומעלה ומטה. וזהו מי מין העמוקי׳ בקשר המרכב׳ ומעגלו׳ ה׳ הויות
והמבין זה סוד יבין כי כל המרכבה וכל ראשי׳ לו׳ וכל רמז שע׳ גם בצורת המקבל
ומשפיע שהוא אנדרוגינוס ולא שיש שם צורת אנדרוגינוס חלילה
חלילה. כי אין להאמין דבר כזה ולהוציא דבר ושקרא אבל כמו שאמרנו
למעלה בסוד כל פרקי המרכבה. וקשרי׳ העליוני׳ שכלל כלם ביחד נקראי׳
אדם לא שהם בצורה שלנו או כמונו חלילה חלילה. אבל יש מעלו׳ גדולו׳
ועולמו׳ מלאי׳ זיו וזוהר ונוגה מאוד׳ וכלם כאחד נקראי׳ בשם מוח לא
שהם בצורת מוח שלנו או כמוח שלנו אלא שהם ראוי׳ בסוד המוח וכן יש
כמה עולמו׳ מלאי׳ כל דשן וכל טוב ונקראי׳ ימין וכן יש כמה עולמו׳ מלאי׳
חשך שאינו מתמתק ואין לו גבול ונקראי׳ שמאל וכן כנגד השמאל יש כמה
עולמו׳ מלאי׳ עושר וכבוד ונקראי׳ צפון וכן כל כיוצא בזה. ובדרך זה כל
צורת המרכבו׳ העליונו׳ והתחתו׳ והאמצעי׳ מהם ישפעות ונקראי׳ בשם
עין ומהם ישפעות וזהו ונקראי׳ בשם אוזן ומהם ישפעות ונקראו שפתים
ומהם ישפעות ונקראי׳ כף ומהם ישפעות ונקראי׳ ידים ומהם יש כח ונקר׳
רגלים וכל המרכבו׳ והאמצעי׳ נקראי׳ כלם בשם אדם וכלל והמרכבו׳ התחתו׳
והאמצעי׳ כלם נקראי׳ גוף בגוף ומקבלים שפע וקיום [illegible] ונמצא כלם
מקבלי׳ כח ומאור מן הכתר ונמצא כלם מתפרנסי׳ בהתאחזם בשם יהו״ה ית׳
כי שם יהו״ה הוא סוד שער בורא הכל ית׳ כי ה״ב שאותיותיו שלו היו״ד וקוצו
של י׳ הוא סוד הכתר ושם יהו״ה הוא העיקר ומתמן כח המרכבו׳ וכל המעלו׳
כח שפע וקיום ומאור ומזון ופרנסה וכלם שבי׳ לשם יהו״ה נמצאו המעלו׳
מקושרו׳ שלמעלה ולמטה כלם מקבלי׳ כח מאותו׳ זו מזו וכן כל המעלו׳ העולם
עליוני׳ ותחתוני׳ בעולם המלאכי׳ ובעולם הגלגלי׳ השמי׳ והכוכבי׳ והמזלות
ובעולם התחתי׳ כלם קשורי׳ זו בזו ומתפרנסי׳ זו מזו נמצאו כל המעלו׳
מקבלי׳

מקבלים כח ממקומו של יו"ד שם יהו"ה ית' ומשם כל השפעה הבל הכל
העולם שישלו, כ' כמו דבק א' שהוא מקבלם ממי שלמעלה, ודבק ב' שבו משפי'
מובדלים שלמטה ממנו עד הגיעם לסוד הארץ נמצאת כל מעלה ומטה,
שיש בה ב' עניינים כח קבלה לקבל שפע ממי שלמעלה ממנו וכח השפעה,
להשפיע שפעו, במי שלמטה ממנו וכח השפעה להשפיע שפעו ובדרך זה
נקראו המרכבו' שבדרגים נוסף מצד הקבלה והשפע וזהו סוד גדול מסוד'
הספרי' והאמונה, והמבין זה יבין סוד תבני' המרכבה, שעשה שלמה המלך ע"ה
בבית המקדש ויבין היאך מן הכתר ולמעלה, כלו רחמי' של חסד ורחמי' וכלו טוב
בלי שום עלילות ופשוטות ואין בהן דין לא מעט ולא הרבה. ויבין שמן הכתר
ולמעלה, נגד עדין ... קוסיכלו לא הכל שמחה וגילה וששון וכל
טוב וכל זיו וכל מאור שאין דין כלל כי אם מצד האחרים והאחורי' מתחילי'
מן החכמה ולמטה וכמו, אחורי' יש שנקראו' הסתכנים וכו' ויש
שנקראו' אחורי' שהסוד כלו כלול בהקבלה והשפע ובשתיהן הסוד הגדול
הזה תבין מה שפירשנו כי מן הכתר ולמטה אין שם פשוט שיהיה כלו חסד גמור
לא העדרי' מעורבבו' אין לך שם שיהיה כלו דין גמור לא קצת רחמים
מעורבי' בו וזהו סוד קשר המרכבו' ומעלו' המעלו' וסוד הקישורי' והמשכו'
וסוד כלחה, שעברנו בפנים יש לנו כלל גדול בתורה, לזה הוא סוד ולא יבאו
לראות כבלע את הקדש ומתו ואין לי רשות לפרש בפתר יותר מזה, עכ"ל
למד כל השמות הקדש והכנוי' הנקראי' בשם יהו"ה ית' כלם מעורבי' זו
בזו ומתערבי' זו בזו כיון של ימין בין של שמאל כלם כוונה אחת יש להם והוא
הדיבוק בשם יהו"ה ית' כי ממנו יצא להם רב שפע והחיים והקיום ולא תחשוב
בדעתך כי בהיות של ימין ושמאל למעלה הם חולקי' זה עם זה שלא
כלו הכל ואם לא כשתראה אותם בחלוקי' אינם לא נחשבי' ונותני' בדין וכו'
ולהוציא משפטם עולם לאור בדין האמת וזהו כלל לתורת החסד והדין
וזהו סוד ... שניהם יחדיו כלול הכל כונה שיהיו כלם מוסכמי' ביחד כמה
זה והוא הדיבוק בשם יהו"ה ית' ושמהן לאין למעלה לאקנחר ולא שנהם,
ולא אחרות ואם כן מהו זה, שלו עוחדי' לימין ומן השמאל ויחדי' לשמו

סוד הכרובים
יסוד תבנית'

ומחייבי' דעבירה זו. להוציא המשפט לאור ויקבל כל עבירה הדין הראוי לו

אבל כוונת של ימין ושל שמאל למעלה, א"ל הדבק בשם יהו"ה ית' ולהבדל הא סוד הקדושה

בין של ימין בין של שמאל הם אוהבי' ואוהבי זה לזה. וזה שתקנו בברכת

יוצר המאורות כלם אהובי' כלם ברורי' כלם גבורי' כלם עושים וכו' והתבונן

עד מאד ותראה מה שכיוונו הלא תראה כי הקדושה כלם מוסכמי' לגמרי

ביחד כי זהו א' מדרכי הייחוד הגדול ולפי' אמרו בברכה זו וכלם מקבלים

עליהם עול מלכו' שמי' זה מזה. ונותני' רשו' זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת

רוח וכלם כאחד עוני' באימה. וכיצד עוני' כתות של ימין אומרי' קדוש

ושל שמאל אומרי' ברוך ואלו ואלו כאחד אומרי' ימלוך הגוי' לה'. הבן סוד זה

יבינו כיצד הסכמת כלם בייחוד השם ולזה שאמרנו מן השורה, ולפנים

שזהו סוד חומות המקדש העליון אבל מן החומות ולחוץ יש כתות רשות

לצד שמאל ואינם למעלה כי אם למטה, וראש כל כתות הרעו' הסמאל

ואלו כלם בעלי קטרוג ומשטמה ואינם מכלל בני חדר המלך לא מחוץ

לשלש מחנות וחוץ לחומות המקיפו' המחנו' והסוד הגדול נודע בישראל

וישלחו מן המחנה וכו' שלש מחנו' הנזכר בפרשה זו ואינה כי דבר זה, עכשיו

ואומ' עוד ולא ישמאלו וכו' ואלו הם הכבירי' שואגי' לטרף כלומ' אלו שחוץ לפנ

לשורה, מצפי' מתי יכשלו בני אדם בחטא ובטומאה, ויקטרגו עליהם למעלה.

וישאו הדין שיתנום בידיהם שלא יקטרגו' וזה יודעי' דבר זה. יודעי' כמה

ראוי להזהר מן העבירו' ובשהוא יורד ומשטין עולה ומקטרג ונוטל רשות

ונוטל נשמה, וזהו הכבירי' שואגי' לטרף ולבקש מאל אכלם אם תתבוננו.

תבין שאמר בכאן לשון אל ולא אלהים והטעם הוא כי אל שהוא ה' ורח' מעורב

שלא יתנו הטרף לכבירי' כי פרתא במי שהורעו מדת זכות על בני

עולם שלא יפלו ביד הכבירים והמבין סוד זה. יבין כתב איוב בתהלה ויבין

כי איוב אעפ"י שהיה צדיק גמור מחוייב היה לאותו העונש וזהו סוד ויבואו

בני האלהי' להתיצב על יהו"ה ויבא גם השטן בתוכם ואין רשות לגלות עכשיו

יותר והנה הכבירי' משטינים למטה את האדם ועולים למעלה, ואומרי' עבירה

זו עושה כל׳ תשוקו בידנו כי שלנו הוא והרי מדת זה׳ משמע אינה מעכבה
שהרי היא תלמוד עליהם חובה, ומי מעכב מדת זו שהלהדרת דבר כמו שאמרנו
למעלה, ולפי הכבי׳ מסדרי׳ טענותם ושואגים לטרף ולבקש מאכלם לפי
שהוא המעכב לבקרי׳ ואחר שהודענוך זו הכללים הגדולים ראוי לנו לבוא
בביאור הכנויי׳ שהם תלויי׳ בג׳ שמות הנזכרי׳ למעלה ולהודיעך היאך ה׳
הכנויי׳ שלמדת ה׳ מעוררת מדת דין עם החסד שלהם וכינוי הכנויי׳ של
אלהים מעוררת מדת הרחמי׳ עם הדין שלהם ובמוכן רצוני להודיע באיזה הוא
שיעור התערובות בכל כנוי וכנוי מהם או היאך מתחברי׳ זו עם זו והיאך
קשורי׳ זו בזו ונקודה טובה בביאור זה, יש לנו להודיעך כי כמו שאמרנו
באיברי המרכבה, שהם נקראי׳ עין או אוזן או יד או רגל ואינם עין ממש
ולא אוזן ממש ולא יד ממש ולא רגל ממש כך יש לך לדעת כי יש למעלה
במרכבה עליוני׳ שנקראי׳ מים ואש ורוח וארץ חלילה חלילה, שיהיו מים ואש
או רוח או ארץ כמו אלו שלנו אבל הם דברי׳ עליוני׳ נוראי׳ ונקראי׳ לפי מדותיהם
בשמו׳ הללו אבל אינם כמו אלו כמו שאמ׳ ר׳ עקיבא לתלמידיו כשאתם
מגיעי׳ אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שנ׳ דובר שקרי׳ לא יכון ל׳
לנגד עיני ובפרקי היכלו׳ כתוב יותר מזה, ואומ׳ כי יש היכל ידוע למעלה
וכשמגיעי׳ שם יורדי המרכבה שאינם הגונים ונראה להם בתוך אותו
היכל עיניו׳ גדולי׳ והוא מדמה בדעתו שהם מים והוא שואל מה טיבן של
מים הללו ומיד קול יוצא מלמעלה ומכריז על זה, האיש הוא מנשקי
העגל ומיד נפגע .. א״כ התבונן היאך גלו במקום זה, שאין מים חיים
ממש ומזה תבין לשאר הדברי׳ לאש ולמים וכגון אש אוכלה, עושה מלאכיו
רוחות וכו׳ ואל יעלה בדעתך שהם אש או רוח כמו אלו ואחר שהודענוך זה
יש לנו לחזור ולהודיעך סדר כל הכנויי׳ הנמשכי׳ בסוד אלו הג׳ שמו׳ שהם אל
אלהים יהו״ה, ולהודיעך כי יסוד אש כלולים במדת אל ויסוד המים כלול במדת
אלהים ויסוד הרוח כלול עם מדת יהו״ה ית׳ ויסוד הארץ כלול בכל השלשה ראשוני׳
והנני מודיעך סוד גדול היסודות הם ד׳ והחלוקי׳ הם ג׳ כיצד אש רוח מים

כלולי׳ בשם אלהים ג׳ יהו״ה והמשל אש ומים מכוון רוח באמצע וזהו
סוד והארץ היתה תהו ובהו ורוח אלהי׳ והמשל הרוח מרחפת על פני המים סוד
ורוח אלהים (ג׳ והמשל הרוח המרחפת בין אש למים כן המשל שם יהו״ה ית׳ בין אל׳ ובין
אלהים והיכל של ג׳ אלו מי הוא הארץ כמו שכתו׳ והארץ היתה תהו ובהו ולכן
היתה היכל של ג׳ שמו׳ אלו שה׳ אל׳ אלהי׳ יהו״ה הוא אד״ני כי כל הדינ׳ שדנין בבה״ד של
אל אלהי׳ יהו״ה כלם מוסרי׳ אותם ביד אד״נ לגמור אותם ולכן תמצא כי
אד״ני הוא גואל כל הדינ׳ שדנו׳ למעלה בעולם התחתון והמבין זה יבין
סוד דבר האיש אדוני הארץ וכל והמבין סוד זה הנה ארון הברית אדון
כל הארץ ויבין דברי׳ אלו על מתכונתם ·· זה סדר קבלת הכנוי׳ עם לאותן
היודעי׳ אמתת שמו הגדול ית׳ ··

חכ״מה	כת״ר	בי״נה
חסד	רחמי׳	דין
אברהם	יעקב	יצחק
אל	יהו״ה	אלהי״ם
מים	רוח	אש
גדול	נורא	אדיר
רחום	נושא עון	שופט
חנון	עובר על פשע	חזק
חסין	אמת	כביר כח
	מרום	איש מלחמה

חכ״מה	כת״ר	בי״נה
ארך אפים	רם	גבור
רב חסד	נוצר חסד	פוקד עון
קדוש	שוכן עד	משלם גמול
חסיד	וקדוש שמו	האש הגדולה
סולח	רוח חזק	מים מעטים
מים רבים	אש בינוני	רוח בינוני
אש חלושה	מים בינוני	
מים רבים	מים בינוני	מים מועטים
אש קטנה	אש אמצע	האש הגדולה
רוח בינוני	רוח חזק	רוח בינוני

כל אלו ג׳ הצדדי׳ כלם אחד ·· ג׳ בתחתוני׳ הם נוטים אחריאל

המבין סוד סדרי המרכבה הנאות בענין השמו׳ והכנוי׳ יבין סוד בר״של ה׳
העולם ומה היא המדה המלמדת זכו׳ או המלמדת חובה או המכרעת ביניהם
ויבין סוד חוה שאין מדה מן הכת״ר ולמטה שאינה מעורבת במדה אחרת
ויבין היאך המרכבו׳ כל״ס אדוקו׳ זו בזו ויבין מדוע חלוק השמות והיסודו׳
הוא כוללם בג׳ חלקים ומדוע הם ד׳ וכן חלוק אותיות ד׳ שם הגדול וה״א
יה׳ ויה׳ ג׳ שהן ד׳ וכן חלוק הי׳ סודו׳ ג׳ שהם ד׳ והטעם כי חילוק היסודו׳ ג׳ מים
מ״ב כנגד אש ורוח מכרעת בנתיים והארץ ביתק ובול לג׳ וכפי שיתחבר
מ׳ מאלו הג׳ יסודו׳ בארץ כך הפעולה נעשית בארץ וכמו כן ג׳ אותי׳ השם כנגד
אלהים

אלהים יהו״ה כנגד אלהים יגוה מבריע באמצע אדנ״י שהיא מדה ממוצעת
היא מתקבצת דג׳ או השמות וכפי שיתגבר אחד מג׳ שמות או כך הפעולה
נעשי׳ בשם אדנ״י כיצד אם גבורה מדת חסד שהיא אל עלא׳ מבני עולם אז
על כלם כך גוזרת המדה הנקר׳ אדנ״י אתם וה׳ יאחטיבה למו שהדין
נותן כחו שאמרנו למעלה·· ואם גבורה מד׳ הדין שהיא אלהי׳ כך היא גוזרת
ומענשת את הראוי לה כפי שיצא מן הדין וזהו סוד האיש אדוני הארץ··
ובשתבין זה תבין סוד הכתר העליון הנקר׳ אה״יה שכלו רחמים
והוא המשפיע ואינו מקבל ותבין סוד אדני שכולו דין והיא מקבלת ואינה
משפעת ועדי׳ אני להאיר עיניך בדברי׳ הללו כי סתומי׳ וחתומי׳ הם והנני
רומז בכת׳ אצל אמרור לך הדרכי׳ בקבלה על ע׳ בעה״י·· סוד הספירה
האחרונה מקבלת ואינה משפעת באמת אבל בכל זה עלמטה ממנה היא
משפעת ולפי׳ נקראת אדנ״י ומה שאמרתי לך שכלה דין מצד עצם אמתתה
אבל כשהיא מתמלאת מן הספי׳ שעליה הכל לפי המלוי אם חסד חסד אם דין דין
אם רחמי׳ רחמי׳ הבן זה מאד הנה הודעתיך בראשי פרקי׳ כיצד מד׳ אדנ״י
מתמלא״ת מג׳ שמות וכיצד היא פועלת בנבראי׳ בכח הדין וכדרך זה תבין
בהיות החיים או המות או הרוח מהכבין בארץ כי כפי גבורתם תהיה הארץ
פועלת ואחר שהודעתיך זה הכלל הגדול תוכל להבין הטעם מדוע אדנ״י
הוא בית שער להכל ומדוע הוא בד׳ על מטה ומדוע מחץ ומר״פא וממית ורו״פא
ומחיה וראוי אתה לעין ולהבין מאד כל מה שבארנו בשער הראשון שהאל
שער אדנ״י וכשתתחבר אותם כדברי׳ שבארנו שם עם הדברי׳ שבז׳ עתה
במקום זה אז יראו עיניך וישמח לבך ותראה כי כל הדברי׳ באים על סדר
הכוונה וש׳ ותבין מדוע נקרא אותה המדה אדנ״י שהיא כמו אדני העמודי׳
שהיא בית קיבול לכל ובסוד זה תבין מדוע נקר׳ באר או אלהים אז
ארץ או שער וכמו׳ שהודענוך בשער הראשון ובכאן שלם ענין זה כפי
הכוונה·· ועתה בעה״י נבאר שאר השמו׳ שנקר׳ בהם שם יהו״ה ית׳ בענין

שהשיג בהם חכמה ותבונה לדבק בשמו הגדול ית' לעדי עד אמן ואחר
שהודענוך זה העיקר' בשם הגדול יהו"ה ית' עוד יש לנו לבאר לך מקצת הכנויי'
האחרי' ולכך אני שזכרנו ואינם כנויים כדמיון האחרי' שהזכרנו אבל
הם כדמיון דגלי' מודיעי' אותנו גודל מעלתו ית' האמתי ומורי' אותנו הד' גודל
הדברים שבהם ילך דרך ישר לעלותו אל שם ית' דעכי' זה השם הגדול
יהו"ה ית' ויתע' קורי' אותו המקובלים בכל מקום קו האמצעי והטעם ענין קו האמצעי
לפי שהשם הזה הוא דגל הגדול שבו יתאחזו כל סדרי המרכבה וכל השמו'
בין מלמעלה בין מלמטה בין מן הצדדי' כמו שהודענוך כבר ובו יתאחזו
כל הספי' כלן לפי שהוא עומד באמצע נוטה לכל הצדדי' ומיחד כל
הענפי' מכל הצדדי' ומתאחד בהם וכלם מתאחדי' בו וזהו שאמ' בספר
יצירה והיכל הקדש מכוון באמצע וזה קו האמצעי הוא סוד ו' של שם
יהו"ה ית' שהוא עומדת בתוך כל השם והוא כדמיון קו' כך זה השם
מתפשט למעלה למעלה עד אין סוף בסוד הכ"תר ומתמשך בסוד
אהי"ה בסוד קו העליון ונאצל ומתמשך למטה בשמ"ע ואח"כ חוזר
ומתפשט לצדדי' ולכל הצדדי' ומתאחד' בו מכל צד סביב ונמצא למדנו
ו' של שם יהו"ה היא עומדת בתוך' של השם מלא ובה מתאחזי' כל השמות
כלם ולאותם היודעי' סוד סדרי המרכבה מה הם וכי בהיות אות ו' של
שם מתפשטת מכל צד כמו' פתחי את כתנתי איככה אלבשנה ואז היא
מתעטר' בה"א אחרונה של שם וזהו סוד קו האמצעי בכל מקום והרי
אות ו"או ראשה של מעלה סובלת סוד הכת"ר והחכ"מה והבי"נה אמצעה
סובלת הגדו"לה הגבו"רה והתפא"רת תחתיה סובלת סוד נצ"ח הו"ד יסו"ד
וסוף תחתיו' שלו' ושלשים תלויה שאורה ה"א אחרונה של שם מתאחדת
עם אותו ו"או כמו שאמרנו נמצא אות ו"או של שם נקרא קו האמצעי
ועומדת במקום יהו"ה וזהו היא סוד ו"או של יעקב ובור ואהי'

יעקב וזהו היא הספי' הנקר' עץ החיי' כלומ' העץ

שספי'

שמס' הבי"נה. הנקרא' חיים מהאחזת בו כי זהו סוד היחוד העליון בג'
ספירות עליונ' ולפיכך הוא עומד בתוך הגן ותרגם אונקלוס ע"ה במציעו'
גנתא שהוא קו האמצעי שביארנו ועי' העזהזה מהאחזת הבי"נה עם
מלכו' ט' בה"ן שלשם המיוחד מהאחרות בקו האמצעי זו מלמעלה
וזו מלמטה העליונה. הנק' חיים והיא סוד חי העולם הבא והיא סוד
וישבע בחי העולם אבל חי העולמי' היא מדת הא' יסו"ד שהחיים
נמשכי' מן הבי"נה בקו האמצעי שהוא גוף האילן עד שמגיעין למדת
יסו"ד ואז נקרא חי העולמים ואם כן התבונן כי השם ית' לא הזהיר
את אדם הראשון שלא יאכל מעץ החיים ולא מנעו ממנו ומיכן
יתן ויאכל אבל מנעו שלא יאכל מעץ הדעת לפי שבמה קליפו'
חיצונות המאחזים בו ויהיה גורם קיצוץ ופירוד אבל עץ הח'
החיים לא נמנע מאדם הראשון תחלה אבל לאחר שחטא
וקיצץ בנטיעות והפריד זוג לא נתנו לו רשות להתקרב
בעץ החיים לפי שחשוך היה ואין עץ החיים מושג אלא
על ידי עץ הדעת כי עץ הדעת הוא בית שער שבו נכנסים
לעץ החיים כי עץ הדעת סודו של עץ של ספירת הדעת
שהוא קו האמצעי וכמו שעץ החיים סוד וא"ו עץ החיים
סוד ה"א אחרונה עץ הדעת וסוד זה הוא קשר הייחוד
לאותם היודעים סתרי ההיכלות וע"כ שמור דבר
זה מאד ותמצא כי אחר שחטא אדם הראשון בעץ
הדעת נעשה חשוך ונמנע ממנו עץ החיים וכו' ויאמר
הן האדם היה כאחד ממנו וג' ולפיכך וישלחהו יהו"ה
אלהים מגן עדן ודע כי הספי' הזאת ממש. נתנה תורה שבכת'
לפי שמשה רע"ה אדון כל הנביאים לבדו זכה להתקרב לשם
הגדול הנקרא יהו"ה וזהו ונגש משה לבדו אל יהו"ה וזהו ולא קם

ענין חי העולמי'

הוא עץ של בינה כך מלכות הוא עץ של דעת וסוד הו"ה סוד הראשונה חיים סוד

נביא עוד עד׳ ידעו יהוה פנים אל פנים ולפי׳ נאמר בו
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ולפי׳ שמשה רע״ה
נכנס באספקלריא המאירה שנכנס לפנים מן ה[illegible] סוד
האמצעית להשיג קו האמצעי וזהו סוד ומראה ולא ב— נבואת משה ושאר
בחידות מעורבות להם ושורת הדין אבל שאר כל הנביאים ונביאים וג׳
לא נתנבאו אלא על ידי נצ״ח והו״ד וה״א אחרונה של שם
מעורבות להם ושורת הדין שלא יכנסו ואחריך היו
מביטין ולפי׳ כל נבואות על ידי דמיון וזהו סוד הנביאים
אדמה׳ כי ה״א אחרונה של שם כמו הלבנה שנקראת
אספקלריא שאינה מאירה שאין לה אור מעצמה וסוד
ו׳ של שם נקראת אספקלריא המאירה׳ וה׳ יו״ד של שם
ועם כל כל הנביאים כלם נתנבאו ע׳ אספקלריא שאינה
מאירה שנ׳ וביד הנביאים אדמה׳ אבל מרע״ה ע׳ אספקלריא
המאירה׳ והו״ד ותמונת יי׳ יביט׳ והסוד הזה כי מרע״ה נכנס
לאהל וישמע את הקול מדבר אליו׳ וזהו נאמן בב׳ ש״ב בכל
ביתי נאמן הוא׳ רוצה שלא שמר אדם הראשון ולא שמר באמונה
אבל שאר הנביאי׳ לא זכו להכנס לאהל ולכן׳ וזש״ה פני משה
כפני חמה׳ פני יהושע כפני לבנה שאמרו שאת כשמואל הי׳ שקול ענין פני
כמשה ואהרן ונקרא נאמן לא נכנס לאהל כמו שמשה נאמן לפנים משה כפני
בבית של ה׳ הנק׳ בב״א כך שמואל נאמן בהיכל של נבי׳ ושמו חמה וכני
שאחרים נאמן נראה נ׳ לה נבואה המאירה׳ כך שמואל הנביא נאמן יהושע כפני
בבית של הוד שהם מקום יניקת הנבי׳ וזהו שהודעתך זה רעיא מהימנא שם לבנה
הוא סוד ה׳ הנק׳ יהו״ה ולפי׳ כל הנבו״ת [illegible] והעולם אחד רע כל [illegible]
הוא סוד זורק של שם ה׳ ואם הו׳ יתפרנס אות או נוסף אות אינה רע״ה לכן
שאינה זו הסוד השם וכבר ידעת מה שהודעתיך בשער זה פירוש הגדול
בהם השכל והוא נוף האילן ושאר כל שמות הם ענפים ומתפשטים באילן
מכל צד סבב

ושאר

ושאר כל הכנויי׳ הם נגררים על שמו הקדוש כנזכר ענבי׳ ואם כן הרי
התורה כלה היא כמו צורת שם יהו״ה ית׳ ואם כן שמור מאד עיקר זה תבין
סוד התורה שבכתב שהוא סוד שמו הגדול ולפי׳ נקרא׳ התורה עץ החיים
כאמ׳ עץ חיים היא למחזיקי׳ הלא תורה כי נקר׳ עץ חיים כמו שפירשנו
למעלה כי קו האמצעי נקרא עץ חיים אבל מה שאמ׳ בסוף פסוק ותומכיה
מאושר תומכי התורה הם עמודים שונים שהם נצ״ח והו״ד ואתה בקח
עיניך והבן ויש לך לשרדך עוד שהתורה כלולה בימין ושמאל כמו שהוא
סוד שם יהו״ה ית׳ שהוא באמצע וכל צבא השמי׳ עומדי׳ וגם כן התורה
מימין ושמאל וזה מצות עשה ומצות לא תעשה אלו לימין ואלו לשמאל והתור
באמצע ולפי׳ שהתורה כלולה מכל ג׳ ספי׳ אחז״ל שניתנה בג׳ קולו׳ אבל
האומרי׳ שניתנה בה׳ קולות נתכוונו אל המקום אשר משם יצתה ממקור
העדן והמקו׳ אשר משם יצאה נקר׳ ה׳ ראשונה של שם וזה ה׳ קול ה׳ חומשי
תו׳ ודע כי הספי׳ הזאת נקר׳ בכל התור׳ אמת ולפי׳ הדבר כי כמו שהשם
המיוחד יהו״ה ית׳ הוא מכוון באמצע וכל הצדדי׳ כך מלת אמת כלולה.
מכל האותיות של ראשון אמצעי סוף ולפי׳ אחז״ל אמת חותמו
של הקב״ה ומה טעם אמ׳ כי אמת הוא חותמו כבר ידעת כי שם יהו״ה ית׳
הוא באמצע ושם אל מימין ושם אלהי׳ משמאל וכשהשופ׳ דן את בריותיו
כתו׳ הימין מלמדי׳ זכו׳ וכתו׳ השמאל מלמדי׳ חובה כמו שהוד עיניך
וכשנגמר דין בגמ׳ כב של ימין ושל שמאל טוענים ובוא ית׳ פוסק את
הדין והוא באמצע ולפי׳ כתו׳ בחותמו אמת להודיעך כי כל צבאות האותיות
שהם מאלף עד מ״ם נקראו ימין ומהפכי׳ בזכו׳ ושהם מן המ״ם עד תי״ו
נקראו שמאל ומהפכי׳ לחובה וכשגמרו אלו ואלו ללמוד זכותו וחובה
נגמר הדין בתכלי׳ הדקדוק והשלימו׳ וכמו שאמרנו לך אל מימין יהו״ה
באמצע אלהי׳ משמאל כך תמצא לו עם כל צבאותיו מימין מן באמצע

ומהומה ועד תי"ו משמאל וכל צבאות כ"ד של מעלה הכלולים בסוד האותיו'
נשאו ונתנו בדין וכשנגמר הדין נגמר בכ"ב אותיות הנקראו אמת ולפי' אמר'
חותמו של הקב"ה אמת וזהו משפטי יהו"ה אמת ולפי שאמת הוא סוד קו
האמצעי נתן ליעקב שהוא באמצע והסוד תתן אמת ליעקב כיצד אברה'
ימין יצחק שמאל יעקב באמצע ועל זה והסוד תתן אמת משפט אמת
שפטו ובכ"ד של ב"ג חצוף הוא הרי לך מבואר בכל מקום שאתה מוצא אמת
הטובה למדה הממוצעת הכלולה מכל הפני' ומכל הצדדי' וכן תמצא תור'
שבכתב שהוא סוד קו האמצעי והיא כלולה מימין ושמאל כמו שהוד עניך
ונקרא גם היא אמת וזהו תורת אמת הייתה בפיהו נמצא למד כי מדת
אמת היא מדה האמצעית והיא כלולה מן הכל ולפי' נקר' בשם זה יהו"ה וזו
היא הספי' הנקר' גם היא תפאר' וצרי' אתה לדעת מהו עניין תפארת כבר
הודעתיך כי שם יהו"ה ית' הוא גוף האילן וזה העיקר וגם הכל מתאחד וכל
בענפי' מכאן ומכאן מתאחזי' בו והוא ית' פועל הכל וכשהוא דן את בריותיו
ופועל בהם כפי יושר משפטם כבר הודעתיך שהוא מתלבש במלבוש
הראוי לאותה הפעלה ולפי' נקרא בכל שם ושם ובכל כנוי וכנוי כפי שהשעה
ראוי ובכל אותן המלבושי' והכנוי' נקראו' תפארת הלא תראה כדכתי'
ועשית בגדי קדש לכבוד ולתפארת וכתי' כי הלבישני וגו' כחתן יכהן פאר
וכתי' לשום לאבלי ציון פאר וכתי' פארך חבוש עליך ואותן הפארין נעדן
התבונן וקח עיניך וראה למה נקר' קו האמצעי שהוא שם יהו"ה ית'
תפארת לפי שהוא כלל הכל והוא המושל בכל והוא המתלבש בכל השמו'
כפי שרואה שהשעה ראויה ואותם המלבושים נקראי' תפארתו ואין
אין משאר הספי' יכולה להקרא כן לפי שאין לך ספי' מתלבשת בכל השמות
והכנוי' כמו יהו"ה ית' ואם המקובלים קור' לספי' בינה פאר קורין
אותה תפארת לפי שבינה היא סוד ה' מלבושי' המאירי' שמתפאר

בהם

א' כהן
לוי ישרא'

בהם שם יהו"ה ית' וכמו שקרא' לתפילין פאר כך קורא' לבינה פאר אבל
יהו"ה ית' שהוא קו האמצעי' נקרא תפארת כאמרו לך יהו"ה הגדולה והגבו'
והתפאר' כהן לוי ישראל כהן מימין לוי משמאל ישראל באמצע וזהו
סוד ישראל אשר בך אתפאר ואלו והם המלבושי' עשויי' לכהן לכבוד
ולתפארת ולא לישראל ומהו זה דעכי הכהן הוא המכהן את השם הגדו'
יהו"ה ית' ומפאר את השם עם קהל עדת בני ישראל כי קהל ישראל הם
התכשיטי' שהש"י מתפאר בהם ואחר שהודעתיך זה כי לכך נקרא
תפארת לפי שהוא ית' מתלבש בכל מיני שמות הקודש והכנויי' למיניה'
כל א' בשעתו כמו שכהן מתלבש בבגדי שמות הקדש בבגדי [כהונה]
לשעה ידועה ונקראים תפארת וכמו שהחתן מתלבש בגדי עדי [כחתן]
יכהן פאר והתבונן זה עד מאד כי צורך גדול הוא להבין אותו כי
תפארת כי' הוא לשם יהו"ה ית' ולפי' אמ' לך יהו"ה הגדולה והגבו' והתפ'
כלומ' לך שם יהו"ה ית' כל צבאות ימין וכל מיניהם ותכשיטיהן
הנקראי' בשם גדולה ולך גם כל צבאות שמאל ותכשיטהם הנקראים
בשם גבורה ובאלו של ימין ובאלו של שמאל אתה מתפאר ומתלבש
לפי שאתה רואה שהשעה צריכה והתבונן זה עד מאד ותדע
למה נקר' שמו ית' תפארת עוד יש לנו לעורר על סוד גדול והוא
סוד התיקוני' העליוני' הנקראי' זקן הם סוד תפארת והענין סוד [גדול]
מסודו' המרכבה שכל הנהולך למקום א' בענין שפי' בתפאר' וסוד
התפארת בהדרי כחם באותה כי הכחות כללותו' בספירת התפארת
ולפי' הוא מנצח את הכל והיודע סוד שערו' הזקן ידע סוד תפארת
ומסוד זה נולדו כל פרקי המרכבה נ"א קשרי': כי מן התפארת
נתפשטו לכאן ולכאן יסוד חתום וסתום כי תפארת אדם לשבת
בית וסוד מה שאמר שלמה ע"ה ותפארתו עבור על פשע דהו סוד

הייתי ית' מתפאר בנבראי' אחר שחטאו בהיותם חוזרי' בתשובה ודי לזמן:
עוד ושלמעלה למעלה בסוד הכתר מיני זוהר וחסד ורחמי' וכלם לבנים
ובהם משגיח בעין הרחמי' ומתקשט השם יהו"ה בהם כבגדי לבן ז
ונקראי' תפארת והם כלם של זוהר ונקראי' נצח והוד ותפארת וכבוד
מתפאר שם יהו"ה ית' ומרחם על עולמו וכל אלו העניני' גדולי' העמוקי'
עדיין תשיג בעז"ה השגה גדולה: ואם כן שמור עד מאד עקרים אלו
שהודעתיך בענין תפארת כי צורך גדול הוא להבין המלה כי תפארת
ממש כדמיון כאהוא וכלל למעשה מרכבה ולכל שמות הקדש והכנוי'
שהשם ית' יהו"ה מתלבש ומתפאר בהם: והסוד הזאת עקר בתורה דעת
והסוד יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמי' בתבונה בדעתו וג' דע כי
הזכיר כאן ג' ספירו' המו שרי' מן הכתר מקוצו של יו"ד והם חכמה
בינה ודעת וסוד דעת הוא קו האמצעי והוא של שם שהוא כושע כזרועו'
ג' אהי' ימין ושמאל והוא באמצע והוא בדעתו תהומו' נבקעו הלא תראה
כי הבקיעה בין ב' דברי' הוא כי דעת שהוא קו האמצעי עומד בין ימין ושמאל והוא
הבוקע ביניהם ולוקח את שניהם ומשלים ביניהם וזה הכלל בכל מקום
שאתה מוצא דעת שלישי הוא מכריע בין שנים והאחר שמי' חכמה
ותבונה ובדעת כאמ' אברה' יצחק יעקב הרי יעקב ג' מכריע בין הדעת
ג' מכריע ואם תקשה ותאמר והיאך הוא דעת ג' לחכמה ובינה כי אינו
ג' דולתי לגדולה ולגבור' דע כי סוד גדול הוא והנני מאיר בקצת דרכיו
כבר הודעתיך כי קו האמצעי לבדו עולה למעלה למעלה ומתאחז
בכתר בסוד אות ו' שהיא מקום כל השם ונשארי' למטה במקום גדולה
גבורה ואינם עולי' יותר ממקומם אבל קו האמצעי שהוא אותו עולה עד
אין סוף והנה תמצא כל ג' שרי' מקני' לגדולה ולגבורה כמו שגדולה
וגבורה אינם עולי' ממקומם למעלה כך ג' שרי' של האותו אינם יכולי'

לעלות

לעלו' יותר מן המקו' שהם נאחזי' בו אבל ישרא' נאחזי' בקו האמצעי
כמו שהודענוך וכמו שקו האמצעי עולה עד אין סוף כך ישרא' הדבקי'
בו עולים למעלה עד אין סוף: וזהו סוד ירכיבהו על במותי ארץ
ומה"ע מבשר לישרא' ואומ' ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו
תדרוך בגלו' כל האומו' כלם אע"פ שעלו מעלה קץ וגבול יש לעליית'
שאינם יכולי' לעלות יותר מן המקומו' שבם דבקי' בהם שהם גדולה
גבורה אבל ישרא' שהם דביקי' בקו האמצעי שהוא התפארת והוא הדעת
כמו שקו האמצעי עולה עד אין סוף כך ישרא' הדביקי' בו עולי' עד
אין סוף וזהו סוד ואתה על במותימו תדרוך וסוד ישרא' אשר בך אתפאר
בגלו' כמו שהתפארת עולה למעלה עד אין סוף ומתלבש בבגדי הכתר
ומתפאר בהם כך ישרא' הדביקי' בתפארת עולי' עמו וע"ז ישרא' אשר בך
אתפאר ואם ח"ו חטאו ישרא' ונעתקו מן הדעת שהוא קו האמצעי
כשחטאו' אין לנו עליה ונמסרי' ביד ע' שרי' וביד האומו' שלהם בגלות
וע"ז לכן גלה עמי מבלי דעת בגלו' כשנפרדו מן הדעת שהוא עולה עד
אין סוף נפלו ביד שרי האומו' וע"ז כי אתה הדעת מאסת ואמאסך
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני יהי לך כשר הדברי' על
הקושיא שהקשיתי כי כיצד יהיה הדעת ג' בין חכמה ובינה והרי אינו
לא בין גדולה וגבורה הנני מתרץ הקושיא בע"כ דע שאלו היה הדעת עולה
עד גבול גדולה גבורה ולא יותר היה לנו לומ' שהוא מכריע בינ' לבד
ולא היה שלישי לחכמה ובינה אלא מאחר שהדעת הוא קו האמצעי
והוא עולה מלמטה עד סוף המעלות עד אין סוף הרי הדעת ג' ומכריע בין כל הספירו'
עליוני' ותחתוני' כיצד הרי הקו האמצעי שהוא הדעת עולה עד אין
סוף שהוא הכתר וא"כ נמצא אמצעי בין חכמה ובינה הקרובי' לכתר
וכשקו האמצעי בין גדולה גבורה הרי הוא האמצעי ביניהם וכן קו

באמצעי הוא מכריע בין נצח והוד לפי שקו האמצעי שהוא הדעת עולה
בין נצח והוד והולך ועובר בין גדולה וגבורה והולך ועולה בין חכמה ובינה
עד שמגיע לכתר ונאחז בו וזהו סוד שם יהו"ה ית' שהוא אמצעי בין כל
השמות והכנויים מלמעלה למטה וכל הצדדים וכלם נאחזים בו והפי' הוא במלת
דעת שהוא ג' לחכמה ובינה והוא ג' לגדולה וגבורה והוא ג' לנצח והוד
לפי שקו האמצעי שהוא סוד הדעת עובר באמצעיתן כנגד האילן עד
שהוא מגיע עד אין סוף והוא המחבר כל הספירות מלמעלה למטה ובין
הצדדים והנני מצייר לפניך צורה שמורה אבן בענין וזהו ששם יהו"ה
ית' הוא אמצעי בין אהי"ה ובין אדנ"י מלמעלה למטה והוא אמצעי בין
אלהים וזהו הענין במלת דעת שהוא קו האמצעי וזו היא הצורה

ואחר שהודענוך אלו העיקרים הגדולים יש לנו לחזור ולהודיעך

מה טעם

מה. טעם ע׳ שרי׳ נאחז׳ באברהם ויצא שהם לאהי׳ ולא ביעקב שהוא סוד
מדת יהו״ה ית׳ דע כי משחטא אדם הראשון הוטלה בו בגימה ונעשה עיסה
לכל השרי׳ וגם אפי׳ לכחות הטומאה החיצוני׳ וכולן הטילו חימוץ וזו היא
זוהמא שהטיל נחש בחוה ונמצא שהדברי׳ הם עמוקי׳ יותר וכשנעשה
גופו של אדם הראשון עיסה לחימוץ של שרי׳ וכוחות הטומאה אותה הזוהמא
לא נפרדה מגופה של אדם עד שנזדקקה מעט מעט בצדיקי׳ שבדורות
כמו הכסף שמצרפי׳ אותו בתוך הכור כיצד בא שת ונזקק מעט שנ׳ ויולד
בדמותו בצלמו בא חנוך ונזקק מעט שנ׳ ויתהלך חנוך את האהי׳ בא נח
ונזקק מעט שנ׳ את האהי׳ התהלך נח בא שם ונזקק יותר שנ׳ ויבן באהלי שם
בא אברהם ונזקק יותר שנ׳ אע״כ יוצאה ממנו מעט זוהמא בישמעאל
ואע״כ נשאר הבו קצת זוהמא בא יצחק ונזקק יותר ויוצאה ממנו כיצד
זוהמא בעשו נמצא יעקב מזוקק כלו טהור אין בו פסולת נמצא יעק׳
צורת אדם הראשון התמימה קודם שיחטא אדם הראשון ולפי׳ ישר׳ נקראו׳
ראשי׳ תבואתה של יהו״ה ית׳ ונקראו׳ כבוד השם תחלת הבריאה נמצאו יעק׳
אע״ה היא הבירה השלימה שאין בה פסולת כלל ונמצאו אברהם ויצחק
שהיה בהם קצת פסולת ולפי׳ אמר יעקב לבניו כשבא ליפטר מן העולם
שמא יש בכם פסולת כמו אברהם שיצא ממנו ישמעאל וכיצחק שיצא ממנו
עשו ענו כלם ואמרו שמע ישראל יו״י אהי׳ יו״י אחד: כשם שאין בלבך אלא
אחד כך אנו אין בלבינו אלא אחד נמצאת למד כי יעקב ובניו כלם היו זרע
כשר אין בהם פסולת אבל אברהם ויצחק היה בהם פסולת ולפי׳ יצאו מהם
ישמעאל ועשו ובאותו קצת פסולת שהיה באברהם וביצחק נתאחזו׳ בהם השרי׳
סביב שלמעלה לא היה באברה׳ וביצח׳ קצת פסולת לא היו השרי׳ העליונ׳
יכולי׳ להתאחז בהם כלל אבל כמו שהודענוך בענין השמו׳ והכנוי׳ שאין
בהן שם שיהיה כלו פשוט שלא יהיה בו תערובת אבל מכל צד קצת

תערובת ישבהם ולפי' מתאחדי' ומתאחדי' זה בזה: וכן בענין אברהם ויצחק
צורך גדול לתקון המרכבה והשרי' הייתה קצת זוהמא שבהם כדי שיהיה
מקו' לשרי' העליוני' באותו קצת זוהמא להתאחז בהם שאלמלא היה אברה' ויצח'
מזוקקי' מכל וכל לא היו ע' שרי' יכולי' להתאחז בהם כלל ונמצא' המרכבה
חסרה והשרי' נפרדי' ואין להם מקו' חיבור והנה קצת הזוהמא של אברה'
ויצחק נתנה מקו' לשרי' העליוני' להתאחז בהם ולפי' תמצא שיהיו הנפרדי' מנ
מול השרי' זה לימין וזה לשמאל אבל יעקב ע"ה שהוא מזוקק ואין בו פסולת
הוא מיוחד לשם יהו"ה ית' העומד באמצע ואין לא' מן השרי' חלק בשם
יהו"ה כמו שהודענוך כבר לפי שהוא באמצע ומי הנוחל שם יהו"ה יעק'
ובניו שהם באמצע ואחר שבארנו ענין זה הנני מאיר עיניך במדרש
שאחז"ל בענין יעק' שאמ' לו השם ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה
מהו לשון ופרצת לא כאברה' שאמ' לו שא נא עיניך וראה מן המקו' אשר
אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה הרי סיים לאברה' מצריו וכן ליצחק
אבל ליעקב ופרצת לנחלה שאין לה מְצָרִי' נחלת אברהם ויצחק יש
לה מְצָרִי' שהרי ע' שרי' מקיפי' סביבותם והם מְצָרִי' ומצרי' להם אבל
יעקב שהוא עולה עד הכת"ר מקום - שאין השרי' עולי' הרי אין לנחלת
יעקב מצרי' והוא פורץ כל המצרי' כלם שהרי כל השרי' עולי' עד הימין והשמאל
כנגד אברה' ויצח' אבל יעקב שהוא באמצע עולה לבדו עד הכתר עד אין סוף:
שהיא נחלה שאין לה מצרי' ונשארי' כל השרי' ומתחת להם לירשה מנחלת יעקב
והסוד הגדול הזה כי' אותו הנביא ואמ' אז תתענג על יי' והרכבתיך על במותי
ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך ופי' הפסוק כך הוא עתידי' את כנסת
ישראל לרשת עדן העליון שהוא הכת"ר ומשם ולמעלה שהוא המקו' שאין
שם מצרי' ומקו' רחובו' והרכבתיך על במותי ארץ אלו הן שרי האומו'
שעולי' עד במותי ארץ עד מקו' גדולה וגבורה אשר שם אברה' ויצחק

ותרכבו עליהם שתהיו עולי׳ למעלה מעלה גדולה ובכורה עד מקו׳ הכת״ר להדבק
בכת״ר והאכלתיך נחלת יעק׳ אביך ולא נחלה אבר׳ ויצ׳ ואח״כ התבונן סוד
נחלת אבר׳ ויצחק וסוד נחלת יעק׳ במה היא ואז תבי״ן נפלאו׳ הש׳ ואח״כ מתוך תש״ג
העק׳ הגדול׳ הלז שהודעתיך ישלך להתבונן סוד הדעת שהיא הספי׳ הכולל׳
כל הספי׳ והוא השורש והמעיין שאין לה סוף ותכלית ולפי שספי׳ דעת
מתחלת מן המלכות ומגעת עד אין סוף יש לה שני כתובי׳ בתורה הכתוב
שמתחיל מן המלכות שסודו אדנ״י הוא עץ הדעת כי מדרגה המלכו׳ היא
סוד העץ שהדעת מכרעת אותו והכתוב הב׳ שמגיע עד אין סוף הוא סוד
שאמ׳ פלאה דעת ממני וגו׳ כלומ׳ ספי׳ הדעת אע״פ שנמצאו בכל הספי׳ כל
כך היא מתעלת עד אין סוף שהוא סוד הכת״ר שאין סוף ותכלית שאין
כל נברא יכול להמשך עד סוף עמקו לפי שאין לו סוף וקץ למעלה למעלה.
וזש״ נשגבה לא אוכל לה ואח״כ התבונן סוד ספי׳ דעת מאחר שנכנסו לאלו
מימוני׳
החדרי׳ יש לנו להודיעך כי כמו שאברה׳ ויצחק הין ב׳ פרקי המרכבה
כנגד ימין ושמאל גם יעק׳ הוא מכוון מול קו האמצעי שהוא סוד יהו״ה ית׳ האדון
באמצע וכמו ששם יהו״ה ית׳ הוא מכוון כנגד כל הצדדי׳ ושמו הקדוש כלם
וכל הכנויי׳ מתאחזי׳ ומתאחדי׳ בו בין מלמעלה בין מלמטה בין מן הצדדין
כך יעק׳ הוא י״ב שבטי׳ שהם סוד י״ב גבולי׳ אלכסון הנאחזי׳ בשם יהו״ה ית׳
והסוד כתו׳ בתורה יצב גבולות עמי׳ למספר בני ישרא׳ ולפי׳ תראה כי ישרא׳
סוד כל המרכבה כמו ששם יהו״ה נושא כל המרכבה כי כך שם יהו״ה ית׳
עומד בין ב׳ צדדי׳ ובשלשתן מתאחז מכאן ומכאן כן יעק׳ ג׳ מדו׳ כנגד או
ואלו הן כהן ולוי וישרא׳ כהן כנגד א׳ מימין לוי כנגד צד׳ משמאל וישראל
מיוחד ליהו״ה באמצע הלא תראה צורת מרכבת יעקב עשויה כצורת
מרכבה עליונה וכמו שכל השמות והכנויי׳ אדוקי׳ בשם יהו״ה ית׳ כך כל
צורת האבות כלולה ביעק׳ ובניו כהן במקו׳ אבר׳ לוי במקום יצחק ישרא׳

במקו' יעק' הלא תראה הדברי' מכוונ' כי השי' סדר יעקב ובניו כסדר המרכבה
הפנימי' המיוחדת למעלה שמו ית' והנני מודיעך סתרי' כבר ידעת כי
המזלות י"ב הם ומהם יבא הכח לי"ב חדשי השנה כל מזל ומזל מיוחד לצורך
חדשו והמזלו' וחדשי' יבא לכלם הכח והקיום והמזון משם יהו"ה ית' בדרך
זה דע כי י"ב מזלו' שהם בשמים שבהם מתפרנסי' ברואי' שלמטה או י"ב
מזלו' מקבלי' כח מן י"ב חותמו' שהשם הגדול יהו"ה ית' מתעטר ומיחד בהם
ואו י"ב חותמו' תמצאם בארבעה דגלי' כן תמצא בשנה ד' תקופו' ובצורת
או בישרא' תמצא י"ב שבטי' וד' דגלי' הלא תראה כי צורת י"ב שבטי' וד' דגלי'
כנגד י"ב חותמו' של שם הגדול וארבע אותיו' שלו כיצד אות י' של שם נושאת
ג' חותמו' וכן אות ה' ראשונה של שם ג' חותמות וכן אות ו' וכן אות ה' אחרונה
והנני מצייר לוח זה כמו שתראה עניינים גדולי' לעין: או הן י"ב חותמו'
של השם הגדול יהו"ה ית' וד' דגליהם דגל א' יהוה יההו ייהה: דגל שני
הוהי הויה ההיו: דגל ג' והיה והה"י ויהה: דגל רביעי היהו הייה ההוי:
או הן י"ב שבטי בני יעק' נחלקי' לד' דגלי' דגל א' יהודה יששכר זבולן:
דגל ב' ראובן שמעון גד: דגל ג' אפרים מנשה בנימין: דגל ד' דן אשר
נפתלי: או י"ב חדשי' לי"ב מזלו' לי"ב גבולי אלכסון לד' תקופו' תקופה א' ניסן
אייר סיון: תקופה ב' תמוז אב אלול: תקופה ג' תשרי מרחשון כסלו: תקו'
ד' טבת שבט אדר: כשתתבונן בלוחה זה ותעיין בו היטב תמצא י"ב חותמו'
של שם המיוחד וד' דגליו שבהם כלה צורי' מתפרנסי' וסוד ד' דגלים
שאנו אומרי' בשם המיוחד הוא באות י' שיש לה ג' חותמו' ואות ה' בראשם
וכן ה' ראשונה ואות ה' בראשם וכן כל ד' אותיו' של שם הלא תראה כי כל
אות של שם יש לה ג' חותמו' והנה תראה כי כל דגל מד' דגלי' יש לו ג' חדשי'
הנה ראה בעיניך כי הכל תלוי על שם יהו"ה ית' ועדת י"ב שבטי ישראל וד' דגליהם
צורת י"ב חותמו' של שם וד' דגליו ודע כי שמך נקר' על עירך ועל עמך

(שני) י"ב הוי"ה

יש יהו"ה

שם יהו"ה ית' ותכסיסיו ודגליו כלם נקראי' על ישרא' ולכך תמצא כי יעקב
הוליד י"ב בנים כנגד חותמו של שם יהו"ה ית' שהוא דבק בו וכנגד כל חתם
וחותם הוליד בן א' ושמור זה העיקר הגדול ואחר שהודעתיך זה
ראוי לנו להודיעך כאן כי י"ב מזלו' שבשמי' אינן יכולי' לעשות דבר בארץ
כי אם כפי הכח שמקבל כל מזל ומזל מהם מאת השם המיוחד כי כל מזל
מי"ב מזלו' מקבל כח מחותמו של שם יהו"ה ית' כל מזל ומזל מהם מקבל מחותם
ידוע כיצד ג' מזלות המושלי' בתקו' ניסן שהם טל"ה שו"ר תאומי"ם מקבלי'
כח מג' חותמו' של שם יהו"ה יהה"ו יוהה: ולכך שמותי' ראש דגל או ג' חותמו'
לבך קורי' לג' המזלו' וג' חדשי' תקופ' א' כנוס' התקו' המקבלת שפע מאות
יו"ד של שם המיוחד שיש לה ג' חותמו' וג' המזלו' המושלי' בתקו' תמוז
שהם סרטן ארי"ה בתול"ה מקבלי' כח מג' חותמו' של שם יהו"ה ית' מאות
ה"א שהיא ראש הדגל שהם הוה"י הוי"ה ההי"ו: וכן ג' חותמו' של
שם מאות וא"ו שהוא ראש הדגל וא"ו הן וכי"ה וההי ויה"ב: וכן ג'
המזלו' המושלי' בתקו' טבת שהם גד"י דל"י דגי"ם מקבלי' כח מג' חותמו'
של שם שהוא ה"א אחרונה של שם ראש הדגל ואלו הן היה"ו הוה"ה ההו"י
הלא תראה כי מזלו' עליוני' אין להם כח מעצמן זולתי כפי הרשות
שנוטלין משם יהו"ה ית' כל א' וא' מחותמו ועל כי יהוה יחנו ועל פי יו"ד
יסעו ואם תפקח עיניך ותראה היאך שם יהוה ית' מושל על כל צבאות מעלה
ומטה והכל משועבדי' תחת חותם שמו הגדול ית' וית'. התבונן בהיות
שם יהו"ה ית' מוסר חותם שמו לישרא' וכנגד י"ב חותמו' שמו נולדו י"ב
שבטי ישרא' כל א' וא' בחותמו הידוע וזו ברכת יעק' שבירך את בניו
סמוך לפטירתו כלומ' כל א' וא' מן השבטי' ברך אותו בברכת חותמו הידוע
לו בחותמו יהו"ה ית' וזהו כל אלה שבטי ישרא' איש אשר כברכתו ברך אותם
מהו איש אשר כברכתו כלומ' לכל א' וא' מהם נתן ברכה הראויה לו ולע'

ג' המזלו' המושלי' בתקו' תשרי שהם מאזנים עק"ר קש"ת מקבלי' כח מג'

חותמו בשם יהו"ה ית' ולסוד הזה היו י"ב אבני האיפוד זכרון לבני ישראל
והיו ד' טורי' אבן ג' אבני' בכל טור וטור כמו שהשם נחלק לד' רגלי' ג' חותמו'
בכל אות ואות כנגד ד' דגלי' של ישרא' ג' שבטי' בכל דגל ודגל סוף דבר
ד' דגלי' של ישרא' כל דגל מהם נושא אות אחד אותיו' של שם בה' ובכל
אות ג' חותמו' כנגד ג' שבטי' של דגל הרי לך כשר הדברי' הכבושים
מפורש לשון וכבר פירשנו היאך יעק' הוא קו האמצעי ועולה עד אין סוף
ונחלתו בלי מצרי' כמו שכתבנו לעיל ולפעמי' נקר' הספי' הזאת האמצעי
בתורה לשון נורא והסוד לפי שקו האמצעי הוא כלול מן החסד ומן
הדין ולפי' הוא נורא ויעק' כמו שהוא מכוון כנגד קו האמצעי הוא בלא
הסוד וזה שאמ' ויירא ויאמר מה נורא שהרי באותה המראה הראהו
חלקו ועניינו במרכבה וחלק אברה' נקר' גדול וחלק יצחק נקר' גבור
וחלק יעקב נקר' נורא וזשה"כ הגדול הגבור והנורא בלא תראה היאך
תקנו בתפלה אלהי אברה' אלהי יצח' ואלהי יעק' הא' הגדול הגבור והנורא
אחר שהזכי' האבו' הזכיר מדותיהן וכי' גדול : מצינו נורא בפרקי
המרכבה מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלו' עושה פלא כי הקדושה
מסורה ליעק' וכן אומ' והקדישו את קדוש יעק' והספי' הזאת גם היא נקר'
משפט ועכשי' אנו לעוררך על עניינים גדולי' כלולי' בענין זה כבר
הודעתך בשער זה כי השם הגדול יהו"ה ית' הוא שופט את בני עולם
ומימינו ומשמאלו עומדי' מדות החסד והרחמי' ודין והוא ית' באמצע
במדת הרחמי' הכלולה מן החסד ומן הדין וכבר הודעתך בכל מקום
שתמצא משפט סמוך ליהו"ה ית' בעת' יהו"ה במשפט יבא או בכל מקום
שתמצא משפט סמוך לאלהי' כמ' כי המשפט לאלהי' הוא והכל הולך אחר
גמר הדין אבל מה שאנו צריכי' לבאר עכשיו ובכל מקו' שאתה מוצא
משפט הוא כלול מן החסד ומן הדין ואינו דין גמור ושמור עי' זה מאד

עין
ונזס
יכד
והיש
ראשון

כי

כי במקומו׳ רבו׳ תמצא ערך אותה בתורה והטעם כי בכל המקו׳ ששם יהו״ה ית׳
דן את העול׳ דן כל בריותיו ברחמי׳ ונקרא מ״ה משפט ואינו דן אותם בקושי
אבל אם שם אדנ״י שהוא בד״ שלמטה דן את הברי׳ לבדו אזי הוא מכנה
את הבריות ודן אותם בדין גמור בלא התערובת רחמי׳ ובזו׳ אתה לדעת
דבר זה דע כי בית דינו של שם יהו״ה ית׳ נקר׳ משפט ובית דינו של
שם אדנ״י נקר׳ צד״ק וכל זמן ששם יהו״ה ית׳ הוא דן את מעשי הברי׳ ברחמי׳
כפי מדתו שהוא כלול בחסד ודין אבל בזמן ששם אדנ״י דן הוא דין
גמור ואין בו רחמים זולתי בהיותם נשפעי׳ לו משם יהו״ה ית׳ וזהו שאין
לו אור מעצמו אלא אם יבא לו משם יהו״ה ית׳ ושם תש״א ותאמ׳ איתי
דן שם יהו״ה ית׳ את הברי׳ או אימתי דן שם אדנ״י והנני מאיר עיניך
בעז״ה ואתה תן למצוא חנן כבר הודענוך בראש הספר הזה כי ב׳ שמו׳
הם אהי״ה למעלה ובלו רחמי׳ יהו״ה באמצע והוא חסד ודין ורחמי׳
מעורבי׳ למטה אדנ״י ובלו דין גמור וכבר הודענו כי כל השפע והטוב
הבא לעולם אדנ״י הוא בא לו משם יהו״ה ית׳ ואז מתמלא נעשם שם אדנ״י
מכל טוב ושפע וברכה וחיים ורצון וכהיות הברי׳ חוטאות מעטן
ואותם גורמי׳ שיפסקו הצינורו׳ הבאות משם יהו״ה ית׳ לשם אדנ״י אז שם
אדנ״י דבק ברחמי׳ ואינו דן את הברי׳ כלום אבל שם יהו״ה ית׳ לבד הוא
דן את הבריות במשפט בחסד וברחמי׳ אבל אם בני עול׳ עוברי׳ עבירו׳
גדולו׳ ומטמאי׳ עצמן בטומא׳ חמורו׳ אזי בחטאם גורמי׳ שיפסקו
כל צינורו׳ השפע הבא משם יהו״ה לשם אדנ״י ואז נשארת המדה הנקר׳
אדנ״י יבשה וחסרה מן הרחמי׳ כי הרי נסתלק שם יהו״ה לגמרי ונשארת
מדת אדנ״י לראות בעסקם ולתקן הקלקול שקלקלו ובהיותה לבדה
נפרדת מן הרחמי׳ הרי היא לבדה דנה את הברי׳ בדין גמו׳ בקושי
ומעוררת בעולם מלחמו׳ גדולו׳ וחליי׳ רעי׳ משוני׳ ומיתו׳ משונות

ודבר ודע שבי ובזה עד שיגמור את הדין אוי לבריו' הנע' באותו
הדין שאין שם רחמי' כלל עד שיגבה שם אד'ני כל החובו' שחייבי' לו
והוא ממהר השגש כדי לתקן הקלקול שקלקלו הבריו' כדי שימהר שם
יהו'ה ית' הנפרד ממנו לחזור כדי לתקן הקלקול ולהדבק בו ושמור
זה העיק' הגדו' מאד כי ממנו תבנה לכמה חדרי' בסוד משפט ובסוד
צדק ודע ותבין כי כח של יהו'ה ית' נקר' משפט וכח של אד'ני
נקר' צדק ובשניהם עומדי' כאחד לדין אזי יבא המשפט לבריות
בנחת וברחמי' כהיות צדק ומשפט מחוברי' כאחד לדין ובהיות ירושל'
על מילואה ועל צדקתה היתה מדת צדק מלואה משפט ולפי' היתה
שופטת אותם ברחמי' ודע שלמותי משפט ולא כן עיניך וראה כפלאו'
כשהיתה מדת צדק מלואה משפט היתה מלואה כל שפע וכל טוב
וכל מיני ברכה וחיים והייתה שופטת בענין זה קצת ברחמי' וקצת
בסליחה והוא סוד ליהו'ה אלהי' הרחמי' והסליחו' היודע זה ישיג תעלומות
חכמה ועדיין תוכל לדעת בעז"ה אם תתבונן ותראה נפלאות עצומות
ותראה כי משפט היא רחמי' וצדק היא דין גמור אם יתעדר עמה
המשפט וזהו שהזהיר הכת' את ישרא' בפר' שופטי' ושוטרי' אומר
ושפטו את העם משפט צדק: וצרי' אני להודיעך על ענין גדול שאמ'
דוד ע"ה קודם שיחטא לא היה מתירא להתראו' עם צדק בפני עצמו
והיה אומ' אני בצדק אחזה פניך אבל לאחר שחטא אפי' המשפט
שהוא הרחמי' היה מתירא שנ' אל תבא במשפט את עבדך ומה
שתצטרך לדעת כי מרע"ה אמ' ילך נא אד'ני בקרבנו וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו והוה דע כי כל שרי האומו' העול' נדונים
בדיני' קשי' בבתי דיני' של שרי' עליוני' ואינם מניחי' להם כלום כי
עבודי' על שריהם בכח הגדול ודע כי כל דין שנמסר לשליח לגמרו אין בו

ענין צדק ומשפט

רחמי'

ספר שער אורה

ספר פה שער אורה מבוחר מכל טוב והדר

סוד יהו"ה ית' שביאר סוד יעק' והוא חתום מב' צדדי' בסוד אתה וכן הוא
אומ' אתה נורא אתה והתבונן מאד ותראה כי סוד כ"ב אותיות שבצירופן
נבראו כל המרכבו' וכל צבאו' העול' במערכ' הבינ"ה שהיא סוד ה'
הראשונה של שם המיוחד והיא צירה האותיו' כלן ציורו' ויצאו כל
האותיו' כלן בכ' מקומו' שאלו הן אחה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת זסצר"ש
ואלו הן ציורו' החכמה הבינ"ה שבהן יצאו כל צורות האותיו' מעומק
רום הנקר' אין סוף ומתוך צורו' האותיו' נעשו כל צורו' המרכבות
למיניהם עליוני' ותחתוני' ומה שתצטרך לדעת כי כ"ב אותיו' הם
יסוד והם נחלקו לג' מחלקו' אמ"ש שמהם יצאו ג' יסודו' אש רוח מים
בגד כפרת שבהם נבראו כל השבעיו' למעלה ולמטה ובהם מצויירי'
ז' כוכבי לכת וכל השביעיו' של מעלה ולמטה מהם בסוד ז' כפולות
עוד יש י"ב פשוטות שבהם נחקקו י"ב בתי השם שהוא סוד י"ב גבולי
אלכסון במרכבה עליונה וי"ב מזלו' בשמי' ואלו הן הו"ז חט"י לנ"ס ע"צ ק"
ובאלו נכללו כל המרכבו' עליונ' ותחתונ' ובעל"ה עדיין נמסור לך
קבלו' עצומו' היאך כל המרכבו' עליוני' ותחתוני' נשואו' בג' מחלקו'
של כ"ב אותיו' ואז תראה סוד אתה. היאך הוא סוד קשר כל עולמו' והיאך
הוא סובל כ"ב אתוון כיתאי שבהם יצאו כל היצורי' וכל הדבר' וז"ש שעוק
קבלו' ספר יצירה שאין כל אדם זוכה להם ולכך תדע כי סוד אתה
הוא סוד התפאר' שהוא סוד קו האמצעי שהוא סוד יהו"ה ית' שהוא
השם המכוון באמצע הנושא כל השמות וכל הכנויי' וכל העולמו' בו
אדוקי' ובו מתאחדי' עליוני' ותחתוני' ולכך השם הנק' יהו"ה הוא מוציא
לנבראי' בפעולותיו ובנוראותיו אנו קוראי' לו בלשון אתה כמי
שעומד לנוכח ומדבר עמו אבל הכתר העליון הנקרא אין סוף
הנקר' אהי"ה איננו מושג לא לבשר ולא למלאך ולא לנביא בעולם

כי אפי' מרע"ה אדון כל הנביאי' לא דבר כי אם עם יהו"ה ית' ולא נכנס רק
הבינ"ה ולפני' אפי' לסוף כל שערי בינ"ה לא הגיע כ"ש מסם ולפני' שהרי
אמ"ח"ז"ל נ' שערי בינה נבראו בעול' וכלם נמסרו למשה חוץ מא' וא"כ התבונן
כי אפי' מרע"ה אדון כל הנביאי' לא דבר כי אם עם יהו"ה ולא נכנס מן הבינ"ה
ולפני' ואין מי שיגיע לכתר העליון הנק' אין סוף ולפי שאין בנוכח להשיג
אין אנו מספרי' עמו לנוכח כמי שמספר עם אחר לנוכח ואו' לו בלשון
אתה אבל כמו שאהי"ה אינו מושג לנוכח והוא נסתר ונעלם מהעלם לרעת'
אין אנו קורי' אותו בלשון אתה שהרי אינו עומד לנוכח אבל אנו קורים
בלשו' הוא כמי שאינו עומד לנוכח ואדם מספר על עניינו ואו' ענין פלוני
הוא כך ופי' ויראו בני ישר' ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה ענין מן
הוא ודע כי הכת"ר מוריד המן ובעז"ה תשיג עדיין בזה סודות נעלמים
אבל שמור כלל זה כי לא ידעו מה הוא אין לך בכל העול' מי שידע מהות
הכת"ר הנק' הוא ושמור זה מאד וא"כ הרי לך פשר הדברי' כי ג' שמו'
שהם סוד אהי"ה יהו"ה אדנ"י יש להם ג' כנויי' בתורה אהי"ה כנויו הוא
יהו"ה כנויו אתה אדנ"י כנויו אני וכשתבין סוד אהי"ה וכנויו הוא תבין
והוא רחום וג' בעל הרחמי' הגמורי' שאין בהם תערובת דין ולפי' והוא
רחום יכפר עון בודאי וסוד והוא באחד ומי ישיבנו ותבין סוד צדיק
וישר הוא ואחר שהודענוך זה התבונן ותראה כי מדת אדנ"י שהיא סוד
מלכו"ת נקשר' בתפאר' שהוא סוד יהו"ה ויהו"ה ית' מתאחד עם הכתר שהוא
סוד אהי"ה וג' אלו המעלות הם כלל הייחוד והאמונה ועליהם אומ' בתפלת
ראש השנה ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו וג' והמבין זה הנה יבין סוד
הייחוד וסוד ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד ומדוע אמ' אחד כב'
לפי שהמלכות צרי' להתאחד בתפארת בסוד שש ספי' והתפאר' צריך
להתאחד בבינ"ה שהוא ג' ספי' עליו' וז"ש יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד וסוד

ותמלוך

ותמלוך אתה הוא ואחר שהודענוך דהכמות אתה די לנו בסוד השם
הזה וראוי אתה לעמוד בשער זה הרי לך ה׳ שמות מבוארי׳ לפניך משמו׳
הקדש נשארו ה׳ שמו׳ שאינן מבוארי׳ ובעז״ה נסדר לפניך איש איש על
מתכונתו בעז״ה והשי׳ למען רחמיו וחסדיו יראנו נפלאו׳ מתורתו אמן:
אמ׳ המחבר השי׳ למען רחמיו וחסדיו יאיר כתב לפנינו ויורנו מדרכיו
ונלכה באורחותיו ול׳ נאמ׳ דבר שלא כרצונו ויודיענו הדרך נלכת בה
והקבלו׳ שאנו בהן כדכוד למען נוכל ללכת בדרכיו הטובי׳ והישרי׳ ולא
נטה ימין ושמאל מענו׳ הטוב והישר בעיניו וכן יה״ר כבר הודענוך
ידיד נפשי כה׳ שערי׳ שקדמנו קצת מופלאו׳ הקושיו׳ במה שאדם יכול
לברור דרך ישר ללכת לחדרות השי׳ מבלי מכשול ועתה יש לנו להודיעך
להשלי׳ גם הה׳ הנשארי׳ בעז״ה ואתה פקח עיניך ללמוד ולעשות ולקיים אמן:
כבר התחלנו והשלמנו שם של יו״ד ה״א וא״ו ה״א: בעזרתו עשינו
ונעשה ולפניו ירצה ביאת משיחנו ועוד לא ישק״א: ובסיעתו נתחיל
לכתוב שם אלהי׳ שהוא הספי׳ הששי׳ דרכיו יורנו ובפניו יאירנו ותורתו
יזכנו אהבתו ויראתו בלבנו ישיתי.

אלהים שמע תפלתי האזינו לאמרי פי: השם הז׳ משמו׳ הקדש
הוא השם הנק׳ אלהי׳: פרי׳ אני למסור בידיך כללי׳ ועקרי׳
לכל מקו׳ שתמצא כתו׳ אלהי׳ שתוכל לדעת לאי זה צד הוא נוטה כבר
הודעניך ידיד נפשי כי השם הגדול הנק׳ יהו״ה ית׳ הוא לבדו העיק׳ והוא
גוף האילן נוטה למעלה ולמטה ולצדדי׳ ומתלבש בשאר כל השמו׳ קדש
ושאר כנויי׳ כמו שהודענוך כפי הפעולה שהוא ית׳ מתחדש בעול׳ כך הוא
נקר׳ באותו השם הממונה על הפעולה ולכן נקרא לפעמי׳ אהי״ה ונקר׳
י״ה ונקר׳ אד״ני ונקר׳ יהו״ה צבאו״ת אלהי׳ צבאו״ת אלהי׳ חיי׳ הכל לפי הפעולה
שמחדש בעולם כך לובש מלבוש השם הנקר׳ על הפעולה והנה זה השם

הנקר׳ אלהי׳ הוא השם המכונה על הדין, ולפי׳ כי המשפט לאלהי׳ הוא ובשביל
זה כל פעולה מצד הדין הנקרא על אותה הפעולה אלהי׳. ועתה דע וראה
כי הצד המכונה לכנוי צד השמאל כנוי בתורה אלהי׳ לפי שאותו הצד הוא מקו׳
הדין וכן דני׳ כל בני העולם כל הדינים הראויי׳ בין לטוב בין לרע הן לחיים הן
למות ובן במה, כמה דינין קבועי׳ וכל א׳ גומר מלאכתו ומשפטו באמת
ובאמונה והכל בדין יושר וזהו הנק׳ ב״ד של מעלה ושם דני׳ את הבריו׳
לשלו׳ או לחרב לרעב או לשובע לחיי׳ או למות וזהו השם הנקר׳ אלהי׳ והכל
נידון בב״ד ועל זה חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה
ואנו מבקשי׳ ראייה לדבר מניי׳ אמ׳ רבה בר בר חנה אמ׳ ר׳ יוחנן דאמ׳
קר׳ באלהי׳ אהלל דבר ביו״ט אהלל דבר זו מדה טובה והראשונה זו מדה
פורענות ועתה יש לנו להו׳ לך כי הכל נידון בב״ד הנקר׳ אלהי׳ ואם יצא
הדין להטיב נקרא יהו״ה או לא ואם יצא הדין להעניש להרע נקר׳ אלהים
ושמור זה מאד ויש לך להתבונן כי בכל מקו׳ שאתה מוצא בתורה אלהי׳
היא המדה המזומנת לשפוט ולדין את העולם כלו וכבר הודענוך בשער
שעבר קודם זה היאך סנהדרי גדולה של מעל׳ עומדת בין השם הנקר׳
יהו״ה ובין השמאל הנק׳ אלהי׳ והיאך מד׳ הרחמי׳ מתערבת עם מדת הדין
כדי שלא לכלות הבריו׳ בשעת הדין ולפי׳ סנהדרי גדו׳ של מעלה קבועה
לצד השמאל בין יהו״ה ובין אלהי׳ והוא נוטה לשמאל ועל זה נ׳ שררך אגן
הסהר אל יחסר המזג ואמרו ז״ל זו סנהדרי גדולה ולפי שכתו׳ כי משור
מה שמאל נקר׳ סנהדרי גדולה בלשון שררך אגן ובשחזר בתשובה
אז התורה היא נותנת לו רפואה בשעת הדין שדנין בב״ד של שררך
וע״ש רפאות תהי לשרך והנביא מכריז ואומ׳ שהתשובה היא רפואה
שנ׳ ושב ורפא לו ועתה פקח עיניך וראה כי בב״ד הגדול הנק׳ אלהי׳
נידונו׳ כל בני עולם עליוני׳ ותחתוני׳ ובריבי׳ אנחנו להודיעך עיקרי׳
גדול׳

גדולי' שעליה' העולם עומד והוא סוד מעשה בראשי' ולהאיר עיניך בסוד
מה טעם הזכיר בכל מעשה בראשי' שם אהי' והוא הסוד לפי שכל הנבראי'
כלם עליוני' ותחתוני' כלם נבראו בקו הדין והמשפט ואין לך בריה מכל
הבריו' שלא נשתמש עליה כ"ד הנז' אהי' קודם שנבראת ויצא מן הדין בריה
זו כך ראויה בשיעורה בגודל הגוף וצורת האיברי' וחייה ומכונותיה
ומן הדין בריה זו יצא שתהיה בריה פלוני משועבדת לבריה פלוני
בין לשעבוד הגוף בין לשעבוד מזון ומן הדין יצא שתהיה בריה פלו'
משועבדת לבריה זו וכך היה הדין בכל מעשה בראשי' ובכל בריה נסתתמון
כ"ד של מעלה על שיעור גופה ואבריה ומכונותיה וחייה ושעטרה
וממשלתה. וכל בריה ובריה מכל בריו' מעשה בראשי' עמדה כ"ד הנז'
אהי' והתנו בה והודיעוה דעי כי שיעור גופך יהיה כך ושיעור איברך
יהיה כך ומכונותיך וחייך ושעטרך וממשלתך יהיה כך והשיבה כל
בריה ובריה ואמרה הנני מקבלת עלי כל זה בשמחה. וכתוב לבב יוש'
ז"ל כל מעשה בראשי' בדעתם נבראו בצביונם ובקומתן נבראו כלומ'
בדעתם להבין כל מה שיקר' אהי' בקומתן להבין שיעור גופן ותבנית
איברהם בצביונם שהם רצו בחפץ וצבי לקבל הכל עליהם וטעם הסוד
הגדול הזה הוא שאין חבין לאדם דבר שלא בפניו כלומ' שאינו מבין
העיק' והטעם ולפי' אמרו קטן אין חבין לו ולפי' הוצרך לומ' במעשה
בראשי' בדעתו ובקומתו ובצביונו להודיענו שאין שום בריה יכולה
לומ' קטן הייתי ואין חבין לאדם שלא בפניו ולפי' הוצרך לומ' שנבראו
בדעתם שאין דבר בהם שלא היה שלם בדעתו ובקומתו ובחפצו
ואחר שהודיענוך זה העיק' הגדול יש לנו לחזור ולהודיעך שזה היה
הטעם שנכתב בכל מעשה בראשי' אהי' להודיעך כי כלה נבראי' כלם
נבראו בקו הדין הישר ואין בהם נפתל ועקש ולפי שתמצא כמה בריו'

משונו' זו מזו וכמה בריו' נאו' וכמה בריו' מכוערות שמא תאמ' שלא
מן הדין הישר יצאה בריה זו מכוערת ויצאה זו נאה מיקרם לזו להיות
נאה ולהיות זו מכוערת וכי מה ראה השם שברא את הבריות הללו
מכוערת ומה חטאה לו יותר מן הבריה הזאת שברא אותה נאה ומקושטת
משיבו' לך דע כי השי' כל הבריו' שברא ברא אותם בדעת ובתבונה
ובחכ' וכל בריה ובריה שברא העמידה לפניו ושאל' לה דע שאתה נבוראה
בו ובאיברי' כן ובחיי' כן ובשעבוד זה ובממשלה זו ועתה אם תחפצי
בזה אומר ואם לאו הרי את כמי שלא נבראו והשיבה כל בריה ובריה
ואמרה אני חפצה ושמחה בענין הגדול הזה וק"ש בסוף מעשה בראשי'
וירא אלהי' את כל אשר עשה והנה טוב מאד ופי' כן והנה טוב מה שנברא
השי' כל הבריו' בצורה לא נשארה טענה לבריה בעולם לומ' שנברא את
שלא בדין ולפי שנבראו כל מעשה בראשי' בדין היושר והמשפט הכביר
בכל מעשה בראשי' אלהי' לומ' שנבראו כלן בדין ישר ובמשפט אמת
ויצא מן הדין הישר שתהיה בריה זו קטנה ובריה זו גדולה ובריה זו
מתקיימת הרבה ובריה זו מתקיימת מעט בריה זו שוכבת בריה זו מעוכבת
הולכת בריה זו קופצת על רגליה בריה זו שטה על פני המי' בריה זו
עגולה בריה זו מרובעת בריה זו ארוכה בריה זו קצרה שמא תאמ'
עלבון או חמס קבלו הבריות המשונות זו מזו בבריאותם ת"ל בראשי'
ברא אלהי' בקו הדי' ובמשקולת משפט נבראו כל הבריות וזהו שאנו אומרי'
אשר יצר אתכם בדין והחיה אתכם בדין וכו' לפי דרך התבונן כי כל
מעשה בראשי' נגמרו שורות שורות לפני ב"ד של מעלה ואמרו אצל
בריה ובריה דעו כי כך יהיה שיעור גופך וצורת איבריך וחייך
ומזונותך ושעבודך וממשלתך והשיבה כל בריה ובריה טוב: וז"ש
וירא אלהי' את כל אשר עשה והנה טוב ואחר שהודענוך זה דע איש

לך להאמין

לך להאמין כי ב״ד שלמעלה הנק׳ אלהי׳ נסתכמו על כל בריה ובריה ועל
כל אבר ואבר שהוא ראוי להיות כך והושיבוהו על כנו והעמידו כל
בריה ובריה וכל אבר ואבר מאיברי הבריו׳ על מתכונתם כענין שאין
ראוי להיות בענין אחר יותר טוב מזה וז״ש בראשי׳ ברא אלהי׳ בודאי
כי כל בני עולם עליוני׳ ותחתוני׳ בקו החסד ובמשפט יושר נבראו ולא שכל
דבר מכל הבריו׳ על כן או חמס וזהו שהתורה מכרזת ואומרת
הצור תמים פעלו ומה טעם כי כל דרכיו משפט כלומ׳ במשפט
נברא העול׳ ולכך נקרא׳ הש׳ בבריאת העולם אלהי׳ ובסוף מעשה
בראשי׳ מהו אומ׳ וירא אלהי׳ את כל אשר עשה והנה טוב מאד ודרשו
אפי׳ מות טובה היא ומד׳ הדין כך חייבה מצד הדין הישר והשני כותב
לך מפתח גדול מזה ראה הש׳ לצוות בתורה לשחוט בעלי חיי׳ לאכילת
האדם והלא כתי׳ טוב ית׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו ואם הוא מרחם
היאך צוה לשחוט בהמה זו לאכילת אדם ואיה רחמיו לא הסיר
כלו הוא ראש הפסוק שאמ׳ טוב ית׳ לכל בוראו ולפי׳ רחמיו על כל
מעשיו וזהו הפי׳ במעשה בראשי׳ נסתכם עם הבהמה זו לשחטה
ואומרה היא טוב ומה טעם לפי שהבהמה אין לה נשמה עליונה
להשיג מעשה הש׳ וגבורותיו ואמ׳ הש׳ בבריאת העולם להעמיד
לפניו הברואות ואמ׳ להם רצונכם להשחט ושיאכל אתכם האדם ותעלו
ממדרגת בהמה שאינה יודעת כלום למעלת האדם שיודע ומכיר
את השם ואמרו הבהמות טוב ורחמי׳ הוא עלינו שהרי כשאדם
אוכל הבהמה חוזרת חלק מחלק גוף האדם והרי חזרה הבהמה
אדם ושחיטתה רחמי׳ הוא לה שיצאה מצורת הבהמה ונכנסה
לצורת האדם ובדרך זה מיתתו של אדם חיים הם לו שעולים
למעלת המלאכים וז״ש אדם ובהמה תושיע השם: ואם תתבונן

שחיטת הבהמה לאכילת אדם

ענין אדם ובהמה תושיע

זה תתבונן סוד שחיטת בעלי חיי' והכל מצד רחמיו ומצד חסדיו הרבים
על בריותיו ובזה הטעם התבונן מה שאמרו חז"ל במס' פסחי' עם הארץ אסור
לאכל בשר לפי שלא נתקן לשחוט בהמה אלא למי שיודע תורה כמו שאמרו
וזאת תורת הבהמה והעוף כל מי שעוסק בתורה מותר לאכל בשר
מי שאינו עוסק בתורה אסו' לאכול בשר לפי שהוא כבהמה ואין לו
נשמה ולא צוה לשחוט בהמה כדי שתהא כל אותה בהמה לא גוף
נתנבלה או נטרפה ; ; ואחר שהודענוך זה דע כי המקובלי' הנכנסי'
לסודות סתרי התורה יודעים כי תחלת הבריאה והחכמ' הראשון במשכו
מל"ב נתיבות פלאו' חכמה והם סוד התחלת הבריאה הנכללת בשם אלהי'
וספר יצירה פתח ואמ' בשלשי' ושתי' נתיבו' פלאו' חכמ' חקק יה יהו"ה
צבאות את עולמו וכו' ולפי שהיו כל הנתיבו' בקו הדין ומשפט אמת
תמצא כנגד כל נתיב מל"ב נתיבו' חותם אלהי' ולפי זה הסוד תמצא
שאינו מזכיר בכל מעשה בראשי' פ"אם שם אלהי' ותמצא במעשה
בראשי' ל"ב פעמי' פתו' שם אלהי' כנגד ל"ב נתיבו' פלאו' חכמה והחותם
האחרון הוא וירא אלהי' את כל אשר עשה והנה טוב : ועתה בני פקח
עיניך וראה היאך לכל נתיב ונתיב מהו חותם אלהי' להודיע כי כל
מה שנברא במעשה בראשי' בסוד כל נתי' ונתי' הכל נברא בדין ובמשפט
אמת וז"ש חז"ל הוא עשך ויכוננך ובמדרש קהלת מלמד שהוא
ובב"ר נמנו על כל אבר ואבר שבך הוא והושיבוהו על כנו והנה כל
היצורים ותכונתם ושיעורם וכל מעשיהם וענייניהם כלם בקו
הדין נבראו ועל כל א' וא' מהם נסתכם סנהדרי שלמעלה הנק' אלהי'
בדין ישר משפט אמת והנה אין לך נתיב מכל ל"ב נתיבות שאינו
חתו' בחותם אלהי' ושלמה הע"ה מכריז ואומ' כי כל מעשה בראשי' שהם
נבראו' בשם אלהי' כלם ראויים להתקיים לעולם לפי שכלם נבראו ביושר

ובמשפט

ובמשפט ובדין גמור ואין כל בריה מכל הבריאו' צריכה תוספת או גרעון
כדי לתקנה יותר ממה שנתקנה במעשה בראשי' וז"ש שלמה ע"ה כי כל
מעשה אלהי' הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף ואין לגרוע ואח"כ פקח
עיניך וראה כי השם הנקר' אלהי' הוא השם הממונה על הדין והמשפט
והוא הבורא הכל במשפט והוא המביא כל הברי' במשפט ושלמה ע"ה
ואמ' את כל מעשה אלהי' יביא במשפט ולפי' יש לך להתבונן כי שם
יהו"ה ית' כשבא לברוא עולם בדין וביושר ובמשפט בשם אלהי' עמד ושתף
עם אלהי' שם הרחמי' שהוא יהו"ה ית' כדי שיוכלו הברי' להתנהג
לכו במשפט של אלהי' לפי שאין כל הברי' יכולות להתקיי' אם לא יתנהג
עמהם ברחמי' מפני הדין הקשה של סנהדרי גדולה הנקר' אלהים
ולפי' שיתף עמו שם הרחמי' וז"ש ביום עשו' יהו"ה אלהי' ארץ ושמים
ונקר' מדת הדין הקשה כלומ' שגוזר הדין בלי שיסתכל לעניין שבעולם
אלא על פי אמתתו של דין חותך הדין ויקוב את ההר וז"ש לשכת הגזית
ולפי' לו היו הברי' נדונו' בב"ד של מעלה בלי שתוף שם הרחמי' היה
העולם כלה ונשחת לפי חותך הדין אבל שם הרחמי' והחסד מהפך
בזכו' הברי' ואם אינו מוצא להם זכות מאריך להם זמן קודם שיגמור
את הדין למעלה וז"ש ארך אפים ובכל זמן וזמן מדת החסד מהפכת
בזכו' הברי' בשעה שעומדי' בדין לפני אלהי' וז"ש ויגש אברהם וג' חלילה
לך להמית צדיק עם רשע: והנה אני פותח לך שערי אורה וכי
מה טעם אומ' חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע
וכי בב"ד של מעלה צדיק עם רשע ממיתין אלא אינו דין יושר והא
כתי' אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא אלא סוד זה הפסוק עמוק
והנני רומז שמדת החסד מהפכת הזכות על בריה ובריה ואם אדם
עושה זכיות ועשה עבירות מד' הד' באה להעניש את האדם על

ענינים פרטיים עמוקים הרבה [illegible]

העבירה ומדת החסד אומרת וכי אם ידו של אדם חטאה וראויה להעניש
הרי עינו צדקת ואינו חטא שעשה מצוה זו ואם את מענשת לכל
הגוף בעבור חטא שחטאו היד הרי עם העין שהיא צדקת ולא חטאה
לוקה והיא נענשת שלא כדין וזהו להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק
כרשע ולפי זה מעכבת מד' החסד כמה פורעניות מלבא לעולם ובדרך
זה תבין בעבור צדיק אחד שיש במקום מעכבת הפורעניו' לבא
למקום כדי שלא יקבל אותו הצדיק צער בפורענות המקו' כמו האבר
שאמרנו בגוף כך הצדיק במקום במו האבר בגוף ובדבר זה מגין
הצדיק על אנשי מקומו כי בד מגין כשדנין את אנשי מקומו למעלה
ויוצא מן הדין שהם חייבי' כליה או עונש מתקרבת מדת החסד
ואומ' האף תספה צדי' עם רשע כלומ' אומרת מד' החסד למדת
הדי' אם מענשת לאו הרשעי' שבמקו' כלו' יגיע הנזק שיקבל צער
הצדי' כשיענשו הם אם תשחית ארצם וזה הצדיק לא חטא שיגיע
לו הצער או הנזק נמצא הצדיק מגין על אנשי מקומו מטעם שלא
יגיע לו צער או נזק ושמור עיק' זה מאד וזכו אם אמצא בסדום
נ' צדיקי' ונשאתי לכל מקום בעבורם עד שיגיע לי' אצל ה' עיירות
שהיו כפי שיצא הדין העליון ולוט הציל עיר א' בזכותו וז"ש שאמ'
ללוט הנה נשאתי פניך וכו' אבל לא היה כח בלוט שתנצל סדום
בזכותו אע"פי שהיה דר בתוכה שאפי' לוט לא נמלט אלא בזכות
אברה' כמו שדרשו בפסו' אל תבט אחריך כלו' אל תדקדק לומ' שראויה עיין אל תבט אחריך
העיר להמלט בזכיותיך שאינך כדי וזהו אומרו כהוציאם אותם
החוצה ושמור זה העיק' הגדו' לכל התורה כי ממנה תוצאות חיים:
ובמובן שמור עיק' אחר והוא סוד הב' הקאת שאנו נפר' שהדבר
נאמ' בשמו של אברה' סוד אברה' ג' ב' הוא סוד מד' החסד שלמעלה

שמתקרבה

שמתקרבת תמיד לב״ד של אלהי׳ בשעה שדן את הבריו׳ ומהפכת בזכות
ומעכבת כמה פורעניות ובדרך זה באה פרש׳ זו להודיעך סתרי׳ גדולי׳
היאך מדת החסד מהפכת תמיד בזכו׳ הבריו׳ ומד׳ הרחמי׳ משתתפת
עמה ומונעת כמה פורעניו׳ מן העולם ודע שמתחלה התחיל לברא עולם
במד׳ הדי׳ ראה שאינו מתקיי׳ עמד ושתף עמו מדת הרחמי׳
הה״ד ביום עשות אלהי׳ (יהוה) ארץ והנני מגלה לך סוד פסוק זה יהו״ה
אלהי׳ כנגד ארץ ושמי׳ יהו״ה כנגד ארץ אלהי׳ כנגד שמים׳.
לומ׳ שהשע׳ שהוא׳ יהו״ה מתנהג ברחמי׳ עם בני הארץ שהם חוטאי׳
תמיד אלהי׳ מתנהג בדין עם השמי׳ ובצבאותם שאינם חוטאי׳ וזהו
שתקנו חז״ל המאיר לארץ ולדרי׳ עליה ברחמי׳ ואחר שידעת
זה דע שיש לנו להודיעך עיקרי׳ גדולי׳ וכל מקו׳ שאתה מוצא
בתו׳ בתור׳ שם אלהי׳ הוא סוד בית דין שלמעלה כמו שנפרש וצריכי׳
אנו להודיעך כי למעלה הם ב׳ בתי דינין מלבד בתי דינים אחרי׳
שיש ביניה׳ ובי״ד שלמעלה אלו ב׳ בתי דינין אחד הוא ב״ד העליון
שהוא מדת הגבורה עד שמא׳ הנק׳ אלהי׳ אמת בכל מקו׳ אשר שם
יושבת סנהדרי׳ גדולה שלמעלה ודונין את בני עולם וזו היא הנק׳
מדת הדין הקשה וב״ד התחתון הוא סוד השם אדנ״י ונקר׳ ג״כ ב״ד של
מטה ובו הכל שחק לעשו׳ ולגמור בכל הנברא׳ כפי שגזרו בב״ד
העליון ולפי׳ נקרא ג״כ אדנ״י לפעמי׳ הרבה בשם אלהי׳ והוא בשעת
גמר הדין שפסקו ב״ד של מעלה ובדרך זה תמצא כי מדת מלכות
נקראת גם היא אלהי׳ והבן זה מאד: ולפי׳ יש לך להתבונן כי כל מי
שהוא דיין בין שיהיה מלאך או אדם נקר׳ אלהי׳ בשעת הדין כשהוא
ממונה פרנס על הדין וזהו שאמרו בתורה עד האלהי׳ יבא דבר שניה׳
ואמ׳ אלהי׳ לא תקלל והשת״ת והדבה מזה יש לנו לגלות לך סתום וחתום

ואלהי׳ לא תקלל

אמרה תורה אלהי׳ לא תקלל ואע״פי שמשמעו׳ הכתו׳ שלא לקלל את הדיין
ע״כ עשין אחר רמז בו והוא שאם יבא על האדם מכה או נגע או חולה
או מיתה או חסרון לא יעיז פניו כלפי ב״ה שלמעלה במקו׳ אלהי׳ שהוא
מקו׳ המשפט האמיתי ולא ידבר נאצות וחירופי׳ וגידופי׳ לומר אלהים
דן כלזה למעלה עליו באו לו הצרות ושמא יפגע בו לבלוחן כמו
שאמרה לו אשתו של איוב עודך מחזיק בתומתך ברך אלהי׳ ומת כמו ש
שאמר גם את הטוב נקבל וג׳ וזהו שחייב אדם לברך על הרעה כשם
שמברך על הטובה וכמו שאמרו ז״ל אהלל דבר וג׳ וזו היא מצוה
ישראל לקבל משפטי אלהי׳ בשמחה ולשמוח ביסורי׳ ובתוכחותיו ובמשפטיו
בהודות לפניו על הכל ולברך שמו כמו שאמ׳ חסד ומשפט אשירה וג׳
ולא יהיה בעיט ביסורי׳ ומוציא דברי׳ קשי׳ מפיו כלזה נרמז בפסוק
אלהי׳ לא תקלל זה הכלל כל דיין שבעולם ובלבתי דיינים עליוני׳ ותחתו׳
נכללי׳ בפסוק זה ואחר שבור ענין זה ישלנו למסור כלל גדול
ושמור אותו מאד שלא תכשל כמו שנכשלו להבינו כמה אנשי׳ שהם
חכמי׳ בעיניהם והוא סוד מהו אלהי׳ אחרי׳ ויש לנו להודיעך כי השי׳
רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו הוא לבדו מלך על כל הנמצאי׳ בהיכל
הקדש שלו מכוון באמצע וסביבות היכלו הקדוש יש ע׳ כתרי׳ ומהם
נמשכו׳ ע׳ שרי׳ לע׳ אומות כמו שכבר פירשנו וכל שר ושר יש לו
חלקו בארץ וחלקו באומו׳ ואותו האומה שבחלק ארצו רצה השי׳ ש
שידינו כפי הרשות שנתן לו השי׳ ב״ה ולפי שהוא דיין על אותה אומה
נקר׳ גם הוא אלהי׳ ואם חטאה אומתו של אותו השר השי׳ דן את
השר ומעניש אותו ומלקה אותו על חטא אומתו ולפי ד״ז התבונן ש
שהאומות והשרי׳ שלהם נדוני׳ בכ״ד של יהו״ה ית׳ שהוא אלהי׳ אמת
וד״ש כי יהוה אלהיכם אמת הוא אלהי האלהי׳ וג׳ ודע והאמן כי כל

האומו׳

ונסה
חדיו וחרכה
דפון
בהפר

האומו' ושרי' שלהם נקראו' אהי' כלם באו' בה' להיותם נדוני' לפני
השי' ואם לא נהגו האומו' כהוגן אזי לוקי' השרי' שלהם וגורעים
להם השפע והטובו' שהשי' נותן להם וכשלוקה השר על האומה נופלת
האומה וזה שאמ' הנביא יפקד יוי' על צבא המרום וג' ודשחז"ל
אין אומה נופלת אלא אם כן נופל שרה תחלה והטעם כפי הדין שפסק
על שר של אותו אומה כך מקבלו' אותו לטוב ולרע ודש חז"ל
פושעי אומו' העול' נדוני' בגופן ועני' גופן הוא השר שלהם ודש חז"ל
שרו של אבימלך כשלקח את שרה ואחשוך גם אנכי אותך מחטו לי
כלומ' שאמ' לו השר שלו דע כי משעה שחטאת כשלקחת שרה
אשת אברהם דנו אותו בב"ד שלמעלה ומכניסי' כי מחטי' וקוצי'
ואני בצער גדול והבן זה מאד ומה שאמרו פושעי ישרא' נדוני'
בגופן הוא סוד כנסת ישרא' ליודעי הנסתר' וכשחוטאי' ישרא'
כנסת ישרא' נענשת וכן הוא אומ' ובפשעכם שלחה אמכם ול תתפוש
עלינו עלמה שכתבנו בשערי' הקדומי' שהשרי' של אומו' העולם
אינן מטיבין ולא מריעי' כמו שאמרנו במה שתקנו חז"ל על
האומות שהם משתחוי' להבל וריק וג' פי כונתינו לומ' שאין להם
מעצמו יכולת ולא רשו' לדין או להרע או להטיב אבל אם נתן
להם רשו' השי' בותרי' כפי שמסר השם לגמור ולפיכך נקר' עלזה
אהי' ובכל ר"ה נידונין כל האומו' והשרי' שלהם הנקראי' אהי' כבוד
של יהו"ה ית' שהוא אהי' אמות וכל אומה ואומה נידונת כל שנה
כבוד של שרה נמצאו אהי' האומו' גם הם נדוני' אעפ"י שהם דנים
את האומו' ודש כי יה' אהיכם הוא אהי האהי' כלומ' הוא הדיין שדן
את אהי האומו' ושמור זה העיקר הגדול והזהר בו והבין סתרי' נעלמו'
ותדע שכשו' הזהיר את ישרא' ואמ' להם בני אני אהי' ואתם בני

עני אבימלך
כשלקח שרה

ועמי

האלהי'
אין לכם לקבל א' מאלהי העמי' לאלוה שהרי אותן נתוני' לאומו' ולא לכם ושל
אחרי' הם ולא שלכם כי אני יהוה אהיכ' לבד ולפי' התחיל השם בי' הדברו'
ואמ' כי ב' הדברו' הראשונ' לישרא' בלי אמצעי ואמ' אנכי יהו"ה אהיך
בוראו וגו' לא יהיה לך אהי' אחרי' וגו' אנכי ולא יהיה מפי הגבורה
הגבורה
שמענום ולו הב' הדברו' הם עיקר כל התורה לפי ששמענו מפי
ושאר כל מצות התורה שמענו מפי משה ומנין תורה בגימ' תרי"א
מצות והם סוד תורה וע"ז נ' תורה צוה לנו משה אבל אנכי ולא יהיה
מפי הגבורה שמשום כמו שאמ' אחת דבר אהי' שתים זו שמענו
ולפי עיקר זה אמ' השי' לישר' בני לא יהיה לך אהי' אחרי' שאין להם
חלק בך ולא לך בהם כי חלק יוי' עמו ואחר שידעת זה התבונן מה
שאמ' הנביא כי כל [illegible] העמי' ילכו בשם אהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
אהינו לעולם ועד ואין לך להאמין דברי' ריקות על כמה הקי' שאומרי' הקל וחמר
שאין כח באהי העמי' ואינם נקראי' אהי' אבל יש לך לדעת כי השי'
נתן כח וממשלה ושבט ביד כל שר ושר משרי האומו' לדין ולשפוט
את עמו ואת ארצו וקרא שם השר אהי' לפי שהוא שר ושופט את בני
ארצו אבל סוף סוף כל השרי' וכל מה שהם צרי' להשתחוו' ליחיד
נידוני' בבי"ד של יהו"ה הנקר' אהי' אמת וגו' והאמת כי אין כח באהי'
ולפרנס
אחרי' שהם אהי העמי' אלא אותו הכח שנתן השי' בהם לשפוט
אומתו' אבל אינם יכולי' למחוץ ולרפא להמית ולהחיות חוץ מכח
הידוע הנתון להם לבני ארצם וממשלתם וזהו כי כל אהי העמי' אלילי'
ופי' אליל הוא בשר המת אפי' לפי מחלוקת החכמי' במסכת חולין מכל
עד לשון אליל כמו דבר מת הוא וזהו דוגמ' אלילכם שהוא בשר מת
שאין לו רפואה כך אהי העמי' אין בהם כח להטיב ולהרע זולתי אותו
הכח הקצוב שמוסר להם השי' ואינן יכולין לצאת מן אותה השורה

יהם כחן

והם כמו כן נדוני׳ כמו שבני אדם נדוני׳ וכל כחם וממשלתם אינו
אלא אותו הכח שהם מקבלי׳ משם יהו״ה ית׳ שהוא אדון ודיין על כלם
ועתה שמור עיקר זה לכל התורה כלה ותוכל לדעת מהו שם אלהי׳ או
שם אלהי׳ אחרי׳ כמו שאמ׳ בעבר הנהר ישבו אבותיכ׳ ויעבדו אלהים
אחרי׳ ואמ׳ לא יהיה לך אלהי׳ אחרי׳ ואחר שהודענוך אלו העיקרי׳ הגדולי׳
יש לנו להודיעך עיקר גדול והוא שיש לך לדעת ולהתבונן כי מקו׳ החיי׳
יהוה בנקוד אה״ים הנק׳ חיי העולם שהוא כתו׳ בתורה יהו״ה ונקוד אלהי׳ וכן קרי אותו נב
והטעם לפי שהוא המקור שממנו שואבת מדת הגבורה ולפי שאינו
דין גמור נכתבת יהו״ה ולפי שהיא השורש שממנה שואבת מד׳ הדין
נקר׳ בקריאת אלהי׳ אע״פ שאינו כתובה אלא באותיו׳ יהו״ה ושמו׳ זה העיקר
הגדול בכל מקום שתמצא בתור׳ שכתב יהו״ה ונקר׳ אלהי׳ ואחר שידעת
זה דע כי ב׳ מדו׳ הנקראי׳ נצח והוד הם סוד יהו״ה צב׳ אהי׳ צב׳ זה
ימין וזה שמאל וכפי המקו׳ ששואבת ממנו כן נקר׳ כל מד׳ ומדה
ואפי׳ בני אדם נקראי׳ אלהי׳ בהיותם דנין דין אמת ובכל מקום שתמצא
בתור׳ שקורא לדבר בעולם בשם אלהי׳ דע שהיא שואבת כח ממדת
סנהדרי גדולה של מעלה ואחר שהודענוך העיקרי׳ הללו בשם הנקר׳
אלהי׳ יש לנו לחזור ולהודיעך שאר שמות ששם אלהי׳ נקרא בהם לפעמי׳
דע שהמדה הזאת הנקר׳ אלהי׳ נקר׳ לפעמי׳ גבורה והטעם לפי שהיא
המדה המתגברת לעשו׳ דין בפושעי׳ ובשחוטאי׳ והיא הנוקמת מיד
הרשעי׳ והמתקוממי׳ על הש״י ולפי שהיא ב״ד שלמעלה והיא המשלמת
גמול לכל הראויי׳ לגמול נקר׳ גבורה על כחה וממשלתה שיש בה
יכולת לדין ולהפרע ולהתגבר על הכל ואין דבר שעומד לפניה וע״ש
הנביא עורי עורי לבשי עוז זרוע יי׳ הלא היא המחצבת רהב ואמ׳
הלא היא המחרבת ים ומקוללת עין ולמלא גבורתה לא היו הדי״ס

ות־

נגמרי' ולא יהיו החזקי' נענשי' אבל לפי שהגבורה היא חזקה ומושלת על
הכל אחרי כל הדיני' בב"ד שלה הלא תראה כשחטאו ישרא' ונחלשה הגבורה
ע"י חטאתם וגלו מקצת ישר' שהנביא אמ' איה קנאתך וגבורתך והגבורה
חשיבה ואמ' צור ילדך תשי וכפי החטאי' נחלש כח הגבורה וחוזרת
לאחור וכן הוא אומ' השיב אחור ימינו ודע כי למעלה מצד הגבורה
הוא המקורה שפע שהגבורה שואבת מאותו המקו' ומן המקו' ההוא שהוא
עליו' על הגבורה תקר' בינ"ה טבעי' כמה מיני כחות של גבורה יקראו'
גבורו' וע"ז מי ימלל גבורות יי' וכשישר' צדיקי' אזי אותם הגבורות
משפיעי' כחותהם לגבורה ואז ישר' מתגברי' על כל האומו' לפי
שהגבורה היא בהתקרה ולוחמת עם האומו' ועושה נקמת ישרא' מן
האויב ואם ח"ו חטאו ישרא' אזי כל אותם מיני הגבורו' מתאספו' ונקבצו'
למעלה למעלה ואז נשארת מדה הגבור' חלושה ואינה פועלת הנקמה
באומו' וע"ז צור ילדך תשי ואיה קנאתך וגבורתך והבן זה מאד והמדה
הזאת היא נקר' ב"ד של מעלה וע"י המדה הזאת נדוני' כל בני עולם
כמו שאמרנו וזהו המקו' הנקר' זכות לפי שבו נזכרי' כל הזכיו' וכל
החטאי' ומכח סנהדרי גדולה זאת יצאו ג' בתי דיני' אחרי' שדני'
בני עולם לעושר ולעני לבריאו' ולחולי וכל דינ' שבעולם נידונ'
בסנהדרי גדולה ובאו ג' בתי דיני' שלה חוץ מג' דברי' שאין נידונ'
בב"ד של מעלה אבל כל אלו הם במשכי' ממקו' שנקר' רחמי' גמורי'
והם חיים ובני' ומזונות שאע"פ שנגזרו בב"ד של סנהדרי גדולה
על אלו ג' דברי' אם עמד אדם ונתכוון בתפלה עד מקור החכם יפיק
שאלתו וכבר ביארנו זאת בשערי' הקדומי' ודע שהמדה הזאת נקר'
צפון וצרי' אתה לדעת העיקר כבר הודענוך כי מדת החסד שהיא ימין
פתוחה תמיד ומזומנת להפיק חפץ כל שואל וכשהאדם שואל כל

חפצין

חפציו מאת כשי' בה אני מתעוררת מדת החסד ומושכת ממקו' הרצון
כל מיני עושר וכל מיני טובו' לתת לשו' די מחסרו וכשמגיעי' אותם
המתנו' והטובו' אצל מדת שמאל אני עומדת מדת הדין שהיא בצד צפון
ומעכבת עליהון לבחור חכך שוא ואומר' שב לדין וחקר אם
זה השוא ראוי לשאלהו ששאל או לאו ואזדני' את השוא בסנהדרי גדולה
העומדת בצפון ואם הוא ראוי כותבי' לו שאלתו ואם אינו ראוי מונעי'
ממנו כל אותו העושר וכל אותו הטוב שהמשיכו ממד' החסד ואז'
מקבלה מד' קדי' שהיא בצפון כל אותו העושר וכל אותו הטוב ומכנסת
באוצרתיה ובבתי גשיהם אשר בצפון ונשאר כל אותו העושר וכל הטוב
באוצרו' בצפון לפי שאחר שמשכה מד' החסד מלמעלה שוב אינם
חוזרי' למקומן אלא מקבלי' אותם סנהדרי גדולה אשר בצפון ולפי'
נקר' צפו' לפי ששם יושבים כל מיני עושר וכל הגנזי' וכל המצפוני'
ושם הזהב וכן הוא אומר מצפון זהב יאתה ולפי שהמקו' הזה ~~מש~~
נקר' צפון הוא מקום המטמונות והמצפוני' ומיני העושר אחז"ל
הרוצה להעשיר יצפין כלו' יתכוין להשלים עם מדת הדי' העומדת סוד בכאן
בצפון כדי שלא תעכב שאלתו בשואלו מאת השם עושר ונכסי' ועל זה
הדרך היה השלחן בצפון לפי ששם נמשך העושר ודרכי המריוח
ולפי שהצפון הוא לשמאל אומר הכתו' בשמאלה עושר וכבוד ודע כי כל
העושר הזה וכל לו המצפוני' אשר בצפון כלם גנוזי' ושמורי' ומוכני'
לצדיקי' לעתיד לבא וכן הוא אומ' מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
ואומ' יצפון לישרי' תושיה ואחר שהודעתיך זה דע כי בצד הצפון
יש מקומות וחדרי' עמוקי' גדולי' אשר הם מלאי' כמה מלאכי חבלה
וכמה מיני משחית וכמה מיני פרעניות ושם כמה בארו' מלאים
מים עכורי' ורפש וטיט היון ויורדי' עד התהום ושם כמה מיני

סוד הרוצה להעשיר יצפין והסוד כי [illegible] הפתק הזה [illegible] המלבות [illegible] בצפון וכו'

ו"ל הנה ראיתי כמה אנשים ושאלתם ומה [illegible] [illegible] אינו מעשיר [illegible] [illegible] ונמשך עד [illegible] ומשם היה [illegible] ומאנו ופרנסתו :

[illegible]

צפון [illegible]

סוד רפש וטיט עין כאן

עצ. שחורה ואדומה והשוכה ונמה מיני אחת עשר סם בהמה מינו קדשים
ועקרבי' ושאר כל מיני חיו' רעו' וכל אלו שהקרבנו כלם עומדי' וצופי' מהי'
יצא מן הדי' אשר בצפון להחריב ארצו' ולעקור מלאי' ולהכות בני אדם
בכל מיני מכה וכל מיני משחי' ואז יוצאי' כל א' מאלו מיני כורעני' אשר
בצפון ומשוטטין בעולם ומורי' אתהרם בכל אותן שנתחייבו בב"ד של
מעלה ועל אלו כלם נאמ' מצפון תפתח הרעה וג' ודע שיש במקו' הזה כמה
מלשיני' וכמה קטיגורי' וכמה מקטרגין על הבריות ולפי' שהשי' נתן
לישראל תורה ומצות ולפי רוב חמלתו על ישראל צוה להקרי' לפניו קרבנות
לכפר עליהם כדי לסתו' פה אלו המקטרגי' וכל בעלי משחית וצוה
בתורה כי כל קרבן שהוא בא על חטא שיהיה אותו קרבן נשחט בצפון
וכן הוא אומ' ושחט אותו על ירך המזבח צפונה והקרבנו' הנשחטי' בצפון
הם באי' על החטאי' שאדם חוטא בין שיהיה יחיד או צבור כגון פר
שעיר של יום הכפורי' וכגון פרי' הנשרפי' שעירי' הנשרפי' וכגון זבחי
שלמי צבור וכגון חטאות הצבור והיחיד כל אלו נשחטי' בצפון ואע"פ
הרי שלמי צבור אינם על חטא ולא אשם דע שהקשו לחטאת ודש' הפסוק
ועשיתם שעיר עזים א' לחטאת ושני כבשי' בני שנה לזבח שלמים
אבל שלמי יחיד והתודה ואיל נזיר והבכור והמעשר והפסח כל אלו אינם
מוכרחי' לשחוט בצפון אלא שחיטתן בכל מקו' בעזרה וטעם כל זה מבואר
לפי שהקרבנות כוכר מן הפגיעה כמו שכתו' ונזבחה ליי' אלהי' פן
יפגענו ואלו המינין המזוני' על כרעני' הם בצפו' לכ' צוה כי כל קרבן שהוא
בא על החטא שישחט בצפון ובעה"י עדיין נודיעך בא' הדברי' עיקרי'
גדולי' בטעם הקרבנו' ולפי שמדת של אהי' עומדת בצפון נשחטים
הקרבנו' הבאי' על החטא בצפון והסוד זבחי אלהי' והבן זה מאד ואחר עיין קרבן חק
שהוד עתוק אלו העיקרי' הגדולי' צרי' אתה לדעת כי לפי שבכל העלייה

הנקרא' עפי' יושבת לצד צפון וקרבנו' הבאי' על חטא נשחטי' בצפון
להיות כפרה בפני כ"ד שלמעלה דעכי צד צפון למעלה יש חוץ לכרגור
נחש גדול עקלתון והוא גרם מיתה לאדם הראשון והטיל זוהמא על
חוה והוא ראש לפרענו' ואמ' הש"י הבטיח לישרא' להעבירו ולהרחיקו ולהדיחו
למקו' שלא יוכל לקטרג על ישרא' לעולם ואמ' הנביא ואת הצפוני
ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה וזהו הקשור בדבר הנק'
קץ כל בשר כי הוא המכלה מנפש ועד בשר וזה נכנס לקטרג על דור
המבול ונמסר בידו וזהו שנא' קץ כל בשר בא לפני כלומ' מדה הפרענו'
שהיא מקטרג' על הבריו' כשהן חוטאו' באה לפני וקטרגה ועמד הדין
למסרם ביד קץ כל בשר להשחיתם וע"ז והנני משחיתם את הארץ ולפי
שהמדה הזאת מוכנת לפרענו' קבועה בצפון צוה הש"י שישחטו הקרבנו'
הבאי' על החטא בצפון אבל לעתיד לבא שהקרבנו' עתידי' ליבטל
ירחיק השם מדת פרענו' מצד צפון ויוליכנה למקום שאינו יכולה
לקטרג עוד וזהו שתהיה נעקר' מדת הפורענו' מצד צפון כך יבטלו
הקרבנו' שהיו נשחטי' בצפון לפי שכבר בטלה מד' הפורענות המקטרגת
שהיתה עומדת בצפון ואין צרי' להשחט קרבן בצפון והבן זה מאד ודע
כי המדה הזאת הנק' אהי' נקרא' לפעמי' יד כהה וטעם שנקר' יד כהה
לפי שהיא השמא' והיא מונעת ומעכבת את הימין מהשפיע הטובו'
בעולם דולתו מה שיצא מן הדין ולפי שהוא מעכבת יד על צד הימין
לתת הטובו' בעולם הרי המדה הזאת הנקר' שמאל לוקחת ומקבלת כל
העושר מיד הימין ומחביאה אותם בבתי גנזיה כמו שאמ' וזהו וקרנים
מידו לו ושם חביון עוזו והבן זה מאד ואחר שהודענוך זה ישלכו
להודיעך כי המדה הזאת נקר' כחד והטעם כי מדת הגבורה הוא כח
הממשלה העליונה אשר שם סנהדרי גדולה ושם כמה בתי דינין ושם

סורחכין עונו

ושם חביון עוזו
תביון הוא שם
של אהיה שהוא
חביון ככל עוזו
שהוא שם יהוה
עיין כמו יהוה
וגשה ה' עי'
ימין ומה יה
ימין ופי'
והשפעה מסתור
תלוי יתברך
ועדו והיו מקורו
דאתו
[illegible]
[illegible]

כמה אש להבה שלהבת ושם כמה גדר דינין מזומני׳ להכות ולהעניש
וליסר בכל מיני מכה ונגע ובכל מיני חלאי׳ וכלם אש שלהבת ובמקום
זה יש כמה מיני אש הם אוכלי׳ כל שאר מיני אש שבעולם לוחכי׳ אותם
כמו האש האוכלת את הקש ולפי׳ נקר׳ האש הגדולה לפי שכל שאר מיני
אש אשר בעולם הם קטני׳ אצל האש הזאת ולפי שהאש הזאת היא שורפת
כל שאר מיני אש שבעולם יפחדו ממנה עליוני׳ ותחתוני׳ ואפי׳ המלאכי׳
העליוני׳ נרתעי׳ ונבהלי׳ ונשרפי׳ מן האש הזאת ואינם יכולים להתקרב
לה אך שם פחד ופחד חזקה וכח ממשלתה ולפי הדרך הזה נקר׳ המד׳ הזאת
פחד אשר ממנה פוחדי׳ המוני מעלה ומטה וזהו שאמ׳ הכתו׳ מפני פחד
יהו״ה ועל האש הזאת שהיא שורפת ומכלה את הכל והיא מקום הפחד יראי׳
בית מצריף לרשעי׳ ולפושעי׳ ומכח שלהבת שלה נשרפי׳ כמה חיילות
אומ׳ הכתו׳ פחדו בציון חטאי׳ וג׳ ודע שנקר׳ אש אוכלה מפני שהיא
אוכלת כל שאר מיני אש שבעולם ובדרך זה נקרא השם מצד המדה
הזאת אש אוכלה נאמ׳ כי יהו׳ אלהיך אש אוכלה וג׳ ולפי שהוא יתב׳ אש אוכלה
יכול להכניע ולהשפיל ולכלות כי במדה הזאת הוא יבע עשה המלחמו׳
ולפי׳ נקר׳ המדה הזאת פחד והמדה הזאת החזיק בה יצחק אע״ה שהוא
לצד השמאל ולצד הדין הגדול ונקרא׳ פחד יצחק ובו הוא אומ׳ וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק ודע כי כשרדף לבן הארמי אחרי יעק׳ ובקש לעקור
את הכל באה המדה הזאת לעקור את לבן הארמי ולהלחם עמו כי בכח
גדול ועליון בא לבן הארמי. ולא יהיה בעיניך דבר קל שאמרה תורה
ארמי אובד אבי כי לבן הארמי בקש לעקור שרש וענף ובשראה
יעק׳ מדת הפחד לסייעו נתגבר ונתחזק והתחיל להראות גבורתו ותקפו
אצל לבן וזה שאמ׳ הכתו׳ ויחר ליעק׳ וירב בלבן ואם יעק׳ היה חלוש
היאך היה עושה מריבה עם לבן אלא דע כי מדת הפחד באה לסייע.

את יעק׳

את יעק׳ ומניין לנו דאיירי שאמ׳ יעק׳ ללבן לולי אלהי אבי׳ אבר׳ ופחד
יצחק היה לי ובא לסייעני ולכן זה הדרך שתתבונן כי מדת הפחד הוא
סנהדרי גדולה ושאר בתי דינין שלה ובה כלמיני חזקה ובה כלמיני כלי
מלחמה וכלי משחית להשמיד להרוג ולאבד ולטלטל כלא לגמור הדינין
הנגמרי׳ בסנהדרי גדולה הנקראו׳ אלהי׳ ועל המקו׳ הזה הוצרך שלמה
לגלות כי אפי׳ הגבורי׳ והחסידי׳ והצדיקי׳ פוחדי׳ מן המקו׳ הזה ואמר
הנה מטתו של שלמה ששים גבורי׳ וג׳ מפחד בלילות אחז״ל מפחדה של
גיהנם שדומה ללילה ודע כי אפי׳ הצדיקי׳ גמורי׳ הגדולי׳ יראי׳ ונבהלי׳
ממדת הפחד ודוד ע״ה צווח ואמ׳ סמר מפחדך בשרי וג׳ ומה טעם אמ׳
וממשפטיך יראתי כלומ׳ יראתי כי מקום המשפט הוא המקום שבו
שוכבת מדת הפחד אחר שבארנו לך זה דע כי המקו׳ הנק׳ פחד למטה
למטה ממנו כמה מיני שוחות וגומו׳ עמוקו׳ עד מאד ונקראים
מדור גיהנם ושם כמה מיני משחית ומיני פורעניות ומרב עמקם
הם כלם חשך ומה״ד גם הם חשכים ואפלים ונקראי׳ על זה לילה לפי
שאין מאור שם לעולם אלא תמיד כלו לילה באות׳ מקו׳ ולפי׳ פוחדי׳ עד
מאד ממנו עליוני׳ ותחתוני׳ וזהו מפחד בלילות ודרשו חז״ל מפחדה
של גיהנם שדומה ללילה וכמה צדיקי׳ בקשו רחמי׳ בחייהם שלא
יראו אותו מקום והבטיחם השם לעשות בקשתם ושאלתם ואמ׳ לא תירא
מפחד לילה: ועתה התבונן כמה הוא כח של בעלי תשובה שניצולי׳
מזה המקו׳ הקדושה ואוי להם לרשעי׳ שנידוני׳ במקו׳ הזה שלא
הופיע מאור לעולם וזהו שאמ׳ ארץ עיפתה כמו אופל וג׳ ודע כי כל
אדם שאינו שומ׳ בכל יום ויום סדר קדושת היום שהוא ובא לציון
גואל עם קדושתו והלכתו עתיד לעשות טעם מקום הפחד הזה אם
לא יתקן מה שקלקל קודם שיצא מן העולם וזהו שאמ׳ צלמות ולא

ולא סדרי' והבן זה ודע כי המדה הזאת הנקר' פחד ואש אוכלה נתנה
הש"י לישר' לעבור לפניהם לכבוש את הארץ וללחום המלחמו' שנ' לא
יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם וג' ולמה אמ' הכתו' כך לא
סיפר בשבחן של ישרא' ואעפ"י שמד' הפחד ירא' ממנה כל היצורים
ישרא' לקחו אותה בירושה שהרי יצחק אביהם ירש מדת הפחד
ושלו הייתה של' ויישבע יעק' בפחד וג' וישר' ירשו כל נכסי אביהם
אבר' ויצח' ויעק' והרי מד' הפחד נמסר ביד גוי ישרא' לירושה עד
שחטאו ואבדו הכל ואחר שידעת זה דע כי כל הממשלה וכן הוא אומ'
הממשל ופחד עמו ואחר שמסרנו בידך זו הכללו' והעיקרי' הגדולו'
יש לנו לחזור ולמסור בידך עוד עיקרי' גדולו' אשר מהם תכנס לכמה
שערי אורה בהשגת כמה סתרי תורה ואחר שביארנו לך קצת הסתרי'
הנכללי' בשם אלהי' יש לנו לחתום השער הזה ולהודיעך כי שם אלהי'
הוא ידו' לקצת בעלי הקבלה שהוא סוד אש אוכלה כמו שאמרנו
אבל המדה הזאת היא פועלת כל הכחות בכח א' פשוט והכח הזה ממית
ומחיה במדה א' וקצב א' ומן הכח הזה נוטלי' רשו' כל השלוחי' אשר
שולחי' מלמעלה לגמור הדין הקצוב על בני העולם אם למות אם לחיים
אם לכל דבר שיהיה והכל הוא ממדה הזאת ולפי דרך זה התבונן כי כשמשלחי'
מלמעלה שליח לגמור שליחות כל הדברי' וכיוצא בהם נקר' השליח
אלהי' על פי הכח שמסרו בידו מכל הדברי' הנזכרי' ושמור זה העיקר
הגדול שעדין תצטרך אותו לכמה מקומו' : ואתה אם יש לך עינים
פקח עיניך בכללי' הגדולי' שמסרנו בידך בשער הזה בענין שם אלהי'
ותוכל להבין ענין שם אלהי' בכל מקו' שאתה מוצא אותה בתור' ותבין
למה נקראו השרי' של האומו' אלהי' ותבין למה נקראו אלהי' אחרי'
ותבין למה נקרו הדיינו' כלם ואפי' בני אדם בשם אלהי' ותבין למה נקראו

המלאכים

המלאכי' בני אלהי' ותבין למה נקראו ג"כ שער הכומו' והמעלות
אשר הם כלם כלולי' בשם אלהי' והש"י יודענו הדרך לדעת אמת דרכיו ולשמור
מצותיו חקיו ומשפטיו וכן יהי רצון: כבר התחלנו והשלמנו השער
הששי הנק' אלהי' וכנויו כח"ר וגבור"ה השם למען רחמיו וחסדיו יצילנו
מדיניו ומעברותיו ומחשביו ויזכנו במדרי' אורה: ובעזרתו נתחיל לבאר
השער השביעי: ימלנו ברחמיו וברוב חסדיו יגל רזעי:

ואתה יי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת השם השביעי
משמו' הקדש הוא שם הנקר' אל וצריכין אנו להודיעך סוד
השם הזה על דרך העיקר וכשתבין העיקר אז תבין כלומר שאתה
מוצא בו לשון אל כבר הודענוך בשערי' הקודמי' כי יש אל ממונה
על החסד והרחמי' והוא סוד המדה אשר ירש אברהם אבינו ע"ה באמרו בשם
יהוה אל עולם ודע' אתה לדעת כי סנהדרי גדולה הנקר' אלהי' יש ש"י מחנו'
של מדת הדי' וכלם מוכני' ומזומני' להפרע מן החוטאי' כשדני' בב"ד
של מעלה ואלו הש"י מחנות של מדת הדי' משוטטו' בעולם כל מחנה
ומחנה גומר הדין בכל הדברי' שהוא ממונה בין לטוב בין לרע ואלו
המחנו' כלן שואבו' ומושכו' להן כל מיני העושר והטובה שמונעין
עלפי הדין מן הרשעי' וכל אוצרותיהם של אלו ש"י מחנו' מלאי' כל
טוב וכל מיני עושר ונכסי' וכבוד ונקראו' כלם יש וכל אלו האוצרות
גנוזי' ומוכני' לצדיקי' לעתיד לבא ועל"ז להנחיל אוהבי יש וגו' וכשאלו
ש"י מחנו' יוצאי' מן הב"ד הגדול ומשוטטי' בעולם לגמור הדין בחוטאי'
מהם שוללי' ובוזזי' ומהם רוצחי' ומהם שוברי' ומהם מונעי' ומהם
מביאי' כמה מיני חלאי' וכל מחנה ומחנה מהם גומר הדין שפוסקין
על כל בריה ובריה והכל באמת ובאמונה אינן מוסיפי' ולא גורעי'
עלמה שגזר ב"ד הנקר' אלהי' ודע כי למעלה מכל אלו המחנו' ולמעלה

מדה הגדול הנקר' אהי' יושבת מד' הרחמי' הבמור' שאין בה תערובת
דין בעולם אלא כלה רחמי' וחסד וחמלה וחנינה בלי צד דין בעולם והמדה
הזאת מרחמת אעפי שאין הבריו' ראויו' לרחמי' ונותנת מתנו' חנם
ועל"ז היו החסידי' יודעי' דרך המדה הזאת ובעת הצרות היו מתכוונים
אליה והיו [illegible] אתה עולם ומכמה מיני צרות ודע כי המדה הזאת
העליונה שהיא הרחמי' גמורי' נקר' אל והיא המעשר שלכל המחנות
הנקרא' יש ומשיצאו יש מחנות להשחי' את בני העולם על פיהן יקחו עדנו
כבוד שלמעלה אם יש בעולם צדיק שיוכל להתכוין את המדה הזאת
הנקרא' אל אז היא יוצאת מהיכלה ומתגלית ומשרואי' יש מחנו' אז כלם
מתפזרי' ובורחי' מפני כבודה ואינם פועלי' דבר מכל מיני משחית שיהיה
להם לפעול לפי שמדת הרחמי' הגדול' יצאה ונגלית עליהם וכשהיא
נגלית יודעי' כלם שאין להם כח להשחית ולא שמיד ולא להזיק ולהרע
לשום בריה בעולם כי כבר הופיעה המדה הנקר' אל: ועתה דע והבן כי
בעת הצרו' היו הקדושי' והחסידי' ממהרי' להתגלות ולהתכוין למדת אל
וזהו שאנו אומרי' אל מלך יושב על כסא רחמי' ונקר' גב"כ אל עליון והנה
אברה' ע"ה השתדל לכוין אחרי המדה הזאת שכלה חסד ורחמי'
וחנינה וקבל עליו כמה מיני יסורין ומכמה מיני צער כדי שיהיה
זוכה לה וברוב השתדלו' ואהבתו אותה זכה שהיתה לו לירושת עולם:
ורז"ש ברוך אברם לאל עליון ואמ' ויקר' שם אברם בשם יהו' אל עולם והנה אבר' ע"ה
ירש המדה הזאת ולכן נתברך בכל שלא היה לו למעלה מקטרג ומערער
אלא הכל היו מקוממוני' לחכבו לפי שמד' אל היתה מתגלית מעלין תמיד
ואז היו כל בעלי דיני' בורחי' מפניו וזהו חסד אברה' ולפי שמדת אל היא
המדוחנת לרחמי' הגדולי' התקינו חז"ל לומ' אל מלך יושב על כסא רחמי'
ועתה אנו צריכין לעורר על עיקר גדול והוא בי"ג מדות של רחמים

פירוש המעשר
ב' עשי' מחנות
הם תוספ' ב' יקחו
תכל' עשה מ
תכל' תחה
עשרה שנים
מחנות יבוח המעשר
שנים שלשים
ועשרה מ הר'
תוספ' מ' המעשר
של שי' מחנות

הזכיר יו׳ אל רחום וחנון ארך אפי׳ ורב חסד ואמת ואע״פ שכבר
פירשנו לך במקום זה בשער הקודם לזה צריכי׳ אנו לפרשו לך עדיין
על סוד מד׳ אל שהרי דוד הע״ה לקח גם המדות הללו וכלל אותם בשם
ואמ׳ ואתה יו׳ אל רחום וחנון וג׳ ועתה שים לבך ושמע כי׳ הפסוק הזה
אל הוא סוד מד׳ עליונה אשר כלה רחמי׳ גמורי׳ ומפניה נכבשי׳ כל
מחנו׳ הדי׳ ואין א׳ מהם עומד לפניו ולפי שא״ש אברה׳ מד׳ אל ואהב ס״רג
אותה זכה לנחול כל נחלות של י״ש מחנות וזהו להנחיל אוהבי יש
ואומ׳ זרע אברה׳ אוהבי והבן זה מאד ואמ׳ אחריו רחום וסוד רחום
הוא כי מדת אל כשהוא יוצא מן הדין בסנהדרי גדולה להשמיד או
להחרי׳ אדם או מקום או שאר כיוצא בו שאם ישמיד יבא לעולם הפסד
גדולה אז יוצאה המדה הנקרא׳ אל כדי לרחם על הבריו׳ וכדי שלא
ישחית עולם ומרחמת על אותה בריה שנגזר עליה ונמצא מדה
אל בורח׳ ומסתתר׳ כל מחנו׳ הדין ואז ניצלת אותה הבריה מן הדין
והעונש ולפ״ז רחו׳ אשר במד׳ אל ואמ׳ אחריו חנון וסוד חנון כי בעמי׳
הרבה בצאת מחנות המשחית להשחית בני עולם על פי הדין יוצאת
מד׳ אל ומתגלית להצילם ואע״פ שאינם הגוני׳ ולא ראויי׳ נותנת
מתנו׳ חנם כדי להציל את הבריו׳ מן העונש הגדול: ואמ׳ אחריו ארך
אפי׳ שיש מן הבריו׳ מי שאינו ראוי לרחום ולא לחנון לא ראוי לפעמים
כפי שנגזר עליו למעלה ואעפ״כ מד׳ אל שכלה רחמי׳ יוצא׳ ואומר׳
המתינו לפלוני המתינו לפלוני ואל תענישוהו מיד ואעפ״י שאינו ראוי
לרחום ולא לחנון המתינו לו אולי יעשה תשובה ולפ״ז ארך אפים
פלוני שמאריכי׳ לו הדין אולי יעשה תשובה ואע״פ שהאף תלוי
עליו מאריכין לו האף: ועדי׳ אני להאיר עיניך בסוד הגדול הזה
מה הוא סוד ארך אפים דע כי ב״ד של מעלה כשפוסקים דין אין מחתין
לאדם זולתי כשיעור שיצאו השלוחי׳ מן האף ומיד שיוצאי׳ מן האף

כונגע׳ באותם הראויי׳ לעונש והמד הנקר׳ אל כשהוא רואה לרחם על
הבריו׳ שאינן ראויי׳ לרחום ולא לחנון מה היא עושה מארכת החוטם שהוא
האף אורך גדול ואע״פ ששלוחי ב״ד הולכי׳ לגמור הדין אינן יכולין לפגוע
באותו הראוי להעניש שהרי עדיין הם הולכי׳ בחוטם שהוא האף ובעוד שהם
הולכי׳ באף אינן יכולין להעניש לאותו הראוי לעונש ואיפשר פיבין כך ובין
כך יחזור בתשובה אותו הראוי בתשובה לעונש וינצל וז״ש ארך אפים
והבן זה מאד ומנין שמד הזאת מארכת אפי׳ כדי שלא יכרת הראוי ש
להענש וכדי לרחם על הבריו׳ הרי הוא אומ׳ למען שמי אאריך אפי ותהלתי
אחטום לך לבלתי הכריתך : ואע״פ שמוד הכלל הגדול הזה ואם תבין אותו
תבין ותזכה לכמה עניינו׳ ועיקרי׳ ודע כי החכמי׳ הקדושי׳ חכמי המשנה
והתלמוד היו להם ענשי׳ שהיה בהם כח להאריך האף בכח קדושתם
ותפלתם היו מגינים על ישר׳ בדורותם ומונעי׳ מהם כמה צרות כמו תענ״ס
רבן גמליא׳ שגלה ליבנה ובכח קדושתו ותפלתו היה מאריך האף למעלה
ולא היו מחנו׳ המשחי׳ יכולי׳ לגמור שליחותן ולהזיק את ישראל כפי
הדין הנגזר ולפי׳ היה רבן גמליא׳ נקרא בעל החוטם בסוד ותהלתי אחטום
לך והייד ע סוד ספי׳ הנקר׳ תהלה יודע סוד ארך אפי׳ כי הבינה היא
א׳ מב׳ המדות הקשורו׳ ברחמי׳ הגמורי׳ והנה ספי׳ הבינה הנקרא׳ תהלה
היא הנותנת כח לב״ד של מעלה הנקר׳ אהי׳ וכשהופיע מדת הרחמי׳
הגמורי׳ על מדת הבינה משפעת כח רחמי׳ ב״ד וכל עוד שהוא משפעת
הרחמי׳ אזי האף הולך ומאריך וכל עוד שהאף מאריך אז השלוחים
מתעכבי׳ לגמו׳ את הדין : ודע כי סבת האפים הוא העונש וארך האפי׳
הוא מישפט השנש ואם תבין סוד זה כי אפי׳ כאדם קטן אפי׳ יעשה אולת
דע כי יש מן הבריו׳ שאינן ראויי׳ לא לרחום ולא לחנון ולא לארך אפים
אבל ראוי להיות נענש׳ מיד מה עושה מדת ב״ד כששוקלין עונותשל
אותו בריה כשהוא נדונת בב״ד שלמעלה מסלקת עון א׳ וב׳ ואינה

נכנסים

נכנסי' בדין ואעפ"י שאינם כמחקי' ואין מונין לא מעון ג' שנהן
כל אלה יפעל אל פעמי' שלש עם גבר ואחר ששקלו עונות וזכיות
של אותה בריה אם המאזנים עומדת בשוה מדת אל מכרעת כף
מאזנים לכף זכות שנ' ורב חסד כלו' מטה כלפי חסד אם כן נמצא'
מדת אל גומלת חסד ורחמי' עם אותה הבריה העומדת בדין ואעפ"י
שאינה ראויה לרחום וחנון וארך אפי' אעפ"כ עושה עמו חסד
ורחמי' שאינה ראויה כשעוקלי' עונ' וזכיו': ואחר שידעת זה דע
כי מד' אל ~~חוס~~ רוצה לעשות כמה חסד וכמה רחמי' עם הבריו' בסוד
מה שגלי' הפסוק הזה ואמת מהו ואמת הרי ששקלו עונותיו וזכיותיו
של אדם וכבר גברו חטאיו שלא יכול לנהג במדת החסד אלא עלתין להנ"ל
הכריעו את המשקל לכף חובה עדיין מדת אל גומלת חסד ורחמי' עם
אותה הבריה הנענשת בשתי דרכי' הדרך א' שאם אותה הבריה מחוייבת
להיות נכרתת ונאבדת מתוך הדין שלה מד' החסד מוצא כל הזכיות
וכל הטובות שעשתה אותו בריה ואפי' שיחה טובה שעשתה ומקלין
מעונש אותה בריה כדי שלא תצטער הרבה ואם אותה הנענשת
אינה חייבת כרת ואבדון בסוף העונש מד' הרחמו' מדקדקת לה אפי'
שיחה מועטת לתת לה שכר טוב על מה שעשתה ואחר שעברו
ימי העונש ואעפ"כ שמד' הדי' היא עושה גם הדבר הזה שמדקדקת
להטיב לנענש כמו שדקדקה להעניש ועל כן קר' גם מד' הדי' ואמת.
ואחר שהודעתיך אלו העיקרי' הגדולי' בפסוק זה במד' אליש לכן
לחזור ולהודיעך כלל גדול והוא כי בכל מקו' שאתה מוצא כתו'
כתו' אל יש לך לכלול בו כל אות) המדו' של חסד ורחמי' הכלולי' בו
ועוד יש לך לדעת ולהתבונן כי בכל מקו' מתערבו יחד אלו במדו'
מד' החס' ומד' הרחמי' באחת (כן הכנוי' של שתיהן מתערבים

חסד שאינה
עם האדם
בדין

לו עם לו ושמור שיק זה לכל מקו' ואל תשכחהו וכבר הודענוך כשער
שביארנו כי שם יהו"ה ית' הכנויי' הסמוכי' לשם אל והסמוכי' לשם
יהו"ה והסמוכי' לשם אהי' ואע"פ שזכרנו כל הכנויי' ההם לאי זה
צד שם הוא סמוך הרבה טעמי' כנויי החסד עם כנויי הרחמי' ואחר
שהודענוך זה צריכי' אנו ליכנס בשאר העניני' הנגלי' בשם אל
כמו שהודענוך בשאר השמות דע כי לפעמי' הרבה נקר' מד' א' כתר'
בלשון חסד וצרי' אתה לדעת כי צד כי לשון חסד הוא כל העושה דבר
שאינו מוכרח לעשותו מצד הדין אלא שעושה אותו כמתנדב ברצונו
מאין מכריח ועושה אותו הדבר בטובו זה נקר' חסד וכמו שמדת
החסד היא הפך מדת הדין כן לשון הוא הפך הדבר כעשוי בהכרח
ולפי שמד' א' קדמה לבריאת העול' והש"י ברא העולם מצד החסד
ולא מצד שהיה חסר כלום אלא ברא את העולם מצד החסד הגמור
להיטיב עם בריותיו ולתת להם חלק ונחלה ברוב רחמיו וחסדיו
ועל זה אמרתי עולם חסד יבנה ואע"פ שהפסוק הזה יש לו כמה
סודו' נפלאי' ועמוקי' בעניין סוד הייבום בסוד הבנים הנולדי'
מצד החסד הידוע בברית בשר הנק' חסד והוא סוד חסדי דוד צרי'
אתה לדעת כי בחסד עליון נברא העולם וסוד חסד עליון וסוד
חסד אברה' וסוד חסדי דוד כבר רמזנו בהם בשערי' הקודמי' סוף
דבר הש"י ברא את העולם מצד החסד בסוד ל"ב נתיבות הסוד עליהם
כל אורחות יי' חסד ואמת וכשברא את העולם במד' החס' חזר
וגמל עם היצורי' שברא חסד גמל חסד לאדם הרא' וגמל חסד עם
אבר' אע"ה וגמל חסד לזרעו וכל אלו החסידי' נגלי' כולם בשם אל
וכשבא אבר' אע"ה וצפה והביט וחקר והבין סוד שם הגדול ית' והיאך
ברא העולם מצד החסד עמד הוא ואחז בידו המד' הזאת וראה כלכל

עיין בשער ה / דף קמ"ב

עולם

עולם להוציאם אחר עז וכל זה ואז נדבק בעז מיוחד לו עמד אבר
אעה והעמיד מדרשו והכריז לכל באי העולם ואמ׳ להם כי כל אלהי
העמי׳ אלילים: ויהוה שמים עשה דעו כל העמי׳ כי יש בורא שברא
העולמו׳ כלם והוא לבדו מושל על הכל והוא ממית ומחיה מוריש
ומעשיר משפיל אף מרומם עד שעמדו עליו ובזזו כל נכסיו ואסרוהו
בבית הסוהר כמה שני׳ ואחר השליכוהו בכבשן האש ונתגרש מארצו
ולסר ממונו וגופו ואשתו ובניו לעבודת השם ומד׳ החסד מכרזת
על אברה׳ מלמעלה ואומר׳ אני קרמתי לעולם במד׳ החסד והייתי
יחידה בעולם והנה אברה׳ יחיד בעולם ומקדי׳ אותו במד׳ חסדו ראוי
הוא אברה׳ להחזיק בי ואני בו. ואז זכה אברה׳ למד׳ החס׳ בנחלה
וקבל ונתנה לו וזש׳ וזש׳ הכתו׳ תתן אמת ליעק׳ חסד לאברה׳ ובדרי׳
אני להודיעך כי הכתו׳ הזה מהו אמת ליעק׳ ומהו חסד לאברה׳ דע
שאברה׳ אעה עבד השי׳ מצד החסד כלומ׳ מבלי שלמד אותו רבו
אב או באלו שליחות נביא מאת הבורא ית׳ להוכיחו ולהזהירו אלא
הוא מעצמו עפה והביט וחקר והבין עד שנכנס לידיעת מלכות
של השי׳ וכמו שהשי׳ ברא את העולם מצד החסד כך אברה׳ הכיר
את בוראו מצד החסד אבל יעק׳ אעה לא הכיר את הבורא מצד
החסד לא הכיר אותו מצד האמת וכיצד מד׳ האמת בא אבר׳ אעה
והכריז מלכותו של בורא עולם והודיע לברי׳ רוב רחמיו וחסדיו
של בורא העולם הוא המפרנס אותם והוא שבראם והוא הנותן להם
כח חיים ובריאות ומכין מזון לכל בריותיו ומן הצד הזה ראוי׳
כל בני עולם לעבדו ולהתחנן לפניו ולקבל עול מלכותו בלזה חובה
על כל אדם לעשותו על רוב החסד שהשי׳ במלאת היצורי׳ בבריאת
העולם ושגומל אותם בהכנת מזונם ובשמירת בריאותם: בא יצחק
שה והוסיף לכל באי העולם להוסיף להודיע מאחר שהכריז אברהם

אבינו סוד חסד הבורא על הנבראי' והטוב והחסד שגומל עמהם תמיד
אם לא יעבדו אותו הנבראי' באמת וביושר שראויי' הם הנבראי' שיקבלו
העונש כמו העבדי' המורדי' באדוניהם שגומל עמהם חסד ובא יצחק
והודיע לבני העולם ענשם והרעה שתבא להם אם לא יעבדו את הבורא
בלבב שלם אימה ויראה ופחד על כל הברואי' והכניסם תחת כנפי השכינה
כשהודיע אותם עונש המורדי' על הבורא · וזהו סוד ופחד יצחק כי
יצחק יר"ש מדת הפחד ולפי' הזהיר את בני אדם והוכיחם שישמרו
מב"ד הגדול · שהוא דן את הרשעי' במד' הפחד הנקר' עונשי גיהנם
וא"כ כמצאו אברה' מוכיח את הברי' מצד החסד במדת החס' ויצחק
מוכיח את הברי' מדת הפחד במדת הפחד ושני' משניהם הוכיח את
הברי' במדתו זה במדת החסד והגומל · וזה במד' הפחד והעונש
דו מצות עשה ומצות לא תעשה וכשבא יעק' אע"ה לא היתה לו
מדה שנוטה להחזיק אבל להחזיק בשתי המדו' של אברה' ושל
יצחק במדת החסד ובמד' הפחד והודיע לכל באי העול' גודל אמיתתם
וגם הוא החזיק בשתיהם באמת ובלבב שלם ולא נוטה ימין ושמא'
ולפי' נקרא אברה' חסד לפי מדתו ויעק' אמת לפי מדתו : והנני מאיר
עיניך בסוד סתום וחתום יעק' היה קו האמצעי והוא סוד התומת
והחזיק בין ב' המדות ונכנס באמצע ולקח מד' אברה' שהיא מצות
עשה והיא עושה חסד ולקח מד' יצח' שהיא מצות לא תעשה והיא
הפחד והחזיק בב' המדו' בשוה ולא נטה ימין ושמא' ונק' על זה איש
אמת לפי שנתנהג בב' מדו' אבותיו באמת והסוד ויעקב איש תם
יושב אהלי' לא אומר יושב באהל לא יושב אהלים והם סוד ב' אהלי'
שאמרנו ומנין שהחזיק יעק' בב' המדו' כמו שכתו' לולי אלהי אבי אלהי
אברה' ופחד יצחק היה לי הרי החזיק במד' אברה' ובפחד יצח' החזיק
בב' המדו' בשוה ולא נטה ימין ושמא' נתנה לו מד' אמת כמו לשון השקל

ענין ויעקב איש תם יושב אהלים

שהיא

שהיא עומדת בין שתי המאזני' בשוה ואינה נוטה ימין ושמאל כך
יעק' עומד ואוחז במד' החסד ובמד' הפחד בשוה ונהג בשתיהן בשוה
ונאמנת כמלך שמצא עבד נאמן ואמ' לו הרי חותמי מסור בידך כך
מסר הש' ליעק' חותמו שהוא אמת כלחותם החסד והפחד כאחד ראויה
לדבר מעין שלוית אהי' אמת הרי הזכיר מד' אברה' יהו"ה ובמדת
יצח' שהוא אהי' ואח' שהכ' אמת א"כ נמצא יעקב אבינו ע"ה שיירש
חותם יהו"ה אלהי"ם שבו נברא העולם ובו מתקיים כל היצורי' ובו נידוני'
כל בני עולם במשפט אמת נמצא יעק' אע"ה שאוחז בידו ב' המדו'
הנקרא' ימין ושמאל ואוחז בידו מד' חסד ומד' העונש ואוחז מצות
עשה ומצות לא תעשה כמבו' למר' שאחז בידו חותם הש' שהוא
אמת בסוד ויהוה אלהי' אמת ואוחז בידו חותם המשפט שהוא אמת
בסוד משפטי יו' אמת ואוחז בידו התור' שהיא אמת בסוד תורת
אמת היתה בפיהו כמבו' למר' שיעק' ע"ה עומד באמצ' כל האבות
והוא החזיק במד' שלשתן ואעפ"כ אינו דומה מי שהוציא והוליד
את המדה תחלה למי שהחזיק בה באחרונה ועם כל זה נמצא יעק'
קושר כל המרכבה והוא סוד קו האמצעי וכמו שסם יהו"ה יה עומד
באמצע כך יעק' ע"ה עומד באמצע ולפי שב כן יעק' להיו' שם יהו"ה
נקר' עליון זכה לצאת ממנו י"ב בנים צדיקי' כנגד י"ב צירופי' שבשם
יהו"ה יה וכמו שנק' שם יהו"ה יה אמת כך נקראו זרע יעק' אמת
כלומ' זרע שיצאו משם אמת וע"ז ואנכי נטעתיך שורק כלו
זרע אמת וא"כ התבונן זה העיקר הגדול ותמצא כי ג' האבות בכונה
שלימה באו לעולם וכל א' מהם החזיק במדתו אברה' במד' החסד
יצחק במד' הפחד יעק' במד' האמת ובדרישתם מקרא א' דרשו
והוא סוד יו' אלהי' יו' אחד זה המחזיק בשלו וזה בשלו ואחר
שהודענוך אלו העיקרי' הגדולי' הכלולי' בג' האבות יש לנו לחדור

ו׳ הודיעך סוד חסד אברה׳ וסוד אמת ליצח׳ הכתו׳ בפסוק תתן אמת
ליעק׳ חסד לאברה׳ והודיעך הש׳ מתנהג עם ישר׳ בחסד אברה׳ ולפעמו׳
עם אמת שליצח׳ ועכו׳ אתה לדעת כיצד דע כי לפעמי׳ נמצאו׳ ישרא׳ חסרי׳
ואינם ראויי׳ לטובה ולא לרחמי׳ לפי שאינם עוסקי׳ בתור׳ ולא במצות ובעיהם
נידוני׳ בב״ד של מעלה יוצא מן הדי׳ שיהיו נענשי׳ ולא ירדו להם גשמים
ושיבא עליהם חלאי׳ ומיני צרו׳ ומיני מכו׳ באותה שעה ממהרת מד׳
אברה׳ ועומדת בב״ד ואומרת מה ומשפט בני אומרי׳ לה מן הדין
יצא שיהיו נענשי׳ בכל מיני מכה באותה שעה אומרת מדת החסד
אם אין אתם מוצאי׳ זכות לבני הרי אני ירושתם שאני אביהם והם
ירשו׳ אותי ואם אינם ראויי׳ להטיב להם מצד הדין הטיבו להם
מצד החסד כי מדת החסד היא להטיב להם שאינו ראוי וכמו שאברה׳
עבד השם מצד החסד כך השם ראוי לגמול את בניו חסד אברה׳
אביהם ובדרך זה ניצולי׳ ישר׳ מכמה מיני פרעני׳ ואם כן ישר׳
עוסקי׳ בתור׳ ובמצות ממהרת מד׳ יצח׳ ואומ׳ לב״ד תנו בני על פי
הדין שהוא אמת כל צרכם כי צדיקי׳ הם וראויי׳ להטיב להם וזהו סוד
תתן אמת ליעק׳ חסד לאברה׳ והבן זה מאד :: ואחר שהודענוך זה
צריכי׳ אנו להודיעך מה טעם הקרי׳ בפסוק זה יצח׳ לאברה׳ דע כי
דרך העולם לקח כלל׳ אם ישר׳ צדיקי׳ ובעלי תורה ומצות הרי הם
ראויי׳ להטיב להם מצד הדין שהוא אמת ואם ישר׳ אינם צדיקי׳
ואינם בעלי תורה ומצות ראויים להטיב להם ג״כ מצד החסד של
אביהם וזש״ה תתן אמת ליעק׳ חסד לאבר׳ ושמור זו העיקרי׳ הגדולי׳
שביארנו לך בשער זה ונשאר לנו להודיעך מה טעם הזכיר בפסוק
זה מד׳ יצח׳ שהיא אמת ומד׳ אברה׳ שהיא החסד ולא הזכיר מדת
יעק׳ יצח׳ שהיא הפחד :: דע כי מד׳ אברה׳ ומד׳ יצח׳ הוצרך להזכיר
בפס׳ זה אבל מד׳ יצח׳ לא הוצרך להזכירה מן הטעם שהודענוך

לגועלם ואם תקשה ותאמ' והא כתי' וזכרתי את בריתי יעק' ואף את בריתי יצח' ואף את ברי' אברה' והרי זכר בפסוק זה שלשתן דע כי בפסו' זה לא והזכיר מדותיהם לא הזכיר הברית שכרת להם להטיב לבניהם ראויה לדבר כמוכן זכור לאברה' ליצח' ולישר' עבדיך הלא תראה כי השבועה בפסו' זה לא באה על ג' האבו' אלא להטיב את ישר' כמו שאמ' אשר נשבעת להם בך וכן הדבר בפסו' וזכרתי את בריתי כי הברי' והשבועה עניין אחד הוא אבל בפסו' האחר שלקח מדת אברה' ומדת יעק' לקחם על צד החמלה והרחמי' כלומ' אעפ' שאין ישר' ראויי' מצד הדין לרחם עליהם עכ"ז זכור להם חסד של אברהם ואמת של יעק' נתן להם מתנה כמו שנותן לשני מתנה מצד החסד אבל כשהזכיר ברית של יעק' וברי' יצח' וברי' אבר' ר"ל שראוי להטיב לישר' בסבת הברי' והשבועה מצד הדין כמי שיש לו פקדון אצל חברו ותובעו ממנו כדין כן ברי' אברה' יצח' ויעק' אנו מבקשים אותו מלפני השם מצד הדין וזהו שלבלו העניני' שרמז בפסו' זה כי רמז אמת ליעק' וחסד לאבר' ואח"כ אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: כבר התחלנו והשלמנו זה השער השביעי הנקר' אל ובו כינויי חסד וגבורה: בעזר' מושל בארבע רוחות העולם ומעלה ומטה: ובעזרתו נתחיל ונכתוב השער השמיני הנקר' בריאת אלהי' בנקודתו ונכתב יוד הא ואו הא בכתיבתו: בינתו ישכילנו ואורו יאירנו ודרכיו יורנו ללכת בדרכי אמתתו:

יהו"ה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי: אמר המחבר ראוי לבאר בשער זה סוד השם הק' הנכתב בעניין אחד ונקר' בענין אחר וזו היא הספי' הנקר' בינה וצריך אתה לדעת כי זהו השם הקושר כל הספירו' בקשר חיבור האצילות והמחשבה

לפי שזהו השם בג״מ הג׳ שמו׳ המתאחדי׳ והאדוקי׳ בע״ה הכתר ומן השם הזה
ילך שפע האור והאצילות והברכה בכל הצנורי׳ עד שיתברכו ד׳ ספי׳ של
מטה הנ׳ ספירו׳ שלמעלה ומה שתצטרך לדעת כי מה שנכתב באותיו׳
יהו״ה ונקר׳ בשם אהי׳ הוא סוד היות נאחז לכאן ולכאן לפי שהוא מתאחז
בעולם הרחמי׳ הגמורי׳ שהוא סוד הכתר ובכתר נאחזי׳ ב׳ שמו׳ א׳ לימין
והוא שם י״ה וא׳ לשמאל והוא השם הנכתב יהו״ה ונקר׳ אהי׳ והוא סוד הבינה
ומן השם הזה מתחלת מד׳ הדי׳ להמשך בספי׳ אבל אינו מד׳ הדין הגמו׳
לפי שהוא נאחז בעולם הרחמי׳ ולפי׳ נכת׳ במכת׳ הרחמי׳ ונקר׳ בקריא׳ :
הדי׳ וק״ס קשר מדת הדי׳ במד׳ רחמי׳ למעמיקי׳ בסדרי המרכבה ודע
והאמן כי השם הזה הוא המוש׳ מד׳ הדי׳ בכל הספי׳ והכסא שלו הוא השם
הנקר׳ אהי׳ שהוא סוד הגבורה והפחד מן השם הזה יבא השפע לצד השמאל
הנקר׳ אהי׳ וצריכי׳ אנו לצורך על עיק׳ גדול כי בכל מקו׳ שאתה מוצא
בתורה שם אהי׳ שלפעמי׳ הוא רומז על הספי׳ הזאת הנקר׳ בינה כגון
בראשי׳ ברא אהי׳ שהוא סוד הספי׳ הקיות ליודעים שכל ומעמיקי׳ להכנס
בחדרי הקבלה ודבר זה קשה הוא עד מאד להבינו זולתי בקבלה אמיתית
הנה לפה : והנני רומז אלה תולדו׳ השמי׳ והארץ בהבראם ביום עשות
יהו״ה אהי׳ ארץ ושמי׳ יהו״ה אדני חילי יהו״ה בחכמה יסד ארץ כונן
שמי׳ בתבונה וסי׳ הכולל הענין משאמרו ז״ל נ׳ שערי בינה נבראו בעולם
בשלשי׳ ושתים נתיבו׳ פליאו׳ חכמה חקק י״ה היודע לכוין אלו הפסוקי׳ ואלו
הסמנים יוכל להבין העיקר אין זה מסור להבינו אלא בקבלה מפה אל פה
וסוד העיק׳ הוא כלל סדר כל העולמו׳ ובו נכללי׳ בראשי׳ ברא אהים
מד׳ הגבורה בראשי׳ ברא אהי׳ מד׳ המלכו׳ כי בל׳ מאו הספי׳ הולידה
סדרי עולם ובכל א׳ וא׳ נכלל סוד כמו בראשי׳ ברא אהי׳ והדברי׳ עתיקי׳
אין הכל יכולי׳ להכנס לעמקם והמבין עיקרו׳ הללו יוכל להבין כוונת
פנים לתורה : כי בפסו׳ בראשי׳ ז׳ מלות ובכל א׳ נכלל עשר ספי׳ הרי עכנס

מבורך

ואם פקח עיניך וראה והתבונן כי במקומות תמצא במדרגה כתר אהיה והוא רומז על ספירת בינה וכפי הרמזים שכתבנו הנה לפעמים הזה הוא רומז על מדת הגבורה ולוראתה ולפעמים הוא רומז על מדת המלכות בהיותה מתלבשת מלבוש הגבורה כל זה במובהק אהיה דרך סתם אבל במובהק אהיה סמוך למלת צבאות הוא מתאחז בשמאל במדת הגבורה ולוקח כלי מלחמה וילבש בגדי נקמות קנאת יהו"ה צבאות תעשה זאת וכבר רמזנו זה במה שקדם ובכל מקום שתמצא אהיה חיים הוא סוד מדת היסוד וסוד שהיא מושכת מספירת בינה את החיים לפי שספירת בינה היא נקראת חיי עולם כמו שאנו עתידים לבאר לכך נקראת מדת יסוד כשהיא מושכת מחנה את החיים נקראת על שמה אהיה חיים וגם מדת המלכות כשהיא מקבלת שפע ברכה וחיים ממדת יסוד נקראת גם מדת המלכות אהיה חיים בלשון כי שמי בקרבו אבל כל מקום שתמצא כתר אהיה אחרים כבר פירשנו ענינו כי מרויח ואין צורך לכפול הדברים והספירה הזאת הנכתבת יהו"ה בנקוד אהיה דע שהיא המושכת ט' ספירות העליונות בקשר א' וגם היא הסבה להתאחד הי' בט' בבוא מתנו השפע והברכה לתשיעית

והנה הספירה הזאת הנקראת בינה הוא סוד גילוי השם הנעלם בבריאת העולם ועליה נתייסדו כל השביעיות מתנה המושכת אצילותם ואליה תשוקתם ומהותה ועד מדת היסוד יש חשבון ז' ספירות לפי שהיא הקושרת ג' העליונות בז' התחתונות והיא סוד הג' לעליונות והראשונה סופה מלמעלה למטה או מלמטה למעלה לז' התחתונות עד היסוד מלבד מדת המלכות שהיא אחרונה והיא סוד קשר הספירות העליונות וכענין חי' למנות מספירת בינה עד ספירת יסוד יהיה בינה ג' למעלה ויסוד ז' למטה והבינה קושרת ספירות כב' ויסוד קושר ספירות עשירית בט' עליונות והבן זה עד מאד כי אין בפרקי החבור והייחוד ועל כן ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד כשנזכר בספר זה בפעמים אחר הוא סוד בפרקי החיבור

והייחוד לעשר ספי׳ בסוד אחד בשלש ואחד בז׳ ואחר שידעת זה דעמי בכל
העקום שתמצא בתורה ספי׳ שביעיו׳ ז׳ כעמי׳ הוא סוד הספי׳ מן היסוד
ועד הבינה ובקומו׳ מן הבינה עד היסו׳ כי ששת ימים עשה יוי את השמי׳
ואת הארץ ששת ולא בששת ומלבד ששת אז יש ששת ימי חול
שהם מקיפי׳ בעגולה למדת היסוד והם בחוץ כדמיון קליפו׳ ולפי׳ נקראו׳
ששת ימי חול אבל ששת ספירו׳ שאם מתחילו׳ מספי׳ בינה ובאות
ונמשכת עד השביעי׳ היא יסוד קדש כלו ואין בכלל החול ודבר זה גב׳
עמוק וצרי׳ קבלה מפה לפה והעני רומז מלמעלה למטה ומלמטה
למעלה כל הספי׳ קדש וכל שבעה שבעגולה הפנימי׳ קדש בין יום הז׳ לששת
ימי המעשה ברוך המבדיל בין קדש לחול ובין האור לחשך ובין ישרא׳ לגוים
המבין זה יבין סוד העגולה שבחוץ ומה שבפני׳ ידעטה בחשבה ונוהל׳
עמיה שרי עד לא עשה ארץ ושמי׳ ע׳ שרי׳ מחוץ וישרא׳ מבפנים
יסבבנהו ויבוננהו יצב גבולו׳ עמי׳ וכל זר לא יאכל קדש כי חלק יוי
עמו ואתם תהיו לי ממלכת כהני׳ ויעשו בני ישרא׳ את הפסח במועדו
מצה נפרדו הגוים בארץ ויאמ׳ יוי אל אברם לך לך מארצך וכל כמעשה
מרכבה דיחזקאל וארא והנה רוח סערה וגו׳ ישת חשך סתרו ומנוגה נגדו
בערו ונוגה כאור תהיה וקרני׳ מידו לו ושם חביון עוזו כי יש יתרון לחכם
מן הכסיל כיתרון האור מן החשך העם ההלכי׳ בחשך ראו אור גדול
כי אשב בחשך יהוה אור לי כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים
ועליך יזרח יהוה היודע לכוין סוד אלו הפסוקי׳ יוכל להתבונן סוד עומק
אלו הדברי׳ שרמזנו ואם תזכה עדיין תשמע קבלתם פה אל פה אשרי לך
חשכי׳ ואין נוגה לו: יבטח בשם יהוה ושמור סדר ההבדלות ושרמזו חכמי׳
במוצאי שבת ותמצא סוד ששת ימי החול שהם בעגולה ובין הגוים
ובין החשך המבדיל בין קדש לחול חיצון ופנימי ובין אור לחושך חיצון
ופנימי ובין ישרא׳ לגוים חיצון ופנימי ובין יום השביעי לששת ימי

המעשה

סוד [illegible]

המעשה חיצון ופנימי בענעה נתנה שבת ואין לגוים חלק בה כב׳ בינ׳
ובין בני ישרא׳ אות היא לעולם ואין לגוים חלק בה וזהו שתקנו בתפלת
השבת ולא נתתו וכו׳ כן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת
הירח אשר חלק יהו׳ אלהי׳ אותם ואתכם לקח יהו׳ וסו׳ דור הפלגה כי חלק
יהו׳ עמו: ואחר שרמזנו לך זה ענין הרמז׳ העמוק׳ נחזיר לכוונת
השער דע כי כל מקום שתמצא בתורה ספי׳ שביעי׳ כגון שבע שבתות
תמימו׳ תהיינה ותספרו נ׳ יום וספרת לך ז׳ שבתו׳ הכל הוא סוד ז׳ ספי׳
שהם מספי׳ הבינה עד ספי׳ יסוד ואנו מתחילי׳ מספי׳ יסוד עד שאנו
עולי׳ לספי׳ בינה לפי׳ יום נ׳ לספי׳ השמו׳ מתן תורה שנת נ׳ שנת היובל
נ׳ שערי בינה נבראו בעולם והמופ׳ על׳ בני ישרא׳ בצאת ממצרים נ׳
פעמי׳ נזכרה בתורה למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך וכן ימי הספי׳ היינו ספי׳ שבע שביעיו׳ הם נ׳ ובשנת היובל
הזאת תשובו איש אל אחוזתו גאולה תהיה לו וביובל יצא והנה כבר הבינה
שהוא סוד היובל יצאנו ממצרי׳ כמו שאני עתיד׳ לבאר בע״ה ובחדש
הג׳ לצאת בני ישרא׳ מארץ מצרי׳ נתנה התורה כיצד בבינה יצאו
ממצרי׳ והמופ׳ על׳ בני ישר׳ מארץ מצרי׳: בגדולה נקרע הים וספי׳
חסד לאברה׳ ויסע ויבא ויט ולדל חסדי׳. בגבורה נתנה תורה וידבר
אלהי׳ את כל הדברי׳ האלה לאמר ועתה למה נמות כי תאכלנו האש
הגדולה הזאת הוי אומר בחדש הג׳ לצאת בני ישרא׳ מאר׳ מצרי׳
ביו׳ הזה באו מדבר סיני היודע סוד עיקרי׳ הללו יזכה לחזות בנעם
יהו׳ ולבקר בהיכלו כי זה כל האורס הרי הה׳ ספי׳ ובכן זכו למתן תורה
ה׳ חומשי׳ חמש כנגד חמש ומשם והלאה תורה נביאו׳ וכתובי׳ תורה
אחת: נביאי׳ הלא כתבתי לך שלישי׳: כתובי׳ אחת היא יונתי מקבלת
ט׳ אספקלראות והכני רומז אי זה ספי׳ היתה סיבת יציאתם ממצרים
דהיא אהיה אשר אהיה באיהו ספי׳ עלתה בעקל מן המצר קראתי יה

[illegible]

אהיה שהם סוד כתר [illegible] כתר
דע אהיה בינה אשר חכמה אהיה [illegible]
עוד [illegible] אהיה אהיה [illegible]
שהם [illegible]
אהיה [illegible] אהיה
אלף [illegible] חמש מאור
[illegible]

ויצעקו ותעל שועתם מילא ייראך מלך הגוים באידו ספי׳ עננו ויענו ענני
במרחב יה ויוצאני למרחב אותי יחלצני כי חפץ בי ותעל שועתם לאהי׳
מן העבודה וחמושי׳ עלו בני ישרא׳ עלתה מדת המלכו׳ ונתאחדה בספי׳
הבינה באידו ספי׳ נקרע הים ויסע ויבא ויט חסד אברה׳ באידו ספי׳
נתנה תורה וידבר אהי׳ וההר בוער באש ואידו היא הספי׳ שנקר׳ תורה
שבכת׳ תורת אמת היתה בפיהו משפטי יהוה אמת תתן אמת ליעק׳
נמצא לומר תורה שבכת׳ ומשפטי׳ ואמת ויעק׳ כלם עלי׳ בקנה
אחד קו האמצעי ישרא׳ אשר בך אתפאר ולתתך עליון על כל הגוים וג׳
באידו ספי׳ נשתמשו נביאו׳ כי את המלך יהוה צבאו׳ ראו עיני הלא
כתבתי לך שלישי׳ כתובי׳ אחת היא יונתי תמתי אומר היום בגדרי
ברכה נחלתן של ישרא׳ התבונן באו הרמזי׳ העמוקי׳ ותמצא כמה
טובות נחלו ישרא׳ בכל ספי׳ וספי׳ מי ספי׳ וסיבת נחלת כל הטובות
הללו היא ספי׳ בינה לפי׳ קספרו חמשי׳ יום והבל סיבת דיבוק ספי׳ המלכו׳
בבינה למנצח בנגינות על השמינית ביום השמיני עצרת תהיה לכם
וביום השביעי עצרת ליי׳ אהיך הט׳ שלו העשירי׳ אלנו לפי שהי
נחלתינו וחלקנו וכשה עשירית מתאחדת ומדבקת בתשיעית הרי כל
ישרא׳ כאחד דבקי׳ בה׳ ואתם הדבקי׳ ביהוה אהיכם אין מקר׳ יוצא
מיד פשוטו את העם אהיך תירא ואותו תעבוד ובו תדבק [illegible]
ומה שאחז״ל וכי איפשר לאדם להדבק בשכינה איפשר ואי איפשר
הבל גמי כמה שאמרו שידבק אדם בתלמידי חכמי׳ וידע מי הם
תלמידי חכמי׳ ליודעי יהוה וזה סוד דיבוק ספי׳ י׳ בט׳ בלי ספק
כי כל הגורם להתאחד כנסת ישרא׳ בספי׳ יסוד הרי הוא נדבק בה׳ יהיא
נדבקת ביסוד ושניהם כאחד נדבקו ביהוה ואין מקרא יוצא מידי
פשוטו ואחר שבארנו זה יש לנו להאיר עיניך בעיקרי׳ גדולי׳ בעה׳
המאיר לארץ כי ספי׳ בינה היא סוד גילוי בספירו׳ עליונו׳ אשר על ידיה

תתגלה

יתגלה אור הכתר והרצון עד שמגיע האצילות והשפע והברכה למד׳
יסוד שזהו לספי׳ שזכרנו ובשמגיע כל השפע וכל מיני ברכה ואצילו׳
למד׳ יסו׳ אז מד׳ יסוד חוזרת ומריקה כל מיני שפע ואצילו׳ הברכה
במד׳ המלכו׳ ונק׳ אד׳ני ולכ׳ נקראת בת שבע כלו׳ הספי׳ המתפרנסת
והמתברכת מז׳ ספי׳ אשר עליה שהם הבינה וכו׳ וזהו בת שבע ובאר
שבע כלו׳ באר המתמלאת משבע ספי׳ וכן סוד באר שבע נקרא
ספי׳ בינה בדרך שפע ואצילו׳ בהיותה נובעת כל מיני שפע לז׳ ספי׳
אשר תחתיה זה הכלל באר שבע הוא סוד בינה להריק ברכה לז׳ ספי׳
של מטה באר שבע היא המלכו׳ בהיותה מתמלאת ברכה מז׳ הספי׳
אשר עליה ואז היא משבעת ברכו׳ על כל הנמצא׳ למעלה ולמטה
נמצא למד כי אלו ב׳ הספי׳ בינה ומלכו׳ הם סיבת התגלו׳ כתר עליון
וסבת הברכה והשפע והקיו׳ לכל הנמצא׳ ספי׳ הבינה מושכת השפע
העליון מן המקור לז׳ ספי׳ שתחתיה עד שמתמלאת מד׳ מלכו׳ כל
מיני שפע וברכה, וספי׳ מלכו׳ מושכת כל מיני ברכה ושפע ואצילו׳
מן הספי׳ שעליה ואז היא מפרנסת את כל הנמצא׳ למעלה ולמטה
לפי שספי׳ מלכו׳ היא סוד הפרנס הגדול המפרנס את כל הנבראו׳
כמו שביארנו בשער הראשון א״ב אלו ה׳ ב׳ ספי׳ שהם בינה ומלכו׳ הם
מכוונו׳ זו אצל זו ומד׳ הבינה יבואו כל הברכו׳ למד׳ מלכו׳ והסוד
ונהר יוצא מעדן הוא סוד בינה הנקר׳ רחובו׳ הנהר להשקות את הגן
זו היא ספי׳ המלכו׳ המקבלת כל מיני שפע וברכה הנובעי׳ מז׳ ספי׳
הבינה ומשם יפרד כלו׳ מספי׳ מלכו׳ ולמטה יתפרדו מיני השפע
לפרנס את כל הנבראי׳ כפי הד׳ הראוי כי עד ספי׳ המלכו׳ היא סוד
הייחוד האמיתי השלם ומהמלכו׳ ולמטה הוא סוד עולם הפירוד והיו
לארבעה ראשים הוא סוד ארבע מחנו׳ שכינה וכנגדו משמי׳ וכנגדן
בארץ והכל בסוד ד׳ ראשים ועדיין נבאר זה בעזה׳ א״ב דע והאמן כי

עניין בת שבע

וסימנם ארבע
מחנות שכינה
ארבעתן מיכאל
רפאל גבריאל
כוריאל ושם המאור
חמשה הם אוריאל
כוריאל וכנגדו שמשכל
מן הרקיעים

ספי׳ בינה וספי׳ מלכו׳ שתיהן מכוונו׳ זו אצל זו וכשה׳ מלכו׳ מתוקנת
בתיקון ישרא׳ בקיום התורה והמצות אז ספי׳ בינה הופיע להריק כל מיני
שפע וברכה דרך הספי׳ עד שספי׳ מלכו׳ מתברכת ומתמלאת ואז נמצאו׳
בני עולם בהשקט ובשלוה והברכה משתלחת בכל מיני המדינות ונמצאת
הברכה דבקה לארץ ; ור״ס אם בחוקתי תלכו וסדר כל הברכות ואמ׳ הז׳
קלקלו ישרא׳ השורה ועברו וחלפו חק הפרו ברית עולם אז ספי׳ הבינה
איננה משפעת ברכה וכביכול נמצאו הספי׳ בחסרון שהרי המקור
נפסק לפי׳ חוזרת ספי׳ יסוד להאסף ולעלות א׳ מקום תשוקתה. שהוא
הבינה ונשארה ספי׳ המלכו׳ לבדה יבשה אז כל נמצא בעולם כל מיני
קללה וזו ענין הקללה האמורו׳ בתורה נמצא שע״י ישרא׳ לוקה ספי׳
המלכו׳ או מתברכת כאמרו ובן כסיל תוגת אמו וג׳ . ואמ׳ ובפשעכם
שולחה אמכם נמצא׳ ספי׳ התפאר׳ עדורה מן הנחל שעליה הנקר׳
בינה ואז כנסת ישר׳ משולחת ונגרדת כאמרו משדד אב יבריח
אם בן מביש ומחפיר ואמ׳ כי מפני הרעה נאסף הצדי׳ ואמ׳ נרגן
מפריד אלוף א״כ נמצא׳ ספי׳ מלכו׳ כל תשוקתה וחפצה ותאותה
בספי׳ הבינה ושתיהן מכוונו׳ זו כנגד זו ספי׳ מלכו׳ שמטה ספי׳
הבינה יובל ובשנת היובל מתאחדות בייחוד שלם ונמצא׳ גאולה
באה לספי׳ המלכו׳ אשר היא סוד הארץ וז״ש ובכל ארץ אחוזתכם
גאולה תתנו לארץ ואחר שידעתה התבונן בכל מקו׳ שתמצא בתורה
כפו׳ יהו״ה אד״ני שניהם סמוכי׳ זה לזה ותדע ותשכיל כי לזווגן ב׳
ספי׳ הללו האחת ספי׳ בינה והשני׳ ספי׳ מלכו׳ ור״ס יהו״ה אד״ני חילי
ועתה אנו צריכים לעורר תדע כי ב׳ דרכי׳ תמצא כתו׳ אד״ני יהו״ה
כגו׳ אד״ני יהו״ה מה תתן לי ובמקומו׳ תמצא כת׳ יהו״ה אד״ני חילי
והסוד בכל מקום שספי׳ מלכו׳ מתקשרת ומתקנת בשלמות התורה
למטה אזי אנו קוראי׳ אד״ני יהו״ה בתחלה לעלות משם ומשעת

עיין שמטה ויובל

בינה בענין אברה׳ שהיה מתקן ומקשט כנסת ישרא׳ במצות ובמעשי׳
טובי׳ כדי להריק עליה הברכות משפע הבינה ולענין שתקן הדרך וקשט
מד׳ המלכו׳ של׳ עקב אשר שמע אברה׳ בקולי וכת׳ ויטע אשל בבאר שבע
הוא התחיל לנטוע הנטיעו׳ שקצץ אדם הראשו׳ והיכן נטען בבא׳ שבע:
ועל׳ כת׳ ויעל אה׳ מעל אברה׳ וכת׳ ויבן שם מזבח ליהו״ה ומשהתחיל
אברהם לתקן הקלקולי׳ ולנטוע קצידי הנטיעות הוא התחיל לומ׳ אד״ני
יה״וה תקן ספי׳ מלכו׳ לפא׳ יה המשכו׳ דרך הצינורו׳ מספי׳ הבינה
וזש אמרו למען אב שקראך אדו׳ והנני רומז והאר פניך על
מקדשך השמם כלומ׳ דבר מועט אני שוא׳ ממך שהרי כשחטא
אדם הראשו׳ סלקה השכינה מכל וכל בא אברה׳ וקבלה על גבין ונעשה
לה כסא מרכבה כד״א ויעל אה׳ מעל אברה׳ בא משה וקבעו לו מקום
במשכן של׳ ונועדתי לך שם בא שלמה ע״ה קבעה בבית הוועד כנה
בניתי בית זבול לך חטאו ישר׳ ונסעה׳ מסעו׳ בא דניא׳ ואמ׳ אין מסעו׳
הללו כמסעו׳ של אדם הראשו׳ בזמן אדם הראש׳ לא היה מקו׳ קבוע
לשכינה חטא אדם הראשו׳ נסתלקה שכינה אבל משנקבע מקום
לשכינה בארץ משפעה שלמה ע״ה בה אעפ״י שהיא מסתלקת אינה
זזה משם מקומות קדושה לעולם של׳ זאת מנוחתי עדי עד ואמ׳
כי בחר יו״ל בציון אוה למושב לו כמי שנתרחק מאנשי ביתו ונתאוה
להם וכן אמ׳ שלמה מכון לשבתך עולמי׳ כלומ׳ אעפ״י שתסתלק
לפעמי׳ לכאן היא חוזרת כאמרם כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי
בתוך ירושלם ונקר׳ ירושל׳ עיר הקדש והר יהוה צב׳ הר הקדש ואמ׳
ואירשתיך לי לעולם ולכן אמר דניא׳ שאלה קטנה אני שוא׳ ממך
שתשוב למקומך המקודש לך ואי אפשר לך להפרד ממנו שאעפ״י
שנסתלקה שכינה ממנו מקודש הוא לך כאמ׳ והאר פניך על מקדשך
השמם אעפ״י שהוא שמם מקודש הוא ואמ׳ והשמותי את מקדשכם

אעפ"י שהם שמונה מקדשי הם וז"ס למען אדני למען אב שקראך אדון
דהיינו אברה' ולפי' אברה' ע"ה יכול להקשט ספי' המלכו' וליחד השם בעולם
והסוד אחד היה אברה' ויירש את הארץ ע' שהיה ע"כ כל אוברין לייחד את
השם והכריז שמו בעולם וקבע מדרש לפרסם מלכותו לכן יכול ליחד את
השם והסוד וילך למסעיו מנגב ועד בית אל ולפי שתקן אברה' ע"ה הדרך
לייחד ספי' המלכו' בספי' הבינה התחיל ואמ' אדני יהוה וזהו בנין אב לכל
מקום שתמצא כתו' אדני יהוה שהוא סוד תיקון השכינה והתקשטה
להתאחד בספי' הבינה אבל בכל מקו' שתמצא כתו' יהוה אדני הוא סוד
שפע אצילות מלמעלה למטה והסוד אמת מארץ תצמח וצדק
משמי' נשקף מה כתי' בתריה גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה.
זה הכלל שתקח ולא תשכחהו: ועתה התבונן כל המפתחו' שמסרנו בידך
בשער זה כי בהם תוכל לפתוח כמה שערי' ננעלי' בכמה מנעולי' שאין
הכל זוכי' להכנס בהם: והספי' הזאת נקרא במקומו' הרבה בינה והטעם
כי היא סוד המליץ העליון עומדת בין הספי' העליונו' ובין התחתונו'
מהן והיא המאצלת על שאר כל הספי' אצולו' שפע וברכה מן הכתר העליון
ועל הספי' הזאת יתבונן אדם עיקר העיקרי' ויסוד כל היסודות שאלמלא
היא אין דרך להכנס לידיעת קדמו' ית' והרי היא כדמיון המליץ הנאמן
כאמ' אנכי עומד בין יהוה וביניכם שהוא סוד המליץ התחתון ביני
ובין בני ישראל אות היא לעולם וכבר רמזו בעלי הקבלה שספי' הבינה
כמו הלשון בפה באמת כמו הלשון בפה חכמה בדרך הא' שהוא סוד
הכתו' הג' והב' שהוא סוד קשר של ג' ספי' עליונו' ואצילו' ברכתן על
שבע ספי' התחתון הג' שאלמלא הבינה לא נכנס אדם לדעת קדמותו
של עולם ית' והנה הדעה שהוא המליץ הנאמן השיג בבינה מ"ט שערי'
ועוד הטעם שנקר' בינה לפי שהיא סוד תולדות בני' ובנו' בסוד [illegible]
[illegible] יתבונה ולכן' בעו' נדרי' בני' מתי' בעו' נדרי' אשתו של אדם

זה מדה במדה לפי שהבינה היא מקו' הסדר והיודע סוד תבונת סדר
האיברי' יודע מה שחז"ל מוח הבן נמשך ממוח האב וכל זה בסוד הבינה
והדעת כי ממקו' הבינה נמשך המוח דרך הדעת במעברו' חוט השדרה
עד שהגיע למקו' המוכן והסוד וכו' יגיד תהלתך וכבר רמז בספ' יצירה
כרת לו ברית בין י' אצבעו' הידים והוא ברית הפה והלשון וכרת לו ברית
בין י' אצבעו' רגליו והוא ברית מילה והרמז כלו מלת הלשון ומלת המעור:
נ"א מלת המילה והמבין סוד העיק' הזה יכנס לדעת סוד הטעם שנקר'
בינה: והנני מאשר מי חכם ויבן זה וג' הבינה עומדת בין החכמה
והדעת ומתאחדי' להתיחד זה בזה: והסוד בחכמה ובתבונה ובדעת
הכל רמז זהו סוד קשר הספי' העליונו' בתחתו' ולפעמי' נקרא הספי'
הזאת יובל וכבר הודענוך כי כל מיני חירות וגאולה תלויי' בספי' הזאת
והטעם כי בכל ז' ספי' התחתוני' לפעמי' נמצא בהם לפי קלקול התחתוני'
מעט חלילה וחס לא כדמיון הפסקת השפע כמו שכ' במקו' ויקרא
יהו"ה אלהי' צבאו' ביום ההוא לבכי ולמספד וג' ולפי' כשבני אדם חוטאי'
למטה וספי' הבינה ממעטת מיני ברכותיה כביכול נמצא בשאר
הספי' כמה דרכי' עד שמתאספו' ומתעלו' בספי' הבינה ונשאר החרבן
למטה אבל כשמתאחזות הספי' התחתו' בספי' היובל וממשכה שפע
ברכותיה למטה אזי כל מיני חירות וגאולה נמצאי' בכל הספי' ובכל
הנמצאי' ודע כי יש זמן שעתיד להיות שהצדיקי' יתעלו עד שיתאחדו
בספי' הבינה שהיא סוד העולם הבא ואז יצאו לחירות ויהיו נגאלים
מכל מיני משחית ומכל מיני פורעניות בסוד הגול משחית חייבו
המערכי' וכנגד מדה הזאת וההבטחה הזאת שאנו מזומני' לאכנס
לחיי העולם הבא נצטוינו בתורה כמה מצות עשה ומצות לא תעשה
שזה שכרן איננו זולתי בספי' הבינה: ובזה הדרך עם מוסר
זי' שאם תזכה תתבונן עיקרי' סוד הבינה הנק' יובל שבה

יוצאי' הכל לחירו' והטעם כיון הזוכה להדבק בה לא יראה דאגה ולא שום
חסרון לפי שאין סובב היובל שום דבר שיוכל להזיק לא שר ולא מלאך
ולא דבר בעולם אלא דבר עולם מן הרחמי' לבדו לפי שעלספי' הגדולה והגבורה
הם המערבי' והמעכבי' להביא טובה לעולם והנה בהיותספי' היובל
עולם הרחמי' נקרא' נחלה בלא מצרי' והיא נחלת יעקב אבינו ע"ה
לא נחלת אבר' ולא נחלת יצח' שהיו להם מצרי' ולפי' כל הזוכה להדבק
בספי' היובל גאולה תהיה לו לפי שאין שם דבר מונע ומעכב ומקטרג
וסוד והרכבתיך על במותי ארץ וג' נחלת קו האמצעי שהוא עולם ויתאחז
בעולם הרחמי' ונשארו למטה במותי ארץ ואם תתבונן מה שאמרו
ברמזי' הללו יפתחו לך כמה שערי' וכל הזוכה בעולם הזה להיותו נטוע
באותו מקום פריו לא יתום ועליהו לא יבול מה טעם שנ' והיה כעץ
שתול על מים ועל יובל ישלח והטעם שאינו רואה כי יבא חום ומוצא
כו לפי שאין במקום הזה שם מערער ומעכב ומשטין ומונעי' מזה
זה למעלה מע' שערי' הוא ולפי' נקר' רחובו' הנהר ועלא ויוצא למרחב
אותי והבן זה מאד : והספי' הזאת נקר' בלשון חכמי' ז"ל תשובה והטעם
לפי שהנשמו' נאצלו' מן המקו' הזה והרוחות מקו האמצעי והנפשו'
מן המלכו' וכן נקשרו' זו בזו עד שזוכו' להתאחז בקני' הבינה כיצד
הנפש קשורה ברוח והרוח בנשמה ונשמה בבינה ואם ח"ו חטאה הנפש
ונתחייבה עונש כרת הרי היא נכרתת מן הרוח שהיתה נאחזת בו
והפסידה במולה טוב ואין לה דרך לעולם הבא שהרי נכרתה מן האילן
העליון שהיתה נאחזת בו וזהו כרת האמורה בתור' ונכרתה הנפש
ההיא מעמיה ואם אחר שסרחה חזרה והשיבה דרכיה ותקנה
נתיבותיה אזי היא חוזרת להתאחז במקו' שנכרתה מתחלה ואז
היא זוכה לעולם הבא ואז היא שבה אל מקום שנאבדה ממנו וזהו תשובה
כאומר' ושבתי הרהתחכי שם ביתו ולפי שהנפשו' נקשרו' בר'

והרוחו'

והרוחו׳ בנשמו׳ ונשמו׳ בעולם החיי׳ לפי אמ׳ הכתו׳ והייתה נפש אדני
צרורה בצרור החיי׳ אבל הנפשו׳ שנכרתו ממקומן ולא שבו כידועות
כפי׳ עונשן בכמה עונשי׳ רעים אחר שנעקרו ממקו׳ נטען והריקן
מטולטלין ונעות מעונש לעונש ומנגע לנגע וז״ש הפסו׳ ואת נפש
אויבך יקלענה בתוך כף הקלע וענין כף הקלע דמיון האבן שזורק׳
אותה בכף הקלע ממקו׳ למקו׳ כך הנפש משנכרתה ממקומה הרי
היא נזרקת ממקו׳ למקו׳ בכמה מיני עונשי רעי׳ הנקראי׳ כף הקלע
ולפי דרך זה תדע. ויש לך להתבונן מהו סוד תשובה שנאמרה בתורה
שזהו סוד תשובת הנפש למקו׳ שנעקר׳ ממנו וחוזרת למנוחתה
כאמ׳ שובי נפשי למנוחייכי ובמה היא חוזרת למנוחתה ברפואות
הטובו׳ שתקנה התורה היא רפואה לכל מיני חטא ועון כדאי׳ בתורת
כהני׳ וז״ש הכתו׳ תורת י״י תמימה משיבת נפש באמת שאלולא
שהודיעך התורה דרכי התשובה לא היה שם דרך לחזרה אבל
הנביא צוה ואמ׳ שובו בנים שובבי׳ ארפא משובותי׳ ומנין לנו
כי סוד ספי׳ הבינה הוא סוד התשובה כתי׳ אב לבל התורה ולבבו יבין
ושב ורפא לו: ואח״כ התבונן בהיות התשובה הוא סוד העול׳ הבא: ואחר
שביארנו לך העיק׳ הגדול הזה יש לנו לחקור ולהודיעך סדר מעלות
התשובה כי כל אחד מישר׳ אחר שמכר יש לו דרך לשוב גאולה תהיה
לו ביובל יצא ואמ׳ בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו בסוד
ספי׳ הבינה יכולה הנפש לשוב ולהתאחז במקו׳ שנכרתה ממנו אז
גאולה תהיה לו וגו׳ והספי׳ הזאת גם היא נקראת למקובלי׳ צדק עליון
כלומ׳ הספי׳ אשר ממנה מתחלת מד׳ הדי׳ אעפ״י שהוא נאחזת כשלום
הרחמי׳ וזהו צדק עליון המכוון כנגד צדק תחתון וז״ש הכתו׳ צדק
צדק תרדוף כלומ׳ רדוף להשיג שערי צדק להכנס מתוכם לחיי
העו׳ הבא שהוא סוד צדק עליון וחזר ופירש למען תחיה כנגד צדק.

עליון שהוא עולם החיים וירשת את הארץ כנגד צדק תחתון שהוא אי'
והבן זה מאד ודע והאמן כי כל העתידי' לזכות להכנס לעולם הבא לא
יכנסו לו אלא מתוך הדין וז"ש ז"ל ג' כתות הן ליום הדין ובאותו מקום סוף
סוף שכרן של צדיקי' שאין לו ערך ולא קצבה ולא שיעור וז"ש ז"ל אמ'
ר' חייא בר אבא אמ' ר' יוחנן כל הנביאים לא נתנבאו אלא לימות המשיח
אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהי' זולתך יעשה למחכה לו: והספי'
הזאת נקר' ג"כ שכינה עילאה לפי שהיא סוד קבלת השפע והאצילות
מעולם העליון שהוא עולם הרחמי' וכשישראל מקיימי' התורה והמצות
אז נגלית בכל הספי' ואז ספי' מלכו' נקרא' שכינה תתאה גם היא יורדת
להריק ברכותיה על התחתון והיא שוכנת ביניהם כאם ושכינתי ונתתי
משכני בתוככם ואז כל העולמו' כלן בתיקון שלם ובמילוי כל טוב לא
יחסר כל בו ואם ח"ו להפך אז שכינה עילאה מסתלקת מן העליוני' ושכינה
תתא' מן התחתוני' ואז נמצא' כל חרבן וכל מחלה ונגע שנאסף הצדיק
ונחשכו המאורות ונמנעו הצינורו' ולפי' היודעי' לרצות את קונם
יודעי' לתקן דרך להחזיר שכינה למקומה ולתקן קלקול הצינורו'
סוף דבר כהסתלק העליונה מן העליוני' מסתלקת התחתונה מן התחתוני'
ובשוב העליונה ישוב ג"כ התחתונה והסוד הידוע לשתיהן וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יהו"ה הוא האלהי' בשמי' ממעל זו שכינה
עילאה ועל הארץ מתחת זו שכינה תתאה ושלא תאמ' ח"ו ב' רשויות
הן אינו אלא א' לבדו כי יהו"ה הוא האלהי' בשמי' ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד והיודע הסוד הגדול הזה יודע סוד ותקראנה לו השכנות
שם לאמר יולד בן לנעמי לפי שאותו הילד הנולד במקומו' של היה עיקרו
והוא היורש נחלה מיוחדת בין השכנות והסו' הר ציון ירכתי צפון
כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה יהו"ה את הברכה חיים
עד העולם ואמ' עיר דוד היא ציון והבן זה מאד: והספי' הזאת

היא נקר'

היא נקר' למקובלי' מקור החיי' לפי שהיא מושכת מעולם הרחמי' שפע
החיי' נקר' מקור החיי' לפי' נקר' ספי' התפארת עץ החיי' כלומ' העץ
המושך החיי' מן המקור העליון והנה עץ החיי' בתוך הגן ס' האמצעי
המריק חיים בספי' היסוד הנק' אל חי ונקר' ג"כ אהי' קיים כמו שבארנו
ולפי שהספי' הנז' מלכו' מקבלת שפע החיי' ממקור החיי' ע"י עץ החיי'
באמצעות אל חי נקר' גם היא ארץ החיי' והבן זה מאד וקי' ראה נתתי
לפניך היום את החיי' ואת הטוב ואם ח"ו הפך זה המות ואת הרע וכבר
בארנו כמה עניני' בדרך זה בשער הראשון: והספי' הזאת גם היא
נקרא' כפורי' לפי שהיא מלבנת עונותם של ישרא' לפי שהיא סוד
הלבנון הנאחזת בעולם הרחמי' שכולו לבן היא מלבנת עונותם של
ישרא' והנני מבאר כבר הודעתיך כי כל זמן שישרא' צדיקי' אז ספי'
המלכו' מקושטת ומתאחדת בספי' העליונה וככלה תעדה כליה ואם
ח"ו קלקלו ישרא' שורת התורה והמצות הרי סרחונם תלוי בה כאמרו
ובפשעיכם שולחה אמכם והשי' לרוב רחמיו וחסדיו תיקן לישרא'
יום א' בשנה לטהרם מטומאתם ולרחוץ לכלוכם וקרא אותו יום
הכפורי' וטעם שקרא יום הכפורי' בלשון רבים לפי ששתי אלו הספי'
מתאחדת באותו היום ספי' הבינה וספי' המלכו' והנה ספי' הבינה
מטהרת ורוחצת כל מיני לכלוך וטינוף שנתנו ישרא' בספי' המלכו'
כששתי אלו הספי' מתאחדו' נהפך בזכותן של ישרא' ולטהר ליבלבן
נקר' על זה יום הכפורי' והנני רומז אם יהיו חטאיכם כשני כשלג
ילבינו העליונה נקרא' לבנון והתחתונה כלבושה לבוש שני דריבי'
ישרא' להפוך לבוש השני ללבן ולכ' יום הכפורי' וז"ש לשון שלהורית
שהיא מלבן מכני טעם כפורי' שהרי ספי' בינה הופיע להאיר על
ספי' מלכו' ולטהר אותה מכל מיני טומאה וז"ש שעיר המשתלח
ולפי שב' אלו הספי' מכוונות זו כנגד זו בסוד איתא עולא

ואימא תתאה מתעסקי׳ ביום הזה בטהרתן של ישר׳ שאסר תשמיש
המטה ביום הכפורי׳ והות בשבתו׳ וימי׳ טובי׳ והסוד הידוע ליודעי
חן וגם אמנה אחותי היא בת אבי אך לא בת אמי ותהי לי לאשה
ולכן שנקר׳ יום הכפורי׳ והבן זה מאד : והספי׳ הזאת גם היא נקראת
בלשון חכמי׳ עולם הבא ולפי שנקר׳ יכפורי׳ כמו שבארנו והיא סוד
החיי׳ כמו שכתבנו אנו מתפללי׳ ביום הכפורי׳ כתבנו לחיי׳ חתמנו
לחיי׳ באותה הספי׳ ממש וכמה מגדולי ישר׳ חכמי הדורו׳ הללו נשתבשו
בפי׳ ידיעת החיי׳ שאנו שואלי׳ מר״ה ועד יום הכפורי׳ ולא מצאו ידיהם
ונבוכו לכמה שיטי רחוקי׳ ובעיק׳ שאנו מתפללי׳ מר״ה ועד יום
הכפורי׳ שנזכה להיותנו טהורי׳ מטומאת חטאתינו ונזכה ליכתב
בספר צדיקי׳ בעולם החיי׳ שהוא העולם הבא בין שנחיה כל אותה
השנה בין שנמות באותה השנה שנהיה כתובי׳ בספר צדיקי׳
שהוא ספר החיי׳ באמ׳ כל הכתו׳ לחיי׳ בירושלם ובכלל זה אנו שואלי׳
בשאר התפלה כגון ביעלה ויבוא ושאר מקומו׳ שנתקיי׳ כל השנה
בחיי׳ טובי׳ ונחיה ולא נמות וכן אנו עושי׳ בשאר מועדי׳ ור״ח אבל
זכרנו לחיי׳ וכתבנו בספר חיי׳ שאנו אומרי׳ בר״ה ויום הכפורי׳ איננו
כי אם שנהיה מנויי׳ עם כתות הצדיקי׳ הראויי׳ לחיי העולם הבא
בין שנחיה כל אותה השנה ובין שיהיה מה שהשי׳ גוזר וז״ש חז״ל
ג׳ ספרי׳ נפתחי׳ בר״ה א׳ של צדיקי׳ גמורי׳ וא׳ של רשעי׳ גמורי׳ וא׳
של בינוני׳ ואם תתבונן היטב בהלכה הזאת יראו עיניך וישמח
לבך ותנצל מכמה הגיבות ותתיישב דעתך על שיטת התלמוד
כפי מה שאמרנו ולא תצטרך לדחקי׳ ארוכי׳ ודיוק התלמוד מורה
כן שחלקם לג׳ חלקי׳ שאם אתה אומ׳ כי כוונת חכמי׳ בתקון זה היתה
לשאול חיי העולם הזה חיים טובי׳ אין לך אדם מת שיהיה מנוי כל
אותה שנה עם הצדיקי׳ ואין לך אדם חי כל אותה השנה נ... שאינו

עד חכמה בילאר
וחכמה תתאה

עם הרשעי' ונמצאו כמה עיקרי התורה נעקרי' ממקומן אבל האמת
והיושר כי כוונת מה שתקנו בר"ה וביום הכפורי' כזכרנו לחיי' וכתבנו
בספר חיי' הוא שיכפר עונותינו ויסלח חטאתינו ויכתבנו עם
הצדיקי' הראויי' לחיי העולם הבא בספר חיי' שהם נכתבי' בין שנחייה
בין שיהיה מה שיהיה ושמור עיקר זה מאד ול' תסתכל בפי' אחר
שכנגד זה בענין זה: ולפי שהספי' הזאת היא עולם החיי' הנק' של
הבא וטעם שנק' עולם הבא שהוא מושך תמיד ברכותיו ובא בכל
יום ובעת ובכל רגע ובכל שעה ומשפיע ברכות לעולם כדא' ונהר
יוצא מעדן יוצא בלומ' שאינו פוסק באומר ובמוצא מים וג'
ונק' עולם הבא שהוא הולך ובא תמיד וא"ת והלא אמרת שלפעמי'
פוסק ברכותיו אם יחטאו בני אדם: דע שאין שטתינו שפוסק
ברכותיו לגמרי אבל כוונתינו לומ' שאם בני אדם מיישרים
דרכיהם למטה אז העולם העליון משפיע ברכו' עד אין סוף ואין
קץ בכל הספי' דרך הצינו' עד הגיע הברכה והשפע לספי' מלכו'
ואז היא בג"כ מריקה ברכותיה עד בלי די ואם ח"ו קלקלו בני אדם
דרכיהם ומעשיהם אז מדת בינה מונעת שפע ברכותיה ואינה
מריקה זולתי כדי שיעור מועט כענין שלא יחרב העולם מכל
וכל והרי הוא כאן אין שם ברכה כלל ועוד שאותו המועט המטפטף
מספי' הבינה אינו בא דרך הצינו' לספי' מלכו' שהרי נתקלקלו
הצינו' ונמצא ספי' מלכו' [illegible]שה ואותו הטפטוף המועט
מטפטף לכאן ולכאן דרך ה[illegible]רי' בענין שלא תמצא שם ברכה
ד"ל משל לצנורות המים שנתקלקלו ונשברו והרי המים הבאים
באותן הצינו' נשברי' דרך הסדקי' והשברי' נשפכי' לכאן ולכאן
בענין שלא תבא מי [illegible] עלת ובשמגיעי' המים הנשאבי' בבית למקו'
החפץ מלבד שמעטו בקלקולי' הסדקי' והשברי' עד שלא נשאר בהם

שיעור להשקות אדמה ולשתות ולהסתפק לשאר צרכם ונמצא
הקללה בעולם ועוד שאותן המים הנשפעים דרך הסדקים והשברים
הולכים במקומות שלא היו ראויים ללכת להם עד שנמצאו מקבלים
אותן מקומות שאינן ראויים תועלת בשעת הקלקול ועל ג' תחת שנואה
כי תבעל ושפחה כי תירש גבירתה תחת עבד כי ימלוך ונבל כי
ישבע לחם ואם תבין העקרים הגדולים שאנו מבארים בחקירה תכנס
לכמה חדרים ותשיב הטעם מדוע ארץ ישראל שממה מכל וכל
וארצות הגוים לא נחרבו לגמרי ואם תקשה ותאמר הלא א"י עיקר
הברכות ושאר הארצות הגוים מתברכים על ידיה כאמרו ונברכו
בך כל משפחות האדמה ואמר הנותן מטר על פני ארץ ואח"כ
ושולח מים על פני חוצות ומן הדין היה שאחר שנפסקה ההשפעה
מא"י שיחרבו כל שאר הארצות לגמרי כיון שברכתם תלויים
בברכותיה דע שא"י לא נתקלקלו הצינורות ונשארו בהן סדקים ושברים
אמת אתה אומר אבל כאחר שנתקלקלו ונסדקו ונשברו מטפטפים
המים לכאן ולכאן ובאותו הטיפטוף מתקיימות שאר הארצות
ואמת שאין עיקר הברכה מצויה בכל הארצות לא כשהן שותות
ע"ג א"י שלא נברכו בך כו' והבן זה מאד הרי לך מבואר ענין גדול
ונכבד בסדר ההשפעה השפע ע"י פני הבינה בעת הרצון או בשעת
הכעס והקילקול ותראה דברים נסתרים נגלים לפניך ואמנם שאר
העניינים של העולם הבא עדיין תשמע בהם כמה פלאות וכמה
מרגליות בעה"י אבל למה שאנו צריכים לבאר בחבורינו זה די במה
שזכרנו: ודע כי הספר הזאת הנק' שופר גדול והטעם לפי
שהספר הזאת נקרא וכו'. ולכן שופר גדול שבו יצאו עבדים לחירות ענין שופר גדול
וסימן לדבר יום כפורים של יובל אם תתבונן היטב במה שפירשנו
למעלה [illegible] בענין הוית [illegible] הזאת נקרא גאולה ונקרא

כפורי׳ ונקל׳ יובל ונק׳ חיים תבין סוד שופר גדול: ודבר הודעתך
כי בזמ׳ הזאת יצאנו ממצרי׳ ובזמ׳ הזאת אנחנו עתידים
ליגאל במקרה וקרוב והנני מבאר דבר הודעתך כי הזמ׳ הזאת
היא למעלה מכל שרי האומו׳ ובשגלו ישר׳ נתפזרו בכל הארצו׳
ורדו בהם כל האומו׳ באמ׳ והפיצך יו״ט בכל העמי׳ וגו׳ ואח״כ בהיו׳
הש״י מעורר לקבץ נדחי ישראל צריך לעורר עליהם הזמ׳ הזא׳
ובשישרר זאת הספי׳ העולה על גבי כל האומו׳ אז ירגזו שרי
כל האומות באמ׳ יפקוד יי׳ על צבא המרו׳ וגו׳ ולכן יתקע בשופר
גדול ובאו האובדי׳ בארץ אשור ואמ׳ ויי׳ אלהי׳ בשופר יתקע
וסמיך ליה יי׳ צבאו׳ יגן עליהם ואת״כ במצרי׳ אע״פ שנגאלו
בזמ׳ זאת מדוע לא נתקע בשופר לפי שאותו הגלות היתה
תחת יד מצרי׳ לבד אבל גלות זה שהיא תחת כל השרי׳ העליוני׳
ותחת יד כל משפחות האדמה צרי׳ לעורר עליהם כח ברעם
ובקול שופר באמ׳ והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי ואת״ה מדוע
הוצרך למצרי׳ כחו הגדול מאחר שאינה אלא משפחה א׳ דע
שאין בכל שרי׳ מעלה גדול משר של מצרי׳ וד״ש ארץ מצרי׳
שניה לארץ ישר׳ ולכן הוצרך להעשות אותות ומופתים
ולהוציאם בכחו הגדול והבן זה מאד: והנני רומז כימי צאתך
מארץ מצרי׳ יראו גוים ויבושו מכל גבורותם ישימו יד על
פה אזניהם תחרשנה ילחכו עפר כנחש בכאן רמז קצינת
השרי׳ העליונים ונפילת האומו׳ אחר ממשלתם ואחר שמסרנו
בידך בלי׳ נחזור לשאר: והספי׳ הזאת נקר׳ לפעמי׳ גבורות
וסי׳ מי ימלל גבורו׳ יי׳ ודע כי מדת הדין הנק׳ גבורה שהיא
פחד יצחק היא גבורה: חידית אינה נקר׳ גבורו׳ לפי שהרבה
מצרו׳ יש סביבותיהם וכשישראל חוטאי׳ ומכעיסי׳ כביכול

אינה מתגברת לפי שהשרי׳ אשר סביבותיה יש להם פתחון פה ואין הוא
חלושת והסוד צור ילדך תשי ואמ׳ עורי עורי לבשי עוזך זרוע ה׳ ואמ׳
איה קנאתך וגבורתך: יבל זה לפי שרי האומות עולי׳ כנגד מד׳ הגבור׳
ישבה והם בעלי המגר והטבא עוזק ואומ׳ גלתה יהודה מעוני וכ׳ היא הלכה
כגוים כל רודפיה השיגוה בין המצרי׳ בודאי כל זה כמפי׳ גדולה וגבורה
אבל ספי׳ הבינה שהיא למעלה מכל שרי האומות ואין לה מגדי׳ היא
הנקראת גבורה כובשת הכל תחתיה וזה׳ שיטר גדול וטעם גאולה וחירות
ולפי שהיא מתגברת על כל הגבורי׳ ואין מי שיוכל להזדווג לה מכל
השרי׳ עליוני׳ הפסוק מכריז ואומ׳ כי ומלך גבורו׳ יי׳ וק׳ הנביא ואבירים
ביה׳ ובשתו יתהללו כי׳ יתהללו נאם יי׳ והבן זה מאד כי צריך גדול
הוא לבמה מקומו ותדע ותבין מה שקבעו בתפלה מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך דבר גדול רומז כאן והספי׳ הזאת נקראת
תהלה וצריכי׳ אנו להודיעך עיקרי׳ גדולי׳ תלוי׳ בזה הענין צרי׳ אתה
לדעת כי ב׳ המדו׳ שהם יהו׳ה אד׳ני העליונה נקר׳ תהלה והתחתונה
נקר׳ תפלה והטעם שהתחתונה דבקה בסוד התפלות לפי רוב החטאות
והבלבולי׳ שהוטא׳ ומלבלבי׳ הבני׳ הדבקי׳ בה ולפי׳ שמי׳ מלכו׳ היא
סוד התפלה וס׳ ואני תפלה וזה׳ אהי׳ שדומי לך ולפי שהתפלה דבקה
במדה זו קבעו שער כל התפלו׳ בשם המיוחד לה, שהוא אד׳ני שפתי
תפתח אבל ספי׳ הבינה שהיא דבקה בראש המעלות וממנו יבואו
החיי׳ והברכו׳ וכל מיני אצילו׳ וקיום ועמידה היא סוד תהלה כלו׳
להלל לשבח ולפאר ולרומם על כל הטובו׳ והנסים והנפלאו׳ שהוא עושה
עמנו תמיד לפי שהיא סוד החרות והגאולה ובהוציאה יופיעו הנסי׳
והנפלאו׳ לישר׳ והנה סוד התפלה הוא ענין תחנונ׳ ובקשת הרחמים
לרחם עלינו ולסלוח חטאתינו ולה ושיענו מצרותינו ולהשלים די
מחסורינו ולהחיות אותנו ולשמרנו מכל מיני משחית ופורענות

ובכל כיוצא

וכל כיוצא בזו הבקשו׳ תלויו׳ בתפלה וכל אלו הדברי׳ דבקי׳ בספי׳ מלכות
אבל סוד התהלה הוא אחר שקבל השם תפלתנו ואחר ששמע קולינו
וקבל תחנונינו וסלח חטאתינו והושיע אותנו מצרותינו והעלים ד״י
מחסורנו ושמר אותנו מהיות משחית ומרעתנו אזי חובה מוטלת
עלינו להלל לשבח על רוב הטובו׳ שגמלנו ועתה ראה ההפרש בין תהלה
לתפלה הרי לך כי התפלה דבקה בספי׳ המלכו׳ והתהלה בבינה שהיא
סוד הגאולה והחירו׳ וכל מיני הישועו׳ לפי׳ הכל ראויי׳ לתפלה ואין הכל
ראויי׳ לתהלה כי התפלה כל אחד כפי צערו יתפלל על צערו ועל
צרתו אבל התהלה מי יוכל להודות ולהלל לשי׳ על גודל טובותיו שעושה
ומידה שיערוך שבחיו לפי׳ נאמ׳ לישר׳ נאוה תהלה לא לכל אדם לפי
שספי׳ הבינה מעטי׳ הם ראויי׳ להכנס ולספר מהלליה ושבחיה והנה
המשורר מכריז ואומ׳ לך דומיה תהלה ר״ל כמה נאה לו לאדם לדבר
בתהלה כראוי או לשתוק וז״ש לך דומיה תהלה ודברי׳ אלו נעורך על
עקרי׳ גדולי׳ רמזו אותם רבותינו בענין התהלה להודיע לנו שאין כל
אדם ראוי להלל ואין כל שעה ראויה להלל לפי שהמעלה הזאת גדולה
היא עד מאד כדרכו׳ פ״ק א״ר שמעון בן פזי ק״ג פרשיו׳ אמ׳ דוד בספר
תהלי׳ ולא אמ׳ הללויה עד שראה במפלתן של רשעי׳ שנ׳ יתמו חטאים מן וג׳
הללויה ׃ ועתה התבונן ב׳ דברי׳ גדולי׳ שרמזו הא׳ שאין ראוי להזכיר
ענין התהלה זולתי במקו׳ שהיא מדומת בעשיית הנסי׳ והנפלאות
ובהשמד הרשעי׳ כמו שעשה במצרי׳ ששם נאמ׳ הלל ראשון הע״י ביה
לכם כליל התקדש חג ׃ והב׳ שאע״ג שהזכיר דוד ע״ה כמה נפלאות
השם באותם המקומו׳ שקדמו לא מלאו לבו להזכיר הלל עד שראה
באותו הדבר הראוי להלל משל כמי שלובש בגדי מלכו׳ והוא עוסק
במלאכה בזויה אין לך בזוי גדול מזה לפי׳ אחז״ל האומ׳ הלל בכל יום
גמור בכל יום הרי זה מחרף ומגדף ולפי גודל מעלת ספי׳ בינה אין ראוי

להזכיר שבחה לא במקומו' הראוי' ובשעו' הראוי' להזכיר והנה הנביא
מכריז ואומ' שאין כל אדם ראוי לתהלה ואמ' אני יי' הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילי' וכי יעלה על דעתך שתהלתו אפשר
לתת לפסילי' אלא דבר ידוע הוא למקובלי' כי כל תפלה שאינה הגונה
נקרא' פסולה וקבלה היתה להם כי התפילו' שאינן הגונות נקראו' פסילים
ובך הוא כיר' הכתו' מי שלא נכנס כהוגן לשמש בספי' המלכו' שהיא
התחתונה בעת התפלה איך אפשר ליכנס לפני רוס המעלו' למי ספי'
הבינה לישרי' נאוה תהלה אבל לא לפסילי' הבן זה מאד ועתה צריך
אתה להתבונן כי כבר בארנו למעלה בשער זה כי הנשמה דבקה בתהלה
והרוח בתפארת והנפש במלכו' והנה דוד פי' זה הדבר כסדר ואמ' כל
הנשמה תהלל יה הללו' ודבר זה ידוע הוא למקובלי' כי שם יה רומז
לג' ספירו' עליונו' ולפי' תלה בהם הנשמה והלל ואח' יהוא כתיב הללי
נפשי את יי' והרי הלל תלוי בנפש דע כי הלל הנשמה תלוי בשם
יה והלל הנפש תלוי בשם יהו"ה כי בו נכלל ספי' המלכו' שהיא סוד ה'
אחרונה של שם וב' מיני הלל הם הלל גמור והלל שאינו גמור הלל
גמור תלוי בספי' הבינה מקום שאין חסרון כל דבר ולא נדבק בה
פגם לעולם לפי שהוא למעלה מכל השרי' והיא דבקה בעולם הרחמי'
והלל שאינו גמור תלוי בספי' המלכו' ולפי שלפעמי' הרבה היא נפרדת
ופגם דבק בה בשיל חוטאי' ומכעיסי' כך הלל שאינו גמור שהוא
בהלבנ' נקרא בנגדה ולכ' הלל גמור והלל שאינו גמור והבן זה מאד
והלל של ר"ח שאינו גמור שאמרו שהוא מנהג לפי שזמן כפרה
הוא והלבנה בגומה היתה וחזרה להתחדש אבל הלל הנסי' והנפלאו'
והשמחו' והטובו' כהלל פסח ושבועות וסוכות באותן הזמנ' הופיעה
ספי' הבינה בפסח וחמשי' על בני ישר' ובה נגאלו ובעצרת תספרו
נ' יום והיא גרמה למתן תורה בסוכו' ח' ימי' עם חג' עצרת וככר הודעתיך

שיסח

שגם ח׳ ספי׳ שמתחילו׳ לגמנו׳ מספי׳ הבינ״ה ומלכו׳ וז׳ תחתיה רק חלק
לו׳ יאם לח׳ והכני רומז הוא חמשי׳ הוא שמנה המבין יתבונן אבל ח׳
ימי חנוכה שבקנו: השמן בא מן הרצון לספי׳ הבינ״ע והבינ״ה סוד
המנורה ונרותיה אמול פני המנורה יאירו ז׳ הנירו׳ המנורה והנרות
לפקוח עינים עורות כקח ורעה ושמונה ימי חנוכה הם סוד הענין
והנס הגדול והיוד ש׳ עקרי הדברי׳ וידעי׳ כי הנס הנעשה בשמן ע״י
ספי׳ הבינ״ה כי משם תולדו׳ השמן מן הרצון ולפני׳ המנורה והנרו׳ והשמן
סוד כל הספירו׳ והמגלה סוד מנורת זכריה וב׳ צנתרות הזהב המריקי׳
מעליהם השמן שאינן צריכי׳ להביא שמן ממקו׳ אחר אלא ב׳ הצנתרות
מריקי׳ כב׳ זתים עליה המבין זה יבין סוד י״ה וסוד כל הנשמה תהלל י״ה
וסוד הלל גמור בח׳ ימי חנוכה הרי רמזנו לך רמזי׳ גדולי׳ חזקי׳ ועמוקי׳
במה שתוכל להתבונן בסוד הלל ובסוד כל מקום שנ׳ בו תהלה ולא לחנם
אמרו כל האומ׳ תהלה לדוד בכל יום מובטח לו שהוא בן העוה״ב דברי׳
גדולי׳ רמזו הנה כי סוד תהלה הוא סוד העולם ולא תקשה ותאמ׳ הלא
אמרת כל האומ׳ הלל גמור בכל יום הרי זה מחרף ומגדף הלל גמור
לחוד ותהלה לחוד כי הלל גמור איני טוע׳ אלא על טעם ידוע תהלה הול
סוד ערך תיקון הספי׳ וטכסים י״ה ומעלותיה אבל איננו גוף הלל ולפי׳
אמרו כל האומ׳ תהלה ג׳ כלו׳ האומ׳ המזמור הזה בכל יום שהוא מתחיל
בלשון תהלה שהוא סוד ספי׳ הבינ״ה ויש כמה טכסיסי׳ ומעלו׳ לשתי
הספי׳ שהם בינ״ה ומלכו׳ מובטח לו שהוא בן העולם הבא ואם תזכה
ותכנס לסדר המעלות שבמזמור הזה תראה ותשמח ואחר שידעת
זה התבונן כי סוד המלכו׳ הוא השער שבו נכנסי׳ להגיע לספי׳ הבינ״ה
שהיא התהלה ולפי׳ כוללם כאחד בזה הפסו׳ אדנ״י שפתי תפתח ופי
יגיד תהלתך כלומ׳ בהיות זוכה לסדר התפלה כהוגן אזכה להיות ראוי
להעריך תהלתך כמו שביארנו לישר׳ נאוה תהלה וכבודו לאחר לא אתן
ותהלתי לפסילים ואתה שמור העקרי׳ הללו שאמרנו בשער זה בענין תהלה

זא ענין המנורה

ותכלה והספי׳ הזאת היסוד אות שניה מאותיות השם שהיא ה׳ ראשונה
ואו הב׳ ספי׳ בינה ומלכו׳ נקראו׳ בכל התורה יהוה אדני כבואם כאחד
והנ׳ סוד הבינה שהיא סוד שער הספי׳ העליונו׳ וממנה יקבלו כל
טוב ושפע כל הספי׳ התחתונו׳ כמובן ספי׳ המלכו׳ היא שער כל הספי׳
וממנה יקבלו כל הנמצאי׳ שבעולם עליונו׳ ותחתונו׳ שפע וברכה
וחיי׳ וקיום ועמידה ולו הב׳ ספי׳ המכוונו׳ זו כנגד זו הם סוד ב׳ הפרנסא
הגדולי׳ אשר חותם השם מקור ביד כל אחד מהם ובניקוד שניהם
תמצא שנקרא השם בכל התורה זאת יהוה בניקו׳ אהי׳ וזאת יהוה בניקוד
אדני ולא בניקו׳ אחר ומכאן תבין סוד שבינה בייחוד ב׳ ההין ושתיהן
כוונה א׳ זו שואבת מזו והכל ייחוד של[illegible]׳ והיודע לכוין סוד ב׳ ההין
שבשם צריך לכוין גם בשעת הייחוד כי בשתהן הוא סוד הייחוד השלם
ועל שתיהן נאמ׳ יהיה השם אחד ושמו אחד לכוין מכנגד זו ולייחד
הספי׳ לדו ולדו וזהו העיק׳ ליודעי׳ דרך בקבלת ייחוד השם ית׳ ויתע׳ ואחר
שמסרנו בידך אלו העיקרי׳ בשער זה ישלנו להכנס לשאר השערי׳ שכוונתינו
לחיבור זה עם והשם למען רחמיו וחסדיו יורנו דרך אמת: הנה כבר
התחלנו והשלמנו זאת הספי׳ השמיני׳ אשר שמה יהוה בניקוד אהי׳ ואחר
מכנוייה היא בינה: השם למען רחמיו וחסדיו הגדולי׳ יורנו ויאירנו
וישניענו באור פניו וידריכנו בדרכיו הטובי׳ והישרי׳ באמת בלי שיבוש
והרהור ומחשבה שאינו ראויה למען נזכה להיות מאותן שזוכין לערוך
לפניו תהלה והוא ייחד לבנו לייחד את שמו בייחוד שלם אמיתי ובכוונה זכות
ובאמונה: אמן אמן אמן סלה סלה ועד; ועכשיו נתחיל לכתו׳ הספי׳ הח׳
אשר אחד מכנוייה היא חכמה עליונה בעדרת השוכן למעלה ממנה:

קראתי יה

מן המצר ענני במרחב יה׳ ו השם הט׳ משמו׳ הקד׳
היא השם הגדו׳ והודע׳ אתה לדעת כי השם הגדול שם
יהוה ית׳ הוא הנקרא שם המיוחד כלו׳ סוד ייחוד כל י׳ ספי׳ כאחד וכבר
בארנו כי שתי הספי׳ הראשונו׳ כלולו׳ באותי׳ שלשם המיוחד והספירה
יוד הא ואו הא שהוא מה וזהו בקבלה והכ[illegible] הג

ומזהר נקרא ה
מחשבה ר״ל
עה כי
מקבל
כח ומצבו מן
הנעלם צבה בהלרה

והספי׳ הג׳ ד׳ אחדת בשתיהן היא סוד הבינה הכלולה באות ה׳ ראשונה נמצאו
ב׳ אותיו׳ של שם הראשונו׳ כלולו׳ בג׳ ספי׳ ראשונו׳ ואותו׳ של שם כוללת
שש ספי׳ והספי׳ האחרונה כוללת ה׳ אחרונה של שם: ועתה צריכי׳ אנו
להודיעך מה טעם ב׳ אותיות הראשונו׳ נקראו׳ בכני עמון וב׳ האחרונו׳
אינן נקראו׳ בכני עמון כבר ידעת מה שפירשנו בסוד ייחוד ב׳ ההין של
שם ה׳ ראשונה של שם שהיא הבינה מייחדת ו׳ ספי׳ התחתונו׳ עם ה׳
ה׳ אחרונה שהיא מלכו׳ היא המתייחדת עם תשע הספי׳ העליונו׳ ע״י
יסוד סוף דבר עיק׳ כל׳ הספי׳ הוא בג׳ ספי׳ עליונו׳ אשר מהן נשפעות כל
ז׳ התחתונו׳ ואם ח״ו יפסקו המשכות מהג׳ אז נמצא חרבן הבית ושריפת
ההיכל וגלות הכנס׳ בין האומו׳ ולפי׳ חצי השם הראשון שהוא יה׳ איפשר
לו להקראו בכני עמון אבל חצי השם האחרו׳ שהוא וה׳ אי אפשר לו להקראו
בכני עמון לפי שהוא קציצה בנטיעות וכשאתה קורא יה׳ הרי גם חצי
השם האחרון נכלל בו ואין שם קציצה כי חציו כבלו וזה בחצי הראשון
אבל חצי האחרון שמירתו וקיומו בסוד יה׳ הוא וצריכי׳ אנו לעורר
על מקומו׳ הרבה בתורה של בהם יה׳ כגון כי יד על כס יה׳ ומהו מדור
דור וזהו כי׳ הנקו׳ עמלק הרשע בא מכח נחש הקדמוני ושם הוא דיבוקו
וכחו ומעת הטיל נחש הקדמוני זוהמא בחוה קצץ אדם נטיעות למעלה
והכריד לוף ולכן סילוק שכינה שעיקרה בתחתוני׳ היתה ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ואעפ״י שעמדו ישר׳ בהר סיני ופסקה זוהמתן
עכ״ז כבס הלבנה לא הוסר לעולם כי אם לכעמי׳ בדילוגי׳ בבא הקרבנות
ידועי׳ ושעירי׳ ידועי׳ שבהם נדבק בשעיר והוא ראשית כחו של עמלק
וסי׳ ראשי׳ גוים עמלק וכשבא עמלק הוסיף רשע על כבס הלבנה ובעבכך
ירך יעק׳ ונכרצה מלכו׳ בית דוד והנה בשנקצצו נטיעו׳ בימי אדם
הראשו׳ ונגע בכף ירך יעק׳ נקבעה בהש״י דכור והנה שתי אותיות אחרונו׳
של שם בביכול פגומו׳ על ידי עמלק והטעם כי יד על כס יה׳ כמו ויד יהוה
נגעה בם באמרם והיתה יד יהוה בכם ואותו דרך נחש עלי צור יסי׳ ויבא

קבער שלמה
כ׳ לחצי יהושע
כי כשאתה
קורא יה הרי
גם חצי השם
האחרון נכלל
פי׳ יוד הה
כמולאו כן
כן נמספרם
כל השם יה
כתעו בו כנגד
שני ב׳ בחצי
האחרון
עם שלם
זה הנלע

בפרשת

עמלק וילחם עם ישרא׳ ברפידי׳ ברפיון ידים ולפי׳ הוברך לנו׳ כי נחש הקדמוני
ועמלק שניה׳ נגעו בשתי אותיות אחרונות שהם ו״ה ולא נשאר מן השם מקום
שלא נשמטו זה בו כי שם אותיות י״ה לפי שאין בהם מקום אחיזה לשרי׳ העליונים
לפי שהם למעלה מכלם כמו שביארנו ולפי׳ כי יד על כס יה נגעו בכסא ויתגנו
בו כנס ונשאר כס ונגעו בב׳ אותיות אחרונו׳ ולפי׳ על כס יה והמבין פרש׳ דבור
ופר מעבר יק״ב יבין כי הכל כלול במקומו׳ הללו והנני רומז כל גוים
סבבוני שיש להם לשרי האומו׳ מקו׳ אחיזה וזה ו׳ של שם הכולל״ש ספי׳
כי סוד ו׳ של שם נקר׳ יהו״ה בכל התורה וסי׳ לך יהוה הגד׳ והגב׳ והתפ׳
והנצ׳ וההו׳ יסוד שה״ה עוקץ תחתון ועל״כ כל גוים סבבוני כי סביב
אות ו׳ של שם מקיפים כל שרי האומו׳ ומאותו׳ ולמעלה שהם סוד י״ה
אין להם עליה של׳ ואתה על במותימו תדרוך והרכבתיך על במותי ארץ
והאכלתיך נח׳ יעק׳ אביך ומה של׳ כל גוים סבבוני ראשי׳ גוים עמלק
לפי שהוא נכנס תחלה לבלות סתריהם של ישרא׳ ונגע יד בב׳ אותיות
אחרונו׳ של שם ולפי׳ כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק איני יודע
מי במי כשהוא אומ׳ מדור דור גלה הדבר וגלה מקום שפשט בו יד
עמלק וסי׳ דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת ונאמ׳ זה שמי לעולם
וזה זכרי לדור דור לפי׳ פרש׳ זכור ונאמ׳ זכור יי׳ לבני אדום את
יום ירושלם שהו ערו ערו עד היסוד בה ואחר שידעת זה תוכל להתבונן
מה שקבעו נביאי׳ בשני מקומו׳ עובדיה בר אדומי אומ׳ בנבואות
אדום ועלו מושיעי׳ בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה
זכריה אומ׳ ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמ׳ ויצא יי׳ ונלחם
בגוים ההם והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו׳ אחד ושמו אחד:
ואמ׳ ראשי׳ גוים עמלק ולפי׳ כי יד על כס יה מלחמה להשם בעמלק מדור
דר ורז״ל התקינו ב׳ פסוקי׳ אלו בסוף פסוקי דזמרה שהם ועלו מושיעים
והיה השם למלך במקו׳ הזה הקריבו ב׳ נבואו׳ זו לזו ובהתייחד ב׳ אלו
הנבואו׳ ייתייחד השם וה׳ המבין עומק מה שתקנו בדבר זה יבין כל׳.

גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם וסוד ראשי׳ גוים עמלק וסוד פרש׳ זכור
ופרש׳ מעבר יבוק ולפי׳ יש לך להתבונן מה שכתו׳ בתורה כי יד על כס
יה כי עד יה יבואו התשועו׳ והגאולו׳ והטובו׳ לישר׳ כי בשעה שישר׳
בגלות כביכול הצרה נוגעת לאברה׳ ליצ׳ וליעק׳ ודוד הפלגי׳ בסוד יה
ולכ׳ עם יה צריך להושיע ולגאול וס׳ עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
ואמ׳ מן המצר קראתי יה מן המצר שהוא סוד יה שיש להם מצרי׳
ולמה שאמ׳ ענני במרחב יה כלומ׳ באותה הספי׳ הנקרא׳ רחובו׳ ויצח׳ אמ׳
כי עתה הרחיב יו׳ לנו ופרינו [illegible] בארץ ולפי׳ עזי וזמרת יה התורה
אמרה ברמז והנביא גלה יותר של הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה הנביא פי׳ כי עזי וזמרת יה
יהוה כלומ׳ בהתאחד שפע יה ביהוה בו״ה וכשיתאחד ויהיה אחד
יהוה דוהיא התשועה שלימה המבין זה יבין כי יד על כס יה מלחמה
ליהוה וסוד והיתה ליהוה המלוכה וסוד ביום ההוא יהיה יהוה אחד
ושמו אחד ואחר שהודענוך אוהכללי׳ העליוני׳ צריכי׳ אנו לומ׳ לך
סוד מה שאמ׳ חזקיהו בתפלתו אמרתי לא אראה יה בארץ החיי׳ מהו
לא אראה יה כלומ׳ מאחר שאמ׳ מת אתה ולא תחיה הרי איני רואה עולם
הבא שהוא עולם החיי׳ שהוא יה ולא אמר אהיה זוכה לראות אפי׳ ספי׳
המלכו׳ גם היא אמרתי שלא היתה לי זכות לראותה מה טעם כי שם
יופיעו הספי׳ הבאות משם יה ומלכו׳ נקרא׳ ארץ החיי׳ כלו׳ המקבלת
שפע מעולם החיי׳ שהוא סוד יה שהבינה נכלל בו: ולא אביט אדם
עוד עם יושבי חדל שלש אדם הראשו׳ שחזר בתשובה וחדל מעשות
עון ועדין תשמור זה בעזה׳ ואח״כ התבונן בכל מקום שאתה מוצא יה
אע״פ שהוא סוד ספי׳ חכמה הוא רומז על עולם הרחמי׳ שהוא סוד
ג׳ ספי׳ עליונו׳ ואם יש בהם קצת דין היא בחכמה ובבינה אבל בכתר
כלו רחמי׳ גמורי׳ ואע״פ שאנו אומרי׳ ואע״פ׳ שהוא עולם הרחמי׳
אע״פ קצת דין מעורב בשם יה שהרי חכמה ובינה הם ראשי׳ מדו׳ הדי׳

אבל בנחת וגם לא בפסק דין שאין פסק דין אלא מגדולה ומגבורה ולמטה
ולפי' אמר אם עונות תשמר יה כי' יה שבוא עולם הרחמי' שומר עונות
כשאנו באין לפגוע בדין הגבורה כשנמסר ביד המלכו' שהוא אדני לאמרו
מי יעמד ומי יתקיים וכבר הרחבנו בפי' כלזה בשער הראשו' ועתה הנה
מסרנו בידך כמה מפתחות לכל מקום שאתה מוצא בתורה בתו' שם יה
ודומה שמסרנו בידך תוכל להתבונן בשאר המקומו' ותבין דבר מתוך
דבר וצרי' אתה לדעת הדרך שפתח בספר יצירה בשלשי' ושתי' נתיבו'
פלאו' חכמה חקק יה יהוה צבא' מה טעם הוצרך להזכיר יה במקו' זה' יהיה טעם
כי יה הוא סוד בספי' עליונו' יהוה הוא סוד התפאר' כמו' הוא מקום
יניקת הנבואו' ודרך המעלו' בספירת צבא' ועדיין תשמע זה אם ירצה
השם ואחר שמסרנו בידך אלו הכללו' בשם יה נכנס לבאר שאר
שמו' שהספי' הזאת נקר' בתורה דע כי לפעמי' נקר' זו הספי' יש וצריך
אתה לדעת הטעם כי הספי' הראשו' שהיא הכתר לפי שנעלמה מעין כל
חי ואין מי שיוכל להתבונן בה נקרא אין ולפי' אינה מסויימת אצל
ידועה לא רמוזה בקוצו של יוד אבל תחלת התפשטות המחשבה וראשית
התגלו' הכתר היא הספי' השנייה הנקר' חכמה ובמקו' זה אפשר לשאול
אע"פי שאינה נגלית אינה נסתרת מכל וכל בראשונה ובספי' השנייה
הוא התחלת השאלה ולפי' נקרא יש לפי שיש בה קצת שאלה לפי התפשטות אצילו'
הספי' מן הכתר וכבר גלה לנו אע"ה מסתרי הספי' הזאת כי לא יאתה
יותר מאברה' ויצח' לפי שנתנו עולה בין האמצעי נגד מקו' של הרחמו'
ולפי' ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה יהוה
נצב עליו וגו' ויאמר אכן יש יהוה במקו' הזה הנה שרמז סוד יש ועוד
רומז במראות הלי' זה נאמ' לו ופרצת ימה וקדמה מה שאין כן בשאר
האבו' ול... עולה על במותי ארץ ואח' אכן יש וזהו יש שישראל לכדם
דבקי' בו כשיכנסו לחיי העולם הבא אז יהיו יונקי' בלמיני שפע טובה
וברכה

וברכה שאין לה שיעור וקבלה מזו הספי' הנקרא יש ולפי שהבטיח השם
את יצחק במקו' הזה עלמות שכרו שאין לו קצבה בסוד ופרצת ימה
וקדמה לכן אמ' אבן יש וע"ד להנחיל אוהבי יש כי יש שכר לפעולתם
וגם ש"י עולמות שאין כל בני אדם כדאי לפי גדולתן ועלויין ואע"פ כ
מסר השם חותם כל אחד במד' אל כי סוד י' הוא המעשר והחותם
מיש עולמות וכל אותם העולמו' מלאי' מיני שפע וברכה שאין סוף
וקץ לשיעורם וכשנכנסי' ניתן מאותן האוצרות של אלו העולמו' כלם
עומדי' לקטרג ויש כתות של שומרי השערי' העומדי' כבר של גבורה
כנגד יש עולמות ונגד אמ' וקרנים מידו לו וג' כמה מעומ' נמשכים
כמה מיני שפע מאלו יש עולמות ע"י גדולה שהיא סוד י' וכשמגיעין לצד'
גבורה נדונים אם ראויי' אותם מיני שפע וברכה לרדת למטה ואם
יצא מן הדין שאינן ראויי' לרדת למטה נשארי' שם באוצרות הגבור'
הנקראי' אוצרו' צפון וע"ז נ' מה רב טובך אשר צפנת ליראיך להסיג
אוהבי יש וקבלת המקובלי' אומרי' הישה צפון לצדיקי' וכ' ועד יך
אתה לדעת מהו ויקרא שם המקום הזוא ובג' היש יי' בקרבנו אם אין הרי
נרמזו כאן כספי' עליונו' וכי' זה צריכו' אנו לדעת באי זה ספיר'
מתנהג עמנו במדבר מאלו הב' ספי' אם בראשו' שכלו רחמי' גמורי' אם
בשניה שיש לה ש"י כתות מעכבי' ומעוררי' ואת ענשו שהרי
כהוגן שאלו דע שאלו לא שאלו ע"י מסה ומריבה אלא ע"י נחת היתה שאלתם
הגונה אבל שאלתם היתה באמצעו דברי' קשי' ולכך פגע בהם הכלב השומר
בראש המקטרגי' ראשי' גוים עמלק שהרי נחש עלי צור למעלה מן הענין
מהו אומ' הנני עומד לפניך שם על הצור בחורב ובמקום קשה נתאחדו
וע"י שאלת דבר קשה נכנסו לומ' היש יי' בקרבנו אם אין והנני רומז לא
נכנסו בדרך הנקרא אהבה לא בדרך הנק' צור והיה הנחש שומר שם
הוא העיק' הכלב ולכך מסה ומריבה והעני' מבאר יותר רצו להעמיק
בשאלה לדעת מה בין ספי' אין לספי' יש עד העיק' ולפי ששאלו על המקום

שיש בה כמה מקטרגי׳ ונקראי׳ מסה ומריבה נענשו להתאחז בהם
הנחש והכלב וע״י שור וחמור ואחר שהודענוך אלו הכללי׳ בענין ב׳ הספי׳
הראשונו׳ שהם או״א יש לנו להודיעך עיקר גדול והוא כי יעקב אע״ה
לפי שהוא קו האמצעי ומעני׳ שהוא משתעבד עם אברה׳ ויצח׳ הנאחזי׳
בין שרי האומו׳ סוף סוף יעק׳ עולה למעלה ומאחז בספי׳ הכת״ר ע״י חכ׳
ובינ״ה וזהו ופרצת ימה וקדמה וגו׳ ולפי שזוכה יעק׳ להתאחז בראש הספי׳
למעלה הנה אברה׳ נתמנו לו ימין ויצח׳ שמאל ודוד שהוא רגל רביעי הוא
סוד תשע ספי׳ והוא אוחז מקומו של ו׳ התחתון שהיא נקר׳ יסוד והדיוקן
כפי המקובלי׳ ב׳ יודין יו״ד עליונה חכמ״ה יו״ד תחתונה יסו״ד: כנ״א מלכו׳.
נק׳ ישי אבי דוד ישי׳ שיעק׳ נאחז בו למעלה ודוד נאחז בו למטה לפי
ישי יו״ד למעלה יו״ד למטה ג׳ אבות באמצע כנגד שו״ש ג׳ ראשים
גדולה גבורה תפאר׳ המכי׳ זה יבין מה שא׳ בישי בפרק הרואה והאיש
בימי שאול זקן בא באנשי׳ זה ישי שנכנס באוכלסא ויצא באוכלסא
ואחר שהודענוך זה התבונן ברמז רק באבותיך חשק יו״ל לאהבה אותם
האבו׳ הם המרכבה חשק בד״א ושוקיהם כסף ויבחר בזרעם אחריהם
זה דוד זרעם ממש בד״א אור זרוע לצדיק ויסו״ד עיקר הזרע והסוד
ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה ונחה עליו רוח יהו״ה רוח
חכמ״ה ובינ״ה רוח עצ״ה וגבור״ה רוח דע״ת ויראת יו״ל כללי׳ גדולי׳ כלל
הנה כמלת יש ואחר שהודענוך אלו העיקרי׳ הכללי׳ כמלת יש נכנס
בעז״ה לבאר העניני׳ הנכללי׳ בספי׳ זו והספי׳ הזו נקר׳ במקומו׳ ידועי׳
חכמ״ה וצרי׳ אתה לד״ע כי הספי׳ הנקר׳ חכמ״ה היא סוד יוד של שם
המיוחד ומה שאמרנו שנקר׳ במקומו׳ ידועי׳ חכמה לא בכל מקו׳ לפי
שיש מקומו׳ שהספי׳ הזא׳ הנקר׳ מלכות נקר׳ גם היא חכמה ועליה
נאמ׳ ויהו״ה נתן חכמה לשלמה אבל סוד החכמה הנק׳ יו״ד של שם אמרו
המקובלי׳ חכמה ביאה אפי׳ למרע״ה נתעלמה ואין כל בריה יכולה להכנס
בה שהרי לא השיג כל נ׳ שערי׳ בינה וע״ל חכמה אחרונה שהיא סוד
מלכות

מלכות אמרו חכמה בסוף כלומ׳ אות ראשונה שלשם שהיא י׳ ואות
אחרונה שהיא הא׳ שתיהן מיוחסות בשם חכמה ונמ׳ חכמה בראש
וחכמה בסוף ולפי שהחכמה הראשונה היא סוד התפשטות המחשבה
מן הכתר אין לה שיעור וגבול אבל דבר מכלמה שאחריה ועליה נאמ׳
והחכמה מאין תמצא בודאי מאין תמצא שהיא סוד התפשטו׳ המחשבה
מן הכתר לא הי׳ הבין דרכיה אבל לא מקומה והתבונן כי אלהי׳ הבין דרכיה
שע״י הבינה נכנס׳ להבין ולהשיג חכמה והוא ידע את מקומה והוא
סוד הכתר אשר ממנו נאצלת חכמה זו ובודאי הוא ידע את מקומה
וזו היא החכמה שהיא תחלת התפשטות המחשבה ראש האצילות ועליה
נאמ׳ יי׳ בחכמה יסד ארץ ועתה מה יש לך לדעת ולהתבונן כי בכל
מקום שאתה מוצא חכמה שתדע ותשכיל אם רמז לחכמה ראשונה
או לחכמה אחרונה ודע כי זו היא החכמה שאינה נפרדת מן הבינה
עולמות לפי ששתיהן אדוקו׳ בספי׳ הכתר שהוא עולם הרחמי׳ הגמו׳
שאין שם לא עצב ולא רוגז ולא פירוד אלא הוד והדר עוז וחדוה ולפי
ששתי אלו הספי׳ מתאחדו׳ לעולם חכמה בינה לכך שם יה אינו משתנה
לעולם בכוונת ישראל אינם מתנהגי׳ כשורה הן גורמי׳ הפירוד לחכמה
אחרונה ומפרידי׳ אותה מן הדעת כמ״ש מן הבינה: בד״א ונרגן מפריד
אלוף לפעמי׳ נפרדת ה׳ אחרונה מן הו׳ וכשהיא נפרדת מן הו׳ אז היא מתאספת
למעלה ואינה נראית מאחר שבתקונו שהיא ה׳ אחרונה נפרדת ממנו
וזהו המסתיר פניו מבית יעקב כיון שגלתה שכינה שהיא ה׳ מן אות
ו׳ אינו נראית אלא יה לבדו המקום שאין שם פירוד וזהו כי מפני הרעה
נאסף הצדיק כי בהסתלק ה׳ שהיא התפארת נאסף הצדיק שהוא קיום
של ו׳ התחתון ומה שאמרנו שהחכמה ראשונה היא מיוחדת במקומות
הרבה בתורה בפסוקי׳ ידועי׳ אין טענתינו לומ׳ שמעני שאות הפסוק
מיוחד לדבר בה שגם חכמה אחרונה אינה נרמזת בה אלא בפעמים

הרבה ידבר הפסוק בחכמה ראשונה ויהיה רומז בחכמה אחרונה כמו
שא׳ יו״ל בחכמה יסד ארץ כונן שמי׳ בתבונה וכי אף אינו משתי׳לן הספי׳
גדולה חכמה אוכיח ואע״פ היאך בחכמה יסד ארץ והשמי׳ שהם למעלה
מן הארץ בתבונה אלא הדבר מדבר בחכמה ראשונה ורומז בחכמ׳ אחרונה
בחכמה יסד ארץ סוד חכמה ראשונה שהיא רחמי׳ יותר מן הבינה והיא
צריך לבני אדם אבל שמי׳ שאין עם זולתי יושר וטובה תקנה במדה
שהיא יותר דין מן החכמה וג״כ יו״ל בחכמה יסד ארץ מדבר באחרונה
שהוא עיקר הארץ כונן שמי׳ בתבונה היא סוד מדת הדין קצת כנגד
שמי׳ הרי הדבר מדבר בחכמה ראשונה ורומז בחכמה אחרונה
ואחר שמסרנו בידך אלו העיקרי׳ הגדולי׳ במד׳ חכמה יש לנו להודיעך
שאר הדברי׳ הכלולי׳ בספי׳ הדעת בעז״הי והספי׳ הזאת נקר׳ למקובלי׳
רצון כלומ׳ שתחלת המשכת החפץ באצילו׳ הספי׳ והתגלותו מסתר עליון
וזהו המקו׳ שאין כח להתבונן בו כלל לפי שאין כל נברא למעלה ולמטה
יכול לדעת כיצד דרך התפשטות החפץ באצילו׳ הספי׳ ומרע״ה שאל
הודיעני נא את דרכיך והיתה לו התשובה וקראתי בשם יהו״ה לפניך כלו׳
יש דרך שהוא לפני לפנים מה שגלה לך ואין לך דרך להכנס בה וה״ס
לפניך ולפי׳ אמ׳ וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם כלו׳ אין
דרך וענין לכל נברא להתבונן בהתפשט׳ הרצון לא מעט ולא הרבה
ולפי׳ נקר׳ בטן רצון באין גבול וכמו שאין אנו מעיינין דרך בספי׳ ראשו׳
לפי שאין לה קץ וסוף כך הרצון בדקבה אין לו גבול ובמד׳ רצון מרחם
הקב״ה על הדבקי׳ במד׳ היראה כדת׳ מראש החפץ והמחשבה אשרי
הזוכה לכך ועל זה רוצה יו״ל את יראיו ואמ׳ רצון יראיו יעשה ועתה
צריכי׳ אנו להודיעך סוד ב׳ מקראו׳ שקבעו חכמי׳ אחד בראש התפלה
ואחד בסוף וצריך אתה לדעת כי הראשון הקבוע בראש התפלה הוא
השער שבו נכנסי׳ כל עונס לבקש רחמי׳ לפני הש״י וזהו אדני שפתי
תפתח ועל זה פתחו שערי׳ ויבא גוי צדיק [illegible] שערי צדק אבא בם
אודה

אודה יה וסוף התפלה הנגונה שהיא מתגברת ועולה מספי' לספי' עד
שמגעת עד הרצון שהוא דבק בכתר ולכך אמרו בסוף התפלה יהיו
לרצון אמרי פי וכו' שהתפלה מגעת למקום הרצון אז כל השערי' למעלה
ולמטה נפתחי' לפניו ואין שם מעכב ומונע על בקשתו שהרי בעולם
הרחמי' הוא דבוק ואז יפיק כל צרכיו ושאלותיו ואין דבר עומד
לפניו שהרי ממקור הרצון הוא שואב ויכול לחדש אותות ומופתים
חדשי' כאלו אותה שעה נבראו העולם ואין דבר עומד לפניו וזהו שאמרו
בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא
לפי שהכל תלוי בעולם הרחמי' שהוא המקור וכו' במקום הנקרא מזל
ואם תתבונן בענין תבין סוד חנה עד אי זה מקו' עלתה תפלתה ובין
תבין תפלו' כל הצדיקי' שהתפללו והפיקו כל צרכיהם בדרך נסי' ונפל'
הוא שנכנסו בתפלתם עד המקור אשר משם נתחדש העולם וכמו
שנתחדשו כל ברואיו מאותו המקור כך הצדיקי' מתכוונים בתפלתן
לאותו המקור ויכולין לחדש בעולם אותות ומופתי' ולשנות מנהגו של
עולם וזהו מקום הבטחון הגמור וזהו הרצון כי המגיע למקו' הרצון
הרי הכל בידו לעשות כפי רצונו וחפצו כמו שאמרנו רצון יראיו יעשה וכו'
והמבין זה יוכל להבין כל מקו' שנא' בתור' אותות ומופתי' וגאולו' ותשועו'
ושינוי מנהגו של עולם ברצון ולכך קבעו בסוף התפלה יהיו לרצון אמרי
פי וזהו שאנו מתפללין תמיד יהי רצון כלומ' שיתחדש הדבר שאנו
מתפללי' עליו ממקור הרצון והמחשבה כמו שנתחדש העולם מאותו
המקור והבן זה עליו נאמר וטהר ידים יוסיף אומץ וידעת כי הנסי'
והנפלאו' שנעשו בזמן הנביאי' ובזמן התנאי' והאמוראי' כלם
מפשרי' כשהיו מתפללי' עליהם ומגיעי' עד מקור הרצון ואותן חכמי
הדורות שעברו שהיו חוששי' לשינוי רצון לא היו יודעי' מהו המקור
הנקרא רצון לא היו חוששי' לשינוי רצון לפי שהיודע מהו הרצון במקום
[illegible] ואין [illegible] ליינו אלא כל הדרכה להגיע לתפלתו עד מקום זה יכול

סוד הרצון
שהוא ממקור
דעלמא
[illegible]

להפיק צרכיו מאין גבול ועל הסוד נאמ' ויפק רצון מה' כלומר
מוציא ומשיג חפצו ממקור הרצון מאין סוף והמבין עיקר זה ידע
כמה הוא בטחונו של צדיק ולא יתקשה בעיניו שינוי הטבע וחידוש
אותות ומופתים בעולם משל כרוצה חדר מלא כל מיני מעדנים
שבעולם כלומר שזוכה להיות המפתח בידו מפיק ממנו כל צרכיו
מה שינוי רצון בזה ואחר שהודענוך לו העיקרי' הגדולי' צריכי' אנו
לבאר שאר הענייני' הנכללי' בספי' הזאת: דע כי לפעמי' נקר' הספי'
הזאת עומק כלומ' עומק מחשבה ואתמה שתחשוב כי דבר עמוק
במקום זה הוא דבר שפל ונמוך כי הכוונה בלשון עמוק הוא כל
דבר מופלא ורחוק להשיגו כמו שנאמ' רחוק מה שהיה ועמוק עמוק
מי ימצאנו וכן ממעמקי' קראתיך יי' כלומ' מעומק המחשבה שהוא
רצון באין גבול ואין סוף לפי שהוא העולם שאין לו שיעור והוא הנקרא
נחלה בלא מצרי' ועל זה בספר יצירה עומק רום עומק תחת הרי
גלה כי לשון עומק האמור אינו דבר שפל לבד אלא כל דבר שהוא גבוה
ונאה כי לשון עומק הוא לשון מסייע לגבהו ואומ' שהוא גבוה שאין לו
שיעור לרוב גבהו וכן כל מקום שהוא למטה ואומ' שהוא עמוק מסייע
לומ' שהוא יורד למטה הרבה סוף דבר לשון מסייע הלשון שהוא יוצא
עליו אם למעלה למעלה אם למטה למטה ואם לצדדי' לצדדין ועל זה
בספר יצירה עומק רום עומק תחת עומק מזרח עומק מערב: ואמ'
[illegible] כך שאמ' ממעמקי' קראתיך יי' כלומ' מעומק הרצון שהוא סוד
אות ראשונה של שם והיא נקר' המחשבה כמו שאנו עתידי' לבאר
בעזרת האל ... אמ' מאד עמקו מחשבותיך הרי אומ' במחשבה לשון עומק
ואומ' עמוק עמוק מי ימצאנו והמבין זה העיקר שביארנו יתבונן
בתורה כמה דרכי' וכמה עמוקי' שהן בסתרי' נאמ' מגלה עמוקות מני
חשך ואומ' והוא גלי עמיקתא ומסתרתא ובספי' הזאת נקר' [illegible]
[illegible] ונכני השער וזהו אדני שפתי
תפתח ועל זה פתחו שערי' ויבא גוי צדיק [illegible] שערי צדק אבא בם
אודה

כלו׳ נקודה מחשבית שהוא סוד התחלת התפשטות החכ׳ באצילות
הבריאה והמחשבה וזהו אות ראשונה של שם שהוא אות י׳ נקודה
מחשבי׳ כנויו׳ סתומה בכתר עליון כלולה באין סוף לפי שמן הנקודה
הזאת ולמעלה הוא עולם הרחמי׳ שאין לו סוף וקץ וגבול ושיעור והיא
מתפשטת בסוד עמקם ורחבם כדיבוק הכתר ועליה נאמ׳ מאד
עמקו וכו׳ ואמר מחשבותיך לעון רבים הם סוד ל״ב נתיבות חכמה שאין
מי שיוכל להתבונן בהם לפי שנקראו׳ עמוקים כלו׳ מתפשטי׳ בכתר
שהוא רום עליון ואין מי שיוכל להכנס להם זולתי כמי שמושך בדלי
מבאר עמוק שאין לו סוף והדולה אינו נכנס בעצמו לבאר
לדלות אלא שולח את הדלי ושואב מים מן הבאר כך אין כל בריה יכולה
להתבונן בסוד עמוק המחשבה אלא ע״י הקבלה שהיא כדמיון
הדלי שהיא נכנסת מעומק באר המחשבה והדולה עומד
מבחוץ ונותן מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות
ידלנה כענין שאין דרך לדלות מים מעומק המחשבה אלא
ע״י הקבלה והמבין זה יתבונן מה שאמרנו למעלה
שלא נכנס אדם בעולם לפנים ממחיצת הבינה ואפי׳ משה ע״ה ואם
השיג כלום בכ׳ הספי׳ העליונו׳ חוצה להם עומד ושואב מהם ע״י הבינה
ודע רחוק מה שהיה ועמוק עמוק מי ימצאנו עמוק עמוק הם ב׳
ספי׳ עליונו׳ המחשבה והכתר ואם ישיג המשיג בהם דבר לא ימצאנו
אלא בספי׳ הבי׳ מי וזהו מי ימצאנו והנני רומז מכאן מי יצא הקרח
מי כתן לשאלת עד כאן שאלת מכאן ואילך כנותן אצבע בעין מי
ימלל גבורות יי׳ מיברא לא [illegible] יום ברא אלהי׳ אדם על הארץ אתה
שוא וכו׳ את כנ׳ כונן ויכוננהו וס׳ אז ישיר משה ובני ישראל נכון
כסאך מאז והנני רומז בענין הזאת אחת׳ אחת ואחת; אחת ושתי׳
אחת ושלש; אחת וארבע׳ אחת וחמש; אחת ושש; אחת ושב[illegible]
[illegible]

ובהראו' יום הבכורא לא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף
הכל נאה ושלמה בזוח ואותו ביום שנקבעה שכינה ברכה נקבעה כמו שאמר
למטה אז אמר שלמה יי' אמ' לשכון בערפל בנה בניתי בית זבול לך בנה
בניתי ס' ברחל ובלאה אשר בנו שתיהן רחל ולאה שמטה ויובל ג' יתבאר
ה' עילאה ה' תתאה: ואחר שרמזנו לך אלו הרמזי' הגדולי' והעמוקי' דרכו'
לעורך בכמה מקומו' רמזו חכמי' ואמרו עלה במחשבה ולא אמרו
ירד במחשבה דע כי סוד מה שאמרו עלה במחשבה כלומ' שהמחשבה
העליונה הנקר' רצון מין גבול והואצי' ב' איננה מתנודדת לצאת חוץ
לעולם הביא אלא המחשבה הזאת מתבודדת ועומדת סתומה ואחוזת
בכתר עליון תמיד ואם יצטרך המצטרך להפיק כה דבר עולה אלה
עד הבינה הנכנסת להפיק מתנה אבל אין המחשבה יורדת למטה
וכל הדברי' וכל הנבראי' שנבראו בעולם הם עלו במחשבה כמו שאנו
אומרי' בכמה מקומו' בתלמוד כך עלה במחשבה ולפעמי' פני המלכו'
מרוממות ומתעלה עד שעולה עד הבינה ונמצא דבקה במחשבה על זה
אומרי' כך עלה במחשבה אבל לענין המרכבה אומרי' לשון ירידה
כדאמרי' ירד למרכבה ולשון ירד כי כשהוא במרכבה נכנס ועולה
רום עד מקום האור שמתכון מקבל שבע הצפייה וחוזר ויורד ויונה
במרכבה ודברי' אלו עמוקי' עד מאד ואם תזכה עדיין תשיג בהם
עיקרי' גדולי' סוף דבר לעולם אין המחשבה מתפרדת מן הכתר והסוד
אות אחת כוללת שתיהן ואם ירצה הזוכה לעלות עולה עד הבינה וסוף
דבר עולה במחשבה ולא עולה על המחשבה כי כל הדברי' שנבראו עולים
על במחשבה ולא עלו על המחשבה לפי שאין מי שיוכל להכנס לה
ועתה הט אזנך ושמע כה אינשר לך לשמוע בדבר זה כל מקום שנא'
במחשבה הוא לשון שמפרש ואות' שתוק כי השערי' ננעלו בפניך
שהרי הוא סתום וחתום בחדר העליון ... לדבר זה
... לפני הש' וזהו אדני שפתי
תפתח ועדיין פתחו שערי' ויבא גוי צדיק ... עדי עד ...

נאמ׳ מאד עמקו מחשבותיך עמוק עמוק מי ימצאנו ולכך אמרו
ז״ל בלום פיך מלדבר וזה שאמרו בענין ר׳ עקיבא בענין משה רבינו ע״ה
במראה הנבואה ראה שסורקין בשרו אמ׳ זו תורה וזו שכרה אמ׳ לו
שתוק כך עלה במחשבה כלו׳ שאתה אינך במקום שתוכל להשיג בה
דבר אלא שתוק ומה טעם כך עלה במחשבה הרי היא במקום שאינך
יכול לעלות לה וגם הוא אין דרכה לרדת ממקומה ולצאת ולהגיע אליך לפי
שהיא דבוקה בשלש הרחמים בכתר העליון ומאחר שאין אתה יכול לעלות
והיא אינה יורדת אליך שתוק : אתה מפרש בידך כלל גדול לכל מקום
שתמצא כתוב כך עלה במחשבה כי הדברים סתומים ואין כל בריה יכולה
להתבונן בהם לפי שהמחשבה אין בה צפייה כלל לפי שאין דרך להכנס אליה
ואין לה תכלית וסוף ואם כן היאך יכול מי שיש לו גבול לשער דבר מה
שאין לו גבול ועל כיוצא בזה נאמ׳ מאד עמקו מחשבותיך ובדבר זה
ענין צדיק ורע לו רשע וטוב לו כמו שאמרו בענין ר׳ עקיבא שאמ׳ שתוק
כך עלה במחשבה ועוד הדבר בזה המזמור מה גדלו מעשיך יי׳ מאד
עמקו מחשבותיך איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת בפרוח
רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און ומה טעם ואתה מרום לעולם יי׳
כלו׳ בחכמ׳ עשית כלם ברום המחשבה דבר זה דבוק ואין מי שיוכל עליון
להגיע לדבר זה שהרי כך עלה במחשבה ואע״פ שאין באדם כח להשיג
דבר צרות הצדיקים יש להם קבלה לשמוע און ולכך אומרים בקמים
עלי מרעים תשמענה אזני צדיק כתמר יפרח וגו׳ והרי לך הכל מבואר
כדרכו וזהו מה שאמ׳ מרע״ה להשיג הדבר בצניעות הזה שבה ונעלם
ממנו והיתה התשובה וחנותי את אשר אחון וגו׳ ואין דבר זה ידוע לכל
נברא וע׳ זה רמז הכתו׳ רבות עשית אתה יי׳ אלהי נפלאותיך ומחשבותיך
ערוך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר : ובכל מקום שאתה
נפלאותיך הוא דבר מכוסה מן הבריות ואין ידוע זולתו ית׳

ויתע׳ ועק״ו לעושה נפלאות גדולות לבדו בוראי וע״ז נפלאות ממני ולא ידע
והמלאך אומ׳ למה זה תשאל והוא פלאי פלוני אין לו שם קבוע לא במחשבה
נורא תהלות עושה פלא כי עשית פלא עצות וגם אפי׳ במה שיש באדם
כח להשיגו בזמן שהוא נעלם ממנו נקרא בלשון פלא כי יפלא ממך דבר
הנני יוסיף להפליא מסך את העם הזה הפלא ופלא רמז בכסו׳ זה חכמה
ובינה שנ׳ ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר הכל אמור ·
והספי׳ הזאת נקרא׳ יראה כלו׳ המגיע לחשוב במקום העליון והעמוק והספירה הזאת נקראת יראה
הזה יש לו לירא ולפחד פן יתבהלו מחשבותיו לכוון ולהרהר נ״א לרוץ
ויתר מן השיעור הראוי והגבול הראוי וע״ז א׳ בספר יצירה בלום פיך
מלדבר ולבך מלהרהר ואם רץ לבך החזירה למקומו כי המקו׳ הזה
מקום היראה והפחד לחשב עניניו ועמקו ויעק׳ אע״ה כשהגיע למקום
הזה הנקרא יש אז נתלבש גודל היראה והחרדה ושמ׳ אכן יש ה׳ במקום
הזה ויירא ויאמר מה נורא וג׳ ואעפי׳ שספי׳ תפארת נקרא׳ נורא מפני
שהוא עולה למעלה רום ונאחזת בספי׳ הכתר בסוד הרצון שהוא סוד
היראה ובמרע״ה נאמ׳ כי ירא מהביט כי ירא לשלוח מחשבתו עד
עומק המחשבה ונתן גבול למחשבתו ואשרי מי שהגיע למעלת היראה
כמרע״ה וכשבא הש״י לגלות לישרא׳ סתרי מכבונו בשערי בינה במעמד
הר סיני הזהירם וזירזם שלא ישיטו ממחשבתם להרהר בעומק
המחשבה שאין לה גבול ושייראו מגשת אליה וזהו ויעמד העם מרחוק
ומשה נגש אל הערפל וג׳ ודע כי ישרא׳ כשעמדו בהר סיני מעלות ושיעורי׳
היו להשגותיהם כמו שנרמז בכסו׳ ול משה אמר עלה אל ה׳ וג׳ ונגש
משה לבדו אל ה׳ והם לא יגשו שיש במה מעלות וכמה עולמו׳ בהתפשט
המחשבה בספי׳ הרצון אמ׳ להם שיגיע כל אחד לגבול הראוי לו וק״ו להם
מרע״ה כי לבעבור נסות אתכם ובעבור תהיה יראתו על פניכם והנני מפרש
כפשט הכתו׳ ברמזו׳ לבעבור נסות אתכם בא האלהי׳ ר״ל בא לנסות אתכם
במושגינסי׳ החרב כמה השכחו נחתוך כך מנסה אתכם האלהי׳ שנגלה

כבם

לכם באורו הגדול כדי שתנסו עצמכם לראות כמה כחו · להסתכל
בגדולתו ובעומק השגתו וכשבאתם לנסיון כראותם ואמרתם שאין בכם
כח לעמוד במראה הגדול הזה ותקרבון אלי כלכם ועתה למה נמות כי
תאכלנו האש הגדולה הזאת וא"כ מאחר שבא לנסות אתכם שתראו כמה
אתם יכולי' לסבול מכח השגתו ואתם בעצמכם ראיתם שאינכם כדאי
לראות בגודל השגתו ולא יכלתם לראות מראה כבודו מעתה ואילך יש
לכם להתלבש יראה ופחד מלהרהר ולחשוב גודל מחשבתו כמה שאינכם
יכולים להסתכל בו שהרי באתם לידי נסיון באותו הדבר וברחתם ממנו
לגודל תקפו וגדולתו ולפי' לבעבור נסות אתכם וכו' ובעבור תהיה
יראתו על פניכם מעתה ואילך תהיו יראים להדבק בגודל השגתו כן
תחטאו לשמים ותתחייבו כליה ח"ו ואחר שהודעתיך העיק' הגדול הזה
יש לך להתבונן בכל מקום שאתה מוצא בתורה לשון יראה שהוא בספי'
הזאת שהוא מקום היראה כלו' שאין כח במחשבה להתבונן בה לפי שאין
לה גבול ושיעור והפני' רומז ויאמר לאדם הן יראת יי' היא חכמה וסור
מרע בינה הרי לך חכמה ובינה רמוזי' בפסוק זה והנני מוסיף ביאור
עקב ענוה יראת יי' הענוה הוא סוד הכתר שהוא קוצו של יו"ד ועקב הקוץ
הוא יו"ד על כן אמ' עקב ענוה יראת יי' ואומ' בפסוק אחר ראשית חכמה
יראת יי' מה שעשתה חכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב ושתיהן
בסוד יו"ד שהרי בה נכללי' הענוה והחכמה · והיראה נאחזת בין שתיהן
הוא מקום החיבור והדיבוק ולפי' ב' אלו הפסוקי' מבוארי' היטב והפסוק
השלישי הן יראת יי' היא חכמה ולפי' התבונן כי היראה היא המעלה הגדולה
שבמעלות ואע"פ הרי העובד מאהבה גדול מן העובד מיראה דע כי האהבה
ויראה הדבקי' בעבודה הם ענין אחר כי היראה יש לה ב' בחינות יראה
חיצונית ויש יראה פנימית · ה חיצוני' כל עוד שלא השיג מדה גדולת
השם והוא עובד מיראה שמא יהיה נענש בעברו על חפץ השי' וזו היא

ויראה הזאת חיצוני' והרי הוא כמו שעומד ומונע עצמו מלהרוג או לגנוב
מיראתו שמא יהרגו אותו והנה היראה הזאת אינה כדאי ואע"פ שמונע
עצמו מן העבירו' ומדה זו טובה היא עכ"ז יש יראה אחרת פנימי' למעלה
ממנו והיא היראה הבאה ע"י השגה כיצד אם זכה אדם להשיג הגדולות הש"י
ועוצם נוראותיו הטובו' והמעלו' ומיני השפע והברכו' הדבוקו' בעולם
העליון אז יפחד האדם ויירא וימצא בריה שפלה וקלה ונבזית ויאמר מה
אני ומה חיי להיותי ראוי לגודל מעלות המקום הזה ומה הביאני עד הלום
ונמצא שהוא ירא וחרד שמא לא יהיה הגון לקבלו בהיכל המלך מאהבה
ונמצא בסבה זו משתדל ומתקן עצמו ומקדש נשמתו ומיפה אותה אולי
ימצא חן בעיני השם ויקבלוהו לשמש בהיכל המלך והנה בהיות האדם
דבק ביראה זו נמצאת נפשו כעולם קשורה למעלה ושומר גופו ונשמתו
שלא יבול בהם מום כן ידחיקוהו ויוציאוהו מהיכל המלך וכמשל אדם
זה מוסר עצמו וממונו ואשתו ובניו וכל הנמצא לו לשי' למען יזכה להכנס
בהיכל המלך אשר ראה קצת מעלותיו וזו היא היראה שבאה באבי' אע"ה
אחר עשר נסיונו' שנתנסה שנ' עליה כי עתה ידעתי וגו' וזו היא המעלה
שאין למעלה הימנה והיא עולה למעלה מן האהבה וזו היא מדת היראה
הדבקה בספי' יו"ד שהיא ספי' ב' שהיא סוד הרצון והמחשבה ושיעור כאין
גבול ואחר שהודעתיך העיקר הגדול הזה יש לך להתבונן סוד יראה חיצוני'
וסוד יראה פנימי' יראה חיצוני' היא סוד מניעת עצמו מן העבירות
מפני יראת העונש וזה לא יראה פניו של מלך שיהיה חושק להדבק ביופיו
אבל מכל מקו' מתוך שלא לשמה בא לשמה אבל העובד מיראה פנימי' אע"פ
שמונע עצמו מן הלאוין והעבירו' כי כבר זה נקל הוא אצלו אלא שיהיה חושק
לקיים מצות עשה שהם הגורמי' לו להדבק באור העליון שהרי מצות עשה
אין בהם עונשי' ומיתות וכריתו' כי אם מעט במספר נמצא למד ירא' חיצוני' -
יהיה הדבק בה נזהר במצות לא תעשה כן יקראהו עונש אבל לא יהיה דבק

במקום

במקום מצות עשה כל אותן שאין בהם עונש אבל יראה פנימי' יהיה הדבק
בה נזהר עד מאד במצות עשה ואע"פ בלא תעשה מאחר שיראתו שלו זה
איננה רוצה שהוא ירא מן העונש לא שהוא ירא שלא ימצאוהו שאינו
מזורז ואינו הגון להכנס בהיכל המלך ולא יקבלוהו שם לפי' הוא מעיין בכל
דרכיו ומבקש כל טכסיסין שהוא רואה שהמלך חפץ בהן ומתקשט ומזדיין
בהם כדי שימצא חן בעיני המלך שע"כ הן סוד כל המצות עשה ולפי' מוסר
נפשו וממונו ומשתוקקו לעבודת של מלך וכולי האי ואולי ימצא חן
בעיני המלך ית' להיותו מקובל בהיכלו וראוי לעמוד [illegible] לפניו וזה"ס
והלכת בדרכיו ומה שדרשו בו ז"ל מהו רחום אף אתה רחום וכו' כאומר
הרגל נפשך להתקשט בתכשיטי' הנוהגי' בבית המלך כדי שתהיה ראוי
להכנס בהיכל ולשמש לפניו שאלו בלא אותן המלבושי' ואותן התכשיטין לא
יקבלוך בבית המלך וזה"ס קדושי' תהיו כי קדוש וזה"ס יראה פנימית כלו' המגיע
לראות ולהסתכל ביופיו של מלך מתקשט ומזדיין ומזרז עצמו והיא היראה
שירש אברה' אע"ה שהיא למעלה מן האהבה ואמ' להנחיל אוהבי יש הכן העיק'
גדול הזה וזהו העולם שנתיירא חזקיהו שלא יזכה לו ואע"פ שהוא הכללי' הגדו'
הנה שאמרנו לך בדרך זה יראה חיצוני' אהבה למעלה הימנה יראה פנימי'
עולה למעלה מן האהבה לפי' אלהי אברה' הוא סוד יראה פנימי' עד כי הוא סוד
חכמה אשר משם יניקת מדתו של אברה' שהיא הגדולה ובשעת העקידה
זכה אברה' להדבק בה באמ' כי עתה ידעתי כי ירא ומה שאמ' אלהי' לפי שאין
נכנסי' למעלה זו אלא ע"י הנסיון שהוא ע"י אלהי' ולפי' נקראת יראה שמא לא
יצא מן הדין להכנס לה והנסיון ע"י אלהי' באמר' באברה' והאלהי' נסה את אבר'
ובמעמד הר סיני נאמ' לבעבור נסות אתכם וכו' ועתה פקח עיניך והתבונן
בכל מקו' שתמצא בתור' לשון יראה לאיזה צד הוא נוטה אם לצד יראה
חיצונה שבה נקשרי' כל מיני ענשי' ומכות וגבועי' אם לצד יראה פנימי'
שבה נקשרי' כל מיני שפע ברכה ואצילות וחיי' והשבין עיקר זה יבין מעלה
אא"ע כמה מקראו' של בהם יראה וסוד יראת י"י טהורה עומדת לעד וסוד

אשרי איש ירא את יי' וג' וסוד אשרי כל ירא יהוה ההולך בדרכיו כי פי' הפס'
מאחר שאמ' אשרי כל ירא מהו ההולך בדרכיו כי ירא שאנו אומ' בפסו' זה
הוא סוד יראה פנימי' שהוא ההולך בדרכיו שהוא סוד מדותיו חפץ מאד
וסוד והלכת בדרכיו ולפי' פתח בכל פסוקי' הללו באשרי לפי שהיא פרש' חביבה
וכמה עיקרי' תלויי' במזמ' זה והרי' כמה עיקרי' וכמה סתרי' תוכל להבין
ולהתבונן במקומו הרבה בתוך מתוך הכללי' שמסרנו בידך במלת היראה
ואחר שנפתחו לפניך השערי' הללו תשכיל והתבונן נפלאות' בכל מקום
שתמצא בתורה לשון יראה דע והשכל כי מוצא דבר שהריה שערי' פתוחי'
לפניך והספ' הזאת נקר' עדן כלומ' תחלת התפשט' המחשבה והמקור
אשר משם נתגלו כל הספי' מכתר עליון וזהו המקור והמעיין אשר
ממנו נמצאו כל הנמצאי' בהתגלו' הספי' מכתר עליון ולשון עדן הוא
לשון מקור אשר משם נמשך הדבר והסוד ונהר יוצא מעדן כלומ' נהר
יוצא מן המקור והמעיין שזהו לשון עדן וכן בעניין שרה כשנפסק ממנה
המקור אמרה אחרי בלותי היתה לי עדנה שנתחדש לה המקור וכבר
ביארנו ונהר יוצא מעדן נהר זו בינה יוצא מעדן יוצא מן החכמה שהיא
סוד המקור הנמשך מכתר עליון להשקו' את הגן זו ספי' מלכו' הנקרא גן
באמצע שש ספי' שהם סוד ו' שבין ה' ראשונ' לאות ה' אחרונה וכבר ביארנו
זה ומשם יפרד מהמלכו' ולמטה והיה לארבעה ראשי' סוד ד' מחנות
המתפרדות מסוד עולם הייחוד שהוא סוד ד' אותיות ד' אותיות בייחוד
ארבעה ראשי' בפירוד ועתה צריך אתה לדעת מה שאמ' בתורה ויטע
יי' אלהי' גן בעדן מקדם וכי היאך איפשר זה והלא עדן אנו אומרי' שהוא
סוד עולם הכתר שהיא סוד המחשבה שלא ראתה עין מעולם והיאך אתה
אומ' שהגן נטוע בעדן ועוד הרי רבו' ז"ל גלו הדבר בסוף פרק אין עומדין
מאי עין לא ראתה אמ' ר' יהושע זהו יין המשומר בענביו מששת ימי
בראשי' ריש לקיש אומ' זה עדן שלא ראתה עין מעולם ואם תאמ' אדם היכן היה
דר בגן ואו' גן זה עדן: ת"ל ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ע"כ

ענין ונהר יוצא מעדן

התבונן

התבונן כמה גלו רבותי׳ במקום זה לומ׳ כי עדן לחוד וגן לחוד ודע היאך
יתפשט כשוטו של מקרא אחרי לא גמרו לגרש הדבר בהלחוד והנני רומז
ויטע יי׳ אלהי׳ גן בעדן נטע שרשי הגן שהוא ספי׳ מלכו׳ בעדן שהיא סוד
ראשי׳ המחשבה שזהו סוד החכמ׳ בראש וסוד חכמה בסוף שהכל בייחוד
אחד וזהו הנטיעה כיבד ה׳ אחרונה של שם נטיעותיו הולכות באות ו׳ ומשם
מתפשטות והולכו׳ עד אות ה׳ ראשונה ומשם יונקות מאות יו״ד שהיא אות
ראשונה של שם וזהו ויטע יי׳ אלהי׳ גן בעדן מקדם שזהו סוד גדול כמו
וחתום בארבע אותיות של שם וכל זה מאיזה מקור נמשך מקדם זהו
סוד קוצו של י׳ אשרי היודע לכוין הדרך בסוד מטע הגן מסוד מלכות
עד ספי׳ חכמ׳ שזהו סוד הייחוד השלם האמיתי נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר אם תבין מה שרמזנו תבין שהפסוק מתיישב על פשוטו
ומה שדרשו רבותי׳ כי כלם דברי אלהי׳ חיי׳ ומתיישבי׳ על הנשמ׳ עדן עין
לא ראתה ונהר יוצא מעדן להשקו׳ את הגן באומ׳ כי גן הוא ואדם היה דר
בגן ולא בעדן באמת כי גן הוא והטעם עין לא ראתה ואם תאמר ותקבל
תורה אלה קבלו׳ עמוקו׳ ומקומו׳ כמה שרמזנו בשער זה במלת עדן כי
בדברי׳ שכתבנו בדרוין רמזי׳ הם וכבר רמזו רבותי׳ עקרי׳ גדולי׳ בבראשי׳
רבה בדבר זה וצריך אתה לדעת ולהתבונן כי יש פסוק אחר מקשה שד
ובוא כלה שאמ׳ בעדן גן אלהי׳ הייתה שמורה שעדן הוא הגן הנני מתיר קושי׳
הספי׳ חירם מלך צור עלה במחשבה והוא עם כמה מלכו׳ עכב
כמה דברי׳ בבריאה ואלה המלכי׳ אשר מלכו בארץ אדום וזהו בעדן גן א׳
אלהי׳ היית משעלית למחשבה שהיא עדן יצאת דרך שרשי נטיעות הגן
ונקבעת במקן שנקבעת ואם תאמר תשעקבט עמוקו׳ בדבר זה תמה
אלה דברי׳ שהם כבשונו של עולם והנני רומז לך דרך נטיעות הגן בעדן
ירווין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם ודע והאמן כי יש עדן לכנוס מעדן
שהוא מקור כל המקור וזהו הכתר אין סוף לעמקו והכל בריבוע והכל בייחוד
שלם אמיתי אם התבונן בכל מקום שתמצא בתורה לשון עדן שהרי מפתח׳

פירשו מסודו בידך : והסימן הזאת היא סוד אותיות שלשים והוא היסוד
אשר עדיו יגיעו כל הנחלות וכל מיני שפע החפץ והרצון ומשם ולמעלה
עולם הרחמים הנמורים הבלתי חתומים ואין לחשוב ואין להרהר לא מעט
ולא הרבה וכשאנו מכוונים בייחוד השם אנו עולים מספירה לספירה בכיוון המחשבה
בייחוד שלם עד שאנו מגיעים לאות י׳ וכשתגיע המחשבה עד י״ה אנו מייחדים
הכל בקוצו של יו״ד מכאן ואילך אין לך להרהר עד כה תבא ולא תוסיף כל
המעביר מחשבתו מן המקום הזה כאלו נאחם על כבוד קונו ראוי שלא בא
לעולם ודע והאמן כי השבין סוד אותיות שלשים יתי יתבונן סוד הפסוק אני
פותח את ידיך בשעה שאדם מכוין בייחוד השלם יתבונן בפתח היו״ד
ויבין היאך הרצון נמשך לעולם החיים ומשם והלאה לך יהו״ה הגדולה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד ואז יסוד ומלכות מתאחדים ביחד נמצא
העולם בייחוד שלם ואז הברכה מצויה בעולם ואז ד׳ ימי המלואים נמצאים
על מתכונתם וכבוד יו״ל ית׳ נראה כה׳ ואז הכל בתיקון שלם אשרי בריה
שיכולה להסתכל בעומק הדבר הזה שעליו נאמר ויאמר לו עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר והיוד עסוד שם יו״ד בשלימות ג׳ אותיות יבין היאך ג׳
ספירות עליונות מתאחדות בנקודת אות י׳ וכם השרשים מפנימיות נאמנוני
לפני ברכות לאות ו׳ ומן אות ו׳ מקבלת שנעברכות אותיות שהיא סוד ייחוד
ה׳ אחרונה ברביעי בחמשה לחדש ובמדומה לי כי דרך בזה המועט
שרמזנו לך בשער זה בסוד שם י״ה ית׳ ובשאר כנויים שהוא נקרא בתורה
ומתוך מה שכתבנו בעניינים יתבארו לך עמקים ומסתרים והשם למען
רחמיו וחסדיו יורנו הדרך אשר בה נתקרב להשגת אמתתו למען רחמיו
וחסדיו אשר הקדים לעולם ולכל בריותיו אמן אמן סלה סלה : כבר התחלנו ירושלמנו
זה השער התשיעי בעזרת מגיני וקרן ישעי : ועכשיו נתחיל לכתוב השער
העשירי והוא קדוש לאל הוא יחמול חטאתינו ועונותינו ופשעינו וזדונינו
ומרדנו וכל מחשבותינו הרעות למען מי נכבה לשמו כהיכל לקדשי :

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק
לעד אפו כי חפץ חסד הוא: השם העשירי משמות הקדש
הוא השם הנקרא אהיה וזהו השם העולה בראש הכתר ונסתר
הכתר: שאין ידיעה לזולתו והוא השם המסתתר בעבור החבין
והממונה על עולם הרחמי' והנה זה השם יש לו י"ב צירופי' ונקודת הרחמי'
מקור ההויה באמצע ולו י"ב מיני צירופי' ונקודת הרחמי' באמצע הס'
סוד תליסר מכילן דרחמי רחמי' אשר כלם גמורי' ואין בהם תערובת דין
ידעתם השם המיוחד יהו"ה באמצע הפני' למעלה ולמטה ולצדדי'
כמו שכבר רמזנו בשערי' שכתבנו: ואותם י"ב צירופי' של שם המיוחד
והן האמצעי' מתוך בנתים הם סוד ג' מדות המחזיקו' דין ורחמי'
וכשיוכיעו מדו' עליונו' משם הכתר שהוא אהיה אשר כלם רחמי' אז
יתמלאו כל הפני' וכלם שולמו' ברכה ורחמי' וכל מיני שפע וכבר בארנו
בשער הראשון השם אדני הוא אוצר לקבל מיני שפע הבאי' מעליהם
והנני מבאר דע כי בהיות אהיה למעלה בעולם הרחמי' ובהיות שם
יהו"ה באמצע בעולם המשפט ובהיות שם אד"ני למטה בעולם גמר דין
צריך אתה לדעת היאך פועלו' בהתחבר זו לזו או בהיותם כל אחד מהן פועל
בפני עצמו: דע כי בעולם השם שהוא אהי"ה הוא פועל פעולות הרחמי' הגמו'
כמו שאמ' המטיב והנותן מתנות חנם ואינו מרחם מצד הדין אלא מצד
הרחמי' הגמורי' כמו שאמ' וקראתי בשם יהוה לפניך וחנותי את אשר
אחון ורחמתי את אשר ארחם הכל לפי הרצון העליון שאין בו ידיעה
לכל נברא ומכ' השם הזה יצאו מאמרי' וצריכין אנו לפתוח לפניך שערי'
אשר תכנס לכמה ענייני' גדולי' נאמרו בתורה דרך סתם ואין בני
אדם חוששי' לפקוח עיניהם ולראות כמה מרגליות גנוזי' בתוך המקומו'
ואלמלא נפקחו עיניהם היו מוסיפין אומץ בפתחון בשם י"ת שהודיענו כמה
דרכי' אשר בהם נכנס לכמה חדרי' שנסתרו עליהם השערי' וכלם מלאים
מיני נחמו' שפע וחיות ברכו' וגמול טוב וכמה מיני שמחות: והנני

מבאר דע כי השי' תקן במרכבה כמה מיני כחי דיני קבועי' לדו' בהם אחד
הבריו' וכל אותם הדינ' אמת ומשפט אשר אין בהם עול ועקש ודרי' אתה
לדעת כי בהיות צדי' בעולם שהוא יודע והוא ראוי להתכוין בתפלתו על עולם
הרצון והרחמי' ועפ"י שנגדירה נברא בכ"ד של מעלה כשאותה התפלה של
אותו צדי' עולה עד הכסא אז נפתחי' שערי עולם הרחמי' וכשיפתחו אותם
השערי' אז כל אותם הדינ' שנגדרים בתוכם לפי שמאורי הרחמי' העליוני'
הופיעו ונתמלאו כל הספי' רחמי' ומיני שפע וברכה ואצילות ואין בכל הספי'
באותה שעה מקום שיהיה מחזיק דין שהרי נפתחו שערי עולם הרחמים
ונתמלאו כל הצינורי' וכל האורו' וכל הברכו' רקמה במורי' ואין שם מד' [מחזקת]
כעס ורוגז לפי שהכל עומדי' בשמחה וברצון ועברו כל מיני הזעם ונהפכו
כל בעלי הדין לרחמי' וכל הטוב הזאת שופעת מרחמי' העליוני' המתפשטים
דרך י"ג צינורי העליוני' בי"ג מדות אשר בעולם המשפט ולזה איננו מצד
נגד דין שמצד הדין ברחמי' : כ"א הרצון : ואעפ"י שאין בו עולם ראוי' לכך
מאחר שאותו צדי' גורם להיות שערי עולם [הרחמי'] נפתחי' הכל מתנהג ברחמי'
אלא מצד הדין וז"ש וחנותי את אשר אחון ואעפ"י שאינו מצד הדין [ורחמתי]
את אשר ארחם ואע"פ שלא יצא מן הדין שהרי כשיופיע פני הרחמי' מן
הכסא כל השלמו' נהפכי' לרחמי' וזה הענין יהיה מצד התפלה וגם מצד
עשיית קצת מצות שהן גורמו' להיות שערי עולם הרחמי' נפתחי' כגון
נשיאות כפים וסוד הקטורת ושאר מצות כיוצא בהם ובכל שעה שנפתחי' שערי
עולם הרחמי' אז נקרא עת רצון כלו' באותו העת כלהם לכן למעלה [ולמטה]
מלאי' חסד ורחמי' ורצון אין שם דין ועונש לא מעט ולא הרבה והשי'
בשעה שנתכפר בה למשה לכפר על עונותם של ישרא' מסר לו מתנה לכבוש
עולם הרחמי' בעת הכעס ולהפך כל מד' הדי' לרחמי' במורו' ומסר לו י"ג מדו'
של רחמי' וז"ש חז"ל ברית כרותה לי"ג מדו' שאין חוזרו' ריקם ולפי שה...
שיהפכו' מד' הדי' למד' רחמי' כדרך שאמרנו הוצרכו חז"ל לומ' מלמד [שנתעטף]
הקב"ה כשליח צבור והראהו למשה בסיני ואמ' לו כל זמן שישרא' חוטאים

עשה לפני

גדולי ויהיו כל [illegible] מקטרג ומעכב [illegible] ודם ברכת כהני [illegible]
הכר [illegible] תברכו בשם המפורש הנותח [illegible] רחמי [illegible]
הפני' מאירי' ומה טעם אומר' יברכך יהוה וישמרך [illegible]
יאר פניו אליך [illegible] מהו יאר יו' פניו ומהו [illegible] כלומר בשערך
שיפיעו הרחמי' הגדולי' מן הכתר העליון שהם הפני' המאירא [illegible] הספי'
באותה שער יעמור רצונך וימלא חסבך מכל צר ואם הוא מן הדין [illegible]
ראוי לרחמי' יתן לך מתנו' חנם ואעפ שאינך ראוי כי זה דרך הרחמי'
העליוני' והפני' המאירי' לתת מתנו' חנם לנבראי' כדי [illegible] הנותן אשר
אשר [illegible] ודם יאר יו' פניו [illegible] ואח"כ ויחנך והבן [illegible] והנה זה [illegible]
[illegible] יתברכם לכמה חדרי' בתור' אשר [illegible] ומרו כר [illegible] גדר
[illegible] צבור או יחיד שהוא בקרע ומה שאמ' בתורה ומי גוי גדול אשר
לו אלהים קרובים אליו כיהוה אלהינו [illegible] דרשו יהוה בהמצאו [illegible]
[illegible] קרוע גזר דינו ידריש השם בהמצאו בסוד הכתר העליון
שהוא עיקר [illegible] הדין אשר מאמיתתו נתגלו הספי' וזה דבר עמוק ועדיין
תבין בו עיקרי' גדולי' אם ירצה השי' ובתחלת קדם נבאר בשעה [illegible]
מגלי' במה סתרי' [illegible] זה ועתה מקה [illegible] וראה [illegible]
זה והוסיף בטחון ותוחלת [illegible] כמה היא תועלת [illegible]
והתחנוני' וכמה הוא [illegible] שיכולו לפקוח עולם הרחמי' [illegible] גזר
דינו ולדחות [illegible] ונדיבי' וכשתהיה [illegible] בשם בטחון שלם [illegible]
[illegible] שלם כמו שכ' אז תקרא ויו' יענה [illegible] מה שאמ' הפסוק יקר
ואענהו כמד הרחמי' הגמורה עמו [illegible] בצרה שהיו בשעת שאדם
שנוי למטה כביכול ישקלקו [illegible] והנני רומז [illegible]
[illegible] אחור ימינו בכל צרתם לו צור ודם שמלאכי בצרה [illegible] אחלצהו
ואכבדהו עני גדול מפרש לאדי לו לצדיק הקורא שחלצהו מצרתו לא מאחר
שיופיע שלם הרחמי' הגמורי' אז כל הספי' העליונה והתחתונה מלאו' כלמ' [illegible]

חדור דין [illegible]
פי' בעבור שהכתר
הושם על [illegible]
ומלבים והעד [illegible]
בתכלית המעלה
והכתר לשון מעלה
פלך מנלקתי כי
נקראת כע [illegible]
שכל הספירות [illegible]
כתרים ובעבור
שזאת הספי' [illegible]
[illegible] זה
כתר עליון
פי' [illegible]
חבלת [illegible]
[illegible]
[illegible]
פי' [illegible]
שהמחשבה [illegible]
בעוקץ יוד שהיא
נקודה קטנה
וכל נקוד
חגן קוד
יוד ויוד
[illegible]
[illegible]

וכר[illegible] [illegible] אצילו' כל זה היה [illegible] פתח שערי בינה
הרחמי' ומאחר שגרם להיות כל הספי' מתברכו' בשבילו [illegible] הבה
[illegible] ונמשה כבוד ונגד זקניו כבוד כבוד חכמי' ינחלו [illegible] ימין
ואברהם ודבקהו באור הנקרא כבוד והב' זה אמנם ישלך להתבונ'
בכל מה שביארנו בשער זה דע כי שם אהיה הוא הרומז כקוצו של יו"ד שם
המיוחד וממנו מושאבו' כל הספי' והספי' הזאת היא נקרא בתורה במקומו'
הרבה בדרך רמז הוא והנני מבאר דע כי בהיות ספי' הכתר נסתרת
ונעלמת אין מי שיוכל להתבונן בו דבר כי אם ש"ע שמיעת אוזן לא עין ידיעת
כדמיון מה ששמרו אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה אלהים
הבין דרכה והוא ידע את מקומה ולפי רוב העלמותה נקרא בתורה בלשון
הוא כמו שאינו עומד לנגד [illegible] ולפי שזהו שלם הרחמי' והחנוני' יבואון
כל מיני שפע סליחה וכפרה כמו שביארנו בשער זה והוא מעביר
(מיני) כל דיני' קשו' ומבטלם בהתגלותו לבני אדם והוא רחום יגואם התבונן
בפסוק זה תראה כמה דברי' שפירשנו בשער זה שכולם כללו' בו
הטעמו' ולזה רמז בדי' וישר הוא וכן בשאר כל המקומו' שתמצא לשון
הוא שמדבר בספי' ישלך להתבונן בעומק רמזיו כיצד הוא ראוי להתבונן
[illegible] תהלך והוא אביך כי הוא אלהינו ואנחנו ואתה הוא האלהי' ברוך
להתבונן בכל התורה וכיוצא בזו המקומו' ולדעת כיצד ספי' הכתר מתגלה
בשאר הספי' בכל פסוק כפי שהוא רמוז ולדעת מה טעם קראהו עם תהלוך
והוא עם אהי' אשרי אזן שומעת להבין דבר זה ידוע למקובלי' מה הן
(עולה) (יתרן) זה ומה הוא אהיך כי [illegible] זה הוא רומז על דרך עליון ודרך תחתון
שהן סוד ב' ההין של שם המיוחד אבל כל הספי' נקשרו' ולפי אחד לשון
(מחזרי') הוא עם כל אחת מהן כלו' שעולם הרחמי' נתגלה לישרא' בצאתם
וכיצד נתנהג עמהם במדבר בזה' אשר עין בעין נראה אתה יו' ועמ'
ותחם עיט עליהם משחיתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר ועם המן ויבאר
והשלו וענני כבוד ושאר נסי' ונפלאו' שה שבמדבר לפי שהוא בחלך

תהלוך

ותהלתך והוא [illegible] הרחמי' שספי' [illegible] אני הנקל הוא היתה נגלית ומגיד
באדם [illegible] ספי' אדני והיתה משפעת בה ברכותיה ואור הפני' והרחמי'
כמו שאמ' שהספי' אדני לישראל כלה במדה זו ודע ועתה יגדל נא
כח אדני כאשר דברת לאמר יהוה ארך אפי' ורב חסד ואמת באלה
עיקרי' כלולי' במקורו' הללו ודע שאלו הוא תהלתך והוא אלהיך ולפי' אמ'
נהלך בכסא זה אשר עשה אתך את הגדולות ואת הנוראות האלה וא' בדרך זה
צרי' אדם להתבונן בכל מקום שאת' בתורה כענין זה לשון הוא כי הדבר
רומז בקושר ספי' עולם הרחמי' עם שאר הספי' ודבר זה עמוק מאד מאד
וצרי' למסרו מפה לפה בקבלה לדעת הדרך אשר ילך בה להתבונן כיצד
ספי' הרחמי' נגלית על שאר הספי' וכיצד היא מהפכת כל הדי' לחד רחמי'
וכל זה ברמזי' שבאו בתורה בלשון הוא וכן מה שאמ' ראו עתה כי אני אני
הוא וכמה כיוצא בזה ואחר שהודענוך קצת הרמזי' בספי' הכתר שהוא
אהיה הנקרא הוא צריכי' להודיעך כי ספי' התפאר' גם כן היא כנויה בלשון אתה
בלשון
וספי' אדני אני ראו עתה כי אני אני הוא וגו' והנני רומז עץ הדעת טוב
ורע במלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה בודאי כל ימי חייה המבין זה יבין
למה בכל הלשון כי אני אני הוא והסוד אני יו"ל אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהי' אני יו"ל אלהיכם והמבין ימוק זה ראש
וסוף יבין סוד כי אני אני הוא סוד אני אמית ואחיה ונדע דרך בתור'
מכמה מקומות במצות עשה ובמצות לא תעשה אני יו"ל הכל מבואר הטב
וכמה הלכו' ומדרשו' במשנה ובתלמוד שאין להם סוף תלויי' באלו הרמזי'
כמו שכתבנו הנה כל מקום שדרשו אני יו"ל כעמי' דרשהו אני יו"ל
מי גוזר עליכם דיין ליפרע נאמן לשלם שכר המבין מה שביארנו יבין
מאי זה טעם דרשו חכמי' דברי' הללו ורבים כאלו הדברי' שאמרנו ככלל כל
הדרשו' שפירשו חכמי' בכל מקו' של אני יו"ל ושאר שאותו הלשונו' במדרשי' וכבר
הרחבנו הבאור במלת אני יו"ל בשער הראשון וכתבנו שם דברי' המאירי' את
העינים ואתה תתבונן בהם במה שכתבנו בכאן ולשם והיו לאחדי' בידך וא"ב

הראיה בזה שהאות הראשונה בתורה והאחרונה בתורה והנה
מקדים נקודים לעיניך ובדומה לו כי לך טוב וזהו
בסוד זה באלהות ובעל הזכר הקבל סודות עליונות
בעניני הלכו מזה לזה והספירה הזאת גם כן
נקראת בתורה בלשון אין וכי קראה לבעלי רוב
העליונות ספי׳ הכתר והיותה נסתרת מכל הנמצאים
ואין מי שיוכל להבין בה זולתי לשמוע אין לפי׳ נקראת
אין ודעת כי והעולם נברא בסוד דיני קטן לפי רוב
פשוטים וראשיתם כי בין כי עולם לעקר ולאחוז בספירה
האחת למען יתגלו רפואה לכל נגע ולכל מחלה וזהו מאין
יבוא עזרי הבן פסוק זה ותבין מה דברים שרמזו
בסוד זה כי בהתגלות עולם הרחמים ונעלמות מאירים
מה מדת הדין ונהפכת למדת הרחמים וזהו מאין יבוא עזרי
והמבין זה יבין מהו עזרי מעם יהוה ולא אמר מאת יהוה ולא מיהוה
שזהו קוץ של יוד של שם המיוחד וזהו מעם אם הקבלה
הכל נתקיימה ואין כח באדם להבין דבר זה על עיקרו לפי
שיתקבלו הדעות בגמרא מקומות שמורין כדמיון זה
באמרם ויקם עם נס יהוה ונחשבו שזה שוה לזה
ודמה נבולם בניהם ואין אנו בפי׳ דבר זה עכשיו עוד אני
צריך להעריך כדמיון במקומות זה בסוד תלת אין ובסוד
תלת אני הנני רומז א׳ סוד קוצו של יו״ד עולם הרחמים
אהי״ה יו״ד סוד עולם התחיה אות ראשונה של שם ן
פשוטה סוד המרכבה שבה הכבוד והרחמים ומספר להתיר
עד העולם לספי׳ ההבלבות והנני מבאר ן פשוטה ן
כפופה ן פשוטה עולם מגרכם ומשכן דרך קו האמצעי

והספירה הזאת
נקראת אין
ונקראת אין
דבר
נעלם נקרא
אין בלשון אוני

גן כתיב היא סוד השלבות המקבלות שפע הנבואות וכו'
המאצלות הנשמות ומספי' אין דרך הצנורות ע' הספיק
על הנפש לבמ' את וזהו עולם המשפיע ואינו מקבל וסוד
המקבל ואינו משפיע לבינה בדבר שהוא מתאחד בו אלא
לבנה שאין אור מעצמו ובג' דרכים מקבלת ספי' את מספי'
אין יאמר דוגמא ונעם כתב השלבות בראשה הה' יהוה אלהי'
חיל' הה' כדוק יהוה מכון שוכן ירושלם הודיע לבין דרך
ג' דרכים הללו ויודיע לבוין הצנורות לבמ' עלו נאמר
אשגבהו כי ידע שמי והספירה הזאת נקראת קדם והנה
המאמר דע כי קודם בריאתו של עולם היה הקב"ה סתום ולא
היה לא אות יקר בכבודו ובעצמו ובמעלה המחשבה לבריאת
העולם ויצא יש מאין אין כח בשום בריה בעולם לדרוש
ולחקור לבמ' שהקב"ה נעלה ממנו וכל שלא חס על כבוד
קונו כלמי שדורש וחוקר וכבר אחז"ל בפרק אין דורשין
אין דורשין למה למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
יכול ישאל אדם קודם שנברא העולם ת"ל למן היום וכו'
ולפי שספירת הכתר הנקראת אהי"ה קדמה לכל ובה
היו כל הספירות נכללות ונסתרות קודם שנברא העולם
ובמעלה במחשבה לבריאת עולם נתגלו הספירות
מסתר הכתר ולפי' נקראת קדם שהיא קודמת לכל לפי
שהיא הספירה אשר ממנה נגלו סתרי הספירות והנה
המאמר ויטע יי' אלהים גן בעדן מקדם סוד נטיעה
נטועה בעדן נא' בגן והגן נטוע בעדן וזהו סוד הייחוד
השלם האמתי והנטיעה והגן והעדן כלם בגן נגלה אין
הכתר העליון נקדם ויטע יי' אלהים גן בעדן מקדם והכן

סוד ויטע יי' אלהים גן בעדן מקדם

כנגדו מקדש הבל מבואר והנני רומז מוצאותיו מקדם
מימי עולם ומוצאותיו הם בוראי מקדש כי מקדש יצחק
הקדושות המחשבה וסוד קבלת הספי׳ ובעוד שספי׳ה
קדש ובעוד שספי׳ קדש מאירה פנה ומתגלית מן כל הספירו׳
באחוז ובהשקט ובשמחה וכל השלמות ברצון. ודע כי דור
הפלגה החלה היתה ישיבתם בחיבור אחד כאמרו ויהי כל
הארץ שפה אחת וכו׳ ולא זה רמז ויהי מושבם מאתם בוחרה
ספירה הר הקדש ונסרכו לקבל בגישתה. ויהי בנסעם מקדם
וימצאו בקעה בארץ שנער אותה בקעה מקום ההיכל ה׳
מוכנת לחורבנה ואויה היתה וסבה לאורך פירודו של
עולם ולולא שהפירו ונפלגו. יכולין היו לקבל בגישת
הגן והעדן והעוני שלא נגמרה מחשבת דור הפלגה באותה
בקעה לאחר זמן נגלה אור נבוכדנצר הרשע ועשה לבו גם
הוא נבוכד שמו אחר שהחריב ארצות ועקר מלכיות ותפש
ידו בכל. וירא כי לא יכול חזר להוציא לפועל המחשבה הרעה
אשר זממו דור הפלגה לעשות. וזהו שאמר נבוכדנצר
מלכא עבד צלם וגו׳ אקימיה בבקעת דורא במדינת בבל.
ובכן. וימצאו בקעה על כן קרא שמה בבל ואותו רשע
רצה לגמור כוונת דורות אנשי הפלגה שלא יכלו לה. ומה
עשה צוה לקבץ כל האומות להשתחוות לה הרשע רצה
לקיים ונעשה לבו גם כן נתון. ואותו היום קבץ כל עממיא
אומיא ולשניא לחנוכת צלמא והכניס בפיו ציץ מכלי בית
המקדש שהיה שם חקוק בו כדי לגמור מחשבותם. וצוה לכלם
להשתחוות לאותו צלם כל זה כדי לגמור מחשבת דור הפלגה
והכרוז קורא לפועלה ופקדתי על בבל והוצאתי את בלעו

מפיו ולא ירדו עוד אליו נביאים ובאר דניאל ואמר לבאר כל שנו
של כלי מפיו ואז נפל הכלי ונשבר על כן קרא שמו בכלי שם
כלי יי' שהם בלא הארץ המלכים זה יבין סוד כל מה שנאמר
בפרשת כור המצרף והמצא כל נבואה נאמר וידע היאך
הדברים אמורים וידע היכן הבינה כונתו של אותו משל
באותו כלי וידע מה שאמר כי כבר אלך בפסוק לפי אכלו
לבדו ולא נתחבר לפי שכל האומות יש להם אחיזה בפרשת
כמו כי הצדיק מלבד אותו משל וכל זה רמז בכור המצרף
כאמרם ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה ונאמר כל נ
נסעו לוט מקדם מה טעם בבקיק ויפרדו איש מעל אחיו
כל הדברים שאמורים ברמז ומה שהמשל כמו מן אדם יבחר
כלך מהררי קדם קדים המצרים הדרך הישר לה כי על קדם
ומה שאמר הנבא כי מלאו מקדם והנביא ידבר עם עליהם
ואמר ונודע בגוים האמת כי יעקב לפי שהוא לבדו מכוס
וקדוש בחר בו ישראל להיות לו לעם סגולה ואלה אותם
מאורו הגדול השופע משפי קדם ונתן להם שכל נפלאים ורוח
הקדש ממקום המעלה העליונה ואמר לבסוף הגוים הקסם
מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן נתן כי מלא ו
מקדם נקם לא לכו בשמע העונה והנבואה שבאה להם
מקדם ודעני בהנבאות משפי קדם הכל בשלמות כל טוב
ונשג' במה מקדם יי' ונ' נקדמה פניו בתודה וכי יש מי
שהוא מקדם לשי' והא כבר מי הקדמני ואשלם לא רל כמ'
זו הכלה והמכונים והעשים עושים מעשה בשנן שיתנו לו
פני האלהים הנקראים קדם בשאר הספירות המבין זה
העיקר יבין כמה סודות וכמה ענינים נאמרו בדרך

ברצון רמזים אלה יחדנו בקדש מעונה אלהי קדש והוא
ידועה שלש למעלה מן ספירות הנקודות באחד
בספי׳ קדם קדם זרועות שלש הכל רמוז עתה הקבוץ
כי כל פתרונו לך ענינים עמוקים ופקח עיניך אולי
הקבוץ נפלאות אל בענינים שאין השכלים להשיגם
והספירה הזאת היא נקראת כתר והטעם כמו
שהכתר סובב את הראש כך הספי׳ הזאת סובבת ומקפת
כל הספי׳ לפי שהיא שלש הרחמים הסובב׳ והמקפ׳ בכל
ודע כי הכתר הזה מלא כמו השלמות חכמה סבב
ודע כי הכתר הזה מלא סבב סבב משפטות המלכות
להכתיר ואינם יודעין לו מקום לא שמתקבצין מכל מיני
מהלל שבח וזמרה ומשלחים אורם עד שם הגדול והקדוש
ומאליהן יעלו וידבקו בכתר ודע כי מי שיש בידו התפלה
מוסף צריך להזכיר בקדושה סוד כתר ומורנו הכתר יתקבץ
כל התפלות שנעשו בתפלות וכל ההמון מעלה ומטה
מתאחד באחד בשלמות הכתר על שהוא מלאות משונה
ומחולקין לפי אומרי שיתאחדו כלם והיינו התפלה שעלה
בשלש הרצון כדי שתהיה פרנסה לכל השלמות ומשכה
משמחת המלאות כי כל ההמון מעלה מלאכים ומחנים מן
הבורא להם מהנה הכתר כמו שיתקיימו ושם עינים כל אלף
ישבנו והנה רומז פורח את יהך ומשפיע לכל מי רצון
ודע כי על הרצון יפיק לכל חי צרכיו מאת הכתר והספירה
הזאת נקראת ראש הלבן והטעם לפי שהספי׳ הזאת היא סוד
שלש הרחמים הגדולים והחסד והיא מלבנת עונותיהם של
ישראל בהתגלות פני הרצון והרחמים והנה רומז ראשית כל